

ليژنەى سەرپەرشتىارى چاپ
بورهان نەحمەد
حەمە سەعيد زەنگنە
سەباح ئىسماعيل
نەوزاد عەلى شېخانى

دزەكان

ئەنتوان چىخوف

هەلبىزاردەيەك لە چىرۆكەكانى چىخوف

ناوى كىتاب: دزەكان

بابەت: كۆمەلە چىرۆك

نووسەر: ئەنتوان چىخوف

ناوى وەرگىپر: ئازاد نەجم

نەخشەسازى بەرگ: بتوئىن عەلى

دەرھىنانى ھونەرىي: ئەنجام سەعيد

تايپ: وەرگىپر

لە بىلاوكراوكانى يەككىتىي نووسەرانى كورد- لىقى كەركووك ژمارە (۱۲۹)

چاپخانى: كارو

چاپى يەكەم- ۲۰۱۱

تىراژ: (۵۰۰) دانە

وەرگىپرانى:

ئازاد نەجم

كەركووك - ۲۰۱۱

پڙيٽ

۲۲۳ خوشبخت

۲۳۳ زاوا و خه زور

۲۴۴ چيروڪي بي ناونيشان

۲۵۳ هاوينه واريه کان

۲۵۷ ناکامي

۲۶۳ نه زاني

۲۷۳ دزه کان

۳۰۹ ليڪو لهر

۳۲۱ لاوازي

۳۲۵ پيشو لئه كه له سهر داره كه فري

۳۳۵ خه سو

۳۴۱ به داواڪاري پوڙگار

۳۴۲ يه كه له سڀيان

۳۵۷ له ده فته ري بيره وه ريه كاني كچيڪه وه

۳۶۱ فرميسڪه شاراوه کان

۳۷۳ نه لبوم

۳۷۹ لاي سهر تاش

۳۸۷ تو لئه ي زن

۳۹۳ سه ده ف

۴۰۱ قه لئه و لاواز

۴۰۷ مندالي ساخته چي

له باره ي چيخوفه وه ۵

ژيان جوانه ۳۵

پياويڪي ناسياو ۳۹

دو پوڙنامه چي ۴۷

پاوچي ۵۵

سه گي گرانبه ها ۶۵

گه وره ترين شاري پوسيا ۷۱

له خوڻيندنگاي شه وانه پوڙيدا ۷۳

له بيره وه ريه كاني كه سيڪي ئايد ياله وه ۸۱

ڪاريڪي ناشيرن ۸۹

سه رڪيشي ۱۰۱

تو لئه سين ۱۰۹

دوڙمنه کان ۱۱۹

پوشن بيري بير ڪول ۱۴۷

عه ريف پرشيباڻف ۱۵۷

له فه رمانگه ي پوسته دا ۱۶۷

له هاوينه وارسا ۱۷۱

سوالڪه ر ۱۸۳

ڪاره سات ۱۹۳

يه ڪيڪ وه هه موان ۲۰۷

له باره ی چیخوفه وه

ئه ننتون چیخوف له ساللی ۱۸۶۰ له شاری تاگانروکی روسیا له دایک بوه .
باوکی دوکانی دانه ویله فروشی هه بو ، به م کاره گوزهرانی مال و
منداله کانی به ریوه ده برد و له ماله وه دا زۆریه ی کات توپه و توسن بو ،
له هه مان کاتیشدا شه یادی موزیک بو ، هه ر ئه م شه ی داییه ی بو که
سه ره نجام دواتر وایلێکرد ناگای له کار و کاسبیه که ی نه مینێ و
پوبه پوی شکست ببیته وه . به لام دایکی که کچی کابراهه کی بازرگان بو
، به پیچه وانه وه تا بلێی ژنیکی هیدی و له سه رخو بو . هه لسه وکه وت و
مامله ی له گه ل منداله کانیدا که پینج کوپ و کچیک بون ، زۆر
میهره بانانه بو . خوئی جل و به رگی منداله کانی ده دوری و باسی ئه و
سه رده مه ی بو ده کردن که له گه ل باوکیدا به سواری گالیسکه یه ک ،
سه رانه ری روسیا یان کوتاوه ته وه . هه ست و سوژیکی زۆری بو
خه لگی هه بو و زۆر وابه سته ی دیمه نه جوان و دلرفینه کانی گوند بو .
ده کری بلێین چیخوف ، جوانی و وشیری و زینگی له دایکیه وه و
توانای هونه ری و شه پرکردن له گه ل کاره مه حاله کاندای و جوړیک له
سه رسه ختی ، له باوکیه وه بو مابووه .

سه رده مه ی مندالی ، له دوکانه که ی باوکی و کلیسادا
به پرکرد . که چه ندین جار له گه ل لیدان و مامله خراپه کانی باوکیدا

به ره وپو ده بووه . له تابلوی دوکانه که ی باوکی نویسیبو : (چای ، قاوه
، سابون ، سوسیج ، و به ره مه ی هاوردی تر) . مه به ست له به ره مه ی
هاوردی تر ، حه لوا و میوژ و چه ند شتیکی تربون که له ده ره وه
ده هیتران . له وه رزی هاویندا ناو دوکانه که پرده بو له میش و مه گه ز و
له وه رزی زستانیشدا تاریک نوته ک بو . خه لکیکی زۆر له به رده م
دوکانه که یان پرزیان ده به ست بو شت کپین . لی ره دایه که چیخوف
سه رنج ده داته پوخسار و سیما و ناخی خه لکه که و ناشنای
هه لسه وکه وت و شیوازی جل و به رگ و شه ر و کیشه و زۆر بلێی و
چه نابازی و سه رخوشیه کانیان ، ده بیته . توانیبوی ناخیان
بخوینته وه .

سه ره نجام ئه مانه بو ی بونه که ره سته ی خاوی به ره مه مه کانی و توانی
دواپوژ ، سوژیکی زۆریان لی وه رگری . ده بینین ئه مه زۆر به جوانی له
چیروکه کانیدا په رنگیان داوه ته وه .

هه ر له مندالیه وه خاوه ن توانایه کی گه وره بو ، بو زالبون به سه ر
کپیاره کانیدا . هه ر کاتی ده رفه تی بو هه لکه وتبا لاسایی کار و
قسه کانیانی ده کرده وه .

له تاگانروک گه په کیکی لیبو که یوتانیه کانی لیده ژیان و خویندن گای
تایبه ت به خویان هه بو . چیخوف ده نیرنه خویندگای یوتانییه کان و
توانی له ویدا فیری زمانی یوتانی بیته .

به لام چیخوف چه زی به خویندن نه ده کرد ، ته نانه ت ئه و قسانه ی که
بپیار بو بو خویندن په وانیه ی یوتانی بکه ن ، سه ره نجامیکان نه بو .

ئىدى لەو سالانەدا ، تواناي بەرزى چىخوف لە لاسايىکردنەودا گەشە دەكات و دەبينىن پوژىك جەل و بەرگىكى شەر لە بەردەكا و خوئى دەكاتە سواكەر و بەنيو شەقامەكانى تاگانروكدا دەگەرئى و دەچىتە مالى مامى (ميتروقان) و ئەويش نايناسىتەو وە سى كوئىكى دەداتى. ئەم سەرکەوتنە دەبىتە هاندەرئىك بوئەوئى بتوانئى پوئى گالته جارئىكى سىرك بگىرئى.

لەوتەمەنەدا چەند سىنارىيوئىك دەنوسئى و لەگەل خوشكەكەى و براكانىدا لەعەمبارى مالەكەياندا كوئەبنەو و سەرگەرمى جىبەجئى كردنى دەبن. كە خوئى لەزۆربەياندا پوئى كەشيشيئىك يان بەرپرسيئىكى بالا دەبينئى و بەشيئوئەيك قسە دەكا كە شايانى تيگەيشتن نەبئى.

لەم كارانەشيدا حەزى لە پيش و سميئى هەلگەپاوه دەكرد.

لەتەمەنى سىزە سالىدا شەيداي شانۆ دەبئى و دەچىتە بينىنى شانوى (هئىلىنى جوان) ي فوئىنباخ .هەر لەو سەروپەندەدا ، توانا و ئامادەبى نوسىنى چىروك ، لەناخى چىخوفدا گەشەدەكات.

دواتر لە سالى ۱۸۷۴ بە هوئى شكستى باوكى لە كارەكانىدا و لە ترسى خاوەن قەرزەكان ناچار دەبن تاگانروك جىبئىلن و بەمالەو و پوبكەنە موئسكو ، بەلام چىخوفى گەنج ، بە مەبەستى تەواو كردنى خوئىندنى قوئناغى ئامادەبى ، بە تەنيا لە تاگانروك دەمىنئىتەو و سەرنوسەرى گوئارى خوئىندنگا كەيان لە ئەستو دەگرئى. كە تا ئەو ساتە توانىبوى چەندىن بابەت بنوسئى.

خىزانەكەيان لە موئسكو ، بو دابىن كردنى ژيانىان ، پئويستيان بە هاوكارىە مادىەكانى چىخوف هەبو ، ئەويش پاشەكەوتەكانى خوئى بو دەناردن . بە مەبەستەى برئىك لە خەم و نيگەرانيەكانىان كەمكاتەو و ورەيان بەرز كاتەو پارەى بو دەناردن و جگە لەوئەش بەردەوام نامەى بوئەنوسىن ، كە خالى نەبون لە قسەى خوئى و نوكتە ، بوئەوئى بتوانئى بو ساتئىكى كەميش بئىت ، بەپئىكەنىنيان بئىئى.

چىخوف دركى بەكەموكوپرەكانى ژيانى خىزانەكەى دەكرد و لەم راستايەشدا خوئى بە بەرپرسيار دەزانى ، لەوتەمەنە كەمەدا دەچو و راوى بالئەدى سوهەرى زئيرىن و لە بازاردا دەيفروئشتەو . هەر وەها لە پارەى پاداشتى نوسىنەكانى هاوكارىەكى كەم تاكورتى خىزانەكەى دەكرد .

دواى برىنى قوئناغى ئامادەبى ، بەرەو موئسكو ، بەرەو مالەو دەكەوئىتە پئى . دايك و باوك و خوشك و براكانى ، تەواوى ئەو ماوئەى ، هەمو برىيان لاي ئەو بو . چىخوف ، گەنجئىكى بالابەرزى جوان و لەبەردلان ، وەزور دەكەوئى . دايكى كە دەبينئى لەو ماوئەىدا ، ئالوگوئىكى زورى بەسەردا هاتو ، هەست بە شانازىەكى زور دەكات و باوئەشى پئىدا دەكات .

بەلام چىخوف ، هەل و مەرچى ژيانى ئەندامانى خىزانەكەى - بە پئىچەوانەى نامانەكانىانەو - لەوپەرى نالەبارى وكوئىرەوئەرىدا دەبينئى . خىزانەكەى لەناو ژئىر زەمىنئىكدا دەژىن ، دىوارەكانى تەپ و شىدارن ، تارىك و تنوكە ، چەند دانە پەنجەرەىەكى بچوكى بەرزى

تیدان ، که جگه له قاجی ریواره کان که دین و دهچن ، هیچ شونینکی تری لیوه به دی ناکری. پاش که میکیش هات و هاوار و شهر و کیشی دراوسیکان دهست پیده کا ، به بینینی ئەمانه زۆر نیگه ران و دلته نگ ده بیته.

ئه لیکساندهر و نیکولای برا گه وری ، ههردوکیان تا بینه قاقا به نیو ژیانی پر له زهرق و بهرقی مۆسکودا پوچوبون و شهویان له نیو بار و بالیکۆره ههرزانه هاکاندا پوژ ده کرده وه . چیخوف ههستی کرد باری سه رشانی ئەوهنده سوک نیه ، وه ک خوئی مه زندهی ده کرد.

له دواى ناونوسی له کولیزی پزشکی مۆسکو ، ههفتهی جارێک خوئی دهگه یانده شوینی پوژنامه فروشان و ژماره یهکی ههفته نامه ی ته نژامیزی (دهرزیه) ی - که له سان پتروسبورگ چاپ ده کرا - ده کپی و خیرا دهگه پایه وه مال.

تاوه کو پوژیک له گوشه ی وه لامی خوینه راندا چاوی به م پرسته یه ده که وی: (به پیز . ۱۰ چ . چاوه پوان به بابته که ت چاپ ده کری) به هیوای بابته تی دیکه ی به پیزتین). ئیدی لییره وه نوسینه کانی چیخوف سنوری مۆسکو ده بپن و دهگه نه (سان پتروسبورگ) ی پایته ختی ئەوه سهرده مه ی روسیا.

دواتر له ماوه ی نیوان ساله کانی ۱۸۸۰ - ۱۸۸۶ توانی سه دان نوکته و بانگه شه ی بازرگانی گالته جارانه و کورته چیروک و بابته تی ته نژامیزی تر بنوسیته.

له وه سهرده مه دا به ره مه بالا و به پیژه کانی خوئی به ناوی (نانتوشا چیخوفته) ، بلاو ده کردنه وه و بابته که مبابه خه کانی تری به چه ندین ناوی خوازوای وه ک : که لله پوت ، کویره موش ، برای برا که م ، پیاویکی تونده ته بیات ، شاعیری غه مبار ، دکتوری بی نه خوش ، به دبه خت و چه ندین ناوی تر دا بلاو ده کرده وه . که به شیکی یه جگار زۆری ئەو بابته تانه به هوئی ئەو ناوه خوازوانه وه فهوتان و کو نه کرانه وه و دۆزینه وه و کو کردنه وه شیان ، بوه کاریکی ئەسته م.

له سه ره تاکانی نوسیندا ، به هوئی ئەوه ی ده بوایا له یه ک کاتدا دللی خوینەر و سه رنوسەر و سانسور رابگری ، ده بینین که م وایه توانی بیته گوزارشت له ناخی خوئی بکات. وه له لایه کی تریشه وه بهر له هه ر شتیکی ، پیویستی به پاره بو ، تا بتوانی ژیانی خیزانه که ی دابین بکا . که له به رامبه ر هه ر دپریکدا سی کو بیکی وه رده گرت.

سه باره ت به بیر و باوه پی سیاسی چیخوف قسه ی زۆر کراوه . تا راده یه که په خنه یان لی گرتوه و به بی هه لو یست تومه تباریان کردوه . ئەو کاته ی چیخوف له کولیزی پزشکی مۆسکو ده خوینی ، ئەو که ش و هه وا گرژ و ئالۆزه ی دوا ی کوشتنی ئەلیکساندهری دوهم ، به چاوی خوئی ده بیننی و ده بیته شاهیدی بینینی له سیداره دان و گرتن و راوه دونان و دورخستنه وه ی هاو پیکانی.

گه رچی چیخوف وابه سته ی هیچ ده سته و گروپ و پارتیک نه بوه ، به لام پیده چی چیخوف ئەرکی خوئی ، بو ئافراندنی که ش و هه وایه کی کراوه ی سیاسی و کومه لایه تی و ئەده بی ، به شتیکی تر زانی بیته .

جگه له وهش هیچ کات متمانه ی ته واوی به هیچ کام له و دهسته و گروپانه نه بوه .

له یه کیک له چیرۆکه کانیدا به ناوی (بیده نگی یا زۆربلییی) که به سه رهاتی دو ئاشنایه له نیو فارگوئی شه مه نده فه ریک ، دانیشتون و که وتونه ته قسه کردن ، یه که م له په یوه ندی به ستن له گه ل ژناندا که سیکه سهرکه وتوه و به ختی باشه . دوهم به ختی باش نیه ، یه که م به دوهم ده لی ، که رازی سهرکه وتنی ئه و له م کارهیدا ، ئه وه یه که زۆر قسه ده کات . دوه میس په ند له م قسه یه وهرده گری و ده یه وی بیخاته باری جیه جی کردنه وه . بو یه له گه ل که سیکه نه ناسی ته نیشیتیدا ده که ویتته قسه کردن . دوا ی ئه م پوداوه ، که سی دوهم دو سال شوینجز ده کری . دواتر ده رده که وی که یارو پولیسی نه یینی بوه و جل و به رگی مه دهنی له به رکردوه .

له سه رهتای سالانی ژیانیدا له مۆسکو ، هه میشه له گه ل سه رنوسه ره کاندایه که شنه دا بوه ، کاتی چو ته نوسینگه که یان ، ده رگاوانه کانیان که ئاگادار کردو ته وه پێگای هاتنه ژوره وه ی پی نه دهن ، هه رکاتی توانیبیتیشی وه ژورکه وی ، پێیان ده گوت : (به مه ش ده لی و تار ؟ خو ئه مه له ده نوکی چوله که بچو کتره ! ئیمه ئه م شته تو ره اتانه چاپ ناکه یین). یان ئه و بره پاره که مه ی که ده بوا یا له پاداشی نوسینه که ییدا بیده نی ، زۆر جار نه یاننده دایه . دو سی جار ده هات و ده چو تا سی پۆلیان ده دایه . یان جاری وا بو ده یانگوت : (بلیتیکه شانۆ چو نه ؟). (شانویه کی خو شه !). ئه م هاتن

و چوانه جگه له به فیرودانی کات ، شتیکی تر نه بو . چیخوف بو خوی له م باره یه وه ده لیته : (وه رگرتنی پاره که زۆر له نوسینی چیرۆکه که دژوار تر بو).

ئیدی به و شیوه یه به رده وام ده بی تا پوژیک که به شه قامیکی مۆسکو دا پیاسه ده کات له ناکاویه کیک بانگی ده کات و خوی پی دناسینی که ناوی (نیکولای لیکین) ه و خاوه ن ئیمتیازی هه فته نامه ی ته نژامیزی (له ت و پارچه) یه ، که له سان پتروسبورگ ده رده چی . سه ره نجام ریک ده که ون چیخوف بابه تیان بو بنیری و له به رامبه ر هه ر دیریکدا هه شت کو بیکی بده نی .

له مانگی یانزه ی سالی ۱۸۸۲ یه که مین چیرۆکی چیخوف له هه فته نامه ی له ت و پارچه دا بلاو ده بیته وه .

لیکین ، داوا ی له چیخوف ده کرد که ده بی چیرۆکه کانی کورت و کومیدی بن و له سه د دیریش تیپه ر نه که ن ، ئه مه ش شتیکی خو ش نه بو بو چیخوف .

لیکین ، چیخوف ده خاته ژیر چاودییری خو یه وه و هه رکاتی ناوی ئانتوشا چیخونتته ی به سه ر هه رگو قار ، یان هه فته نامه یه کی تره وه بینیا ، تو ره ده بو .

چیخوفیش له وه لامدایی ده گوت : (ئه وه ی من له شه ویکی زستاندا ده ینوسم ، به شی مانگیکی هه فته نامه ی له ت و پارچه یه ، من ناچارم بو هه ل سورا ندنی گوزه رانی خو م ، بابه ت و چیرۆک بو گو قاره کانی تر

بنیرم. مانگانه به لانی که موهه پیوستیم به سه د و په نجا تا سه د و هه شتا رۆبله).

سه ره نجام ورده ورده له ریگای ئەم جوړه نوسینانه وه ، ئە زمونځکی باشی بو دروست ده بی و په نجه ده خاته سه که موکوپیه کانی کو مه لگا و بو چون و تیروانین و هه لسو که و ته نه شیاوه کان ده خاته ژیر پرسیاره وه .

له چیرۆکی عه ریف پریشیا یفدا هاتوه : عه ریفک به ناوی پریشیا یفد خانه نشین کراوه و له مائی خویدا دانیشتوه ، به لام له دواي خانه نشین بونیشی ناتوانی ده سته برداری بیرکردنه وه و په فتاری سه ریا زیانه ی جارانی بی و چاوی به هه رچیه که ده که وی قه ده غه ی ده کات ، چه ند پوژیک له وه بهر مال به مائی گونده که گه راوه و پیی گوتون : (نابی که س چرا داگیرسینی و گورانی بلئی). هه راسانی له خه لکی گونده که هه لگرتوه . خه لکی گوند ، سکالایان لی کردوه و ئه ویش له له نیو دادگا و له بهردهم دادوهر و له شوینی تاوانباران راوه ستاوه ، له ساتی بهرگری کردندا ده لیت : (چ یاسایه که هه یه ریگای به خه لک دابی گورانی بلین؟). دواتر ده رده که وی که له میشکی خویدا ئەم کارانه له بهر ژه وهندی خه لکدا ده بینی ، بویه ده لی : (خو ده بی که سیک هه بی ریگا نه دا خه لک هه رچیه کیان پیخوشبی بیکن). دواتر دادوهر سزای زیندانی بو درده کا ، به لام ئەو گیژ و وپ بوه و نازانی له بهرچی ئەم سزایه یان داوه . ئەم چیرۆکه له ژیر وردبینی سانسور رزگاری نابیت و ریگای بلاو بونه وه ی پیناده ن.

چیخوف له تشرینی یه که می ۱۸۸۵ له سه ر بانگیشتی لیکینی سه رنوسه ری هه فته نامه ی له ت و پارچه ، به ره و سان پتروسبوژگ ده که ویته ری ، بی دواکه و تن ده چیته نوسینگه ی هه فته نامه که و له ویدا به گوته ی خو ی وه ک شای ئیران پیشوازی لی ده که ن.

گوڤاری (پتروسبوژگ) ماوه یه که له وه بهر چه ند چیرۆکی چیخوفی وه ک ، راوچی ، خه فته ، تازیه باری ، بلاو کردبونه وه . بلاو بونه وه ی ئەم چیرۆکانه بیونه جیگای سه رنجی خه لکی و بیونه هوکاری ناوبانگیکی باش بو گه نجیک که ناوبانگی به به ره می کو میدی و گالته جار ی ده کردبو . ئەم ده سه که و تیکی گه وره بو بو چیخوفی گه نج ، ئەم چه ند چیرۆکه سه رنجی که سانیکیان راکیشا که ئاماده نه بون ته نانه ت هه فته نامه ی له ت و پارچه به ده سته شیا نه وه بگرن .

له م گه شته یدا چاوی به دو که سی تر که وت که یه کیکیان (دیمتری گریگوروفیچ) ی نوسه ر و ئه وی تر (ئه لیکسی سورین) ی سه رنوسه ری رۆژنامه ی پر تیراژی (سه رده می نوی) بو ، هه ردوکیان داوایان له چیخوف کرد کاتی خو ی به بابته ی بچوک و که م بایه خ ، به فیرو نه دات و ده ست بکات به نوسینی (بابته ی ئە ده بیی راسته قینه) .

سورین که سیکی زینگ و وشیار بو ، له و دیداره کورته دا درکی به توانا و لیها توییه شاراوه کانی چیخوف کردبو . بانگیشتی رۆژنامه که ی کرد و ته نانه ت ته وه ریکی رۆژنامه که ی تاییه ت کرد به چیخوف .

ئەم گەشتە دەرگای ناوبانگی بەرپوی چىخوڧدا كرده وە
لە هەمانكاتيشدا لەرپوی ئابوریه وە بو چىخوڧ پشتیوانیه كى زیاتربو.
سۆزین بەلئینی پیندا لە بەرامبەر هەر دێرێكدا دوانزە كوڧىكى بداتى.

چىخوڧ گەراپه وە مۆسكو و هیشتا پشویه كى ئەوتوى نەدابو كە
نامه یه كى لە گریگۆرۆڧیجە وە بە دەست گەیشت. ئەم نامە یه شتیكى
چاوه پوان نەكراو بو. گەرچى گریگۆرۆڧیج لە دەرە وە ی روسیا كە متر
ناسراوه ، بەلام بە یه كێك لە سیما دیاره كانی ئەدەبى روسی دیتە
ئەژمار.

سالانیكى زۆر لە گەل داستایڤسكى و تورگنیف و چەند نوسەرى تر
چىروك و بابە تیان بلأو كردبو وە چىروكە كانیان بە (چىروكى
مروڧدۆستانە) نازەد كرابون و ناوبانگیان دەر كرده و بە یه كێك لە
داپژەرانی بناغە ی ئەو بزوتنە وە یه دەهاتە ئەژمار كە ببو هۆكارى
گەشە سەندنى پۆمانى پىالیستى روسی.

لە نامە كە یدا نوسیبوى كە یه كێك لە چىروكە كانی ئەوى بە ناوى
(پراوچى) خویندۆتە وە زۆر پى سەرسام بوە و هانیدابو لە سەر ئەم
شێوازە نوسینه بەر دەوام بیئت.

هەر وەها لە بە شىكى نامە كە یدا هاتبو: (ئەگەر ئازایە تى ئەو م تىدابی
كارە كانی تو هەلسە نگیتم ، دەبى بلیم بى هیچ شك و گومانێك توانا و
ئامادەبى نوسەرى تىدایه ، ئەمەش ئەو شتە یه كە نوسەرى
پراستە قینه لە قەلەم بە دەستە كان جودا دەكاتە وە. تاییه تەندى
بەر هەمە كانت ، شىكر دهنه وە دەر ونیه كانت ، وە سفىكى مامۆستایانە و

بە هینانە وە ی چەند وشە یه ك ، وینە یه كى دروست و جوانى
سەر وەختى خوڧئاوابون بە دەستە وە دەدەیت. من دلئیام تو له و
توانایه بەر هەمە ندی ، كە دەتوانى بەر هەمى بالآ بنافرینى).

كاتى لە كوڧتایى نامە كە دا چاوى بە واژوى گریگۆرۆڧیج كە وت ، وەخت
بو لە خوڧشیان شاگەشكە بیئت.

چىخوڧ لە و كە سانه نەبو وە لامى نامە كانی دوا بخا ، بى دواكە و تن
وە لامى گریگۆرۆڧیج دەداتە وە و باسى ئەو ساتە دەكات كە نامە كە ی
ئەوى بە دەست گەیشتە و لە خوڧشیان گریاوه و كارىگەریه كى زۆرى
لە سەر ناخى داناوه و تا ئەو ساتە دركى بە توانا و لیها تویى خوڧى
نە كرده. چەندە بە كارى پزیشكیه وە سەرقاله و كاتى لە بەر دەستدا
نیه. هەر وەها باسى ئەو دەكات كە تا ئەو ساتە تىروانینى بو ئەدەب
بەو شێوه یه نەبوە و بە وردى كارى لە سەر بەر هەمە كانی نە كرده و
تیایدا دەلى بە بىرى نایەت نوسینى هیچ چىروكێكى لە بیست و چوار
كاتژمیر زیاترى خایاندبى و باسى ئەو دەكات كە كاتى بە دەستە وە
نیه و وەك چوڧ پە یامنیڤك هەوالى ئاگر كە و تنه وە یه ك دەنوسى ،
ئەویش بەو شێوه یه چىروكە كانی دەنوسى.

پاشان لە بە شىكى تری نامە كە یدا ئامازە بە وە دەكات و دەلئیت : (نە
متمانەم بە خوڧمە نە بە خوڧنە ریش). پاشان بەلئین دەدات لە هاویندا
ئەو دەمە ی كاتىكى باشترى لە بەر دەستدا دەبیئت ، بەر هەمى باشترو
بە پیز تر بنوسیت و دەلئیت: (من ئومیدم بە داها توه ، تەمەنم تەنیا

بیست و شش ساله ، تا ئه و کاته ش ئه زمونئیکی باشت و ده دس دینم ، گهرچی ده بینم پوژگار زور به خیرایی تیپه پده بی).

نامه که ی گریگوروفیچ ، کاریگه ریه کی قولی له سه ر چیخوف دانا و تیپروانینی ئه وی له به رامبه ر خووی و ئاینده شیدا به ته وای هه لگپراهه و به هه وکاری ئه وه ی ده ست له نوسینی ئه و جوړه ئه دبه ، واتا (به ره می داواکراو) بیئیت.

له گه ل ئه و سه رکه و تنانه شیدا ، که له دوی گه شته که ی پتروسبوژگه وه وه ده ستی هیئابون ، چه ند هوکاريك هه بون که ببونه به ره به ست له به رده م ئه وه ی که ئاسوی ئاینده ، به رونی نه بیینی.

چیخوف له باره ی نوسه ری وپزیشکی خو په وه ، له نامه یه کدا که بوؤ دوستیکی نوسیویه تی ، ده لی: (گومانم له وه نیه خویندن و زانستی پزیشکی کاریگه ریه کی جوانی له سه ر به ره مه کانم داناوه . زانستی پزیشکی ئاسوی بیر و بینینی فراوانتر کردوم ، پیموایه جگه له پزیشکه کان و ئه وکه سانه ی شاره زاییان له زانستی پزیشکیدا هه یه ، که سانی تر به سانایی ناتوانن درک به به ها و بایه خی راسته قینه ی ته ندروستی وپزیشکی به ره مه کانم ، بکه ن ،).

دواتر ده لئیت: (هه ولمداوه ئاگاداری یاسا و پچکه زانستیه کان بم و بیان گونجینم له چیرۆکه کاندا ، که زور جار له پینا و راگرتنی ئه م هاوسه نگیه دا ، قوربانیم به خودی چیرۆکه که داوه).

له سالی ۱۹۸۰ دا خه لاتی ئه دبه ی پوئشکین وه رده گری.

سالی ۱۸۸۲ دوچار ی نه خوئی سیل ده بیئیت و خوین هه لئینیته وه .

ئهم نیشانه شومه ، مروقه کانی توشی شوک ده کرد . هه رکاتی ئه ندامانی خیزانه که ی ، ئه و ده سپره سپیه یان بینیا که ده می خویناوی خووی پی ده سپیه وه و دور له چاوی ئه وان ، ده یخسته وه گیرفانی ، زور نیگه ران ده بون . به لام ئه و دلئییای ده کردنه وه که شتیکی وا نیه : (هیچ نیه ! سیل نیه ! نیگه ران مه بن).

به لام تا ده هات بارودوخی ته ندروستی خراپتر ده بو ، شه وانئیکی زور خه و نه ده چوه چاوی ، کوخه یه کی تاقته پروکین ، به روکی به رنه ده دا و ئاسوده یی لیئه لگرتبو .

له سالی ۱۸۸۹ دا دوا به دوی ئاشنایه تی له گه ل شانوی هونه ری موئسکو و دامه زینه رانی وه ک (ئاستانیسلافسکی) و (فلادیمیر نیمرووفیچ - دانچینکو) ، بیروکه ی چه پخواری له میشکیدا سه ر هه لده دا و ئیدی واز له گوئقاری محافه زه کاری (سه رده می نوی) ی ئه لیکی سوئین - که دواتر لینین نازناوی (سه گی ئه لقه له گوئی تزار) ی به سه ردا بری - د ئینی و بابه ته کانی له گوئقار و پوژنامه لیبراله کاندای بلاو ده کاته وه ، ئه ویش نه ک به و مانایه ی له گه لیاندا هاوړا بیئیت ، وه ک چون پیشتر له گه ل محافیزکاره کاندای هاوړا نه بو . هاوکاری چیخوف له گه ل بلاو کراوه لیبراله کان ، ته نیا له هه ندیک پوه وه بو ، به تاییه ت له دژاییه تی له گه ل ئه و که ش و هه و سه رکوتکارانه یه ی که به سه ر ولاته که دا سه پینرابو هتد...

له ساالی ۱۸۹۱ گه شتیکی فراوان به نیو زوربهی ولاته نه وروپیه کانددا دهکات و تیروانینی خوئی له سهر به شیک له لایه نه باش و خراپه کانی ژیانی نه وروپا ده خاته پو.

دوای چه ند سالیکی ، زهنگی مه ترسی لئیدا و نیکولای برای ، به نه خوشی سیل کوتایی به ژیانی دیت. چیخوف نه م برایه ی زور خوشده ویست و مهرگی نیکولای کاریگه ریه کی زور خراپی به سهر باری ده رونیه وه جیهیشت.

دوای ناشتنی ترمی براهی ، بریار ده دا له گه ل خوشکه که یدا بجیته قه فقاو و دوای که میک په شیمان ده بیته وه و بریار ده دا بجیته (تیرول) یا (بیاریتس) ، یان بجیته لای سوژین. خوئی بو نه م گه شته ناماده کات به لام جاریکی تر په شیمان ده بیته وه. دواتریش بریار ده دا گه شتیکی دور و دریز بکات ، چونکه وا هه ستیده کرد له گه شتیکی له و شیوه یدا نه و ئارامی ئاسوده ییه ی پیشوی بو ده گه ریته وه. بو نه م مه به سته ش دورگی ساخالین هه لده بزیری.

ساخالین ، که وتوته نیو زه ریای ئارام و دور له که ناره کانی سیبریا هه لکه وتوه. له و سهرده مه دا شوینی که سه سیاسییه دورخراوه کان و به ندیه کان بو. له و سهرده مه دا هیشتا هیلی ئاسنی سهرانسهری له پوسیدا دروست نه کرابو. نه م گه شته زیاتر له هه شتا پوژی ده خایاند تاوه کو که سیک ، به که شتی یان به گالیسکه ، به نیو نه و جاده چول و به ندیه هه لاتوانه دا ، توانیبای خوئی بگه ینیتته دوزه خی ساخالین.

نه م هه واله ، بو دوست و ئاشنا و هاوړپیکانی چیخوف ، جیگیای سهرسوپمان نه بو چونکه لایان وابو ، نه مه ش یه کیکه له گاتته کانی چیخوف. به لام دواتر بو یان ده رکه وت که هه واله که راسته.

له نامه یه کدا که بو هاوړپیه کی خوئی ، به ناوی (شیچگولوف) نویسیویه تی ، ده لی: (مه به ستم له م گه شته ، وینه هه لگرتنه وه ی نه ده بی نیه ، به لکو ده مه وی ماوه ی شه ش مانگیک به شیوه یه ک بزیم ، پیشتر نه و شیوه ژیانم تاقی نه کرد بیته وه).

هه روه ها له نامه یه کیدا بو نه لیکسی سوژین ده نوی: (وه ک ده لین ئیمه ملیونان مروقمان له زیندانه کانددا راگرتوه و به شیوه یه کی ئاژه لانه به ره لامان کردون تا له زیندانه کانددا دابریژین ، له م پوه وه ، هه مو پوژشنبیرانی نه وروپا ئیمه ی نوسهران و پوژشنبیران به که مته رخه م ده زانن نه ک پاسه وانه کان و سهرپه رشتیاریانی زیندانه کان ، له ولاته که ماندا هه ندیک کار بو نه خوشه کان نه انجام ده ده ریژین ، به لام بو دورخراوه کان هیچ! یاساناسه کانمان هیچ گرینگیه که به م لایه نه نادن ، کاتی نه وه یه هه نگاویک بو زیندانیه کان ، هه لگرین. ته نیا نه و شته ی لی به داخم نه وه یه من ده چمه نه وی ، نه که که سیکی له من وشیار تر و به ناگا تر).

به ره له وه ی به ره و ساخالین بکه ویته ری ، ده که ویته کو کردنه وه ی نه و بابه تانه ی له باره ی ساخالینه وه نوسراون. له کوتاییه کانی سالی ۱۸۹۰ به دوای زانیاری زیاتردا ده چیته پتروسبوژگ و زوربه ی کتیبخانه کان ده گه ری. نه رکی کو کردنه وه ی بابه تی نیو گوژار و

پوژنامہ کانیش به ماریا چیخوئی خوشکی و هاورپیکانی ، دهسپیری .
کاتی دهگه پیته وه مؤسکوؤش ، ئەلیکسی سوورین ، کوّمه لیک و تار و
کتیبی له سه ساخالین یو ده نیری .

سه ره نجام له کوّتاییه کانی مانگی نیساندا به ره و ساخالین وه پری
ده که وی . دوست و ئاشنا و هاورپیکانی ، تا (یاروؤسلاڤ) به پری ده که ن .
دوای تیپه پوبونی نزیکه ی سی مانگ ، گه شته ساخالین .

تا که هوکاری په یوه ندی ئه و ، به پایته خته وه ، ئه و نامانه بون که
به دریزی سی مانگ ده ییناردن و بوئی ده هاتن . ئه و یاداشتانه ی
له باره ی ساخالینه وه ده یینوسین ، به نامه ده ییناردن و به زنجیره و
له ژیر ناوی (له سیبریا) دا ، چاپ ده کران . بو ئه وه ی کاتی خوئی
به فیرونده دا شه وانه گه شتی ده کرد و بالتو چهرمه لوسه که ی
له خوئی وه ده پیچا و له گوشه په کی گالیسکه که دا خوئی کوشم هه ل دینا .
هه رکاتی بگه یشتایه ته شاریکی وه ک (تومسک) یا (ئیرکوؤتسک) ، جل و
به رگه شرپ و چلکنه کانی داده نان و خوئی ده شوشت و (سهرو
شکلئیکی ئه وروپیانه) ی به خووه ده گرت .

که ش و هه وای سازگار و ئازادی ده ووروبه ری ، بیونه هوکاری
که متربونه وه ی نه خوشیه که ی و کوّخه کانی که متریبون .

سه رباری ماندویتی و نه خوشی ، بینینی دورخراوه کان و
به ندرکراوه کان و زپه ی زنجیره کانیا ، له نیو ئه و که ش و هه و
ناموئی دا ، توشی خه م و خه فته و نیگه رانیه کی زوریان کرد .

له نامه کانیدا ئامازه به بینینی پوباره کان و جه نکه له کان
ده کات . خوشتترین کاتی گه شته که شی ئه وه بوه که به که شتی به ناو
ئاوی پوبار و ده ریچه کاندای تیپه ریوه و ده ریچه ی بایکالیش یه کیک
بوه له جوانترین دیمه نه کان که له ژیا نی خویدا بینیبیتی . هه روه ها
کاتی که به نیو پوباری ئاموردا تیپه رده بی بوخوئی باسی ده کا و ده لی
خوشتترین کاتی ته مه نم بوه و هه رگیز له بیرم ناچیته وه . جگه له وه ش
له م گه شته یدا ئامازه به دوفاقی بونی سروشت و ژیا نی مروؤف ده کات و
ده لی دوفاقی سروشت جوانه ، به لام دوفاقی مروؤف به پیچه وانه وه . که
ئهم دوفاقیه ی که باسی ده کات ، له زوریک له چیرۆکه کانیدا
به رچاومان ده که وی .

ئه وه ی که دلی خووش ده کات ، ئه وه یه که له ویدا که ش و هه وایه ک
دروست بوه ، تییدا مروؤفه کان به ئازادی قسه ده که ن و که س ترسی له
که س نیه و که س له وه ناترسی بو شوینیکی تر دوری بخنه وه و
که س نیه سیخوری به سه ر که سه وه بکات و راپوؤرت له دژی که س
بنوسی .

دورخراوه و به ندیه کان دابه ش بیون به سه ر دو ده سته دا ،
ده سته یه کیان ئه و به ندیه له میژینانه بون که دوای چه ندین جار هه لاتن
، گه رابونه وه و کوؤت و زنجیر کرابون . ده سته که ی تر به ندرکراوانی
پیشو بون ، که ماوه ی زیندانیا ت هه و کردبو ، به لام له دورگه که دا
مابونه وه و نیشته جی بیون و به کاری کشتو کاله وه خه ریک بون .

هه رجارى دهسته يهك زيندانى ژنيان دههينايه ئهوى ، زور زو هه واله كهى به سه رانسهرى دورگه كه دا بالو ده بووه و جوش و خروشيكى تازهى به دورگه كه ده به خشى .

زورتيك له پياوه كان به شه پ و كيشه و به رتيل ، ناوى خويان له ليستى داخوازيكه راندا ده نوسى . ژنه كان له سه ريازگه كه دا راده گيران تا پياوه كان به جل و به رگى جوانه وه ، ده گه يشتن . هه لبراردنه كه ، هه ميشه دلله راوكيى بو هه ردولايان دروست ده كرد . پياوه كان هه وليان ده دا هاوسه ريكيى به دلى خويان بدوزنه وه و ژنه كانيش دانيشتبون و شه رميان ده كرد و سه ريان به رده دايه وه .

ئيدى بوخويان ريك ده كه وتن .

ئه م زه ماوه نده ، جگه له هه وليك بو له بير بردنه وهى رهنج و كويرة وه ريه كانيان - نه گه ر بو ماوه يه كى كه ميش بيت - شتيكى تر نه بو . كه سه ره نجام زوريه ي ژنه كان له ناچاريدا ده كه وتن له شفروشي .

چيخوف له چه ند مانگيك زياتر ، ده رفه تى نه بو . به حه زيكى زوره وه كاره كهى خوى ده ستپيكرد ، له گه ل دانه دانه ي كه سانى دورگه كه دا قسه ي كرد ، هه روهك مه زهنده ي كردبو ، ته وه رى برسيتى و هه ژارى ، سه رچاوه ي هه مو كيشه كانيان بو .

بينينى مندا له كانى دورگه كه - كه ژماره يان زور نه بو - بى خويندنگا و بى سه رپه رشست ، كه به شيكيان ته نانه ت ناوى باوك و دايكى خوشيان نه ده زانى و پوژ به پوژ گه وره تر ده بون ، جيگاي داخ و كه سه ريكي گه وره بو .

كوخته كانيان پيس و وييران و پيربون له زينده وه رى زيانبه خش . مروژ بينينى ئه م هه ل و مه رجه هي لنجى ده هاته وه .

ئه وان زور نازادانه وه لامى پرسياره كانى چيخوفيان ده دايه وه ، به لام واى بو ده چون چيخوفيش يه كيك بيت له به رپرسه بالاكان و هاتبي شته سنورداره كان سنوردارتر بكات .

ژنه رال (كوئوچيچ) ي به رپرسى دورگه كه ، هاوكاريه كى زورى چيخوفى ده كرد ، چيخوفيش ، جگه له زيندانيه سياسيه كان ، ده يتوانى له گه ل هه مو ئه وانه ي تر دا نازادانه قسه بكات .

پينج سالى خاياند تا وه كو توانى ئه وكتييه ي ، كه له سه ر هه ل و مه رجي ژيانى به ندى و دورخراوه كانى ساخالين نوسيبوى ، ته واوى بكات و به چاپى بگه يه نى .

سه ره نجام ، ئه مه وه لامى كى گونجاو بو ، بو ئه وكه سانه ي ره خنه يان لى ده گرت كه گوايا بايه خ به رهنج و كويرة وه رى مروقه كان نادات و له ئاستياندا بى هه لوسته .

ره خنه گراني روسى ، له سه ر ئه و باوه ره بون : بو گه يشتن به دادپه روه رى كو مه لايه تى ، ده بى نوسه ر بيته رپيه ر و ريئيشانده رى خه لكى .

به وه تومه تباريان ده كرد به ره مه كانيدا بايه خ به نازار وكيشه كانى خه لك و كيشه سياسى و كو مه لايه تيه كانى ولات نادات .

چيخوف ، سه ره تا ئه م ره خنانه به هه ند ناگرى . به لام سه ره نجام له وه لامى ره خنه ي گوژقاريكدا به ناوى (ئه نديشه) - كه له هه مو يان

نارپه واتر و نابهجیتر ده بی - دنوسی: (له راستیدا نه ده بو من وه لآمی
 ئەم تۆمه تانه بدهمه وه ، به لآم له وانه یه به م زوانه روسیا به جی بهیلم و
 بوئی هه یه که ئیدی هه رگیز نه گه پیمه وه ، بوئی نه متوانی ئەم تۆمه تانه
 ، بی وه لامدانه وه به جی بهیلم ... له کوئی به ره مه کاندای دیریکم پی
 شک نایه ت که به هوئی وه هه ست به شه رمه زاری بکه م ، ئە گه ر تو به
 ده سه واژه ی نارپه وا و نابهجی (بی ویزدانی) ، ئاماژه به م راستیه
 تاله ده که یه ت که من که سیکی خوینده وار و خاوه ن به ره مه می زۆرم و
 کاریکم بو ئەو که سانه نه کردوه که خوشم ده وین و به ره مه کانیشم
 هیچ کاریگه ریه کیان له سه ر ئە نجومه نه کانی گوند و یاسا تازه کانی
 دادگا و ئازادی راگه یاندن و ئازادی به گشتیی ، دانه ناوه . که واته ده بی
 له م کارانه دا گوڤاری ئە ندیشه خوئی به هاوکارم بزانی ، نه که په خنه م
 لی بگری. چونکه ئە وانیش له م بو ارانه دا ، کاریکی له کاره کانی من
 زیاتریان نه کردوه ، چی بکه م ئە مه تاوانی من نیه).

به م شیوه یه چیخوف به م کاره ی ، هه مو ئەو تیروانینه نادروستانه ی
 هه لگێرایه وه و بوخویشی له دوا ی ئەم گه شته یه وه ، تیروانینی
 له به رامبه ر زۆر کیشه و په هه نددا ئالوگۆپی به سه ردا هات.

له نامه یه کیدا بو ئە لیکسی سوړین دنوسی: (تو زۆر هه له بوی که
 ده تو یست نه چمه ساخالین ... ئە گه ر هاتبا و له ماله وه بومایه ، له
 زۆر شت بی ناگا ده بوم ، به ر له و گه شته م بلا بونه وه ی کتیپی)
 سوونات کروتز) ی تو لستویم به شاکار و روداو یکی گه وره ی ئە ده بی
 روسی ده زانی. به لآم ئیستا ، ئەو کتیبه بو من جیگای پیکه نینه).

تولستوی له سوونات کروتزدا زه ماوه ند و موزیک و په یوه ندی
 جه سه ته یی ، به پیلانیك ده زانیك که ورده ورده ژیا نی پاله وانی
 چیرۆکه که ژه هراوی ده کات و واده کا ده س له ئامانجه بالاکان هه لگری
 و هه ستی چاکه خوازانه ی نیو ناخی بسپرتیه وه و سه ره نجام ده ست بو
 تاوانکاری بیا .

دوا ی ئەم گه شته ، کاریگه ری نوسینه کانی تولستوی - که چه ند
 سالیك بو میشکی چیخوفیان به خو یانه وه خه ریک کردبو - ورده ورده
 کال ده بنه وه و فیڕکردن و ئاموژگاریه کانی تولستوی به (نه زانیه کی
 فریوده ر) ده زانی.

دواتر کاتی چیخوف له سالی ۱۸۹۷ له نه خوشخانه ی مو سکو
 ده خه وینری ، تولستوی دیته سه ردانی و سه باره ت به م (نه زانیه
 فریوده ره) ماوه یه کی زۆر ، به سه ختی له گه ل یه کتردا ده که ونه
 مشتوم په وه . که له نیوان قسه کانیاندا سیه کانی چیخوف توشی خوین
 به ربون ده بن.

هه ر له م گفتوگۆیه دا چیخوف ئاماژه به خوشبه ختی ده کات و ده لی: ()
 ساته کان بدۆزینه وه و به حه ز و مه یلی خو مان بژین و لیگه ری پین با
 که سیتی مروڤه کان به ر له گه شه کردن ، نه ژاکین.

دواتر هه ر له سالی ۱۸۹۷ له شوینی ژیا نی خوئی و چه ند گوندیکی تردا
 چه ند خویندنگایه ک له سه ر ئە رکی خوئی دروست ده کات و داو و
 ده رمانیش به خو پاری ده داته نه خوشه کانی. هه ر له و سه رده مانه شدا
 ئاشنایه تی نزیك له گه ل ماکسیم گوړکیدا په یدا ده کات .

ئەكادىمىيە زانستى روسيا لەسالىيادى لەدايك بونى پۆشكىندا بەشەيك
لە كارەكانى خۆى تەرخان دەكات بو زانستى كۆمەلايەتى و
ئەدەبىيات. لەنۆ نوسەرانى روسيادا چەند كەسەيكى وەك چىخوڧ ،
تولستوئى ،كۆرولينيكوڧ و چەند كەسى تر، لەسالى ۱۹۰۰بەئەندامى
فەخرى ئەكادىمىيە ھەلبژىردران .

ئەمە بوە ھۆكارى خۆشحالئەكى زۆر بو چىشتلئەنرەكەى چىخوڧ و
جاريكيان لە ميوانئەكدا گوتبوى: (ئەنتون پافلوڧيجى ئيمە بوئە
ژەنەرال) ، كەدواتر چىخوڧ زۆر جارار بو پيئەنئەمەى
دەگىرايەوہ .

لەسالى ۱۹۰۱ لەگەل (ئولگا كنيپەر) ى ئەستىرەى شانۆى ھونەرى
مۆسكو زەماوئەند دەكا .

دواتر لە سالى ۱۹۰۲دا ئەندامانى ئەكادىمىيە زانستى روسيا ، ناوى
گوركى دەخەنە لىستى ئەندامانى فەخرىوہ .حكومەتى ئەوسا زۆر
بەوردى چاودىرى كارەكانى گوركى دەكات. كاتى لىستى ناوہكان
دەچىتە بەردەستى تزار و ناوى گوركى تىدا دەبىنى تورپە دەبى و لە
ئاستى ناوى گوركىدا دەنوسى: (زىادپرەوى كراوہ). ئىدى ناوى گوركى
دەكىشرىتەوہ و حكومەت بەياننامەيەك بەناوى ئەكادىمىيەوہ دەردەكا .
ئەمە دەبىتە ھۆكارى ئەوہى ھاوكات لەگەل كۆرولينيكوڧ دا دەست لە
ئەندامىتى ئەكادىمىيە بكىشەنەوہ و ھەرۋەھا تولستوئى رايگەيانند ھىچ
كاتى خۆى بە ئەندامى ئەو ئەكادىمىيە نەزانىوہ تا دەس لە كار
بكىشيتەوہ .

چىخوڧ لەگەل ئەوہى كە بوخوئى دكتور بوو بەباشى ئاگادارى خراپى
بارى تەندروستى خۆى بو ، كەچى ھىچ كاتىك دەستى لەنوسىن
ھەئەدەگرت .

دواتر نەخوشىيەكەى توندتر دەبىت و دكتورەكان چەند جاريك
رئىمىيە دەكەن بچىتە فەرەنسا ، سەرەنجام داواكەيان قبول دەكات
و بەرەو فەرەنسا دەكەويئە رى ، بەلام دواى بىستنى ھەوالئى مەرگى
باوكى ، دەگەرئىتەوہ روسيا .

لەوسەردەمەدا نەخوشى سىل ، بەتەواوى تەنگى پئەلچىنيو ، ئەو
دوست و ئاشنايانەى كە چەند سالىك بو نەيانبىنيو ، بەبىنىنى
توشى سەرسورمان دەبون ، تەنيا بەنىگاكانىدا ھەستىاندەكرد ئەو
بونەوہرە رەق و وشك ھەلگەراوہى بەرامبەريان ، جگە لە چىخوڧ
كەسەيكى تر نىيە . وە دەشيانزانى ھىندەى لە ژياندا نەماوہ . دواى
چەند ھەفتەيەك برىك تەندروستى باشتەر دەبى و لەسەر رئىمىيە
دكتورەكان ، لەگەل ئولگاي ھاوسەرئىدا بەرەو (فائلربادن) ى ئەلمانىا
دەكەويئە رى . لەوى دەچىتەلاى دكتورى بەناوبانگ ئىقالد و برىك
تەندروستى باشتەر دەبى . لەنامەيەكدا بو ماريائى خوشكى ، ھەوالئى
باشتەر بونى بارودوخى تەندروستى خۆى ، بو دەنوسى .

سەرەنجام كۆتايىيەكى خىرا و چاوپروان نەكراوگەشست . لەيەكك
لەشەوہكانى سالى ۱۹۰۴ ، دواى گىرئانەوہى چىروكك بو ئولگاي
ھاوسەرى ، ماندو و بى توانا ، چاوپروانى لەسەريەك دادەنى و خەوى
لى دەكەوى ، ئولگا بىدارە و چاوى لەسەر ھەئناگرى ، ھەتا جاريكى

تر وه ئاگا دیته وه و چاوه کانی ده کاته وه ، لای نیوه شه و ئیدی به یه کجاری چاوه کانی لیک دهنی. ههفته یه ک دواتر کاتی تهرمه که ی له ئه لمانیا وه ده گاته وه مۆسکۆ ، مه راسیمی ناشتنی له مۆسکۆ بو سازه کری. ماکسیم گورکیش له مه راسیمی ناشتنیدا ئاماده ده بیته و زۆر به وردی روداوه کان تومار ده کا. خه لکیکی یه جگار زۆر به شداری ریپوره سمی ناشتنی ده بن ، هوکاره کانی گواستنه وه و پولیس په کیان ده که وی. به تایبته له وه که ش و هه وا گرژ و ئالوزه سیاسیه ی ئه وسه رده مه ی روسیادا ، حکومه تی تزار ترسی لی دهنیشی نه بادا ئه م جه ماوهره بی ئه ژماره ، ئاراسته ی مه راسیمه که له دژی حکومه ت بگوین و ده ست بده نه خو پيشاندان و راپه رین. به لام خه لکی روسیا ، هینده به قولی که وتبونه ژیر خه می له ده ستدانی نوسه ره که یانه وه ، ئاگایان له هه ل و مه رجه دژواره کانی ژیانی خو یان و کیشه و گیر وگرفته سیاسی و نیشتمانیه کانیش نه ما بو.

چیخوف ته نیا چل و چوار سال ژیا ، به لام کاتی مرد ، توانی فو پم و پوخساری چیرۆکنوسی له جیهاندا بگوژی و کاریگه ریه کی گه وره ش له سه ر شانۆنامه کان دابنی.

سه ره نجام له وه ته مه نه کورته دا ، سه رباری به ته نگه وه هاتنی نه خوشه کان و چاره سه رکردنیان ، توانی زیاتر له ۶۰۰ چیرۆک و کتیبیک ده رباره ی دورخراوه و به ندیه کانی دورگه ی ساخالین به ناوی (دورگه ی ساخالین) و چه ندین یاداشت و نامه - که دواتر کوکرانه وه و خو یان له نزیکه ی ۱۵۰۰ لاپه ره ده دن - و چه ندین شانۆنامه ی وه ک

، (ئیشانۆف ۱۸۸۷) ، (بوکینی) ، (سالرۆژ) ، (بالنده ی ده ریا) ، (پولگیتری تراژیدی به پیچه وانه ی حه زی خو یه وه) ، (سی خوشک ۱۹۰۰) ، (دیوی جه نگه ل ۱۸۸۹) ، (له زیانه کانی توتن) ، (باخی گیلاس) ، (لالو فانییا ۱۸۹۹) ، (تاتیانا ریپینیا) و چه ندین شانۆنامه ی تر بنوسی. که سه باره ت به نوسینی باخی گیلاس ده لی: (پۆژانه ته نیا چوار دیر ده نوسم ئه و چوار دیره ش زۆر ماندوم ده کا).

خوینه ری به ریز ، ئه وه ی که هانیدام ئه م چیرۆکانه وه وه رگی پم ، به هوکاری یه که م ده بینین ئه م چیرۆکانه سه رتاپا له قاودانی نارپه وایی و بیادی و هه مو ره فتار و کرداریکی نادروست و نه شیایوی مرو فقه کانه. ئه وه له سو و که وت و ره فتارانیه که پاله وانی چیرۆکه کانی چیخوف هه یانه. بیگومان ئه مه ش به شیك بوه له کار و کرده وه ی پۆژانه ی خه لکی ، له روسیای سه رده می چیخوفدا. دوا ی تیپه رینی سه د و چه ند سالیك ، ئه گه ر بیته و سه رنج بده ی نه ئه م چیرۆکانه ، له یه کچونیکی یه جگار گه وره له بیر کردنه وه و هه ل سو که وته کانی پۆژانه ی تاکی روسی ئه وسه رده مه و کوردستانی ئه مرۆی خو ماندا ، ده بینین. له نیو کومه لگای ئیمه شدا زۆر عه ریف پریشیبا یقمان هه ن که به ئه رکی خو یانی ده زانن خو یان له کاره کانی خه لکی هه لقو رتین و تانیستاش له وه نه گه یشتون ئه وه ی ده یکه ن ، کاریکی نه شیاو وه و په یوه ندی به وانه وه نیه. زۆر دبو فمان هه ن که خاوه نی شتیکن خو یان تا ئاستی فریدان و له کول خو کردنه وه لی بیزارن ، که چی ئه گه ر بتوان و بو یان بلوی به پاره یه کی باش به سه ر نزیکترین هاو پتی خو یاندا ساغی

دهكه نه وه . زور دیریا فینمان هه ن بو جیبه جی کردنی مه رامه کانی خوځیان ، خوځمان لیدیننه پیښه وه و به شان و بالماندا هه لده دن . هتد . وه ک چوځن ماکسیم گورکی ، له باره ی چیخوف و چیروکه کانی وه ، ده لی: (مروځ له به ره مه کانی چیخوفدا له گه ل خه لکانیکي داماو و بی چاره دا به ره و رو ده بیته وه که مالله کانیان پرکردوه له ته وه زه لی و نااسوده یی و بونه ته کوپله ی گه مژه یی و بیکاریه کانی خوځیان و بونه ته کوپله ی هه لپه و ته ماحی خوځیان ، هه مو شتیکیان بو خوځیان ده وی ، کوپله گه لیکي ترسنوکن که خوځیان به ژیان وه نوساندوه و سه باره ت به داهاتو ، دنیا پرده که ن له قسه کانی خوځیان . واهه ست ده که ن که ئیدی جیگایه که له م دنیا په دا نه ماوه ئه وان تییدا بژین . زوربه ی ئه م خه لکانه خه ونی خوځ خوځ به داهاتویه کی باشتر وه ده بینن ، به لام خوځیان ، سه باره ت به ناینده ، ئه گه ر تا دوسه د سالی تریش دانیشن ، بیر ناکه نه وه و ناگه نه ئه و باوه رپه ی له خوځیان بپرسن: ئه گه ر ئیمه ئاوا دانیشین و بکه وینه نیو خه ون و خه یالاته وه ، ئه ی کئی ئالو گوږیک به سه ر ژیان مروځه کاندایینئ و له خوځشیه کانی ژیان به هره مه ندیان بکا؟ چیخوف به و بیر تیژی و وردبینیه ی خوځیه وه ، چاو ده بریته هاوالاتیه داماو و بیچاره کانی ولاته که یی و به زه رده خه نه یه کی خه مگین و ده نگیکی دلسوژانه و سه رزه نشتیکی قول وه ، هاوکات به پوخساریکی په ریشان و به دلکی پرله ژان و به ده نگیکی دلسوژانه وه پیمان ده لی: (خوځه ویسته کانم ئه و شیوه ژیان ه ی ئیوه دروست نیه ! ژیان به م شیوه یه شه رمه زاریه).

ماوه ته وه بلیم تا ئیستا له نیو ئیمه ی کورد دا گه رچی هه مومان چیخوف ده ناسین ، به لام تا ئیستا وه ک پیویست ئاوری لی نه دراو ته وه و کاریکی ئه و تو نه کراوه که شایانی ئه و چیروکنوسه بالایه بی. که پیموایه چیروکه کانی چیخوف بو ئیمه ، گرینگی خوځیان هه یه و ده بیته . له روی وه رگیږانی شانونا مه کانی وه ، که نزیکه ی بیست شانونا مه به سه ره وه ن ، جگه له دو تا سی شانونا مه یه ک ، زیاتر وه رنه گیدراون . چیروکه کانیسی که له شه شسه د چیروک به سه ره وه ن ، جگه له چه ند هه ولیک - له گه ل ریژ و خوځه ویستیم بو هه مو ئه وکه سانه ی که له و بو ارده دا کاریان هه بوه و ئه گه ر ئه وان نه بوایان ئیمه مانان چانسی خویندنه وه ی چیروکه کانی چیخوف و ناسینی چیخوفمان پی نه ده برا - به شیکی زوریان چه ند باره ن . تا ئیستا که سیك نه بوه کوئی چیروکه کانیمان بو وه رگیږی. هه روه ها جگه له وه ی که چیروکه کانی چیخوف ، دنیا بینیه کی جیهانیان هه یه و له قاودانی هه مو ئاکار و په وشتیکی ناشیرن و نه شیاوی نیو کومه لگاگانه ، به لام به شبه حالی خوځ لیږده دا هه ولم داوه ئه و چیروکه گانه هه لبرژیم که روژانه به به رچاوی خوځمانه وه نمونه کانیان ده بینن .

هه روه ها تا ئه وشوینه ی ئاگادارم جگه له هه ردو چیروکی (لاوازی) و (قه له و و لاوان) ، خوځ بواردوه له وه رگیږانی ئه و چیروکه گانه ی که پیشتر چه ند جاریک وه رگیږدراون . هیوادارم توانیبتیم کاریکم کردبی و به نومیدی ئه وه م روژیک دابی که سیك یان چه ند که سانیک

سەرجه م به رهه ماكانى چىخوفمان بو بكه نه كوردى ، وهك چوون
له نه ده بىياتى ولاتانى دراوسيماندا ئه م كاره كراوه .

ئازاد نه جم

پانىه ١٤/٤/٢٠١١

تېبىنى / بو ناماده كردنى ئه م پيشه كيه ، سودم له پيشه كيه كهى
كتىبى / انتون پاقلوويچ چخوف / ترجمه احمد گلشيري / انتشارات
نگا / چاپ ششم ١٣٨٨ / وهرگرتوه .

ههروه ها سودم له چه ند سايتىكى ئىنته رنيت و پيشه كيه كهى ئه م
سه رچاوه يه ي خواره وه وهرگرتوه . / مجموعه اسار چخوف / ترجمه
سروژ استپانيان / انتشارات توس / ١٣٨٩ كه سه رجه م چيروكه كانيشم
هه ر له م سه رچاوه يه وه وهرگرتوه .

ژيان جوانه

(بؤنه و كهسانه‌ی نیازی خوگوشتنیان هه‌یه)

ژيان شتیکی تال و به نازاره ، به لام نه‌گه‌ر نیازی گوپینیت هه‌بیئت کاریکی هیئنده دژوار و نه‌سته‌م نیه . بؤ نه‌م کاره‌شت نه‌ونده به‌س نیه دوسه‌د هزاره‌ر بؤبلیکت بؤ ده‌رچیت ، یان میدالیای (هه‌لوی سپی) یت پیببه‌خشن ، یان له‌گه‌ل کچیکی جوانکیله‌ی دل‌رفین ، زه‌ماوه‌ند بکه‌یت ، یان وه‌کو که‌سیکی باش و دل‌ساف بنا‌سرییت و ناوو ناوبانگت چه‌ندین سالان ده‌ماوده‌م بکات . بیگومان نه‌گه‌ر بتوانی له ژیاندا نه‌مانه وه‌ده‌ست بیینی ، خراپ نیه ، به‌لام هه‌مو نه‌مانه ، شتیکن له‌گه‌ل تیپه‌پینی رۆژگاردا نه‌گه‌ری نه‌مان و له‌به‌ین چونیان هه‌یه و ده‌شی له‌چرکه‌ساتیکدا له‌ده‌ستیان بده‌ی .

بؤ نه‌وه‌ی ئیدی له‌مه‌ودوا ، ته‌نانه‌ت نه‌و کاتانه‌ش که له‌و په‌ری نیگه‌رانی دایت ، شادو به‌خته‌وه‌ر بژیت ، ده‌بی نه‌م دو هه‌نگاوه‌ی خواره‌وه جیبه‌جی بکه‌یت : یه‌که‌م رازی بیت به‌وه‌ی که هه‌ته و دووه‌م باوه‌ری ته‌وات به‌ده‌سته‌واژه‌ی (له‌وانه‌یه له‌مه‌ش خراپتر رپودات) هه‌بیئت . نه‌مه‌ش هیئنده کاریکی نه‌سته‌م نیه .

کاتی قوتوی کبریت له‌گیرفانتدا گر ده‌گری ، دل ته‌نگ مه‌به و سوپاسی خودا بکه که گیرفانت گه‌نجینه‌ی باروت نه‌بوه . کاتی

کۆمه‌لێك خزمی لیقه‌وماو و بیچاره‌ت له‌ قیلا هاوینییه‌که‌تندا دینه سه‌ردانیت ، نیو چاوانت گرژمه‌که و شادو شوکره‌ و بلی زور سوپاس خودایه‌ خزمان به‌سه‌ریاندا داوم نه‌ک پولیس .

نه‌گه‌ر دپکیک له‌ په‌نجته‌ چه‌قی ، بپۆ سوپاسی خودا بکه و بلی چاک نه‌بو له‌ چاوم نه‌چه‌قی . نه‌گه‌ر هاتو بینیت ژنه‌که‌ت یان خوشکی ژنه‌که‌ت ، له‌ بری گۆزانیه‌کی دل‌رفین ، خه‌ریکی راهیانه‌ له‌سه‌ر نوته‌کانی نامیریکی موزیک و کردویه‌تیه‌ درینگه‌ درینگ ، دلگیر مه‌به و له‌ خوشیان هه‌له‌په‌ره‌ چونکه‌ گویت له‌ موزیک بوه نه‌ک لوره‌ی چه‌قه‌ل و مپو میاوی پشیله .

بپۆ سوپاسی خودا بکه که نه‌ نه‌سپی ژیر باری ، نه‌ میکروبی ، نه‌ کرمی (تریشین*) ی ، نه‌ به‌رازی و نه‌ولاخی و نه‌می‌شوله‌یت و نه‌ ورچی قه‌ره‌جه‌ گه‌پۆکه‌کانی . بپۆ هه‌له‌په‌ره‌ له‌ خوشی نه‌وه‌ی نه‌شله‌ی ، نه‌ کویری ، نه‌ که‌ری ، نه‌لالی ، نه‌ توشی نه‌خوشی کولیرا بویته . هه‌له‌له‌ لیده له‌خوشی نه‌وه‌ی که ئیستا له‌ دادگا و له‌نیو قه‌فه‌زی تاوانباران دانه‌نیشتویت و به‌رامبه‌ر داواکاری گشتی رانه‌وه‌ستاویت و بپۆ وه‌رگرتنی پاداشتی نوسینه‌که‌ت ، له‌گه‌ل کابرای بلاو که‌ره‌وه‌دا نه‌که‌وتویته مشتومر .

نه‌گه‌ر مالته له‌شوینیکی دوره‌ده‌سته ، بیر له‌وه‌ بکه‌وه و بلی چاک نه‌بو مالم دوور تر نه‌بو . نه‌گه‌ر ددانیکت دیشی ، دلته به‌وه خوشکه و بلی چاک نه‌بو هه‌موو ددانه‌کانم نه‌دیشان . نه‌گه‌ر بۆت ده‌کری گۆفاری (شارومه‌ند) نه‌خوینیه‌وه ، یان له‌سه‌ر به‌رمیلیکی زبلی مالان

دانه نیشتیویت ، یان له ونیوه دا سی ژنت نه هیناون ، برؤ بو خوټ تیږ
هه لپه ره . نه وکاته ی که ده تگرن و پاپیچی که لانتهریت ده که ن ،
شاگه شکه به له خوشیان ، چونکه دلنیایت و ده زانی بو که لانتهرییت
ده بن نه ک دوزه خی سوتینه ر ، کاتی له وی به قامچی که وتونه سهرت
، هه لپه له لیده له خوشی نه وه ی به قامچی لیده ده ن نه ک ته ور .
نه گه ر ژنه که ت خیانه تت لیده کات ، برؤ له خوشیان هه لپه ره و بللی
چاک نیه خیانه ت له من ده کات نه ک له نیشتمان .
وقس علیه ژا ... نه ی مروټ ! گوئی له په ند و ناموژگاریه کانم بگره تا
له مه ودوا ژیانن لیوانلیو بیټ له شادی و به خته وه ری .

(کرمی تریشین*) کرمی نیو گوشتی به راز

تیبینی / نه م چیروکه پیشتر له ژماره ۸۷ ی گوټاری گزینگ بلاو
بوته وه

پیاویکی ناسیاو

(فاندا) ی جوانکیله ، که له ناسنامه دا نیوی (ناستاسیا کانا فکینا) بو ، کاتی له نه خوشخانه دهرکرا ، خوئی له هه ل و مهرجیکدا بینیه وه که پیشتر ههرگیز نه بیینیبو ، نه خاوه نی جیگا و پینگایه ک ، نه پاره وپولیک ، نه پله وپایه یه ک ، نه مه چ چاره نوسیک بو؟

به ره له هه مو شتیک خوئی گه یانده بانکیکی ره هنی و نه نگوستیله نقیم فیروزه بییه که ی ، که تاکه سه رمایه ی ژیا نی بو ، به بارمه دانا و نه و پاره یه ی که له به رامبه ردا وهریگرت له رۆبلیک تینه ده په پی ... به م پاره یه چ شتیک ده کپدرا؟ نه به شی کرینی بلوزیکی کورتی موئی سه رده م ، نه به شی کرینی کلاویکی دریز و نه به شی کرینی جوته پیلاویکی بروئزی ده کرد ... له به ره نه وه ی نه م شتانه ی نه بون ، وایده زانی به روت و قوتی ده گه ری.

له هزری خویدا وایده زانی نه ک مروقه کان ، به لکو سه گ و نه سپه کانی شه قامه که ش سهیری ده کهن و به جل و بهرگه ساده کانی پیده که نن. جگه له وه ده ست هینانی پیلاو و کلاو و جل و بهرگی نوی ، بیری له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه. بیرکردنه وه له وه ی که چ بخوا و له کوئی بنوی ، ههرگیز به میشکیدا نه ده هاتن.

له میشکی خویدا بیری کرده وه: (خوزگه توشی پیاویکی ناسیاو ده هاتم ، ده متوانی هه ندیک پاره ی لی وهرگرم ... هیچ پیاویک ناماده نیه پاره م بداتی ... له به ره نه وه ی ...).

فاندا توشی هیچ پیاویکی ناسیاو نه هات. نه لبه ته ده کرا دوا ی نیوه رۆ بچیته ریستورانتی (پینسانس) و ناسیاوه کانی بیینی ، به لام به سه ری روت و به م جل و بهرگه سادانه وه ، ههر پینگای چونه ژوره وه شیان پیینه ده دا.

نه دی ده بو چی کردبا؟

دوا ی ماندویتییه کی زور که به هوی رۆیشتن و دانیشتن و بیر کردنه وه وه ، توشی ببو ، بریاریدا به ره و ئاپارتمانی پیاویکی ناسیاو بچیته و داوا ی پاره ی لی بکات ، بیری کرده وه: (بچه لای کی؟) ناکری بچه لای میشا خیزانداره و دهوری چول نابیت ... له م کاتانه دا نه و پیره میرده ش له مال نیه و چوته سه ر کار).

لیردها (فینکل) ی دکتوری ددانی بیرهاته وه ، نه و پیاوه یه هودییه ی که ئایینی خوئی گوپیوه و بوته مه سیحی.

فینکل نزیکه ی سی مانگیک له وه و بهر ، بازنیکی به دیاری دابوه فاندا و شه ویکیش له یانه یه کی نه لمانیدا ، له کاتی ناخواردندا ، فانداپه ردا خیک بیره ی به سه ردا رشتبو ، به لی ، نه م پیاوه ی بیر که وته وه و شادی دایگرت ، له میشکی خویدا بیری کرده وه: (دلنیام پاره م ده داتی ، به س خودا بکات له مال بیت ... نه گه رپاره م نه داتی و بیهوی له کول خویم کاته وه هه مو چراکانی ژوره که ی ده شکینم).

به‌رله‌وهی بگاته مالی دکتور ، نه‌خشه‌یه‌کی به‌م شیوه‌یه‌ی له‌میشکی
خویدا کیشا: (به‌خنده‌وه ورده ورده به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وی) ،
ده‌چیتته ژوری تاییه‌تی دکتور و داوای بیست و پینج پوبلی لی ده‌کات
(.

به‌لام هه‌رکه‌گه‌یشته به‌ر ده‌رگا و ده‌ستی بو‌زه‌نگه‌که‌برد ، ئه‌و
نه‌خشه‌یه‌ی له‌میشکی خویدا دایرشتبو ، هیچی له‌بیر نه‌ما .

له‌ناکاو ، ترس و دل‌پاوکیه‌ک ، که‌پیشتر هیچ کاتیک له‌م حاله‌تانه‌ی
به‌خویه‌وه نه‌بینیو ، هه‌مو جه‌سته‌ی گرت‌ه‌وه . ئه‌و له‌نیو کوژی
پیاوانی سه‌رخوشدا ، هه‌میشه ژنیکی جه‌سور و بی‌شهرم بو ، به‌لام
ئیس‌تا ده‌ترسا به‌و جل و به‌رگه‌ ساده‌یه‌وه چه‌شنی نا‌غایه‌کی لیکه‌وتو
، خو‌ی لی به‌دور بگرن .

هه‌ستی به‌ترس و سوکایه‌تی کرد ، دوچاری سه‌رسوران و ترس ببو .
له‌کاتیکدا که‌ده‌ترسا ده‌ست بو‌زه‌نگی ده‌رگا که‌به‌ریت ، له‌میشکی
خویدا له‌کیشمه‌کیشدا بو : (له‌وانه‌یه ئیس‌تا منی هه‌ر له‌بیر نه‌ما بیت
... ئیس‌تا به‌چ رویه‌که‌وه به‌م جل و به‌رگه‌ شپه‌وه خو‌می نیشاندەم ؟
به‌م جلانه‌وه به‌سوال که‌ریک ده‌چم ، به‌ژنی پیاویکی ده‌سگپر ده‌چم
(...

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا به‌حاله‌تیکی لیوانلیو له‌ترس و دل‌پاوکیه‌وه ، ده‌ستی
بو‌زه‌نگه‌که‌برد و لییدا .

گو‌یی له‌ده‌نگی پیی ده‌رگه‌وانه‌که‌ی دکتور بو ، قاندا پرس‌ی: دکتور
له‌وییه‌ ؟

پیشبینی ئه‌وه‌ی ده‌کرد ، ده‌رگه‌وانه‌که‌ بلی نه‌خیز لیره‌ نیه ، به‌لام
کابرا - بی ئه‌وه‌ی یه‌ک قسه‌ بکات - قاندا ی به‌ره‌و ژوری چاوه‌پوانیی
، رینمایی کرد و یارمه‌تیدا له‌داکه‌ندنی بالتوکه‌یدا .

پلیکانه‌کانی مالی دکتور ، زور سه‌رنجی قاندا ی پراکیشا ، به‌لام له‌نیو
ئه‌وه‌هه‌مو جوانی و رازاوه‌یه‌دا ، ئاوینه‌ک ، له‌هه‌مو شتیکی زیاتر
سه‌رنجی پراکیشا ، تیایدا: ژنیکی ساده‌پوش ، که‌نه‌بلوزی دوایین
مو‌دیلی پوژی له‌به‌ردابو ، نه‌کلاوی دریزی له‌سه‌ردابو ، نه‌پیلایوی
بروتزی له‌پیداو ، به‌دی ده‌کرا . به‌لای قانداوه سه‌یر بو ! زیاتر به
کریکاره‌کانی کارگه‌ی دورین و جل شوره‌کان ده‌چو ، جل و به‌رگیکی
زور ساده‌ی له‌به‌ردابو ، بو‌خوشی نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی ده‌بی شهرم
بکات و له‌به‌رچی ئه‌و چاوقایمی‌یه‌ی جارانی له‌ده‌ست داوه .

خزمه‌تکاره‌که‌ی فینکل ، به‌ده‌م رینمایی کردنییه‌وه ، گو‌تی: فه‌رمو
... ئیس‌تا دکتور دیت ... فه‌رمو دانیشه .

قاندا ، له‌سه‌ر کورسیه‌کی نه‌رم دانیشته وله‌فکران پاجو: (هه‌ر بیتته
ژوری پیی ده‌لیم هه‌ندیکی پارهم به‌قه‌رز بداتی ، ئی خو‌ناسیاومه !
مرو‌ف نابی شهرم له‌ناسیاو بکات و ده‌بی به‌ریزه‌وه هه‌لسوکه‌وت
بکات ، به‌لام خو‌زگه‌ ئه‌م خزمه‌تکاره‌ ده‌پویشته ده‌ری ! ئه‌و لیره
بیت ... ناکری ... نازانم بو‌لیره‌ پاره‌ستاوه ؟ له‌به‌رچی ناروات ؟) .

نزیکه‌ی پینج خوله‌ک دواتر ، ده‌رگای ژوره‌که‌ کرایه‌وه و دکتور وه‌ژور
که‌وت ، بالا به‌رز و گو‌ناکانی خر و گو‌شتن بون و چاوانی گه‌وره و
زه‌ق بون .

چاوه‌کانی و گوټا خړ و پانه ئه‌ستوره‌کانی و هه‌مو ئه‌مانه پک و راست ، تیرو پپی و نه‌فره‌تیا نیشان دده‌دا .

فینکل له‌پرستورانتی (پینسانس) و یانه ئه‌لمانیه‌که ، پیاویکی شاد و دهم به‌خنده بو و به‌چپ و راستدا پاره‌ی بو ژنان خه‌رج ده‌کرد و گالته‌کانی ئه‌وانی زور به ئاسایی وهرده‌گرت . بوټمونه ئه‌وشه‌وه‌ی که فاندایا په‌رداخه بیره‌که‌ی کرد به سهریا ، نه‌ک تورپه نه‌بو ، به‌لکو هه‌ندیک پیکه‌نی و به‌گالته‌په‌نجه‌ی هه‌ره‌شه‌ی راوه‌شاند . به‌لام ئیستا نیگا‌کانی توند و خه‌والو و سارد و سرپون . دکتور به‌دهم جویینی شتیکه‌وه ، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری فاندایا بکات ، پرسسی : چ فرمایشتیکت هه‌بو؟

فاندایا پوانیه سه‌روشکلی خزمه‌تکاره‌که و ئه‌مجار پوانیه قه‌د و قیافه‌ی تیرو پپی دکتور ، دیاربو که فاندایا نه‌ناسیبوو ، پوخساری سور هه‌لگه‌را ...

دوای ئه‌وه‌ی وه‌لامیکی نه‌بیست ، ئه‌مجاره‌یان به‌ده‌نگیکی توندتره‌وه ، پرسسی : چ فرمایشتیکت هه‌بو؟

فاندایا له‌ژیر لیوه‌وه گوتی : ددان ... ددانم دیشی ...

: زور باشه کامه‌یان؟

فاندایا وه‌بیری هاته‌وه که یه‌کێک له‌ددانه‌کانی کلوره ، گوتی : خواره‌وه ... لای راست

: هم ... کوا دهمت بکه‌وه .

ئه‌مجار بروکانی ویک هینانه‌وه و هه‌ناسه‌ی له‌سینگی خویدا به‌ند کرد و که‌وته سه‌یرکردنی ددانه کلوره‌که ، دواتر کاتی میله کانزایه‌که‌ی به‌ددانی فاندایا دینا ، پرسسی : ئیستا ئازاری هه‌یه؟

فاندایا به‌درو و له‌لامی دایه‌وه : به‌لی ... ئازاری هه‌یه ...

فاندایا له‌میشکی خویدا بیری ده‌کرده‌وه : (هینده به‌سه ئاماژه‌یه که به‌ناسیاوه‌تیه‌که‌مان بکه‌م ، ئیدی شته‌کانی بیر ده‌که‌ویته‌وه ... به‌لام ... ئه‌م خزمه‌تکاره ! نازانم بوچی لیڤه راوه‌ستاوه؟) .

فینکل ، له‌حالی‌کدا که سه‌یری ددانه‌کانی فاندایا ده‌کرد ، له‌ناکاو وه‌ک شه‌مه‌نده‌فه‌ریک له‌نیو دهمی ژنه‌دا فیشکاندی : ئه‌م ددانه به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت پر بکریته‌وه ، پرکردنه‌وه‌ی کاریکی بی سوده .

دوای چه‌ند ساتیکی که‌م ، کاتی دوباره ده‌پوانیه‌وه ددانه‌کانی و په‌نجه بوټ توتناویه‌کانی به‌دهم و لیوی فاندایا ده‌هینا ، جاریکی تر هه‌ناسه‌ی له‌خوی بری و میله سارده‌که‌ی به‌نیو دهمی ژنه‌دا برده‌خواری ... فاندایا له‌پریکدا هه‌ستی به‌ئازاریکی توند کرد و هاواریکی کرد و ده‌ستی فینکلی گرت . دکتوریش له‌ژیر لیوه‌وه گوتی : مه‌ترسه ... هه‌یچ نیه ، هه‌ر هه‌یچ نیه ، تازه ئه‌م ددانه به‌که‌لکی هه‌یچ نایه‌ت ... مروټ ده‌بی ئازا و خوڤاگر بیټ .

له‌م کاته‌دا ، په‌نجه به‌توتن ئالوده‌بو و خویناویه‌کانی ، له‌به‌رامبه‌چاوی فاندایا راگرتن و ئه‌و ددانه‌ی که کیشابوی ، نیشانیدا . خزمه‌تکاره‌که‌ش سنلیکی له‌به‌رده‌م ژنه‌دا راگرت .

فینکل گوتی: که گه‌یشتی‌وهه مائی، ئاوی سارد له دهمت وهرده ...
باخوینه‌که‌ی پاره‌ستی ...

له به‌رامبه‌ر فاندای دا پاره‌ستابو. سه‌رو سیمای له‌که‌سیک ده‌چو
چاوه‌پوان بی‌ت هه‌رچی زوه جیی بی‌لن و لئی گه‌پین بو‌خووی تاویک
ئاسوده بی‌ت و پشویه‌ک بدات ...

فاندای به‌ره‌و دهرگا‌که وهرسوپا و گوتی: خودا حافیز ...

فینکل به‌خه‌نده‌وه پرسى: ئه‌دی هه‌قی ماندویتی‌ه‌که‌ی من چی
به‌سه‌ردی‌ت؟

فاندای سور هه‌لگه‌را، هه‌مان ئه‌و یه‌ک پو‌پله‌ کاغه‌زه‌ی، له‌به‌رامبه‌ر
خه‌واندنی ئه‌نگوستیله‌ نقیم فیروزه‌یه‌یه‌که‌یدا، وه‌ری گرتبو،
دایه‌ده‌ستی دکتور و گوتی: ئه‌ها ... به‌لی ...

کاتی له‌ وپوه به‌ره‌و شه‌قامه‌که وه‌پری‌که‌وت، له‌هه‌مو کاتیک زیاتر
هه‌ستی به‌ شه‌رم و ته‌ریق بونه‌وه ده‌کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان نه‌ک
له‌به‌ر هه‌ژاری و جل و به‌رگه‌ شه‌په‌که‌ی به‌ری، ئیدی ئه‌م شتانه
به‌لایه‌وه گرینگ نه‌بون. نه‌ کلاوی دریز! نه‌ بلوزی دوا‌یین مو‌دی‌ل! نه‌
پیلایوی برو‌نزی! به‌ده‌م پو‌یشتنه‌وه خوینی تف ده‌کرده‌وه، فریدانی
هه‌مو تفیکی خویناوی، ده‌یخسته‌وه یادى ژیانه‌په‌ر له‌چه‌رمه‌سه‌ری و
کو‌پیره‌وه‌ریه‌که‌ی و ئه‌و سو‌کایه‌تی و بی‌ریزیه‌ی که‌ تا ئه‌و ساته
توانیبوی خو‌ی له‌گه‌لیاندا بسازی‌نی، ده‌بی‌ سبه‌ینیش و دوسبه‌ی و
هه‌فته‌ی داها‌تو و سالی داها‌تو و ته‌واوی ژیانى و تا کاتی مردن ده‌بی‌
له‌گه‌لیاندا بسازی .

له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: ئاخ خودایه! چه‌نده ترسناکه!

* * *

فاندای، جاریکی تر، سه‌ر له‌ ئیواره‌ی پو‌ژیکى تر، له‌ پستورانتی (پینسانس) بو و سه‌مای ده‌کرد. کلاوی دریزی نو‌ی له‌سه‌ریدا و
بلوزیکی دوا‌یین مو‌دی پو‌ژ له‌به‌ریدا و پیلایوی برو‌نزی له‌پیدا بون.
ئه‌وشه‌وه خانه‌خو‌یکه‌ی بازرگانیکی گه‌نج بو، که‌تازه له‌ (کازان) وه
ها‌تبو.

(دوو روژنامه چی) (چیروکیکی ناراست)

(پیبکین) ی کارمه ندی روژنامه ی (سندانقان لیدا) که پیاویکی قهله وی غه مبار و نیگه ران بو ، له ناوه راستی ژوره که دا پاره ستاوه و به ئیشتیاوه دهروانتیه ئه و قولابه ی که بو هلواسینی چرا ، به ساپیته که وه به سترابو. حبلیکی به دسته وه یه و له دلّی خویدا بیر ده کاته وه: (نازانم ده شکّی یان نا؟ ده ترسیم له بن و بیخه وه بیته دهری و به ته پلّی سهرم بکه ویت ، سندان له م ژیا نه دا جیگایه کم بو خوخنکاندنیش ده ست ناکه وی).

ئه گهر هاتبا و له م ساته دا (شلپکین) ی هاوپی ، که کارمه ندی روژنامه ی (یه هودای خائین) و پیاویکی سوره ی وریا بو ، وه ژور نه که وتبا ، کی دهیزانی سهره داوی بیرکردنه وه کانی ئه م پیاوه شیته ، ده گه یشتنه کوئی؟

شلپکین له گه ل دانیشتندا ، گوتی: سلاو فاسیا ، هاتوم به دواتدا ... با برۆین ، له گه ره کی (فیبورگس) سی دیر هه والمان ده سکه وتوه ... وه ک بیستومه که له پوتیک ویستبوی گوشا و گوش سهری که سیک ببری ، به لام فریا نه که وتبو. نازانم چی تیدا بو ئه گهر به شی سهد دیر هه والی له م شیوه یه مان ده سته وتبا؟ ده زانی برا! هه ندیک جار بیرده که مه وه ، ته نانه ت حه زم لییه بشینوسم ، ئه گهر هاتبا و ئه م خه لکه به شیوه یه کی مروّفانه بیریان کردباوه و تیگه یشتبان له وه ی که

ئیمه ش ده بی وه لامی قورپه ی زگمان بدهینه وه ، ئه وا به دلّنیاییه وه ریژه ی خوگوشتن و خو سوتاندن سهد به رابه ر زیاد ی ده کرد و دوا ی ئه مه ش خه لکانی تر توشی بینه و به ره ی دادگا ده کران و ... شلپکین له م قسانه دا بو ، چاوی به حه بله که کهوت ، پرس ی: ئه مه چیه ؟ نا کا نیازی خوگوشتن هه بی؟

پیبکین ، به غه مگینه وه وه لامی دایه وه: به لّی برا ... ته واو ئیدی ... خودا حافیز ... له م ژیا نه پرچه رمه سه ریه .

: ئه مه ی تو ده یکه ی کاریکی گه مژانه یه ! ئاخو چ شتیک بیزاری کردی؟

: هه مو شتیک ، دهروانمه هه ر شوینی ، جوړیک له خوونکردن ... جوړیک له چاره نوی نادیار و ... شتیک نیه بتوانی بابه تیکی له سه ر بنوسی. به کول هاتنی بیرو ئه ندیشه و زور لیکدانه وه ، پالنه ری سه ره کی خوگوشتن. ئه م شتانه مروّفه کان خه ریکن یه کتر داده په لوّسن و دهروانمه هه رلایه ک ده بینم مروّفه کان خه ریکن یه کتر داده په لوّسن و یه کتر هه لده دپن و یه کتر ده خون ، چال بو یه کتر هه لده کهن و یه کتر بن گوّم ده کهن و تف به سه ر و چاوی یه کتر دا ده کهن ، سه رباری ئه مانه ش شتیک یه لبار و گونجاوت ده سناکه وی تا ده ست بو قه له مه که ت به ریت و بابه تیکی له سه ر بنوسی! جوړیک له (دوالیزم) ی نه فره تی ، بالی به سه ر هه مو شتیکدا کیشاوه .

: چوّن ده لّی هیچت بوّنوسین وه گیر ناکه وی؟ بابه ئه مروّف روژیکه ، ئه گهر ده دانه ده ستیشته هه بن ، ئیش و کار بو هه مو ده سته کانت وه ک خو له .

تهخته كان ، جوان سهرنجيان بدهيه و لييان ورد به روه ... له هه مو جیگایهك و له هه مویاندا ، ژيان و نازار و كویره وهه ری به دی ده كه یت. له هه مویارچه تهخته یه کی بردراو و پیکخراودا ، له بونی به رازیکدا ، خه م و کاره سات به دی ده كه یت.

: خه نی له خوټ ... به و سروشته ی كه هه ته ، باش ده زانی له باره ی هیلكه مریشكیكى خوراوه وه قه له مه كه ت بخره یته كار ... به لام ئه مه ... ئه مه به من ناكری.

شلپکین ، به ده نگیکی وهك سوکایه تی پیکردنه وه ، گوتی: بو؟ چی تیدایه؟ خرابی ئه مه له چیدایه له باره یه وه بنوسیت؟ بابه! ئه مه بوخوی یهك دنیا پرسیار هه لده گری! یه كه م: هه ركاتی چاوت به تو یكله هیلكه یهك ده كه وی رقت هه لده سنی و یه كسه ر گو پانت به سه ردا دیت ، چونكه هیلكه مریشكیك ، كه سروشت هیناویه تیه بون و پاراستویه تی ، بوخوی واتای ژیان ه ... لیم تیده گه یت؟ توانای خولقاندنی هه یه و ژیانکی نویش به هه زاران نه وه ی تازه ده به خشی ، ده بینی له ناکاو خوراوه و بوته قوربانی نه وسنی و چلیسی مروټ ، ده کرا له و هیلكه یه ، مریشكیك بخولقی و به دریزای ژیان ، هه زاران هیلكه بکا. ئه مه ش بوخوی یه کیكه له هوکاره کانی پوخاندنی پایه کانی ژیرخانی ئابوری کو مه لگا و قوتدانی سه رچاوه یه کی ئابوری داها توی کو مه لگا! . دوه م: کاتی چاوت به تو یكله هیلكه ده كه وی خوشحال ده بی چونكه ده بینی خه لکی روسیا له روی خورد و خو راکه وه باشن. سییه م: ده بینین تو یكله هیلكه ، له کاری کشتوکالی ولاته كه ماندا وه کو په یین سودی لی و ه رده گیری ، ناموژگاری

خوین هه ره کانت ده كه یت و وشیاریان ده كه یت هه كه خو له تیه له قورتاندنه کانی بپاریزن و خو له حه رام کردنی بپاریزن . چواره م: کاتی تو یكلی هیلكه ت به رچاو ده كه وی ، ده كه ویته بیرى نه وه ی هه مووشتیک ، پوژیک له پوژان کوتایی پیدیت و ده بیته وه خو ل ، نه و شته ی كه چه ند ساتیک له مه وه بهر ، له جو له دابو ، نه وا ئیستا کوتای پیهات. پینجه م: ... کوره خو پیویست به م هه مو ژماردنه ناکات ، نه گه ر حه زت لیبی ده توانم تا سه د دانته بو پیزکه م.

: نا برا ، نه من ئیدی هه سستی باوه ر به خو بونم له ده سنداوه ، خه م و خه فه ت چنگی له ژیانم گیر کردوه ... سندان له هه موشتیک دا. ریبکین ، دواى ئه م قسانه ، هه ستاو سه ری حه بله که ی له قولابه که ، به ست.

شلپکین ، به ده نگیکی هیدی و هیمن ویستی په شیمانی بکاته وه ، بو یه گوتی: نه م کاره ت له هیچ و خو راییه ، به خودا له هیچ و خو راییه ! بو ناته وی تیبگه یت! نه م شاره ی ئیمه ی تیداین بیست پوژنامه ی لیده رده چی ، هه ر بیستیشیان ، به شى خو یان بابه تیان وه گیر ده كه وی ، نه مه ش نه وه ده سه لمینی كه هه میشه بابته ت بو نوسین وه گیر ده كه وی! ته نانه ت نه و پوژنامانه ی له شاروچكه کانیشدا دهرده چن ، به شى خو یان بابه تیان وه گیر ده كه وی.

ریبکین ، وهك نه وه ی به دواى بابه تیکدا بگه ری ، له به رخویه وه به منگه منگه وه گوتی: نا ... بانگده ره خه و توه کان ، سندوقداره کان ، بانکی خه لکی ، سیستمی پاسه پو رت ، گو رپینی ناو نیشان ... (پومیلیا*) ... لیبگه ری ... وازی لیبینه !

: که وایه چوئی به باش ده زانی وایکه .

دوای ئه مه ، پیبکین ، گریی حه بله که ی خسته ملی خوئی و به وپه پری
حه ز و ئاره زوه وه خوئی خنکاند .

شلپکینی هاو پیتی ، ده سبه جی هه ستا چوه سه رمیزی نوسینه که یی
و له چاولیکنانیکدا هه والیکی له باره ی خو کوژی و چوئییتی روداوه که
و وتاریکی له باره ی هوکاره کانی خو کوشتن و پرسه نامه و چند وتاری
تری له م جوړه ی نوسین و هه رکه کاره کانی ته واوکرد ، به خیرایی
خستنیه گیرفانیه وه و به شادیه وه به ره و بنکه ی ده سته ی نوسه ران ،
به ره و ئه و شوینه ی

(خوینهر ، شانازی ، پاداشتی نوسین) چاوه پوانیان ده کرد ، فرته ی
لیکرد .

(تسوکی خان*) سه ماکاری ناسراوی بالینی ئیتالی ، که له ساله کانی
۱۸۸۵-۱۸۹۲ له روسیا ژیاوه و له سه ر سه کوئی هوئی ()
MARIINSKI) کاره کانی خوئی پیشکesh کرده .
(رومیلیا*) یان بولگاریای باشور که به شیک بو له ویلایه ته نیمچه
خودمختاره کانی ده وله تی عوسمانی .

پاوچي

چيشته نڱاويڪي درهنگ بو ، دلّي مروڻي تهنگ دهکرد ، ته نانهت په له هه وريڪيش به ناسمانه وه نه ده بينرا ، تابلويه كي غه مناك بوو ، ته نانهت هاتبا و بارانيش باريبا نه يده تواني كه ش وهه وايه كي دلگيرو كراوه ، به ناوچه كه ببه خشي ... شنه بايهك نه ده هات گه لاي داره كان بيزيوڻي ، درهخته كان بي جوله بون و ده تگوت به سهري چله كانيان له شتيك ده پروانن ، يان چاوه پرواني شتيك ده كه ن.

پياويكي چل ساله ي بالابه رزي رهقه له ، به كراسيكي سور و چه كمه ي دريژ و پانتولي په راويژداره وه ، كه پيده چو سه رده مانتيك هي ناغايهك بوبئي ، به هه نڱاوي سست و ته وه زه لانه ، له لاي ميگره روته لانه بي درهخته كه وه ، هيواش هيواش ده چوه پيش و كويزه ريگاكه ي ده كوتايه وه . له لاي راستيه وه ، ميگره كه و له لاي چه پيشيه وه تا چاو بري ده كرد كيلگه ي جوڻي ويراگه يشتو ، تا داويني ناسوگه كه دريژ ببونه وه . پنيستي پوخساري سوري ، نارهقه ي پيدا ده هاته خوارئ ، كلاويكي سپي نه سپسواراني - كه پيده چو پوژنيك له پوژان ديارى ناغايه كي به ده ست و دل بوبئي - له سهر قره ماش و برنجيه كه ي جيئي خوڻي كرده وو . توره كه كه ي شانې بالنده يه كي تيدابو ، تا پره دولوله كه ي - كه شكاند بويه وه - به ده سته وه بو و چاواني بري بونه

سه گه پير ولاواز و بي تواناكي كه له پيشيه وه ده روښت و بوئي به بنچكه كانه وه ده كرد .

كه شوهه وايه كي كشومات ، بالي به سهر ناوچه كه دا كيشابو ، هيچ ده نڱيك نه ده بيسترا ، هرچي بونه وهر هه بو ، له ترسي تين و تاوي گه رما ، خوڻان له په نا وپه سيوان په نا دابوو .

له ناكاو ده نڱيكي ناسكي وه بهر گوڻيان كه وت : يوگور فيلاسيچ !
پاوچي سهري سورما ، سهري وهر سوراند ژنيكي سي ساله ي رهنگ په پريوي - كه داسيكي له ده ستيدا بو - له ته نيشت خوڻيه وه بيني .
ده تگوت هه ر نه و ساته له وي قوت بوته وه . ژنه له حالتيكدا كه زه رده خه نه يه كي شه رمانه ي به سهر ليوانه وه بون ، هه وليدا پروانتيه نيو چاواني پاوچي . پاوچي پاوه ستا و به نه نقه ست نانشكه ي تا پره كه ي گه پانده وه شويني خوڻي و گوتي : ها... نه وه توڻي پيلاگيا ؟
چ ده كه ي ليړه ؟

: ژناني دي ليړه كار ده كه ن ، منيش هاتوم له گه لياندا ... كرينكاري ده كه م يوگور فيلاسيچ .

يوگور فيلاسيچ به نارازي بونه وه گوتي : نا به م شيوه يه ...
پيلاگيا به دواي ويدا وه ريكه وت ، نزيكه ي بيست هه نڱاويك به م شيوه يه و بي ورته ريگيان بري . پيلاگيا ، به چاوانيكي پر له سوژه وه ده پروانيه شاننه كاني كابراي پاوچي - كه له حالي پويشتندا له هه لته كه هه لته ك دابون - و گوتي : له ميژه نه مديوبي يوگور فيلاسيچ ...
له جه ژني پاكه وه كه هاتي و له كوخته ي نيو كيلگه كه داواي ناوي

خواردنه وهت كرد ... له و كاته وه نه مديوى ، جه ژنى پاك بوچه ند ساتيكي كه م هاتيه ئه وئ ... خودا ده زانئ چ حاليكت هه بو ... حه جمينت نه بو ... زورت جنئو پيدام ... پاشان زورت ليدام و ليتدا رويشتى ... دواترئش هه ر چاوه رئ بوم ! گوتم به لكوو بييت و بتبينم ... هه ر چاوم له رئ بو ، كه چئ هه ر نه هاتئ . به لئ يوگور فيلاسيبج ! ئه رئ هه ر به راست ده رفه تيكت نه بو بييت و چاويكت به وئ بكه وئ ؟

: ئنجا من چ كارم به وييه ؟

: راسته كارت به وئ نيه ... به لام ... باشه ... ئه وئ چاوديرئ ده وئ ... خزمهت و پيرپاگه يشتنئ ده وئ ... پياوى مال ... ئه وه بالندهت پاوكردوه يوگور فيلاسيبج ! ده رپاوه سته با تاويك لي ره دانيشين . يوگور به بئ بايه خيه وه گوئئ : دانيشين ؟ ئه ئى به سه رچاوه ... ئه مه ئى گوئ و زور به خيرايئ جيگايه كئ له نيوان دو دار سته وه به لبارد و دانيشت و گوئئ : ئه دئ تو بو پاوه ستاوى ؟ بو دانانيشئ ؟ پيلاگيئا ، بريك دورتر له و ، له بهر خو ره كه دانيشت و شه رمئ له و دلخوشئ و شادمانيه ئى خوئ ده كرد ، كه سه رتا پاي جه سته ئى گرتبو وه . دواتر گوئئ : ئه گه ر ده رفهت هه بو سه ريك ده . يوگور ئه نيكي هه لكيشاوه كلاره كه ئى داگرت و به ناو له پئ ده سته ئاره قه ئى نيوچاوانئ سپرئ و وه لامئ دايه وه : سه رئ چئ بده م ! ئه وه هاتم چ سو ديكي هه يه ؟ يه ك دو كاتر مي ر هاتم ئه وئ و كاتئ خو م به فيرودا ، چ رويدا ؟ بوچئ بي م له كاتئ تو ش بگرم ؟ تازه ئيدئ ئه من توانائ ژيانئ نيو دي م نيه ... تو

بو خو ت له هه مو كه س باشتر ئه مه ده زانئ ، فيرئ ئه وه نيم رهنج و ماندوبون بكيشم ... ئه وشته ئى له ژياندا به دوايدا ده گه ريم دو شه كي كه له سه رئ پاكشيم و چايه كئ به تام و بو نداريش هه بئ بيخومه وه و كه سيكي ش هه بئ به گه رمئ له گه لي دا تي كه ل بيم ، هه رئه وه نده و هيچي تر ... ده مه وئ بليم ئه من هه مو شته كانم ده بئ يه كلايئ كرابنه وه ، به لام تو هه مو هيوايهتت ئه وه يه له نيو هه ژارئ و پيسي و چه ره سه رئ نيو دي دا بري ت ... ئه من ته نانهت يه ك روژيش چيه توانائ ئه مانه م نيه ، وايدانئ من حه تمه ن ده بئ له گه ل تو دا بري م ، باشه ، به لام دلنيايه ئه وسا يان ده بئ ئاگر له ئالينكو به رده م و بيسوتينم ، يان ده بئ خو م نابود كه م . ريگا چاره يه كئ تر نيه ، ئه من له مندليه وه فيرئ ژيانئ ئاسوده ئى بوم و هيچ كاري كم پينا كرى .

: ئيستا له كوئ ده ژيت ؟

: هه ر لي ره ، لاي ئاغا دي م تري ئيفانو قيچ ، پاوچئ ئه وم ، پاوئ بو ده كه م ، گوشتئ سه ر خوانئ نيوه رو و ئيواريئ له سه ر منه ، به لام ئه و زياتر له بهر سه رگه رمئ لاي خوئ پايگرتوم .

: به لام يوگور ئه م كار ه له شان و شكوئ تو ناوه شيته وه ، راسته له وان هه خه لكئ بزائن له بهر سه رگه رميه ، به لام تو نابئ ببيه پياوى خه لكئ ! ئه مه كاريكي باش نيه تو ده يكه ئى . يوگور به غه مگينيه وه له ئاسمانئ پوانئ و گوئئ : تو ژنيكي تينه گه يشتوئ ، هيچ شنيك ناچي ته مي شكه ته وه ، تا ئي ستاش له هيچ تينه گه يشتوئ ، تا كو تايئ ژيانيشت تينا گه ئى من چ جو ره مرو في كم ... تو ، به پياويكي گيل و

تینه‌گه‌یشتوم ده‌زانی ، واده‌زانی به لاپیاندای بردوم ، به‌لام ئه‌وه‌ی که سه‌ری به‌جسته‌وه بی ، ده‌زانی من باشترین تفه‌نگچی ئه‌م ناوچه‌یه‌م ، چینی په‌سه‌نژاده و خانه‌دانانیش ئه‌مه ده‌زانن . ته‌نانه‌ت له گو‌فاریکیشدا باسیان کردبوم . ته‌نانه‌ت وهرزشکاره‌کانیش وه‌ک منیان پیناکری ، ئه‌گه‌ر ده‌بینی که به‌خت و نیوچاوانم له کشتوکال و کیلگه‌دا نایکا ، هو‌یه‌که‌ی ئه‌وه نیه که خو‌شی راده‌بو‌یرم و له‌خو‌بایم . من هه‌ر له مندالیه‌وه هه‌مو هو‌ش و بیرم لای سه‌گ و تفه‌نگ بو‌وه . ئه‌گه‌ر تفه‌نگیان لیستاندبام ده‌چوم به قولاب ماسیم ده‌گرتن ، ئه‌گه‌ر قولابیان لی زه‌وت کردبام ، ده‌سته‌کانم وه‌کار ده‌خستن ، ئه‌سپیشم هه‌بون هه‌ر کاتی بریکم پاره وه‌چنگ که‌وتبا ، لی‌مده‌دا ده‌چومه مه‌یدانی و ئه‌سپم ده‌کری . باش بزانه ! ئه‌گه‌ر دیهاتیه‌ک بوه وهرزشکار ، یان هاتو سه‌ری له کرین و فروشتنی ئه‌سپ ده‌رکرد ، ئیدی جاریکی تر به‌لای جوت و گادا ناچی . هه‌ستی ئازادیش هه‌مان شته ، هه‌رئه‌وه‌نده‌ی له ناخی پیاویکدا چه‌که‌ره‌ی کرد ، ئیدی به‌هیچ شتیک ریشه‌کیش ناکری ، هه‌روه‌ها هه‌ر کاتی مرو‌ف تامی پیشه‌یه‌کی هونه‌ری کرد ، ئیدی ئه‌سته‌مه وه‌دوای کاری کارمه‌ندی و ته‌نانه‌ت ئاغایه‌تیش بکه‌وی . تو‌ژنی ، می‌شکت ئه‌م شتانه وهرناگری ، به‌لام مرو‌ف ده‌بی له‌م شتانه تی بگا .

: تیده‌گه‌م یوگور فیلاسیج .

: ئه‌گه‌ر به‌نیازی گریانیت پونه که تینه‌گه‌ی . . .

پیلانگیا ، بوی وهرسو‌راند و گوتی : من... ناگریم ! ده‌مه‌وی بلیم گونا‌هت ده‌گا یوگور فیلاسیج ! ئه‌گه‌ر بو جاریکیش بوه ده‌بی بیته لای ژنه به‌دبخته‌که‌ت ، دوانزه‌ سا‌له من ژنی تو‌م ، ئیستا و ئیستاش جاریک نه‌مدی له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیی ... من ناگریم .

: له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیم ؟ ... ئه‌م فکر و خه‌یالانه له‌میشکی خو‌ت به‌ره ده‌ری ، من و تو هه‌ر به‌ناو ژن و می‌ردین ، به‌لام له‌راستیدا ژن و می‌رد نین ، تو ، من به‌پیاویکی کیوی ده‌زانی ، منیش تو به‌ژنیکی تینه‌گه‌یشتوی لادیی ده‌زانم ، من و تو به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین . من پیاویکی سه‌ریه‌ستم ... به‌ناز په‌روه‌رده کراو و به‌دره‌فتارم ، تو‌ش له‌به‌رامبه‌ردا ژنیکی کریکاری ... ئه‌و پیلاره‌ی له‌پیتدایه له‌به‌ن دروستکراوه ، ئه‌گه‌ر زانیات من چ پیاویکم و کیم و چ کاره‌م و له زور کارو باراندا هاوتام نیه ، ئه‌وسا به‌زه‌یت پیمدا نه‌ده‌هاته‌وه . بو‌یه ده‌لیم ئیمه به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین .

پیلانگیا له پرمه‌ی گریانیدا: ئاخو... ئیمه ژن و می‌ردین ...

: بو‌خو‌ت ده‌زانی کاتی خو‌ی پیکه‌پینانی ژیانی هاوسه‌ریمان له‌ده‌ست خو‌ماندا نه‌بو ، مه‌گه‌ر له بیرت چو‌ته‌وه ؟ له‌ده‌ست کو‌نت (سی‌رگی پا‌فلو‌شیچ) دا بو ؟ هو‌یه‌که‌شی ئه‌وه بو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ست و تفه‌نگم له‌نیشان ئه‌نگاو‌تندا له‌و باشتر بو ، بو‌یه یه‌ک مانگی ریک شه‌رابی دامی ، خو‌شت ده‌زانی کاتی مرو‌ف سه‌رخو‌ش بیت ، دینه‌که‌شی ده‌گو‌ری ، چ بگا به‌وه‌ی هانیبده‌ن ژن بی‌نی . وابو یان نا ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی هی‌ندیک

ورده حيسابى له گه لَمدا هه بو ، كاتيكيش مهست و سه رخوش بوم
 تووى لى ماره كردم ... گه رنا راوچى له كووى و كچه شوانتيك له كووى؟
 توش كه بينيت سه رخوشم و ئاگام له خوَم نيه بو شوت پيكردم ؟
 خو كويله و كه نيزه نه بوى ده كرا بلتي نايكه م . راسته له وانه يه كچه
 شوانتيك هيوايه تى بى ، شو به راوچيهك بكات ، به لام تو ، ده بو
 ميشكت وه كار خستبا ، ئيستاش كه وايه و ئاوات به سه رخوت هينا ،
 با نه مه حالت بيت ، هه ر بوخوت بگرى ، زن و ميڙدايه تى ئيمه ، جگه
 له خوشحال كردنى كوونت شتتيكيتر نه بو ، به لام فرميسكه كان بو تو
 مانه وه ... بو خوت هه ر بگرى ... برو سهرت له ديوارى بكوته ...
 بيده نكيه كه ئه وان و ناوچه كه شى داگرت . سى مراوى كيوى ، به سه ر
 ئاسمانى جه نجه له كه دا فرين . يوگور چاوى له سه ر هه لته گرتن تا ورده
 ورده بون به خالتيك و له چاوان ونبون . راوچى ، نيگاي له سه ر
 مراويه كان گواسته وه سه ر پيلاگتيا وپرسى : گوزه رانت چونه ؟
 : ئيستا كرينكارى ده كه م ، زستانانيش مندالتيك له دايه نكا وهرده گرم
 و به خيوى ده كه م له به رامبه ردا مانگى پوئل و نيويكم ده ده ني
 : خراب نيه .
 جاريكى تر بيده نكي بالى به سه رداكيشان . له ولاى ئه وپارچه زه وييه ي
 - كه به ره مه كه يان دوريبووه - ده نكي گورانيه كى خوش به رزبووه .
 به لام هه ر زو بيده نك بو ، كه ش و هه واكه ي زور له وه گه رمتر بو
 كه سيك تواناي گوراني گوتنى هه بى .

پيلاگتيا گوتى : ده لين گوايا كوختيكي نويت بو ئالونيا
 دروستكردوه ؟
 يوگور وه لامى نه داوه .
 : رونه كه زورت خوش ده وى !
 راوچى گوتى : به خت و چاره نوسى تو هه ر نه مه يه ، هيج له گه ل
 چاره نوسدا ناكري ، ده بى خوتى له گه لدا رابينى ، خودا حافيز زورم
 قسه كرد ، ده بى شه وى له (بولتو) بم .
 يوگور هه ستا و تايره كه ي كرده شانى . پيلاگتياش هه ستا و
 به ده نكيكى پرله سوژه وه گوتى : پيت نه گوتم ؟ دييت بو دى ؟
 : بيم بو دى چ بكه م ؟ دلنيا به بيشم به وشياري نايه م ، چاوه پروانى هيج
 شتتيكيش له كه سيكى سه رخوش ناكري ، ئه و كاتانه ي مه ستيشم ،
 نه فره ت له هه مو شتتيك ده كه م ... خودا حافيز .
 : خوا حافيزت بى يوگور فيلاسيج .
 يوگور ، كلاره كه ي له سه ر ناو سه گه كه ي ده نگدا و وه ريكه وت .
 پيلاگتيا هيشتا راوه ستابو و له دواوه سه يرى راوچى ده كرد . سه يرى
 كلاره كه ي و سه يرى هه نگاهه له سه رخو و بيخه ياله كانى ده كرد .
 چاوه كانى پيرپ ببون له سوژ و غه م ... چاوانى له بالاي به رز ولاوازي
 ميڙده كه ي بريبون ، به چاو به رپى كرد ... راوچيه كه ، وه كه ئه وه ي له
 دواوه هه ستى به نيگاكانى ئه م كرد بى ، راوه ستا و ئاوپرى دايه وه ،
 قسه ي نه كرد ، به لام له دورپا زانى كه پيلاگتيا ده يه وى شتتيك بللى ،

به ترس و له‌رزوه بریک چوه پئیشی و به نیگایه‌کی پر له‌به‌زه‌یه‌وه چاوی تیبری. پراوچی گه‌پایه‌وه و گوتی: ها ئه‌مه بگره. یه‌ک پوئلییه‌کی کاغه‌زی نوشتاوه‌ی دایه دهستی و خیرا پوئشت. پئلاگییا زور به گهرمی و بایه‌خ پیدانه‌وه گوتی: خودا حافیزت بی یوگور فیلاسیج.

یوگور فیلاسیج ، ملی راسته پئیه‌که‌ی - که ده‌تگوت جیره‌یه لیک ده‌کشی - گرت و پئلاگییاش په‌نگ په‌پییو و بی جولّه ، وه په‌یکه‌ریک له شوینی خوئی چه‌قیبو و چاوانی بریبونه هه‌نگاوه‌کانی پراوچی ، تاوه‌کو ورده ورده په‌نگی سوری کراسه‌که‌ی له گه‌ل په‌نگی خوئه‌میشیی پانتوئه‌که‌ی ، تیکه‌ل به‌یه‌کتر بون و لیکدی جودا نه‌ده‌کرانه‌وه و هه‌نگاوه‌کانی نه‌ده‌بینران. سه‌گه‌که‌شی له‌پئلاوه‌کانی جودا نه‌ده‌کرانه‌وه ، تا وایلیهات جگه له کلاوه‌که‌ی ، هیچ شتیکی تر به‌دی نه‌ده‌کرا ... سه‌ره‌نجام له کوئایی جه‌نگه‌له‌که ، بایدایه‌وه و کلاوه‌که‌شی دیار نه‌ما. پئلاگییاش له ژیرلیوه‌وه گوتی: خودا حافیزت بی یوگور فیلاسیج ، له‌گه‌ل ئه‌م قسه‌یه‌شدا خوئی بلند کرد و له سه‌ر په‌نجه‌کانی پیی پراوه‌ستا ، بوئه‌وه‌ی هه‌ر هیچ نه‌بی جاریکی تر کلاوی میرده‌که‌ی ببینی.

تیبینی / ئه‌م چیرۆکه پیشتر له ژماره ۷۲۴ ی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری پوژنامه‌ی کوردستانی نوئی بلأو بوئه‌وه

سه گي گرانبه ها

کوته سه ربازيک به نيوى (عريف دو بوف) و نه فسه ريک به نيوى

(کناپس) ، دانيشتون و پيکه وه ده يان خوارده وه .

دو بوف ، به دم نيشاندانى سه گه که يه وه ، رويکرده کناپس و گوتى:

سه يرکه چونه ؟ پيوست به پيا ه لدان ناکا ، سه گيکى ده گمه نه ،

بروانه قه پوزى ! به لام نه وه ندهى ده وي ، بگاته کريارى خوئى و تا

له بر نه قه پوزه جوانه ي ، سه د رو بيل بگاته ده ستمه وه . باوه پر

ناکه ي ؟ ده وه لاهى ، تو ميشکت هيچ شتيک وهر ناگرئ .

: شت وهر ده گرئ ... به لام ناخر ...

: بوچى به جوانى سه يري ناکه يت و تينا گه يت که نه م سه گه ،

سه گيکى ناسايى نيه ؟ کاکه نه م سه گه له ره گه زى (سيتر) ي ره سه نى

ئنگليزيه ، قيت راوه ستانه که ي جيگاي تيروانينه ، هه ستى بو نکر دنى

زور سه يره ! پيوست به وه ناکا ستايشى بکه م ، ده زانى به توله يى

چه ند م پيدا ؟ سه د رو بيل پيدا ! سه گيکى ده گمه ن و دانسقه يه . ميلاکا !

هه ي ناره ز ! ميلاکاي گه مزه ! وهره ئيره ... وهره لام ... وهره ئيره

سه گه بچکوله که م . . .

ليره دا دو بوف ميلاکاي بو لاي خوئى پاکيشا و ناو گوچکه ي سه گه که ي

ماچ کرد و دوا به دواى نه مه ، فرميسكى به چاواندا هاتنه خوارئ ...

دواتر گوتى: مه ترسه سه گه بچکوله که م ، مه حاله بتده مه که سيکى تر

... نازداره که م ، ده زانم توش منت زور خوشده وي ، وانيه ميلاکا ؟

خوشت ده وييم يان نا ؟ به لام دواى که ميک هاوارى لئ هه ستا: ده ي

ئيستا برو گو رت گومکه ، نه و چنگه پيسانه ت به بالئوکه م سرپيه وه .

به لئ کناپس ، ده مه ويست پيت بليم نه م توله يه ي ده يبينى ، سه د

ويه نجا رو بلم پيدا وه . خو ت ده زانى من پارهى خو م به شتى لا به لا و

بئ سود ناده م ، به لام حه يف ده رفه تم نيه بيبه مه راوي ، ناوا بر وا ،

نه م سه گه جوانه ، له نه نجامى نه جولان و بئ كاريدا ده پو کي ته وه و

هي ز و تواناي خوئى له ده ست ده دا ... بو يه ده مه وي بي فرو شم ،

ناشمه وي نه م سه گه جوانه بکه ويته لاي هه مو که سيک و به خه سار

چيت ، وهره ليم بکره و تاماوى نزاى به خيرم بو بکه ! نه گه ر پار ه شت

نيه ، نه وه کيشه نيه و به نيوه ي نرخه که ي ... واتا به په نجا رو بيل

ده تده مئ و خي رى لئ بي بى ... له راستيدا په نجا رو بيل بو نه م سه گه ،

وه ک نه وه يه دو زي بي تته وه .

کناپس ، ناهيکى هه لکيشا و گوتى: نا گيانه که م ... کيشه نه وه نيه ،

باوه رت بئ نه گه ر هاتبا گو ل بوايه ، به دلنيا يه وه ليم ده کرى ، به لام

...

عريف خوئى و نيشاندا که به م قسه يه حه په ساوه و گوتى: ده لئ يى

گو ل نيه ؟ نه وه چيت به سه ر هاتوه کناپس ؟ هه ... هه ... هه ...

واتده زانى دي له ؟ هه ... هه ... هه ... تو گه نجى کى باشيت ، به لام

به داخه وه نه مده زانى ئي ستاش گو ل و دي ل له يه کتر جيا ناکه يته وه !

کناپس ره نجا و گوتى: تو به شيوه يه ک قسه م له گه ل ده که يت ، وه ک

نه وه ي کو ي ر بم و چاوم هيچ نه بي بئ ، يان منداليک بم ... کاکه خو پون

ئاشکرايه که دي له .

: ئەرەۋەلا دەترسىم منىش بە ژن بزانی نەك پياۋ! ئاخ لە دەست تو
كناپس! ئەۋە ئاۋاش كۆلۈزى ھونەرت تەۋاۋ كىردو؟ نا گيانەكەم ،
خۆشەۋىستەكەم ، مېلكا گۆلە سەگىكى پەسەنە ، جگە لە ھەش
ئامادەم لە گەل چ سەگىك تو پىت باشبى ، پىشپىكى پىبەكەم ،
قەيناكا با مەۋدای مېلكا دورترىش بىت ، ئىستاش نایسە لمىنى كە
گۆلە؟ ھە ... ھە ... ھە ...

: ببورە مېخائىل ئىقانوفىچ ، تو دەلىكى بە گەمژەم دەزانىت ... ئەم
رەفتارانەت ، دلگرام دەكەن ...

: باشە كاكە كەۋايە لىكى گەرى ... پىۋىست ناكە بىكرىت! زۆرى
دەۋى تا تو تىدەگە يەنم. دەترسىم ماۋەيەكى تر بە دەمى مېلكا بلىنى
ئەمە دەمى نىە قاچىەتى ... لىگەرى گيانەكەم ... من تەنیا
مەبەستم بو چاكە وپياۋەتەكت لە گەل بكەم ، كورپە (فاخىراموڤ)
كۆنیاكمان بۆبىنە .

فاخىراموڤ ، كۆنیاكەكەى بو ھىنان. ھەردو ئاشنا ، پىكەكانيان
پىكرىدەن و كەۋتەنە بىركردنەۋە .

نزىكەى نىو كاتژمىر بىدەنگى داىگرتن ، عەرىف دۇبوف چاۋەكانى
بىريونە بتلى كۆنیاكەكە و بىدەنگىكەى شكاند: دامنا دىل بو ...
بەپاستى قسەكانت سەيرن! دىلە با دىل بى! خۆ ئەمە لە
بەرزەۋەندى تۇدایە! يەك جار بترەكى ، دە دانە تولەى دەبى و
دەتوانى ھەر يەكى بەبىست وپىنچ رۇبل بفرۆشى ... دەبى بەم نرخە
مەمنونىش بن! نازانم تو چىت بەسەر ھاتوۋ ئەۋەندە ھەزەت لە گۆلە
سەگە؟ دىلە سەگىك ھەزار گۆلە سەگ دىنى ... بەۋەفا ترە ... زوتر

خوت پىۋەدەگىرى ... باشە كاكە! مادام ھىندەت ھەز لە گۆلە! ئەۋا
منىش بىست وپىنچ رۇبلى تىرت لىۋەرناگرم ...
: ناگيانەكەم ... لە بەرئەۋەم نىە ... من ناتوانم يەك پاپاسىشى پى
بەم ، راستىكەى ئەۋەيە پىۋىستىم بەسەگ نىە ، لە لايەكى تىشەۋە
من ئەسپى لە گىرفانمدا سەۋزەلى خانم دەلى.
: ھەستە لاچو لە بەرچاۋم ، گۆرت گوم كە ، بوچى لە سەرەتاۋە وات
نەدەگوت .

عەرىف ھەستا ھىلكە و رۆنى ھىنا ، ھەردو ئاشنا قولىان لى ھەلمالى
، بى ئەۋەى يەك وشە لە گەل يەكتىدا بدوین ، ھىلكە و رۆنەكەيان
خوارد و بە پارچە نان ، تاۋەكەشيان سىپەۋە و خواردیان .

عەرىف ، بە دەم لىستەۋەى لىۋەكانىەۋە ، گوتى: كناپس! تو
گەنجىكى باش و لىھاتوى ، پىم ناخۆشە بە دەستى بەتال بچىەۋە
مالى ... ئەۋە ھىچت لىۋەرناگرم و بە خورپى بىبە . كناپس ئاھىكى
ھەلكىشا و ۋەلامى دايەۋە: ئاخ پىمنا لى بىبەمە كوى؟ جگە
لەۋەش من كىم ھەيە ئاگى لى بىت؟

: باشە كاكە ناتەۋى كەيفى خۆتە ، سندانى لىدا خۋايە . ناتەۋى ھىچ
گرفت نىە ... دە جارى دانىشە بو كوى دەچى؟

كناپس ھەندىك خۆى ھىناۋ برد و لە جىگى خۆى ھەستا و دەستى بو
كلۋەكەى درىژ كرد و بە دەم باۋىشك دانەۋە ، گوتى: دەبى بىرۇم ،
خودا حافىز ...

: دەپراۋەستە ... لە سەرخو پەلەى چىتە؟ ... پراۋەستە منىش لە گەلتا
دىم .

هەردوکیان جل و بەرگیان لەبەر کرد و هاتنە کولانی ، نزیکی سەد
هەنگاوێک بۆ ورتە پێگایان بپری .

سەرەنجام عەرێف دەستی بە قسان کرد و گوتی : بزانه کە سێک
ناناسی سەگە کە ی بدەینی ؟ بوخۆت دەزانی میلکا سەگیکی پەسەنە ،
لە پەگە زێکی پەسەنە ... بەلام چی بکەم بە کەلکی من نایەت .
: نەوێلا کەس ناناسم ... من کوا دوستان و ئاشنام لەم شارەدا هەیه ؟
دواتر ، هەردوکیان تا بەردەمی مائی کناپس ، ورتەیان لە دەم نەهاتە
دەری ، تا ئەوکاتە ی کناپس ، بە نیشانە ی خواحافیزی ، دەستی
عەرێفی گوشتی و ویستی دەرگا کە بکاتەو . دوپۆف ، لەوکاتە دا گوتی :
دەبێ دەباغەکان لێم وەرنگرن ؟
: لەوانە یە لێت وەرگرن .

: بەیانی دەیدەمە دەستی فاخرامیێف و با بیبا ... لێی گەپێ با
کەولێ کەن ... سەگیکی نەفرەتیە ... زۆر نەفرەتیە . سەرباری
ئەو ی ژورەکان پیس دەکا ، دوینی هەرچی گوشتیک هەمانبو ،
هەموی ژەقنەبوت کردبو ... ئەگەر لە پەگە زێکی باش و پەسەنیش
بوا یە بەهەر حال ! بەلام ئەمە دورەگە ، بەرەمی جوتبونی سەگ و
بەرازە ، بەهەر حال ... شەوباش .
کناپس وەلامی دایەو : شەوباش .

دواتر دەرگای حەوشە بەتوندی پێوێدرا و عەرێف دوپۆف بە تەنیا
مایەو .

گالیسکه پان ، ئەمەى گوت و لەگالیسکه که هاته خواری ، تا یارمەتى ئەسپەکهى بدات - که لەنیو ئەو قور و چلکاوەدا چەقیبو - و هاواری کرد: نەفرەتى خودات لێدا ولاغ!

کابرای پەيامنێرى ئنگلیزیش باوئیشکیکی دا و چاوهکانی لیکنان و دیسان خەوی لیکەوتەوه .

دوای نزیکەى دو کاتژمێرێک ، لە ئەنجامی تەکانیکی بەهیزی ئەسپەکه ، پەيامنێر ، بیدار بوو و چاوهکانی هەلگۆفت و چاوی بە کولانێک ، کەوت که بە درێژایی خوێ ، خانوی گچکە گچکەى سپی دیاریبون ، لێرەدا بینی گالیسکه پانەکه تا ئەژنوی لە نیو قور و چلکاوایە و بە هەمو هیزی خوێهوه ریشمەى ئەسپەکه پادەکیشی و جنیو دەدا .

دیسان پرسى: ئەم شارە ناوی چیه ؟

: تیم .

کاتژمێرێک دواتر ، کاتی کابرای ئنگلیز بو پشودان لایدابوہ میوانخانەیهک ، چوبوہ سەرمیژیکی نوسین و ئەمەى خواریهوى نوسیو: (بە پیچەوانەى بوچونی هەموانەوه ، گەورەترین شارى روسیا ، نە مۆسکوویە ! نە پترسبورگە ! بەلکو شارێکە بەناوی (تیم) .

گەورەترین شارى روسیا

خەلکی شارى (تیم) ی ئەیالەتى (کۆرسک) ، ئیستاش ئەم ئەفسانەیهى خواریهویان لەبیرماوه و شانازی پیوه دەکن .

پۆژێک لە پۆژان ، پەيامنێریکی ئنگلیز ، ریگای دەکەوتە شارى تیم ، هەرکە بەخوێ و گالیسکه کهیهوه وەنیو کولانەکانی شار کەوت ، پرسى: ئەرى ئیره کوئییه ؟

گالیسکه پانەکه ، لەکاتیکیدا کە دەپویست خوێ لەقور و چلکاو و گوئمەئاوهکان بپاریزی ، وەلامی دایهوه: تیم .

کابرای ئنگلیزیش بە ئومیدی ئەوهی گالیسکه که لەنیو قور و چلکاو کولانەکه بیتەدەرى ، سەرى بەپشتی گالیسکه که کرد و خەوی لیکەوت .

کاتی دوای کاتژمێرێک بیدار بوو ، مەیدانیکی گەوره و بەرینی بینی که پیزه دوکانیکی بچوکی سپی و چەند سەر بەراز و بینایهکی ئاگر کۆژاندەوهی لیبون ، لەگالیسکه پانەکه یی پرسى: ئیره کوئییه ؟

: تیم .

له خویندنگای شهوانه روژیدا

زهنگی کاتژمیره دیواریه که ی ژوری مادام (ژفزوم) ی به پړیوه بهری خویندنگاکه ، دوازه جارن لیددا. خویندکاره کان ، کچانی له پولاوا و ژاکاو ، قولیان له قولی یه کتر هه لکیشابو و به گران و سه نگینیه وه ، له راره وی خویندنگاکه دا ، پیاسه یان ده کرد. ماموستا ژنه کانیش ، به چاوانیکه وه که نائاسوده بیان تیدا به دی ده کرا ، چاویان له سه کچه کان هه لته ده گرت و به پیچه وانه ی نه و بیده نگیه ی که هه بو ، جار جار ، وه ک ناگادار کردنه وه یه ک هاواریا نده کرد: (مادام سیلانس *).

مادام ژفزوم و (دیر یا فین) ی ماموستای بیرکاری ، له ژوری تاییه تی ماموستایان ، یان به واتایه کی تر: له پیرۆز ترین و پرهنپنی ترین ژوری خویندنگاکه ، دانیشتون .

دیریا فینی ماموستای بیرکاری ، کاتژمیریک ده بی وانه کانی خوئی ته واو کرده و کاتی نه وه یه بروتا وه مالی ، به لام هیشتا نه چوته وه ، چونکه نیازی هه یه داوی زیاد کردنی موچه که ی له مادام ژفزومی به پړیوه بهر بکات ، به هوئی نه و شاره زاییه ی که له سه ر ده رونی نه م پیره ژنه هه یه تی ، ناچی هه ر له خوړا و بی پیشه کی یه کسه ر داواکاریه که ی بینتیه گوړی ، به لکو چه شنی سیسه تمه داریک ، کاره که ی خوئی ده باته پیشه وه .

دواي ماوه یه ک ناهیک هه لده کیشی و ده لی: بیانکا ئیفانوفا ، نه من هه رچه ندی سهیری پوخساری تو ده که م ، ده کهومه یادی رابردوه وه ... نه وسا کچی جوان و نه شمیلانه زور بون ، چه نده جوان بون! نه قل و ناوه زبیان له میشکی پیادا نه ده هیشت ، به لام ئیستا کوا کچی جوان؟ ژنیکی جوانت به رچاو ناکه وی! له م سه رده مه دا له جیاتی بینینی ژنیکی به واتای وشه ، راسته قینه ، هه رچی ده بیینی ده لی جروجانه وهره ، یه ک له یه ک ناشیرن ترن ...

مادام ژفزوم ، به دهنگ و ده رپرینه تاییه تیه که ی خویه وه گوتی: به لام ئیستاش تا دلته بیه وی ژنی جوان زوره !

دیریا فین: به گرمی و پیداکریه وه ده لی: ده کوا؟ به منیشیان نیشانده با بیانینم؟ توخوا نه گهر واز نه هیینی بیانکا ئیفانوفا! من زور باش له ساده بی و دلپاکی تو گه یشتوم ، له نه نجامی پاکی خوته وه ، نه گهر ژنیک بیینی له فیلی ده ریاش ناشیرن تر بیت ، تو پیی ده لیی جوان ، بمبوره که ناوا راشکاوانه قسه ت له گه لدا ده که م ، به لام نه وه ی ده یلیم ، راستیه کی حاشا هه لته گره . بو نمونه دوینی له کونسیرته که دا ، نه وه نده ی سه رنجمدا ژنیکی جوانم نه دی. وهره قوتابیه کانی پولی شه شی خومان به نمونه وه رگرین ... مه به ستم نه و خونچانه یه ! نه و بوکانه ی سبه ی روزه نه گهر بشی پییان بگوتی: نه و سیوانه یه ... سهیری نه و هه ژده کچه ی پولی شه ش بکه ! بزانه یه ک دانه شیان سه رنجی مروقه راده کیشی؟

: ئەمە راست نىيە! لە ھەر كەسك بېرسى دەزانى كچانى پولى
شەشى خويندنگا كەمان كچى زۆر جوانيان تىدايە ، بۆنمونه)
كوچكىنا ، (ثيفانوفا) ، (پالتسيفا) ، ئەو جار پالتسيفا دەلىي
تابلوپەكى ھونەريە! من بەم ژنى خۆمەو چىژ لە بينىنى
و ەردەگرم...

دېرياقين ، لە بەرخويەو بەمنگەمنگەو دەلى: زۆر سەيرە! ... دەنا
من بەشەحالى خۆم ھىچ شتىكى جوان و سەرنج راکيش لە
پوخساريدا بەدى ناکەم ...

مادام ژفزوم ، بەسەرسورمانەو ەللام دەداتەو: سەيرى ئەو چاوه
پەشانەى بکە! دەلىي دەنكە ترين! ئەگەر بەجوانى لىي وردبىەو ،
بوت دەردەكەوى جوانىكى بىي وینە و دەگمەنە و كەموکوپرى تىدا نىيە
، ئەگەر ھاتبا و سەردەمى كۆن بوايە ، بۆ دوست کردنى پەيکەرى
خواوەندىك ، ئىلھاميان لە پوخسارى ئەو ەردەگرت.

گەرچى دېرياقين لە ژيانيدا جوانى ەك پالتسيفاى نەبينى بو ، بەلام
زيادکردنى موچەكەى چاوى ويژدانى كوڤر کردبو و ەوليدەدا بەو
پيرەژنەى بسەلمىنى كە لەم سەردەمەدا كچى جوان نەماون ...

: دەزانى ئەوساتەى مروڤ سەيرى پوخسارى ژنىكى جوان و تىگەپشتو
دەكا ، ھەست بەئارامى دەكا! راستە كە ئىدى لە سىماياندا تەپرى و
گەشى سەردەمى گەنجىتى بەدى ناکرى ، بەلام لە بەرامبەردا چاوى
مروڤ لەسەر چەند گنجىكى لەبار دەگىرسىتەو ... خوى گرینگ گنج

و لوچەكانى پوخسارە! پوخسارى ئەو پالتسيفاى باسى دەكەى
زياتر لە قەيماغ دەچى ... دەلىي ماستى ترشاوہ ...

: پىناچى تا ئىستا بەجوانى لەپوخسارى ورد بوبىەوہ ... جوان
سەرنجى بدەرى! ئەمجار ئەم قسانە بکە ...

دېرياقين پوى خوى گرژ دەكات و ئاھىك ەلدەكيشى و دەلى: من
ھىچ جوانىكە لە سىماى ئەو كچەدا نابىنم ...

مادام ژفزوم ، بەپەلە ەلدەستى و بەرەو دەرگا كە دەچى و دەلى:
پالتسيفام بۆ بانگ بکەن!

دواتر بەرەو ميژى نوسىنەكەى دەگەرپىتەوہ و پوو دەكاتە دېرياقيني
ماموستاى بىركارى و دەلى: ئەگەر پالتسيفا ھات جوان سەرنجى
بدەرى ... زۆر بەجوانى بپروانە لوت و چاوهكانى ... پىموانىيە لوتىكى
ئاوا پىك و جوان لەھەمو پوسىادا ھەبى.

چەند خولەكك دواتر ، پالتسيفا ، كچىكى تەمەن نزيك ەقەدە سال ،
گەنمپەنگ و بالابەرزى چاوپرەش و گەرە و لوتىكى پىك و جوانى ەك
لوتى يۇتانيەكان ، ەژور كەوت.

مادام ژفزوم ، بەدەنگىكى راستەقىنەى تىكەل بە توپەبىيەوہ ، پوى
تىدەكات و دەلى: ەرە پىشتر ... ئەوہ بۆچى مسيو دېرياقين لە
وانەى بىركارى گلەبى لىت ھەيە! دەلى ئاگای لە وانەكەى نەماوہ
و... ، ... ، ...

دېرياقين ، كە چاوهكانى بپىيونە كچە جوانەكە ، لە ژىر لىوہوہ
بەمنگە منگىكەوہ دەلىت: لە جەبرىشدا باش نىت.

مادام ژفزوم ، بوردو و امه له لیپرسینه وه: ئەمه مایه ی خه جاله تیه پالتسیقا! زۆر شتیکی خراپه! ناکا بته ویته وه ک منالانی قوتاغی سه ره تایی دارت له گه لدا به کاربینم؟ تو ئیدی گه ورهیت! ده بی بیه نمونه یه ک بو کچه کانی تر و نه وانیش چاو له تو بکه ن ... به لام ... وهره پیشتر!

دوای ئەم قسانه ، دیسان هه ندیکی تر سه رکۆنه ی ده کات.

پالتسیقاش په ریشان و چه په ساو ، گوئی له ئاموژگاریه کانی ده گری ، په ره ی لوتی ده له رزی و له په نجه ره که ی سه روی سه ری دیریافینه وه ، ده روانیته ده ری.

دیریافینی ماموستی بیرکاری ، سه راپای بالای کچه چاو ئازن ده کا و له دلای خویدا ده لیت: (به راستی نازداره! یه ک پارچه جوانیه! ئەه ی به سه ته زمان! ته ماشا چون په ره ی لوتی ده له رزی ... به لام دلناییه له وه ی له گه ل هاتنی وهرزی به هاردا له زیندانی خویندنگا ئازاد ده بی ...

ئه وهنده به سه ئازاد بیته ، بو ئه وه ی تا هه تیه ژفزومی به دغه سال و دیریافینی گه مژه و جه بری ژه قنه بوت ، له بیر خوئی به ریته وه ، ئاخه پیم نالین جه بر چ ده ردیکی ئەمه ده رمان ده کا؟ ئه وپیویستی به که ش و هه وایه کی پر له شادی و زهرق و به رقه).

دیریافین لیره دا ئه یه که هه لده کیشی و دیسان ده که ویته بیرکردنه وه: (ئه م له رزه یه ی په ره ی لوتی ، پیاو شیته ده کا! دلنایام هه ر له زیندانی خویندنگا پرگاری بیته ، جه بره که ی ئیمه ده خاته ته نه که ی

زیله وه . ماموستایه ک به ناوی دیریافین له میشکیدا ده بیته بیره وه ره یه کی غه مناک و ته م و مزایوی ... ئەگه ر نه مردم و پوژیک به ریکه وت بینیم و په ره ی لوتی له زاننده وه و وه لامی سلوه که شی نه دامه وه ، ده بی زۆر لام ئاسایی بیته و سوپاسی خودا بکه م که نه یخستومه ژیر گالیسکه که یه وه).

ماموستا ژفزوم ، دیسان سه ری قسه ده گری و ده لی: ته نیا له ریگای پیداکری و هه ول و کوششه وه ، سه رکه وتنی به رچاو به ده ست ده هیتری ، به لام تو نه ک پیداکر نیت و هه ول و کوشش ناکه یته ، به لکو هه رگریگی به وانه کانت ناده یته! ... ئەگه ر جاریکی تر له ده ست ته وه زه لیت ، سکالات لی بکه ن ، ئه وسا ناچارم ته مبیته بکه م ... شوره ییه!

دیریافین ، جاریکی تر که وته وه نیو بیرکردنه وه وه: (ئه ی فریشته جوانه که ، گوئی مه ده ره قسه کانی ئەم لیمو وشکه وه بوه ... هیچ شوره یی نیه ... تو له هه مومان باشتری).

له م کاته دا ، مادام ژفزوم به ده نگیکی مه یله و تونده وه به پالتسیقا ده لیت: ئیستا ده توانی برویت!

پالتسیقاش سه ری که داده نوینی و ده پروات .

به ریوه به ری خویندنگا ، له دیریافینی ماموستای بیرکاری ده پرسیت:

باشه؟ ئیستاش هه ر له سه ر قسه ی خوته ماوی؟

ماموستای بیرکاری به خوینساردیه وه سه ریگی ده کات و دواتر به ئاگا دیتته وه و ده که ویته وه یادی زیادکردنی موچه که ی ، خوئی ده شیوینی

و ده لیت: خودا بمکوژی ئه گهر سه رتاپای بالای شتیکی جوان و
سه رنج پاکیشی تیدابی ... باوه پت هه بی سه رپای ئه و ته مه نه چاو و
برو و دهم و لوتی تو ، زور زور له هی ئه و جوانترن ... ئه وهنده به سه
بجیته بهر ئاوینه و له خووت ورد بیته وه ، بو ئه وهی راستی قسه کانی
منت بو ده رکه وی.

سه ره نجام مادام ژفزوم ، مل به داواکاری زیاد کردنی موچه که ی
دیریاقین ده دات.

(مادام سیلانس*) خانمه کان بیده نگ بن / فه په نسی

له بیره وه ریه کانی که سیکه ئایدیاله وه

۱۰ ی مانگ مۆله تیکی بیست و ههشت پوژیم وهرگرت و به ههزار و یهك جوړ زمان لوسی ، توانیم بپری سهد پوئیل یارمه تی ، له سندوقداری فه زمانگه که مان ، وهریگرم . که لکه له ی ئه وه ی ئه گه ر بو تا که جاریکیش بوه ، کاتیکی خوش به سهر ببه م ، له که لله ی دام . ئایا تو هیچ له باره ی (به سه بردنی کاتیکی خوش) وه ده زانیت ؟ به سهر بردنی کاتیکی خوش ، به واتای ئه وه نیه مروقه بو بینینی ئوپه ریته ک بچیته شانویه کی هاوینه و دوا ی ئه وه ی ئیواری نانیکی باشی خوارد ، لای به یانی به شادی و خوشحالیه وه بگه ریته وه مالی . به و واتایه ش نیه بچیته بینینی پیشانگایه کی شیوه کاری و له ویشه وه بچیته بینینی پیشبرکی ئه سپ سواری و گره و له سهر بردنه وه کانی بکهیت و پاره ی خو ت به هه ده ر بده ی .

ئه گه ر نیازت هه یه کاتیکی خوش به سهر ببهیت ، ئه و سواری شه مه نده فه ر به و بچو بو شوینیک که هه و لیو ریژ بیت له بوئی گولی یاس و وه نه وشه و گوله گیلاسه کتویه کانی ، بچو بو شوینیک که گوله هیرو و شه و بوکان ، به کومه ل سهریان له ژیر خاکه وه دهرهینابی و په نگه سپیه کانیان و ئه و ئاونگه ی به سهر گه لاکانیانه وه نیشته وه ، ئارامی ئوقره یی به چاوه کانت ببه خشن . بچوره ئه و ی تا له و که ش و

هه و ئازاد و کراوه یه دا ، له باوه شی دارستانیکی سهوز و خوشه خوشی جوگه له ئاوه کاندای ، له نیو بالنده کانی و بونه وه ره بچوکه په نگ سه وه کاندای ، هه ست به واتای راسته قینه ی (به سه بردنی کاتیکی خوش) بکهیت . له گه ل ئه م شتانه شدا دوسی پیگه یشتن به کلاوی لیوار پانی ژنانه و چهند جوته چاویک به نیگا خیراکانیانه وه و ههروه ها چهنده پیش بهندی سپیش ...

له کاتیکی که کاغه زی مۆله ته که م به ده ستمه وه و به خشنده یی سندوقداره که شم ، له گیرفاندا بو ، گه یشته هاوینه واره که . دانی پیدا ده نیم ، جگه له مانه ، بیرم له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه .

به هوئی پینمایی ئاشنایه که مه وه ، که پیشتر له قیلاکه ی خاتو (سوفا پافلوفنا کنیگینا) دا ژوریکه به کری گرتبو ، چوم و ژوریکم به کری گرت . خاتون ، ژوریکه به ته وای که ل و په ل و هوکاره کانی خوشگوزهرانی و دابین کردنی خواردن خواردنه وه وه ، به کری ده دا . به پیچه وانه ی بوچونی منه وه ، قسه کردنمان له سهر کریه که ی ، هه رزو برپایه وه .

به م شیوه یه گه یشته (پیریقا) و قیلاکه ی خاتو کنیگینام دوزیه وه ، هه رکه پیم خسته هاله که وه ده ست و پی خو م ون کرد ، زور پیک و پاراوه و سه رنج پاکیش بو .

به لام له هاله که پاراوه تر و سه رنج پاکیشتر ، خاتونیکه گه نج بو ، که له سهر میزیک دانیشته بو و چای ده خوارده وه ، سه بریکه کردم و چاوه کانی گچکه کردنه وه و پرسی : چ کاریکت هه بو ؟

وه لآم دایه وه : تکایه ببوره ... بهه له هاتوم ... به دواى قیلاکه ی خاتو کنگینا دا ده گه پیم ...

: من کنیگینام ... چ کاریکت هه بو؟

دهست وپیى خووم ون کرد ... پیشتر هه میسه له میشکی خوومدا خاوه ن ئاپارتمان و قیلاکانم له شیوه ی ژنی پیری قه له و ، وینا کردبو که گیروده ی نه خوشی رو ماتیزم بون و بوئی دوکله ی قاوه یان لیدیت ... به لام نیستا وه ک هاملیت ده لی: (ئه ی فریشته ی ئاسمان! پرزگار که).

ژنیکی گهنج و سه رنج راکیش ، له به رامبه رم دانیشتبو . ئه وه ی ده موست ، به پته پت پیمگوت: ئه ها ... زور خوشحالم ، نامه یه کیشم له لایه ن هاوړپیه کی هه ردو کمانه وه بو هیناوی .

: چای ده خوئته وه یان سه رشیر یان لیمو؟

هینده به سه مروفت چه ند خوله کی که له گه ل هه ندیک ژندا دابنیشی و بکه ویتته قسه کردن ، به تایبه تی ژنه قزکاله کان ، ئیدی واهه ست ده کا له مالی خویدا دانیشتوه و هیچ هه ست به نامویی ناکات و واده زانی چه ندین ساله ده یناسیت . سو فیاش یه کی که بو له م جوړه ژنانه .

به ره له وه ی په رداخیک چا بخومه وه ، زانیم میردی نیه و به و بره پارویه ده ژی و برپاریشه به م زوانه مامی بیته لای و ماوه یه که له لای بمینیته وه .

ئیدی تیگه ی شتم ئه و ژوره بوچی به کری دده ، ده یگوت یه که م: ئه و سه د و بیست روپله کرییه ی ده دیات ، بو تاکه ژنیک ، باریکی قورسه .

دوه میس: له ترسی ئه وه ی نه بادا شه ویک له شه وان دژیک ، یان روژنیک له روژان دیهاتیه ک ، خوئی بکا به ماله که دا و کیشه ی بو دروست بکات . بوپه ئه گه ر هاتو ژوریکى له گوشه یه کی قیلاکه یدا به کری دایه ژنیک ، یان پیاویکی ته نیا ، ئه و نابی له م باره یه وه ببیته هوئی نیگه رانی .

ئه و شپله ی مره بایه ی به که وچکه که وه نوسابو ، به زمانى لسته یه وه و به نارپه زایى ده ربرپینه وه گوتی: به لام کریچی پیاوم پی باشتره له ژن! له به ر ئه وه ی پیاو کیشه و گرفتی که متره و له لایه کی تریشه وه بونی پیاویک له ماله که دا دلنیایی و متمانه یه کی زیاتر به مروفت ده به خشى ...

به کورتی دواى کاترژمیریک له گه ل سو فیایا پاقلو قنا دا بومه ئاشنا . کاتی ویستم خودا حافیزی بکه م و بگه رپیمه وه ژوره که م ، گوتم: ئه ری به راست ، له بیرم چو بپرسم! ئیمه له باره ی هه مو شته کانه وه دواين ته نیا له باره ی کروکی شته که وه نه بیت! بو مانه وه ی بیست و هه شت روژ ده بی چه ندت بده می؟ ئه لبه ته جگه له نانی نیوه رو ... چای و ...

: شتیکی ترت ده سنه که وت قسه ی له سه ر بکه ییت ، ئه مه نه بیت؟ به گویره ی توانای خوئ ... خو من ئه و ژوره بوپاره به کری ناده م ... بو پرزگار بون له ته نیایی و ... بیست و پینج روپلت پیده درى؟ : رو نه که پیمده درى .

به م شیوه یه ژیانم له هاوینه واره که ، دهستی پیکرد ...

ئەم ژيانە ، ئەو ەى خوشە پۆژى ەك پۆژانیتەر و شەویشى ەك شەوانیتەر ، ئەم ەك پیتیمە زۆر خوشە ! چ شەوانیک ! چ پۆژانیک ! خوینەرى خوشەویست ، ەیندە شاد و پرجوش بوم لە باسکردن نایەت و پیمخوشە بتگرمە باوەش و ماچت بکەم . بەیانیان بە مېشکىكى خالى لە کيشە و بەرپرسياريتيهکانى فەرمانگە ، لەخە و ەلەدەستام و دەچوم چای و قەیماغم دەخوارد .

دەرووبەرى کاتزیمیر یانزەى بەیانى ، دواى بەیانى باش ، دەچومە لای سوڤیا و قاوہ و قەیماغىكى چاکم دەخوارد ، دواتر تا کاتزیمیر دوى دوانیوہ پۆ ، دەکەوتینە قسە و باس .

دواتر نانى نیوہ پۆمان دەخوارد ... ئەویش چ نانیك ! بیهیننە بەر چاوى خوتان ، چەشنى گورگىكى برسى ، برسیتە و لەسەر مېزىك دانیشتویت و پەرداخىك ەەرەقى شلىك دەخویتەوہ و مەزەكەشت ، گوشتى برژاوى بەراز و ترشى تورە ، دواتر قاورمە و چیشتىكى گيايى و قەیماغ و چەندین خواردنى تر ! دواى نان خواردن ، ئىدى نۆرەى خەوى دوانیوہ پۆ و خویندەنەوہى پۆمانە ، جارناجارىكىش ، سوڤیا ، لەبەر دەرگاوە سەرک دەکیشیتە ژورى و دەلى : (ئاسودە بە ! نامەوى ئاسودەیت لى تىکدەم) . .

دواتر نۆرەى خوشورین دیت و ئیوارانىش تادەرەنگانىك پياسەکردن لەگەل سوڤیا دا ... بیهیننە بەرچاوى خوتان ، ئیواران جگە لەدەنگى بولبول و بالندەبەىكى تر کە جار جار دەچرىکىنى ، ەمو شتىك لەنیو خەویكى خوشدايە ، شەنە بايەك دەنگى شەمەندەفەرىکتان لەدورەوہ

بەئاستەم دینیتە بەرگوى . لەنیو دارستانىكى چرپا ، یان بەدریژايى رىگاخوڵەكەى تەنیشت ەیللى شەمەندەفەرەكە ، شانبەشانى ژنىكى قزکال و خرین ، پياسە دەكەى ، کە لەتاو کزەبا ساردەكەى سەر لەئىوارە ، خوئى کوشم ەلیناوە و سیمای پەنگ لىبراوى جار جارک بەرەو لای تو دەسورپىنى ... شتىكى لەپادەبەدەر خوشە ! بى هاوتايە ! .

بەر لەوہى ەفتەبەك بەسەر مانەوہمدا تىپەرى ، ئەو روداوەى کە توئى خوینەر دەمىکە چاوەروانى رودانى دەکەیت ، پویدا . روداوىك ، کە ەىچ چىرۆكىكى جوان ، ناتوانى خوئى لى بدزیتەوہ ... ئىدى نەمتوانى چىتر دان بەخوئما بگرم ... عیشقى خوئ لا درکاند ... بەلام ئەو زۆر بەخوئىن ساردیەوہ داواکەى وەرگرتم ، دەتگوت دەمىکە چاوەروانى بیستنى ئەم قسانەبە ، لەوہ لامدا ، تەنیا لچىكى ەلقتورتاند و دەتگوت دەبەوى بلى : (خو ئەم قسەبە ئەو ەمو ەینان و بردنەى نەدەویست) .

ئەو بیست و ەشت پۆژە ، دەتگوت چرکەبەك بوہ و تىپەپىوہ . لە دواين پۆژى مانەوہمدا ، غەمگین و نىگەرەن ، مالاوایم لە سوڤیا و ھاوینەوارەكە کرد . کاتى دەمویست جانتاکەم دابخەم ، ئەو لەسەر قەنەفەكە دانیشتبو و فرمىسكى چاوەکانى دەسپینەوہ . خوشم کە زۆر بە ئەستەم توانیبوم بەر بەپژنەى فرمىسکەکانم بگرم ، دلیم دایەوہ و سویندم خوارد کە جارىكى تر لەپشووہکانى کوتايى ەفتەدا

، سه‌ری لی دده‌مه‌وه و له‌زستانیشدا که‌گه‌پایه‌وه ماله‌که‌ی خوئی له
مۆسکۆ ، سه‌ردانی ده‌که‌م .

له‌ناکاو بیرم که‌وته‌وه که‌ کرئی ژوره‌که‌م نه‌داوه‌تی ، گوتم : ئه‌ها
خۆشه‌ویستم خه‌ریکه‌ له‌بیرم چیت ، ئه‌ری بزانه‌ چهندت قه‌رزارم ؟
به‌لوشمه‌لوشمی گریانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه : چ په‌له‌ته ... با بو
کاتیکی تربیت ...

: بوچی کاتیکی تر؟ خۆشه‌ویستم ! هه‌قی خۆته و وه‌ک ده‌لین برا
برایه و کیسه‌ی جیایه ، جگه‌ له‌مه‌ش نامه‌وی به‌پاره‌ی تووه‌ بژیم ،
سوفیا خۆشه‌ویستم ! تکات لی ده‌که‌م ئاشنایه‌تی و ناسیاه‌تی
بخه‌ره‌ لاوه ... چهندت قه‌رزارم ؟

به‌ده‌م گریانه‌وه چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌ی پاکیشا و گوتم : شتیکی وا
نیه ... شایانی ئه‌وه‌ نیه ... ده‌توانی دواتر بمده‌بیت ...

دوای ئه‌وه‌ی بریک ده‌ستی به‌ نیو چه‌که‌جه‌که‌دا گیرا ، کاغه‌زیکی
هینایه‌ ده‌ری و بولای من دریژی کرد .

پرسیم : ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی منه ؟ ئی باشه ! زۆر باشه ! چاویلکه‌که‌م
کرده‌ چاوم و : هه‌رئیتستا به‌سه‌ر چاو .

به‌خیرایی چاویکم پیدایه‌ خشانده ... کوئی گشتی ... ئه‌ری له‌م
حیسابه‌دا هه‌له‌ نیت ؟ نوسبوته‌ کوئی گشتی ۲۱۲ رۆیل و ۴۴ کوپیک
. ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی من نیه ! .

: هی تویه‌ دودو گیان ! باش سه‌یریکه !

: ئاخ‌ر بوچی ئه‌وه‌نده‌ زۆره ؟ ۲۵ رۆیل پاره‌ی کرئی ژوره‌که‌ و خورد و
خوړاک ، باشه‌ ئه‌مه‌م قبوله ... هه‌ندیکی تری هه‌قی ماندوبونی
خزمه‌تکاره‌که ، سی رۆیل ، ئه‌وه‌شم قبوله .

به‌چاوانی پر له‌گریان و به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریکی کردم و به‌وه‌دنگه
پر له‌ سوژه‌یه‌وه ، گوتم : تیناگه‌م دودو گیان ... ده‌لئی متمانه‌ت
به‌قسه‌کانم نیه ؟ بوخۆت سه‌یری حیسابه‌که‌ت بکه ، عه‌ره‌قی شلیکت
خواردوته‌وه ... ئی باشه‌ من چۆن بۆم ده‌ردینیی به‌ ۲۵ رۆیل ، قوڤکا
له‌سه‌ر میزه‌که‌ت دابنیم ؟ قاوه و قه‌یماغ بو نانی به‌یانیت و خۆتو
بریار نه‌بو قاوه بخۆیته‌وه ! به‌لام به‌هه‌ر حال ... شتیکی نیه ، ئه‌گه‌ر
پاره‌که‌ت پی زۆره ، ئه‌وا دوانزه‌ رۆبله‌که‌شم ناویت و توته‌نیا ۲۰۰
رۆبله‌که‌ بده .

: نازانم ئه‌دی ئه‌م ۷۵ رۆبله‌ له‌کوپوه‌ هاتوه ؟

: سه‌یره ! نازانی هی چیه ؟

سه‌یریکی پوخساریم کرد ، هینده‌ پاک و میهره‌بان بو ، نه‌متوانی یه‌ک
قسه‌ی تر بکه‌م . ئه‌و ۱۰۰ رۆبله‌ی لام بو ، دامه‌ ده‌ستی و ۱۰۰ رۆیل
قه‌رزیشم بو ئیمزا کرد و جانناکه‌م کرده‌ شان و به‌ره‌و ویستگه‌ی
شه‌مه‌نده‌فه‌ر که‌وتمه‌ری .

ئه‌ری خۆینه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌کان ! که‌ستان نیتانه ۱۰۰ رۆبلم به‌ قه‌رز
بده‌نی ؟

کاریکی ناشیرن

: کییه؟

وه لاميک نابيسترى.

پاسه وانه که چاوى هيچ شتيک نابيى ، به لام له نيؤ ئه و هاشه هاشى
په شه با و خشه خشى ئه و گه لا و خوئل و خاشاکه ي که پايده مالين ،
دهنگى پيى که سيک - که له شه قامه سه ره کيه پردار و دره خته که وه
دى - ورده ورده نزيکتر ده بيته وه و به ئاسانى ده بيسترى.

يه کيک له شه وه به تهم و مژه کانى وهرزى زستانه .

پاسه وانه که له ميشكى خويدا وا مه زنده ده کات که زهوى و ئاسمان
و تهنانهت بوخويشى - به هه مو بير و ئه نديشه کانى ناو ميشکيه وه -
تيکه لى يه کتر بون و بونه ته شتيكى په ش و گه وره .

چاو چاو نابيى ، پاسه وانه که وای بو ده چي گويى له دهنگى پيکه نين
و گورانى بوبى .

جاريكى تريش ده پرسى: ئه وه کييه لي ره؟

دهنگيى پيرانه وه لام ده داته وه: منم باوکه گيان ...

: تو کيى؟

: من ... ريوارى کم.

پاسه وانه که ، هه ول ديدات سود له دهنگى نيترانه و نه ترسانه ي خوئى
وه گري و به سه ترسه که يدا زال بيت ، بوئه تييده خوئى: کام
ريوار؟ شه يتان له که لله ي داوى؟ بهم شه وه وهک ديوى دارستان
به نيؤ گوستاندا خه ريکى پياسه کردنى؟

: مه گه ر ني ره گوستانه؟

: دياره که گوستانه ! مه گه ر نابيى؟

دهنگه پيرانه که ، ئاهيک هه لده کيشى و ده لى: ئاخ ... ئاخ ... ئاخ ...
يا مريه مى پيرؤز! چاوم هيچ شوينىک نابيى! ... ئاى خودايه چه نده
تاريکه ...

: تو کيى؟

: زياره تکه رم باوکه گيان ، زياره تکه ر.

پاسه وانه که ، دواى بيستنى تونى دهنگ و ئاخ و ئوقه کانى ريواره که
، ئاهيکى به به ردا ديته وه و به نارپه زاييه وه له ژير لي وه وه ده لى:
جنوکه ي نيوه شه و ... کاکيشم ده لى زياره تکه رم! مه ي خوئى
سه رخوش ... تهنانهت قسه کردنيش له گه ل که سانى وهک ئي وه دا
زيانى به دوا وه يه ! به پرؤزه وه تا ده توانن عه ره ق زه قنه بوت ده که ن و
هه رکه شه ويش داهات ، ده بنه ها وه لى جنوکه کان. ئه وه چيه ! ده لى
به ته نيا نيت؟ دهنگى پيى دو سى که سى تر ديت .

: به ته نيام کاکه ... به تاقي ته نيا ... ئاى خودايه بارى گونا هه کانم
چه نده قورسه ! ...

لهو تاریکه شه و هدا ، سینگی پاسه وان به سینگی کابرا ده که وی ، بی
 جو له راده وهستی و ده پرسی: چونه ریگات که وتوته ئیره ؟
 : ریگام ون کردوه کاکه ... ده مویست بجمه ئاسیاوی (میتروی
 فسکایا) ، به لام لیروهه سهرم دهره نینا .
 : نه ها ! جا ریگای ئاسیاوه که کوا لیروهه یه هه ی گه مژه ؟ ده بو به لای
 چه پدا پویشتبای و له ناوه ندی شاره وه ده چویته سهر جاده
 ده وله تیه که ، به و سه خوشیه ریگاکه ت نیو فرسخ له خوت
 دورخستوته وه ، پیده چی له شار زورت خوار دبیتته وه ؟
 : نه ره وه لا کاکه ، چیت لی بشارمه وه ! کاریکی باش نیه مروفت شتیکی
 کردبی و پاشان نکولی لی بکا ، کاریکی جوان نیه ، پیته نه گوتم
 ئیستا من له کوپوه برؤم ؟
 : به م شه قامه دا برؤ تاده گه یته سی ریانیک ، که گه یشتیته سی
 ریانه که لای چه پ بگره و برؤ تا ده گه یته گوپستانه که ، له وی
 ده رگایه که دیاره ، نه و ده رگایه ، ده رگای گوپستانه که یه و ده رگاکه
 بکهره وه و برؤ خوا ئاگادارت بی ... به لام ئاگاداری خوت به نه که ویتته
 چالیکه وه ، هه رکه له گوپستانه که ش ده رجوی ، ملی ده شته که بگره
 و برؤ تا ده گه یته جاده که .
 : خودا ته مه نت دریزکا باوکه که م ... یامریه می پیروز فریامکه وه !
 نه ی خوزگه نه و چاکه یه ت له گه لدا ده کردم و ده تگه یاندمه
 گوپستانه که !

: بو تو پیتوایه من هیچ ئیش و کاریکی ترم نیه ؟ برؤ برا ! برؤ بو
 خوت برؤ !
 : چاوم هیچ نابینی ! تا له ژیاندا ماوم نزای خیرت بده که م ... کوا
 من به م شه وه زه نگه ده توانم ریگاکه بدوزمه وه ! تو خودا نه گه ر
 نه مبه یته .
 : ئاخه کاکه خو من لیره بیکار نیم ! نه گه ر بریار بی هه رچی که هات و
 من دهستی بگرم و بیمه پینیشانده ری ، حالم جوان ده بی .
 : بو خاتری خودا ... چاوم هیچ نابینی ... زور ده ترسیم به ته نیا به و
 گوپستانه دا برؤم .
 پاسه وان ئاهیك هه لده کیشی و ده لی: باشه ده ی ، برؤ با برؤین .
 هه ردوکیان ده که ونه ری ، شانبه شانیه که کتر ده رپون و بیده نگن .
 بایه کی سارد و شنیدار وه ک قامچی له پوخساریان دهدا ، دلوپه باران
 به سه ریاندا دیتته خواری ، چال و چوله کانی نیو ریگا پردار و
 دره خته که ی گوپستان ، پر له ئاو بونه .
 دوا ی بیده نگیه کی دریز ، پاسه وانه که ده لی: هه رچه ند ده که م سهرم
 له وه ده رناچی ، تو چون چونی گه یشتویه ئیره ؟ ده بینی ده رگای
 گوپستانه که داخراوه ! ناکا به سهر دیواره که دا سهرکه وتبی ؟ نه مه له
 ته مه نی تو ناوه شیتته وه ! کاریکی جوان نیه !
 : نازانم ! نازانم خوشم نازانم ! له وانیه نه مه کاری شه یتان بیته .
 پیموایه خودای گه وره توله ی نه مه م لی ده کاته وه ، ده لی شه یتان
 فریوی داوم ! نه ری تو پاسه وانیه ئیره ی ؟

: به لئی پاسه وانم.

: گوږستانیکى ئاوا گه وره ، يه ک پاسه وانى هه يه ؟

بايه کى به هيز هه لده کات و بو ماوه يه کى کورت ناتوانن به پيدا برون .
پاسه وانه که ، راده وستى تا بايه که بريک هيدى ده بيته وه ، نه مجار
وه لام ده داته وه : نا ، سى پاسه وانى هه يه ، يه کيکمان نه خوشه و
نه وه تريس نوستوه ... به نوره ئيشک ده گرین .

: ئاوا ! نه م بايه چ بايه کى بى به زه ييه ! پيد هچى ئيستا مردوه کانيش
گوږيان له گفه ي بيت ! ده لئى درنده يه ده لورينى ... ئاخ ... ئاخ ...
ئاخ ...

: خه لکى کوږى ؟

: له شوږينى دوره وه هاتوم ... خه لکى ويلايه تى (قولو گوږسکايا)
م ، بو زياره تى شوږينه پيروزه کان هاتوم ، نزا بو مروږه باش و
ميهره بانه کان ده که م ، خودا بو خوږى به زه يي پيماندا بيته وه و پشت
ويه نامان بيت .

پاسه وانه که ، تاويک راده وه ستى و خوږى ده خاته په ناي کابراى
رېبواره وه و خه ريکى داگيرساندنى قه نه که ي ده بيت ، چه ند ده نکه
شقارته يه ک داده گيرسينى ، ده نکه شقارته ي يه که م داده گيرسى و
له لاي راستيانه وه ، گوږشه يه کى شه قامه پردار و دره خته که و
خاچيکى رهش وپه يکه ريکى سپى سه رگوږيک ، بو ماوه يه کى که م
پوشن ده کاته وه . ده نکه شقارته ي دوهم بايه که زوو ده يکوږينيته وه
، به لام بو ساتيکى که م ، روناکيه که ي ده پڙيته سه ر لاي چه پى

شه قامه که و گوږشه ي کيلى گوږيک روشن ده کاته وه . ده نکه شقارته ي
سږيه ميش په يکه ريکى سپى و خاچيکى خو له ميشى و کيلى گوږى
مندالک ، له چه پ و راسته وه ، روناک ده کاته وه .

کابراى رېبوار ، ناهيک هه لده کيشى و له به رخويه وه ده لى : نه و
مندالانه له ژير نه و به ردا نه دا نوستون ! هه مويان نوستون ! له خه لکى
هه ژار و وريا و دلخوشه وه بگره ، تا ده وله مه ند و بى شعور و دل
ره که کان ... هه مويان نوستون ...

ئيستا ئيدى هچ جياوازيه کيان نيه ، تا نه و روږه ي ئيسرافيل فو
به نه فخي سوردا ده کات ، ليږه ده نون . خودا به زه يي پيماندا بيته وه ،
خودا بيانبه خشى .

: من و توش - که ئيستا خه ريکين به پيگادا ده روږين - کاتى نوره مان
هات ده بى ليږه پاکشيين و بنوين .

: راسته ... هه مومان ريگامان ده که ويته وه ئيره ، هچ مروږيکت
وه گير ناکه وي ته مه نى نوحى هه بى ... ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ... مروږ
بونه وه ريکى زور بى به زه ييه ، هه ميشه بير له کارى ناپه سندن و
شه يتانانه ده کاته وه ، من ده ليم خودايه هچ به نده يه کى خوت
گرفتارى لاملى و نافه رمانى نه که ي ! هاوار له من ! که روږيکى
چه په ل و نه گريس هه يه ! چون خوم توشى رق و نه فره تى خودا کرد
و نارامى و ناسوده يي نه م دنيا و نه و دنياشم چو . وه ک کرميک که له
نيو قوردا چه قيبى ، منيش ئاوا له نيو زه لکاوى گونا ه و تاواندا په ل
ده کوتم .

: به لای ، به لای سهره نجام مروژ ده بی بمری و مردن هه قه ...

: راست ده که ی باوکه که م ، هه مو بونه وهریک سهره نجامی مردنه .

: پیتم بلای بزانم ! مهرگ ، بو زیاره تکه ریک ئاسوده تره یان بو که سانای
وهک ئیمه ؟

: زیاره تکه رانیش هه مویان وهک یهک نین ، هه ندیکیان خوشه ویستی
خودان ، ئاگاداری پوچی خویمانن ، به لای هه ندیکیی تریان له نیو
گورستانه کاندای پیاسه ده که ن و جنوکه کان خوشحال ده که ن ... به لای
باوکه گیان ! له وانه یه پروژیک دابی زیاره تکه ریکت لی پهیدا بییت و
حه زی له وه بی ته وره که ی بکیشی به ته پللی سهرتا و پوخت به ره و
ئاسمان له شه قه ی بال بدا .

: بوچی ئه م قسانه ده که ی ؟

: هیچ ! هه روا ! مه به ستیکم نه بو ، هه ره له خویرا وام گوت ... باشه
باوکه که م ئه وه گه یشتینه گورستانه که ، خو یه تی ، ده برپو ده رگا که م
بو بکه ره وه !

: پاسه وانه که ، له و تاریکیه دا به کویره کویر ده رگا که ده کاته وه ، دواتر
قوئی کابرای زیاره تکه ره ده گری و ده لی : ئیدی ئیره کوئیایی
گورستانه که یه ، لی ره به دواوه ده بی به نیو ده شته که دا برپوی ، تا
ده گه یته جاده ده وله تیه که ، به لای وریابه نه که ویته خه نده قه
سنوریه که وه ... که گه یشتینه جاده که ش ، لای راست بگره و برپو تا
ده گه یته ئاسیاوه که ...

: ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ، واهه ست ده که م که ئیدی پیویست به وه ناکا بچمه
ئاسیاوه که ... ئاخ بچمه ئه وی چی بکه م ؟ و اباشتره هه ر لی ره لای
تو بمینمه وه ...

: بوچی لای من بمینته وه ؟

: لای تو م پی خوشتره ...

: تو پی توایه من ئاوه زی ئه وه م هه بی بزانم دلی که س خوش بکه م ؟
گه رچی زیاره تکه ریشیت به لای واهه ست ده که م حه زت له گالتنه و
ئه مانه هه بی ؟

: کابرای پیوار ، به ته وسه وه زه رده خه نه یه ک ده کات و به ده نگیکی
گیراوه وه له به رخویه وه ده لی : دیاره که حه زم لییه ! کورپه باش و
میهره بانه که م ! من واهه ست ده که م له مه ولا هه رگیز منی
زیاره تکه رت له بیر ناچیتنه وه .

: بوچی تو م له بیر ناچیتنه وه ؟

: له بهر ئه وه ی کلایکی گه وره م له سه ر نای ... ئاخ کورپی باش !
من کویم به زیاره تکه ره ده چی ؟

: ئه دی کی ؟

: مردو ... ئیستا له تابوته که م هاتمه ده ری ... (گو باروژ) ی
کللسازت له بیره ؟ ... ئه وه ی ماوه یه که له مه ویه ره خوئی خنکاند ؟ ...
من گو باروژم ...

: درویه کی له مه گه وره تر ت پی شک نه ده هات ؟

گەرچی پاسهوانه که باوه پ به قسه کانی ریپواره که ناکا ، که چی له گه ل
ئه وه شدا ترسیکی توقینهر هه مو جهستی ده گریته وه . زاره ترک و
توقیو ، له جیگا که ی خوئی ده جولئی و ده یه ویی ده رگا که بدوژیته وه و
پابکا . ریپواره که توند ده گری به مه چه کیدا و ده لی: په له مه که ! بو
کوئی ده چی ؟ تو مروقیکی زور سهیری ! ئاخر به ته مای کی به ته نیا
لیره به جیم ده هیلی؟

پاسهوان ، هه ولده دا مه چه کی خوئی له نیو دهستی ئه ودا ده ریپینی و
هاوار ده کا : وازم لیبینه !

: لیله راوه سته ! له جیگای خوئی نه جولئی ! چیت پیی ده لیم
جیبه جیی بکه ... هه ول مه ده خوئی پاپسکیینی له ده ستم ، سه گی
نه گریس ! ... ئه گهر زیانی خوئی خوشده ویی تا من پیته نه لیم زارت
نه گه ری و جمه وجوله نه که ی ... چه ز ناکه م ده ستم به خوین ئالوده
بی ، گه رنا لیله وه ک سه گ ده متوپانندی ... لیله به و له جیگای خوئی
نه جولئی !

پاسهوان خوئی به پیوه ناگری ، له ترسان چاوه کانی لیک ده نی ،
جهستی له ترسا هه لله رزیوی ، به دیواره که وه ده نویینی . چه زی
لییه هاوارکا ، به لام دلنیا به له وه ی که هاوپیکی له و ژوره بچوکه دا
گوئی لی نابیت ... ریپواره که ، له ته نیشته وه راوه ستاوه و توند
مه چه کی گرتوه ...

نزیکه ی سی خوله ک به م شیوه یه ، تیپه رده بی .

ریپواره که به منگه منگه وه ده لی: یه کیکیان نه خوشه ، یه کیکیان
نوستوه ، یه کیکیشیان ده یه ویی پینمای زیاره تکه ریک بکات ،
به راستی پاسهوانی چاکن ... ئه و موچه یه ی وه ریده گرن هه لالتان
بی ! ئه دی برا هه میسه هه رئاوا بوه ! هه میسه دزه کان له
پاسهوانه کان زیره ک تر بونه ... لیله به و له جیگای خوئی نه جولئی !
...

نزیکه ی ده خوله کی که به بیده نگی تیپه ر ده بی ، له ناکا و بایه که ده نگی
فیکه یه ک ده خاته بهر گوئی هه ردوکیان .

ئیدی ریپواره که مه چه کی پاسهوانه که به رده دا و ده لی: ئیدی
ده توانی بروی ، برۆ بوخوئی سوپاسی خوا بکه که نه مکوشتی .
ریپواره که ش فیکه یه ک لیله دا و له ده رگای گوپرستانه که وه ده چیته
ده ری و دور ده که ویته وه .

ساتیک دوا ی ئه وه ، ده نگی خو هه لدانی کابرا به سه ر خه نده قه که دا ،
ده که ویته بهر گوئی پاسهوانه که .

پاسهوانه که ، له بهر ئه وه ی ده زانی چه تمه ن شتیکی ناخوش پویداوه
، سه رتا پای جهستی ده که ویته له رزین ، به دودلی و سه رگه ردانیه وه
، ده رگای گوپرستانه که ده کاته وه و ده چیته ده ری . له وسه ری
شه قامه که وه گوئی له ده نگی ته په ته پی راگردن ده بیت ، پیاویک
به هانکه هانکه وه ده لی: ئه وه توئی (تیموئی) ؟ ئه دی کوا (میتکا) له
کوئییه ؟

پاسه وانه که ، سه رانسهری شه قامه به دار و دره خته که ده بپری و له تاریکایی شه ودا چاوی به ئاگرئیک ده که وی که له حالی کوژانه وه دایه ، هه رچی له ئاگره که نزیکتر ده بیته وه ، ترس و دلّه پراوکئیه که ی زیاتر ده بی. ترس له پودانی کاره ساتئیکی شوم!

به خوئی ده لی: (ئه گه ره له نه بم ئه م ئاگره له کلیسا که یه ... ده بی کئ ئه م ئاگره ی کرد بیته وه؟ مریه می پیروژ بگه هانام! خوئی ته ی ... کلیسا که یه !).

ماوه یه که له ویدیو شوشه ی شکاوی په نجه ره ی کلیسا که وه راده وه سستی و به ترسه وه سهیری شوئینی میحرابی کلیسا که ده کات ... گپی ئه و مؤمه ی که دزه کان له بیریان چوبو بیکوژئینه وه ، به دهم ئه و بایه ی ، که له په نجه ره کراوه کان وه ده چوه ژوری ، پته پت ده کا و پوناکیه بی کزه که ی خوئی به سه ر جل و به رگی پیاوه ئاینیه کاندا - که لی ره و له وی پهرش و بلاو کرابونه وه - و به سه ر گه نجینه یه کی ده مه و قلپ کراودا و به سه ر شوئینی پراوه ستانی میحراب و قوربانیه که ده ، دئنا و ده برد ...

چه ند ساتئیکی تر تیپه رده بی و په شه با به لوره لور و به ئاوازیکی خیرا و نارئیکه وه ، زهنگی ترس به ده ورو به ردا بلاو ده کاته وه.

سەرگېشى

(پيوتهر پيوته روڤچ ئاستريژين) ي برازاي هاوسهري سهرهنگ (ئيقانوڤ) ، ئه وهى كه پار پياللاه كانيان لى دزى ، كاتزمير دوى به يانى له مەراسيمى (غسل تعميد) ي مندالئيك ، گه پايه وه مالى. به و مه به سته ي ئه وانپتر له خه ونه كات ، جل و بهرگه كانى ، له پارپه وه كه دانا و هه ناسه ي له خوڤى بېرى و له سهر نوكى په نجه كانى ، چوه ژورى نوستنه كه ي خوڤى و بى ئه وهى چرا داگيرسيڤنى ، خوڤى ئاماده كرد بو نوستن.

ئاستريژين ، ژيانى ليوانليو له وشيارى و وابه سته ييه و زور زو ده كه ويته بهر دلى مروڤه وه و له خوڤندنه وه شدا ، ته نيا كتيبە ئاينى و په وشتيه كان ده خوڤنپته وه . به لام له و مەراسيمه دا ، كه (ليوبوڤ سپيردوڤنا) به سه لامه تى رزگارى ببو ، مافى ئه وهى به خوڤيدا چوار په رداخ ڤوڤكا و په رداخك شه راب ، كه تامه كه ي مروڤى ده خسته يادى تيكه له يه كه له سرکه و پون گه رچه كه وه ، بخواته وه . تامه كه ي به شيوه يه كه بو ، مروڤه هرچه نديكى لى ده خوارده وه هيشتا دلى دانه ده كه وت.

ئيسناش له م كاته دا ، كه خه ريكي داكه ندنى كراسه كه ي بو ، زور حه زى لييو هه نديكى ترى به سه رداكا ، به خوڤى گوت: (له لاي پاستى

گه نجينه كه ، بتليك ڤوڤكاى لييه ، هى داشينكايه ، واباشه بچم په رداخيكى لى بخومه وه ، كورپه خو هه ر هه ستيشى پيناكات).
دواى چهند خوله كيك دودلى و پارپايى ، سه ره نجام توانى به سه ر ترسه كه يدا زال بيت و به ره و گه نجينه كه مى نا . زور به ورياييه وه ده رگا كه ي كرده وه و بتل و په رداخه كه ي دوزيه وه .
په رداخه كه ي پر كرد ، بتله كه ي له شوڤنى خوڤى دانا يه وه ، خاچيكي له سه ر سينگى خوڤى كيشا و په رداخه كه ي چورپر كرد .
له و كاته دا شتيكى چه شنى موعجيزه ، بو به پاست .
زه برى هيژيك ، كه له ته قينه وه ي بومبيك ده چو ، له گه نجينه كه وه به ره و سندوقه كه پالى پيوه نا . چاوه كانى بليسه يان لى هه لده ستا ، هه ناسه ي راوه ستا ، هه ستىكى وه كه ئه وهى كه وتبيته نيو زه لكاوڤيكي پر له زالوه وه ، بالى به سه ر ته واوى جه سته يدا كيشا ، وايزانى له برى ڤوڤكا ، پارچه يه كه دينامييتى قوت داوه و بوته هوڤكارى ئه وهى خوڤى و خانوه كه يان و سه رانسهرى گه رپه كه كه شيان ، ته قيببته وه و رون نيه ئاخو سهر و ده ست و قاچه كانى په رپونه ته كوڤى؟ ... نزيكه ي سى خوله كه به و شيوه يه ، بى ئه وهى هه ناسه بدات و له شوڤنى خوڤى بچولئى ، له سه ر سندوقه كه مايه وه .

سه ره نجام له شوڤنى خوڤى هه ستا و له خوڤى پرسى: من له كوڤم؟
دواى ماوه يه كى كه م ، كاتى هه نديك هاته وه سه ر خوڤى ، يه كه م شت كه هه ستى پيكره بوڤنى توندى نه وت بو ، دواتر به ترس و شله ژانه وه

گوتی: ئه‌ی داد و هاوار! له‌بری قوڤکا نه‌وتم خوارده‌وه! مریه‌می
پیرۆز بگه فریام!

کاتی بیری کرده‌وه که ژه‌هراوی بوه! هه‌م سارد ده‌بووه و هه‌م گه‌رم
داده‌هات. جگه له‌وه‌مو بوون نه‌وته‌ی که ژوره‌که‌ی داگرتبو ،
سوتانه‌وه‌ی ناوده‌می وپیشکی چاوه‌کانی و ده‌نگی ناقوس له‌ناو
می‌شکیدا و قوڤه‌قوڤی گه‌ده‌ی هه‌مویان گوزارشتیان له‌وه ده‌کرد
نه‌وتی خواردیته‌وه.

کاتی هه‌ستیکرد مه‌رگ لێی نزیك بوته‌وه ، ویستی خودا حافیزی له
که‌سه نزیکه‌کانی خو‌ی بکات ، هه‌ر بو ئه‌م مه‌به‌سته ، به‌ره‌و
ژوره‌که‌ی داشینکا ، که‌وته‌پری.

ئاستریژین له‌و کاته‌وه که ژنه‌که‌ی به‌ره‌و ئه‌و دنیا بارگه‌ی پێچابووه ،
داشینکای خوشکه‌ژنی - که ئیدی قه‌یره ببو - بو به‌رپووه‌بردنی
کاروباری مال ، هینابوه لای خو‌ی.

کاتی گه‌یشته ئیو ژوره‌که‌ی داشینکا ، به‌ده‌م ناله‌ناله‌وه گوتی:
داشینکا! داشینکای خوشه‌ویست.

ده‌نگی ژنیکی ترساو به‌رز بووه: ها! چیه؟ پيوته‌ر پيوته‌روڤیج ئه‌وه
تو‌ی؟ گه‌رپایته‌وه؟ چ ناویکیان له‌ منداڵه‌که‌ نا؟ ک‌ی بوه باوکی
ته‌عمیدی منداڵه‌که‌؟

: دایکه ته‌عمیدیه‌که‌ی (ناتالیا ئه‌ندریوڤنا فیلکوڤسکسکایا) بو و باوکه
ته‌عمیدیه‌که‌شی

(پافیل ئیفانوڤیج بیسوڤستین) بو ... خه‌ریکه ده‌مرم داشینکا ...
خه‌ریکه ده‌مرم! منداڵه‌که‌ش به‌شانازی وه‌لی نیعه‌تیانه‌وه ناویان
لینا (ئوڤمپیاد) ... من ... من ... نه‌وتم خواردوته‌وه داشینکا ...
: ئه‌م قسه‌یه چیه؟ مه‌گه‌ر له‌و‌ی له‌بری قوڤکا و چای ، نه‌وتیان
ده‌گپرا؟

: نا نا ... له‌راستیدا ویستم به‌بی موله‌تی تو پهرداخیک قوڤکا
بخوومه‌وه ، به‌لام ... خوداوهند له‌سه‌ر ئه‌مه سزای دام ... نه‌مزانی
تاریک بو و له‌بری قوڤکا نه‌وتم خوارده‌وه! ... نازانم ئیستا چی
بکه‌م؟

کاتی داشینکا زانی به‌بی پرسى ئه‌و ، ده‌رگای گه‌نجینه‌که‌یان
کردوته‌وه ، ئیدی ئاگری گرت ... به‌په‌له مۆمیکى داگیرساند ، له‌نیو
نۆینه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و به‌پێخواسی و به‌جلی خه‌وتنه‌وه به‌ره‌و
گه‌نجینه‌که‌ که‌وته‌پری.

به‌ده‌م سه‌یرکردنی که‌ل وپه‌له‌کانه‌وه ، به‌توره‌یه‌وه پرسى: ک‌ی
موله‌تی ئه‌وه‌ی پیدای بی پرسى من ده‌رگا بکه‌یته‌وه و وه‌ژورکه‌وی؟

مه‌گه‌ر ئه‌و قوڤکایه بو تو لیره دانرابو بیخو‌یته‌وه؟
ئاستریژین ، که‌له‌شه‌رمان ئاره‌قه‌ی پیدای ده‌هاته خواری ، وه‌لامی
دایه‌وه: من ... من ... داشینکا ... قوڤکای چی؟ نه‌وتم خواردوته‌وه

: بوچی ده‌ستت له‌وه‌وته‌دا؟ چ کارت به‌وه‌وته‌بو؟ پیتوایه‌نه‌وت
هینده هه‌رزانه؟ ئاگات له‌وه‌هیه‌نرخى نه‌وت چه‌نده به‌رز بوته‌وه؟

ده‌زانی بوته‌چه‌ند؟

ئاستريژين بە دەم ئاخ و ئۆفەو گوتى: داشينكا بە قوربانىت بىم من خەرىكە دەمرم! كيشەى ژيان و مردن لە گوپۆي دايە! تۆش باسى پارەم بۆ دەكەى؟

داشينكا ، بە توندى دەرگای گەنجينەكەى داخست و هاوارى كرد: سەر خووش بوە و ديت سەر دەكيشيتە نيو گەنجينەكەو! ئاخ لەكەسانى ستمكار و بيبەزەيى وەك ئيوە! چوون خەلك گيرى خواردو بە دەستتانەو ...

منى بەدبەخت! نە شەوم شەو و نە روژ! بەنەفرەت بن ، تەككارم لەخودا ئەو دنيا تان وەك ئەم دنياى من بيت! سەبەينى ليرە دەروم ، من كچى عازەبم و ليناگەرپم بەجل و بەرگى خەوتنەو لەبەرمبەرمدا پراوەستى ، ئەو كاتانەى پوشتە نيم مافى ئەووت نيه سەيرم بەكەيت! داشينكا بەردەوامبو لەو جوړە قسانە ... ئاستريژينيش باش دەيزانى ، كاتى داشينكا تورەببى ، ئيدى نەك بە پارانەو و سويند و سويندكارى ، تەنانەت بە گرمەى توپيش ئارام نابيتەو.

ئاستريژين هەندىك دەستى پراوەشان و جل و بەرگەكانى لەبەر كرد و بپاريدا بچيتە لای دكتور ، بەلام دكتورەكان تەنيا ئەو كاتانە وەگير دەكەون كە مروۆ هېچ كاريكى پينان نەبيت ...

ئاستريژين سى كولان گەرا ، نزيكەى سى جار چوە مالى دكتور (چەنچرياس) و حەوت جاريش چوە مالى دكتور (بولتيخين) و لەزەنگى دەرگای دا ، سەرەنجام بە هيوای چارەسەر كردن چوە دەرمانخايەيك ، دواى چاوەروانيەكى دريژ ، كابراییەكى كورتەبالاى

رەشتالەى قزلول و خەوالو ، بەبەروانكەيەكى سپيەو ، كە بەكەسيكى جدى و زيرەك و دانا دەچو و ترسى دەخستە دلى مروۆفەو ، وەدەرەكەوت.

بەدەنگيەو ، كە تايبەتمەندى خاوەن دەرمانخانە جدى و زيرەكە يەهوديەكانە ،

پرسى: چيت دەويست؟

: توخودا تكات لى دەكەم ... شتيك بەدەرى ... ماوہيەك لەمەوبەر نەمزانى و نەوتم خواردەو ، خەرىكە دەمرم.

: تكات لى دەكەم هيدى بە ... بەهيواشى وەلامى پرسيارەكانم بەدەرەو ... بەم هات و هاوارەى بەرپات كردو ، هېچ شتيك لە دەرەكەت حالى نام. گوتت نەوتم خواردوئەو؟

: بەلى نەوت! تەكايە رزگارمە!

كابرایی خاوەن دەرمانخانە ، زور بەئارامى ، بەرەو ژورپكى بچوك روپشت ، كتيبيكى كردەو و كەوتە سەيركردنى ، دواى ئەوەى دو لاپەرەى لى خویندەو ، سەرەتا شانتيكى و دواتر شانەكەى تری هەلتهكاند و بەحاله تيكي تيكەل بەرقەو ، پوخسارى گرژ كرد و دواى ساتيك پراوەستان ، بەرەو ژورەكەى تەنشت ، روپشت.

زەنگى كاتژميرە ديوارىكە ، كاتژمير چواری بەرەبەيانى راگەياند.

دواى تپەربونى نزيكەى دە خولەكك ، كابرایی دەرمانخانە بە كتيبيكى ترەو گەراپەو و ديسان كەوتەخویندەو ، دواى چەند

خوله كيك ، به پرقه وه گوتی: كاكه و اباشتره بچيته لای دكتور ، نهك
دهرمانخانه .

: چومه لای دكتور ، به لام چهندی له دهرگامدا كه س دهرگای لی
نه كرده وه !

: هم ... ئیوه مانان ... ئیمه ی خاوهن دهرمانخانه به مروژ نازانن ،
كاترمیر چواری به یانی دین سه رودلمان ده گرن و ژیانمان لی هراسان
دهكهن . بابه ! سهگ به سهگی خوئی موله تی پشودان ده داته پیشیله !
ئیوه به هیچ شیوه یهك ناتانه وی بزنانن كه ئیمه ش مروقین ! پیتانویه
كه لله سه ری ئیمه ، له بری میشك ، گوریسی تیدایه !

ئاستریژین ، گوئی له قسه كانی كابرای خاوهن دهرمانخانه گرت و
ئاهیکی هه لكیشا و به ره و مال گه پایه وه ، به دهم ریگاو به بری
ده كرده وه : (پیده چی چاره نوسم مردن بیت).

ناوده می ده سوتایه وه و بوئی نه وتی لی ده هات . گه ده ی ، ده تگوت
به شتیکی نوک تیز كه وتونه ته سه ری و هه لیده كوئن . گرمه گرمیکی
توقینه ره له نیو گوچی كه كانیدا ده گه پا و هراسانی كردبو ، له و ساته دا
هه ستیكرده كه ئیدی شتیکی وای نه ماوه له ژیاندا و ئیدی دلی له كار
كه وتوه ...

هه ركه گه پشته وه مال ، خیرا چوه سهر میزی نوسینه كه ی و ئه مه ی
نوسی: ((تكاتان لی ده كه م به هوئی مردنی منه وه كه س تاوانبار
مه كه ن)) .

دواتر نزای كرد و پاكشا و سه ری خسته ژیر به تانیه كه وه .

تا به یانی نه خهوت ، چاوه پروانی مه رگی ده كرد ، گوژده كه ی خوئی هاته
به رچاو كه گژوگیای لی شین بوه و چوله كه و بالنده كان به جیكه جيك
به سه رییدا دین و ده چن ...

* * *

به یانیه كیان له مال وه له سه ر جیگا خه وه كه ی دانیشتبو ،
به پیكه نینه وه رویكرده داشینكا و

گوتی: خوشكه كه م ، ئه و كه سه ی ژیاننی ریك و دروست و بی گرفت
بیت ، هیچ ژه هرئيك كاری تیناكا ، خوّم به نمونه دینمه وه : (ههنگاو یكم
مابو بو مردن ، هینده ی نه مابو بمرم ، ئازاریکی زورم كیشا ، به لام
ئیتستا ته نیا هه ندیک گه رو و ناوده م ده سوتیتته وه ، ده نا سوپاس بو
خودا ته واوی جه سته م سپوساغه ... ده زانی له به رچی ؟ له به ره وه ی
ژیاننیکی بی گرفتم هه یه .

داشینكاش بری له خه رجیه كانی روژانه ی مال كرده وه و ئاهیکی
هه لكیشا و چاوه كانی برینه ساپیتته ی ژوره كه و گوتی: تومه زه
نه وته كه خراب بو ! ئه و دوكانداره ی سه ری كوّلانه كه ، له بری نه وتیکی
باش ئه م نه وته خراپه ی داومه تی ... داماو یکی وهك من چون گیرم
خواردوه به ده ست ئیوه ی نه فره تیه وه ، هه ی نه فره تی خواتان لیدا .

تا ماوه یه کی زور ، هه ر پستی و نه یده بریه وه .

تۆلەسىن

(فيودور فيودوروفيتش سيگايف) ، دواى ئەوھى ھاوسەرھەكەى لە كاتى خىيانەتتا لەگەل ھەتئويكدا بىنى ، بەمەبەستى كىپىنى دەمانچەيەك ، بەرھە دوكانىكى چەك فروشى بەنىوى (شموكس و شىركا) ۋەپرى كەوت . پق و نەفرەت لە پوخسارىدا بەدى دەكرا . لەدلى خويىدا دەيگوت : (سوكايەتى بەتەواوى بنەمالەكەم كراوھ ، شەرھىيان لەكەدار كىرۇم ، گوناھ و تاوان سەرھەوتون و بەردەرگايان پىگرتوم . دەبى ۋەك مروفىكى بەشەرھ ، تۆلەى خۆم بگەمەوھ ...).

گەرچى ھىشتا ، نەدەمانچەى كىپىو و نەكەسىشى كوشتبو ، بەلام دىمەنى سى تەرمى خويىناوى و كاسەسەر و مېشىكى پىرژاۋو و ھات و ھاۋارى كۆبۇنەۋەى خەلكى تەماشاكەر و بىكار و ناشتنى تەرمەكانى ، دىنانە بەرچاۋى خويى . خوشحالىھەكى تايبەت بەكەسانى سوكايەتى پىكراو و ترس و دلەپراوكى خىزمان و ئاشنايان و دىمەنى ژنە خىيانەتكارھەكى ، لەكاتى گيانداندا ، دىنا بەرچاۋى خويى . ھەرۋەھا سەر و تارى ئەو پۆژنامانەى دىنانە بەرچاۋى خويى كە لەبارەى روداۋەكەۋە نوسىبويان .

كاتى گەيشتە دوكانەكە ، كە خاۋەنەكەى پىاۋىكى بىزىو و ورگ زلى فەرھەنىسى بو و چاكەتىكى سىپى لەبەردابوو ، بەدەم دانانى (پۆلھەر) ھەكانەۋە ، بەپىزەۋە پىدەكەنى ، گوتى : مسيو من پىشنىارى ئەم

پۆلھەرە بى ھاوتايەت بۇدەكەم . سى كارەيە ، خوي قەۋانەكە فرىدەداتەۋە ، فېشەكەكەى تاۋەكو دورى شەشسەد ھەنگاۋ كارىگەرى ھەيە . مسيو دىنبايە لەمە باشتر و گونجاۋ تىرت دەستناكەۋى ، ئەم پۆلھەرەى دەبىينى مودىرنترىن سىستىمى چەكسازى تىدا بەكارھاتوھ . لەترسى گورگ و بەدكاران و ئاشقەكان ، پۆژنىە دە دانەمان لىنەكپن . ئەۋەندە كارىگەرە ، لەتوانايدايە لەمەۋدايەكى دورەۋە بەيەك فېشەك ژن و پىاۋىكى خىيانەتكار ، پىكەۋە بكوژى . بەلام ئەگەر بو خوكوشتنىشت بىت ... دەبى لەخىزەتتا بلىم ئەم پۆلھەرە خوا دايناۋە بو خوكوشتن ، دىنبايە لەمەت باشتر دەسناكەۋى ...

كابراى فروشيار لىكدا لىكدا دەمانچەكەى سوار دەكرد و دەچىركاند و ھەناسەى گەرمى بە لولەكەيەۋە دەناۋ دەمانچەكەش بىرسكەى دەدا ، ھىند بە تاسە و ئارەزۋەۋە سەيرى دەكرد ، خەرىك بو لەخوشيان بخىكىت . يەككە نەيزانىيا دەيگوت : ھاتباۋ يەككە لەم پۆلھەرە (سمىت قوسون) نانە ھى ئەو بوايە ، بى دودلى ، فېشەككىكى بەتەپلى سەرى خويەۋە دەنا . سىگايف لەنرخەكەى پىرسى و ئەۋىش ۋەلامى داىەۋە : چل وپىنچ پۆبل ، مسيو .

: ھم ... ئەمە بو گىرفانى من زۆرە .

: دەكەۋايە پاۋەستە با دانەيەكى ھەرزانتىرت بوبىنم ، بوخوت سەيركە ، جۆرەھا دەمانچەمان بە نىرخى جىاۋازەۋە لايە و دەيخەينە خىزەت

به پڙت. بونمونه ئهم پوښه رهيان ده سكردي (لوفوشه) يه ،
 نرخه كشي له هه ژده پوښل تيناپه پي ، به لام ...
 ليره دا ، بيزاريه كه به پوخساريه وه ده ركوت و پاشان دريژه ي دايه :
 ئيدي سيستمه كه يان كوڼ بوه ، ئيستا ، تهنيا پوښنيره هه ژاره كان و
 نه وانه ي نه خوشي دهرونيان هه يه ، ئهم جوړه ده كړن. له م
 سه رده مه دا ، كي ده چي خو ي ، يان هاوسه ركه ي ، به پوښه ري
 لوفوشه بكوږي! موديله كه ي به سه ر چوه . به لام تا خواهه زكا بازاړي
 سميت قوسون گهرمه ، خه لك زوريان حه ز لئيه .
 سيگايف ، نيوجاواني گرژ كړد و به درو گوتي: من نه ده مه وي كه س
 بكوږم ، نه نيازي خوكوشتنيشم هه يه ... له دهره وه ي شار فيلايه كم
 هه يه ... له راستيدا بو ترساندنې درو قه له پره شكه و...
 فروشياري ، زهرده يه كي هاتي و به شه رمه وه سه ري داخست و گوتي:
 نا مسيو ، ده مانچه ت بوچيه ، بوچيت نيه ، هيچ په يوه نديه كي به
 ئيمه وه نيه . نه گهر برياري بي خو مان له كاري كپياره كانمان
 هه لقورتينين ، ده بي دهركي دوكانه كه مان داخه ين و بروينه وه مالي.
 من ته نيا نه وه نده م له سه ره پيت بللم: نه مه ناوايه و نه وه ناوايه .
 ئيستاش ده مه وي نه وه ت پي بللم ده مانچه ي لوفوشه به كه لك ي
 ترساندنې بالنده و شتي له وجوره نايت ، چونكه ده ننگيكي نه وتوي
 نيه ... به لام پوخسه تم بده يه با ده مانچه يه كي كه پسولبي ئاسايي
 (مورتمير) ت نيشانده م ، له راستيدا نه مه مالي (دوئيل) ه .

سيگايف ، له ميشكي خويدا بيري كرده وه: (باشه خو من دوئيلم هر
 له بير نه بو ، بو كاريكي وانه كه م نه و بي شه رفه به دوئيل پازي بكه م؟
 به لام نا... نا ، نابي شانازيه كي له و چه شنه ي به نسيب بكه م ...
 ده بي نه م جوړه جانه وهرانه وه كو سه گ بتوپينرين).
 فروشياري ، به جواني وه رسوراو قاچه كاني له زه وي ده خشاندن و هه روا
 زهرده ي ده هاتي و زوربليي ده كړد. له م كاته دا چه ند جوړيك پوښه ري
 هيئابون و له سه ر ميژه كه ي ريز كړد بون ، گوتي: سميت قوسون ، له
 هه مو جوړه كاني تري پوښه ري ، زياتر جي متمانه يه .
 سيگايف ، په كيك له پوښه رهميت قوسونه كاني هه لگرت و نيگايه كي
 هيچ تيدا به دي نه كراوي ليكرد و كه وته نيو دهر ياي بيركردنه وه ،
 نه مجاره يان ديمه ني ميشكي پرژاو وپه له خويني سه ر كه لويه له كان و
 جوگه له ي خويين به سه ر فه رشه كه وه و ساته وه ختي داد و هاواري
 به خشين وپارانه وه ي ژنه كه ي ، هيئانه به رچاوي خو ي. به لام نه مه
 شتيك نه بو توسقاليك دلدانه وه و سوكنايي بو پوحي ويرانكراو و
 كاره ساتباري نه و تيدا بيت ، ناله و هاوار و خويين ، نه يانده تواني
 دوخي دهروني ي نه و هيور بكه نه وه ... ده با بير له
 توله سندنه وه يه كي زور توندتر بكا ته وه ، بيري كرده وه و له دلي
 خويدا گوتي: (وا باشتره نه و ده يوسه بكوږم و با نه و سوزانيه ش بڙي
 و به دم نازاري ويژدان و به سوک روانين و نه فره تي خه لكه وه ، به
 زيندويي دارزيت ، به و سروشته هه ستياره ي كه هه يه تي ، ژيانكي له و
 چه شنه ، هه مو پوښيكي مردنه). نه مجار مه راسيمي ناشتني تهرمه كه ي

خوئی هاته بهرچاوا (سوکایه تییان پیکردوه ، له نیو تابوته که دا دریز کراره ، زه رده خه نه یه کی له بار به گو شه یه کی لیویه وه مه ییوه ، ژنه که ی خه فه تخان و لیو به بار ، له تاو نازاری ویزدان ، به شه که تیه وه دوا ی تهرمه که ی که وتوه ، دوشداماوه و نازانی به چ شیویه که خوئی له نیگا نه فره تیه کانی خه لکه که بدزیته وه . . .)

له نیو ئه م فکر و خه یالانه دا بو ، کابرای چه کفروش ، هه ودای بیرکردنه وه کانی پساند و گوتی: مسیو پیموایه حه زت له سمیت قوسوته که یه ، کاکه ... ئه گهر نرخه که یه پی زوره ، ئه و ناماده م پینچ روئیت بو دابشکینم. به لام له هه مو حاله ته کاندای جوئی هه رزانتريشمان هه ن.

کابرای فه ره نسی ، له سه رخو و هه رسورا و چه ند روئقه ری تری - که هه مویان له نیو پاکه تی خو یاندا بون - له سه ره ره فه کان داگرته خواری و له سه رمیزه که ، به ته نیشته یه که وه داینان و دریزه ی دایه : فه رمو مسیو ، ئه مه یان نرخه که ی سى روئله ، ئاگاداری ئه وه ش به نرخى روئله به شیویه که ترسناک روئله به روئله دابه زیندایه و له لایه کی تریشه وه بری باجی چه ک و که لوپه له کانی ، سات به سات ده چینه سه ری. ئه گهر ئاگات له و شتانه هه بیته ، ده زانی که گرانجان نین. سویند به خودای تاک و ته نیا ، مروئیکی خو پاریزم ، به لام سه رباری ئه مه ش تینم بو هاتوه ، ئه م جو ره شتانه ن له م سه رده مه دا وایان کردوه جگه له پیاوی ده وله مه ند ، که س نه توانی چه ک بکری. خه لکی هه ژار و قوربه سه ریش ناچارن به ده مانچه ی (تولا) و کبریتی

فسفوپردار ، پازی بن. خوشت ده زانی ده مانچه ی تولا چ مالیکه ! پیاو ئه گهر بیه وی ، بوئمونه ژنه که ی خوئی بکوژی ، فیشه که که به ده سستی خوئی ده که ویته وه ...

سیگایف هیئایه بهرچاوی خوئی له وانیه له ئه نجامی به کاره یئانی ئه م ده مانچه یه دا بمریت و ئازار و کویره وه ری ژنه که ی ، به چاوی خوئی نه بیئی. زور به مه دلته نگ بو. توله سه ندنه وه کاتیک خوشه مروئ سه ره نجامه که ی به چاوی خوئی بیئی ، گه رنا چ سوئیکی هه یه تو مردبیت و له نیو تابوتدا دریزیان کردبیت و نه زانی دوا ی تو چ روده دا؟. ئه مجار بیری کرده وه: (ئه ری) به راست چونه یه که مجار ئه وه تیوه بکوژم و دوا یی بچه سه ره قه بران و به چاوی خو م ببینم که ده یینژن و دواتر یه کسه ره خو م بکوژم ...؟

به لام نا ... ئه مه سه رناگری ، چونکه له وانیه به ره له وه ی ناشتته که ی به چاوی خو م ببینم ده سگیرم بکه ن و ده مانچه که شم لی بستینن و ئه وسا فریای خو کوشتنیش ناکه وم ... نا ... ئه مه یان سه ر ناگری ... و اباشتره ئه وه تیوه بکوژم و واز له ژنه که شم بیئم با بژی و ... خوشم ... کوره خوشم ناکوژم و ده چم خو م پاده سستی ده ولته ده که م و ده چمه زیندانه وه. له زیندانا به رده وام ده رفه تی ئه وه م بو ده ره خسی خو م بکوژم. جگه له وه ش کاتی مروئ ده خه نه زیندانه وه ، ده رفه تی ئه وه ی ده بیته له کاتی لیکوئینه وه سه ره تاییه کاندای داوینپسی و په فتاری نه شیاوی پیاویک له به رده م لیکولهر و دادگا و کو م له گادا له قاو بدات. ئه گهر خو م بکوژم ئه وسا ژنه که م به و مه کرو

حیلەبازیەکی که هەیهەتی ، هەموو تاوانەکه دەخاتە ئەستۆی من و شانی خووی لە ژێر باری تاوانەکه خالی دەکاتەوه . بەم شیۆهیه خیانەتەکهی لە بیر و زەینی خەلکیدا دەسپردێتەوه و منیش لەو نێویدا تەنیا ئەوهم بوو دەمینیتەوه خەلکی پیم پێبکەن . بەلام ئەگەر بژیم لەوانەیه ...) .

ماوهیهک چاوه‌پوان بوو ، دواتر جاریکی تر چوهوه نێو دنیای خەیاڵات و بیرکردنەوهوه : (ئەگەر بێت و خۆم بکوژم ! لەوانەیه بکەمە بەر پێیان و ... لە لایەکهوه نازانم تازە لەبەر چی خۆم بکوژم ؟ لەلایەکی تریشەوه خۆکوشتن نیشانەکی بێ توانایی و ترسنوکیه . هەرۆا باشتره ئەو هەتیوه بکوژم و واز لەژنەکهشم بێم ، خۆشم پادەستی دەولت دەکەم و لەکاتی دادگایی کردنیشدا ژنەکه‌م ناچاره وهک شاهیدیەک لەدادگادا ئاماده بێت و ... لەوێ دەبخەنە ژێر پرسیاران و ئەوسا دەسته چەپەلەکان دەکەونە پو و سوک و پيسوا دەبیت و خەلکی ئامادهی نێو هۆلی دادگا و دادوهره‌کان و تەنانەت پوژنامەنوسه‌کانیش لایەنی من دەگرن ...). بەم چەشنه لەنێو بیرو هوشی خۆیدا نقوم ببو . بەلام کابرا فەرهنسیه‌که ، هەرۆا کالاکانی خووی لەبەردەم کپیاره‌که‌دا ریز دەکرد ، چونکه بەئەرکی خووی دەزانی که‌للەکی کپیاره‌کانی گەرمکات . گوتی : ئەمەش پوڵقەرێکی تره ، دروستکراوی ئنگلیزه ، بەم دواایانە هیئاومانە . بەلام جاریکی تریش دوباره‌ی دەکەمەوه : تەواوی ئەم دەمانچانە لەبەرامبەر سمیت فۆسووندا ، شتیکی که‌م بایه‌خن . حەتمەن دەبێ ماوه‌یه‌ک لەمەوبەر ئەو پوداوه‌ت لە

پوژنامەکاندا خویندبیتەوه . ئەفسەریک هاتەلام و دەمانچەیه‌کی سمیت فۆسوونی - بوو کوشتنی ئەو هەتیوه‌ی بەژنەکه‌ی فیربو - لیکریم ، بە پوڵقەرێکی لەم چەشنه تەقە‌ی لیکرد . بە بوچونی توو چی پویدا ؟ فیشه‌که‌که لە جەستە‌ی کابرا دەرچو و چرا بروونزیه‌که‌ی سەرمیزه‌که و پیاونویه‌کی کونکرد و سەگه‌که‌ی کوشت و سەریاری ئەمەش ، بەر ژنەکه‌ی کهوت و ئەویشی بریندار کرد . ئەنجامیکی لەم چەشنه جیگای شانازی ئیمه‌یه . جا ئیستا ئەو ئەفسەره لە زینداندایه . ئەلبەتە دادگاییان کرد و سەره‌نجام سزای کاری سەختیان بوپریه‌وه . ئەم شتانه‌ش دەر ه‌اویشته‌ی چەند کیشه‌یه‌کن . یه‌که‌م : دەستوری ولات هی زەمانی دەقناتوسه . دووهم : دادگا ، هەمیشە بەرگری لەوانه دەکا که چاویان پریوه‌ته ناموسی خەلکی . ئەگەرلیشم دەپرسی بوچی ؟ وه‌لامه‌که‌ی زۆر ساده‌یه ، چونکه هەمویان واتا لە دادوهره‌کانه‌وه بگره تا داواکاری گشتی و پاریزه‌ره‌کان هەرهمویان پەیه‌ندی پێگاپێنه‌دراویان لەگە‌ل ژنی خەلکیدا هەیه . تەنانەت که‌م بونه‌وه‌ی میردی‌ک لەپوسیا بوو ئەوان جیگای خۆشحالیه و خەیاڵیان ئاسوده ترده‌کات . دامنا دەولت هەمو پیاوه‌ به‌ژن و ماله‌کانی دورخستنه‌وه بو‌ساخ‌الین ، پیتوایه‌ به‌م کاره کو‌مه‌لگا‌که‌مان به‌خته‌وه‌ر ترده‌بێ ؟ مسیو ... ئاخ ... توو نازانی چەنده بە‌داخ‌م لەم گە‌نده‌لیه کو‌مه‌لایه‌تی‌ه‌ی ئەم سەرده‌مه‌ی تیبیداین ! لەم سەرده‌مه‌دا چاوپرینه ناموس و ئابروی خەلکی ، بو‌ته شتیکی ئاسایی ! وهک جگه‌ره کیشان و کتیب خویندنه‌وه‌ی لیهاتووه ! کار و که‌سابه‌تی

ئىمەش سال بەسال خراپتر دەبى. ھەلبەتە مەبەستم ئوھ نىھ بلىم سال بەسال داوین پىسى كەمتر دەبىتەوھ ، بەلكو مەبەستم ئوھىھ ، پىاوهكان ، لەترسى دادگاو دورخستنهوھ و زىندان ، چاوپوشى لە بى رهوشتى ژنهكانيان دەكەن و خوئانى لەگەلدا دەسازىنن.

لەم ساتەدا كابرەى فروشىيار سەيرىكى دەوروبەرى خوئى كەرد و بەسرتە گوتى: بەراى تو ئەم كارانه تاوانى كىن؟ من پىموايه لەم نىوھدا جگە لە دەولەت كەس بەرپرسىيار نىھ .

سىگاىف لەمىشكى خوئىدا ھىناىى و بەردى و لىكىدايهوھ: (باشە ئەم كارەى من دەيكەم چ ژىرىھەكى تىدايه! لەبەر بەرازىكى پىس دەور بخرىمەوھ؟ دادگايى و دورخستنهوھى من دەبىتە ھوكارى ئوھى تىر ترو ئاسودە تر بىت. دەتوانى شوپەكى تر بكاتەوھ و مىردى دەوھمىشى فرىو بەدا ... كەوايه ئوھىش ناكورم ، خوئشم ناكورم ، ئوھ ھەتىوھ ... ئوھ ھەتىوھش ناكورم ، دەبى رىگا چارەپەكى ژىرانه ترو كارىگەر تر بەدۆزمەوھ ، واباشە بچم بەھاتو ھاوار و گالەگال ، رقى خوئىيان بەسەردا برىژم و كارىكى وابكەم خەلكيان لى كوئىتەوھ و سوک و پىسوابن).

كابراى فروشىيار ، چەند دەمانچەپەكى لەسەر رەفەكە ھىنانەخوارى و لە كاتىكدا كە دەبخستنه سەر مېزەكە گوتى: فەرمو ئەمەش سىستىمىكى تازەپە ، تەماشای ئەم (زامن) ەى كە ، بى ھاوتايە ...

ئىستا سىگاىف تەواو لە كرىنى دەمانچە پەشىمان ببوھ ، بەلام كابراى فروشىيار ھەروا دەمانچەى دادەگرتن و دەبخستنه سەر مېزەكەى بەردەمى .

ئىستا سىگاىفى سوکايەتى پىكراو ، لەبەر ئوھى كابراى فروشىيار كاتىكى زورى بەقسە كەردن و ھىنان و بەردنى دەمانچەكانەوھ ، لەگەلدا بەفېرۆ دابوو ، ھەستى بە ئازارى وىژدان دەكەرد.

دواتر لە ژىر لىوھوھ گوتى: زور باشە كاكە ...

حالەتى پوخسارى فروشىيارى نەدەت ، بەلام بەو نىيازەى برىك لە خەجالەتى خوئى كەم كاتەوھ و برىكىش كابراى فروشىيار رازى بكات ، بەباشى زانى بەدەستى بەتال لەدوكانەكە نەچىتە دەرى.

بەلام چ بکرى؟ بەو نىيازەى شتىكى دەسكەوئىت نرخبەكەى ھەرزان بىت ، ھەروا دەپروانىھ دەرو دیوارى دوكانەكە ، سەرنجى كەوتە سەر تورپىكى پەنگ سەوز كە لەنزىك دەرگاكە ، ھەلواسرابو.پرسى: ئەرى ئەمە بەكەلكى چى دى؟

: ئەمە داوى تايپەتى گرتنى ھەوئىردەپە .

: نرخبى چەندە ؟

: ھەشت پوئىل .

: تكاپە بوئم بىچەوھ .

مىردى سوکايەتى پىكراو ھەشت پوئىلى دا و لەگەل ھەستكەردن بە سوکايەتپەكى زىاتردا ، لەدوكانەكە وەدەرکەوت .

تېبىنى/ ئەم چىرۆكە پىشتەر لەژمارە ۵۱ ى گوئارى زنار دا بلاو بوئەوھ

دوژمنه کان

دهوروبهري کاترژمير ده ی شه ویکی مانگی کانونی یه که م ،
(نه ندری) ، تاقه کورپه ته مهن ده سالانه که ی دکتور کريلوف ، به هوئی
نه خوشی (دیفتری*) یه وه ، چاوه کانی لیکنان. هاوسه ری دکتور ، له
به رده م چارپای کورپه که ی که و ته سه رچوکان و یه که مین نیشانه ی
بورانه وه ی تیدا به دی کرا.

له م کاته دا ده نگی لیڈانی ده رگا هات.

سه رله به یانی نه و پوژده ی که نه خوشی (دیفتری) سه ری به مالیدا کرد ،
نه مان هه مو خزمه تکاره کانیان په وانه ی ماله کانی خویمان کردنه وه .
دکتور کريلوف ، به خوئی و کراسه دريژه یه خه دانه خراوه که یه وه ، بی
نه وه ی ده ست و ده موچاوه ته په که ی ، که به هوئی (نه سید فنیک)
هوه ده سوتایه وه ، بشوات ، ده رگای کرده وه ، نیوچه وشه سه ر
داپوشراوه که هینده تاریک بو ، نه وکه سه ی وه ژور که وت ، ته نیا بالآ
مامناوه ندی که ی و پوخساره پان و په نگه په ریو و ملیچچه سپیه که ی
دیار بو. په نگی به پوه وه نه مابو ، ده تگوت له گه ل هاتنی نه ودا
حه وشه که روناک بو ته وه .

کابرا ، بی پیشه کی گوتی: دکتور له ماله ؟

کريلوف وه لامی دایه وه: من دکتورم فهرمو چ کاریکت هه بو؟

کابرا ، دیاریو به م قسه یه گه شایه وه ، گوتی: نه وه توئی دکتور؟ زور
خوشحالم. دوی نه مه ده ستی دريژ کرد و له و تاریکه دا ده ستی
دکتوری گرت و گوشبی و گوتی: زور خوشحالم پیشتر من و تویمان
به یه ک ناساندبو ... (من نابوگین) م ... نه وه ی که نه م هاوینه له ماله ی
(گنوچیف) ، شانازی ناسینتم پیبرا ، زورم پیخوشبو که له ماله وه
بویت ... به س توخودا نه لئی له گه ل ت نایه م ... ژنه که م زور هیلاکه
... گالیسکه شم هیناوه ...

ده کرا له ناوازی ده نگ و جوله کانیه وه ، هه ست به و بی ئوقره یی و
نائارامیه بکه ییت ، که سه رتاپای جه ستی گرتبووه . دروست وه ک نه و
که سانه ی سه گیکي هار په لاماریان ده دات ، یان ماله که یان ناگری
تیبه رده بی. هه ناسه برکیی بو ، به ده نگی که له زور وکه وه ، زور
به خیرایی قسه ی ده کرد. توئی ده نگی ، له ده نگی مندالیکي ترساو
ده چو. به ده سته واژه ی کورت و پچرپچر قسه ی ده کرد. بی نه وه ی
ئاگای خوئی بییت ، زور قسه ی زیاد و نابه جی به ده مدا هات.

دریژه ی دایه: زور ده ترسام له مال نه بییت ، زور به په له هاتم ...
توخودا جل و به رگه کانت له به رکه و بابروین ... ده زانی نه مه چوئ
بو؟ نه م ئیواره یه (پاپچینسکی) هات بو لام ، ده زانی کی ده لیم؟
(سه مینوچو!) ، خو توش ده یناسی! ... براده رایه تیه که مان زور
گهرمه ... ئیدی دانیشترین چای بخوینه وه ... له م کاته دا ژنه که م
هاواری لی به رزیووه ، ده سته کانی خستنه سه ردلی و له سه ر
کورسیه که که و ته خواری ، ئیدی منیش به پرتاوه گیشتمه سه ری و

بلندم کرده و له سهر چارپاکه دريژم کرد و هه نديک نامونياکم به نيوچاوانيدا سوي و ئاوم به پوخساريدا کرد ... وه ک مردوانی ليها ت ... ده ترسيم سه کته ليی دابی ... فهرمو بابروين ... باوکيشی هه ر به سه کته ی دل ته مهنی دريژی بو تو جيھيشت.

کریلوف ، بی ئه وه ی به کسه بکا ، هه روا گویی راگرتبو ، ده تگوت پوسی هه نازانی.

ئه وده مهي که ئابوگين له باره ی پاپچينسکی و خه زوريه وه قسه ی ده کرد ، جاریکيتر ده ستي دريژکرد ده ستي دکتور بگري ، دکتور سه ري راوه شانند و له کاتيکدا که وشه کانی دريژ ده کردنه وه ، گوتي : داواي ليبوردين ده که م ، ناتوانم بيم ... ئاخه ره رپينچ خوله ک ده بی کورپه که م ... کورپه که م مرد.

ئابوگين ، به بيستنی ئه م قسه يه ، هه نگاويک کشايه داوه و به ده نگیکی خه مبارانه وه گوتي : به راستی؟ ئای خودايه ! ... سه يره بزانه من له چ کاتيکی پر مهينه ت و خه فه تخانيدا هاتومه ئيره ! ئه مپرو پوژيکی شوم بو ... چ ريکه وتيکی نه گريسه ... به لام چ بکه ين ئه مه خواستی په روه ردگار.

ئابوگين ، ده سکی ده رگا که ی گرت و سه ري داخست. دياربو دودله ، نه ده يتوانی ده سه برداري بردنی دکتور بيت ، نه چاو و پوي ئه وه شی هه بو جاریکيتر تکای لي بکاته وه . ناچار ده سته کانی خستنه سه ر شانی دکتور و گوتي : گوی بگره دکتور! زور باش درک به و زريانه ی نيو ناخی تو ده که م ... خودا ده زانی چه نده هه ست به خه جاله تی

ده که م له کات و ساتيکی له م چه شنهدا هاتومه ته ئيره و داواکاريه کی له م شيويه ته ليده که م ! به لام نازانم چ بکه م؟ هيچ ريکايه کی ترم نيه ... بو خوت بيري لي بکه ره وه و پيم بلي بزانم چ بکه م؟ خوت ئاگاداری جگه له تو ، هيچ دکتوريکی تر لي ره نيه . تو خودا وه ره له گه لمدا بابروين ، دنيا به نه گه ر بوخوم بوايه ئه م داوايه م لي نه ده کردی ، خومن نه خوشه که نيم ! .

هه ردوکیان بيده نگ بون ، دکتور پشتی کرده ئابوگين ، ماوه يه کی که م راوه ستا ... دواتر ورده ورده له نيو حه وشيپرا به ره و ژوري ميوانی ماله که ی که وته جو له ، بو خولادان و خو بواردن له دودلی و جو له و بزوته لائيراديه کانی ، ئاباژوري چرا کوژاوه که ی سه ر ميژه که ی زور به وردی ريکخست و کتيبه که ی سه رميژه که ی ليک کرده وه و خاليکی تيذا به دی کرد. له و ساته دا نه ئامانجيکی هه بو ، نه ئاره زوی هيچ شتيکی ده کرد ، نه بيريشی له هيچ ده کرده وه ، پيده چو هه ر له بيريشی نه مابی که وا که سيکی نامو له نيو حه وشيدا راوه ستاوه و چاوه پوانی ئه وه .

ئه م تاریکی و ئارامييه ی ژوري ميوان ، تا راده يه کی زور ، خه م و نيگه رانی ئه می ده ره وانده وه . ده يويست له ويوه بچيته ژوري کاره که ی ، له ترسی به ربونه وه ، قاچه کانی زياد له پيويست به رز ده کردنه وه ، له و تاریکيه دا ، به داوی ده سکی ده رگا که دا ده گه را ، دواتر ده تگوت به ريکه وت ريگای که وتوته نيو ماليکی سه يره وه ، يان ده تگوت يه که م جاريه تی له ژيانيدا سه رخوش ده بی ، جوړيک له خو

ونکردنی ، له سهرتاپای جهستهی خویدا ههست پیده کرد. ههستیکی سهیر دایگرت ، گئیز و وپ ، خوئی دایه دهستی ئەم ههسته تازهیه . له ویدا ، له ژوری کارهکهی ، تیشکیکی پان ده پزاییه سه ر په فهی کتیبه کان ، ئەم تیشکه هاوکات بو له گهل بوئی قورسی (ئه سید فنیک) و (ئاتر) ، که له ده رگا کراوه کهی ژوری نوستنه وه ده هاته ژوری. دکتور به بی تواناییه وه خوئی هاویشته سه ر کورسیه کهی به رده م میزه که و لپی دانیشته ، تا ماوه یه که خه والوانه پروانیه کتیبه بریسکه داره کان ، دواتر له جیگای خوئی ههستا و چوه ژوری نوستن. لیره دا ، له ژوری نوستن ، نارامی و بیده نگیی مه رگ ، بالی به سه ر کهش و هه واکه دا کیشابو ، هه مو شتیکی ، له سه ره تاوه تا کوتایی ، گوزارشتیان له هه لگردنی زیرانیکی مه رگهینه ر ده کرد. مؤمیک که له سه ر ته پله کیکی چکوله ، له نیوان کومه لیک شوشه ی باریک ، شوشه یه کی گه وره هه بو. له گهل چراگه وره کهی سه ر ده لاقه که ، ژوره که یان به باشی پوناک کردبووه. کوپه ، له سه ر چارپا کهی به رده م په نجه ره که ، به چاوانی کراوه وه ، لپی که وتبو ، په شیوی و سه رگه ردانی ، له پوخساریدا ده خوینرایه وه ، جولهی نه بو ، به لام ده تگوت چاوه ره شه کانی سات به سات ره شتر ده بن و پوده چنه نیو کاسه ی سه ریه وه. دایکیشی له به رده م چارپا که یدا چوکی دادابو و باوه شی تیوه ریتابو و پوخساری له نیو گنج و لوچی لیفه که دا شار دبووه. ئه ویش چه شنی کوپه مردوه کهی ، بی جولیه بو. به لام ئیمه نازانین ئاخو تا چ ئەندازه یه که ده مار و خوین و ئەندامه کانی

جهسته ی ، له کاردا بون. به هه مو بونی خویه وه و به وپه ری تاسه وه ، خوئی به چارپا که وه نوسانده بو ، ده تگوت له وه ده ترسی ئه و نارامی و ئاسوده ییه ی که سه رتاپای جهسته ی گرتبووه ، تیکی بدات و له به ینی به ری.

به تانیه کان ، جل و به رگه کان ، په رداخ و پپیشکه ئاوه کان و که وچکه کان ، که به نیو ژوره که داپه رش و بلاو ببونه وه و شوشه (ئاواهه) ه سپیه که و هه وای خنکینه ری نیو ژوره که و به کورتی هه مو شته کان مردبون. یان به واتایه کی تر ، له نارامیدا بون.

دکتور ، ماوه یه که له ته نیشته ژنه کهی مایه وه ، دهسته کانی خستنه گیرفانیه وه ، سه ری چه مانده وه و پروانیه کوپه کهی ، شتیکی ئه وتو له پوخساریدا نه ده خوینرایه وه. ته نیا دلۆپه فرمیسه کانی پوخساری بون که ده دره وشانه وه و گه واهی ئه وه یان ده دا ماوه یه که له مه و به ر فرمیسی پشتون و گریاوه .

ئه و شته ترسناکه ی لپی ده ترسیین ، واتا قسه کردن له باره ی مه رگه وه ، که تا راده یه کی زور هه مومان ده هه ژینی ، له و ژوره دا بونی نه بو. له و بیده نگیه قولهی دایکدا و له و پوخساره هیچ تیدا نه خوینراوه ی باوکدا ، ده گه یشتیه ئه نجامیک ، که خه م و خه فه تیکی زوری له دل و ده رونی مروقتدا دروست ده کرد.

ئه مه جوانیه کی پاک و میهره بان بو ، ده ستبردن بو نوسین و گپرانه وی خه م و خه فه تی مروقتیک ، کاریکی سانا نیه ، ناتوانی

وشهكان بدوڙيهوه وگوزارشتيان لى بکهیت ، مهگه ر ته نيا سوڙى
 موزيک بتوانى گه وره يى و کاره ساتبارى ئه م جوړه حاله تانه ده ربړي .
 ده کرا ، له و ناراميه تا قهت پر وکښنه شدا ، جوانيه که به دى بکهیت .
 هه ردوکیان ، واتا دکتور کريلوف و هاوسه ره که ي ، بیده ننگی
 دايگرتبون و نه ده گريان ، ده تگوت له باره ي پیگه ي شاعيرانه ي
 خویانه وه ده دوین ، وه ک چوڼ ته مه نی گه نجیان تیپه پری بو ،
 ئیستاش به مردنی تا قه کوره که یان ، بوه همیشه مافی هه بونی مندالیان
 لى وهرگیرابووه ... به داخه وه ... دکتور ته مه نی چل و چوار سال بو
 ، ئیدی سه رو پیشی سپی بیون و وه ک پیره میردانی لى هاتبو .
 هاوسه ره نه خوښ و کولله واره که شی ، ته مه نی سى و پینج سال بو .
 ئیدی نه ندريی یه که م کور و دوا هه مین کورپان بو .
 دکتور ، به پیچه وانه ی هاوسه ره که یه وه ، به که سانیک ده چو که توشی
 نازاری ده رونى دهنه وه و له م سه ره وه ده چن بو نه وسه ر و
 پاره ستانیا ن نه . دوا ی نه وه ی نزيکه ی پینج خوله کیک به سه رسه ری
 هاوسه ره که یه وه پاره ستا ، قاچى پاسته ی زیاد له پاره ی ناسایى به رز
 کرد و له ژوره که چوه دهره وه ، چوه نیو ژوریکى بچوک
 که قه نه فه یه کی پان و گه وره ، نیوه ی ژوره که ی داگیر کردبو .
 له ویشه وه چوه چیشتخانه که و به رله وه ی بگاته لای ته باخ و چارپای
 چیشتلینه ره که ، له به ر ده رگا نزمه که ، سه ری چه مانده وه و چوه وه
 نیو چه وشه که . لیره دا جاریکیت چاوی که و ته وه به ملپیچی سپی و
 په نگی په پیوی کابرا .

ئابوگین ، ئاهیکى هه لکیشا و ده ستي برد ده سکی ده رگا که ی گرت و
 گوتى : فه رمو بابروين .
 دکتور له رزی و سه ریکى کرد و گوتى : گوى بگره ، پيم گوتى ناتوانم
 بيم و براهه وه ! تى ناگه ی ؟
 ئابوگین ، ده ستيكى به ملپیچه که یدا هینا و به تکا کردنه وه گوتى :
 دکتور خوت ده زانى منیش له گوشت و خوینم ، زور به باشی درک به و
 کاره ساته ی تو ده که م ، هاوبه شی خه متم ، به لام ناخر چی بکه م ؟
 خو له به رخوم نيه ، ژنه که م خه ریکه ده مرى ، به خودا نه گه ر گويت
 له ناله و گریانى بايه و پوخساريت ديتبا ، نه وسا ده تزانى له به رچی
 هینده تکات لیده که م ! نای خودایه ! گوتم له وانیه ئیستا جل و
 به رگه کانت له به ر کردبى ، زور له میژه چاوه پروانم ، دکتور زور له میژه
 چاوه پروانم ! تکات لیده که م با بروين .
 دکتور دوا ی ماوه یه ک گوتى : ناتوانم بيم . دوا ی نه م قسه یه ش به ره و
 ژورى میوان وه ریکه وت . ئابوگین به دوا یدا رویشت و مه چه کی گرت و
 گوتى : من ده زانم تو خه م و خه فه تت هه یه ، زور باش نه مه ده زانم ،
 به لام نه ی هاوار خو منیش بو ددان ئیشه و راپورت نه هاتوم ، هاتوم
 بو نه وه ی گیانى مروقیکم بو پرگار که ی .
 ئابوگین وه ک گه دایان ده پاراپیه وه : گیانى مروقیک له خه م و خه فه ت
 گرینگتره دکتور ! به ناوی مروقیایه تیه وه تکات لیده که م ، نازایه تی
 بده به رخوت و خوږاگره .

کریلوڤ به نیمچه تورپه بونیکه وه ، گوتی: ناکری مروڤایه تی هر له سه ریکه وه هه بیټ ، منیش به ناوی مروڤایه تیه وه تکات لیده که م لیمگه پری و وازم لیبینه و کارت به من نه بی ، ئای خودایه چ ده بیستم! من نه وه خوّم به پیوه ناگرم! ئه ویش هاتوه به ناوی مروڤایه تیه وه ده مترسینی! من ئیستا به که لکی هیچ شتیک نایه م ، هیچم له ده ست نایه ت ، پیم ده لئی ژنه که م به رمه کوی؟ نه خیر ... نه خیر ...

کریلوڤ ، دهستی خوئی له نئیو چنگی ئابوگیندا دهرهینا و خوئی کیشایه دواوه و به برپاوه خوڤونه وه ، دریزه ی دایه: ئه م داوایه له من مه که ، به داخه وه م ... به پیی به رگی سیزده هه می یاسای شارستانی ، ئه من ده بی له گه لتدا بیم و توّش مافی خوته ئه گه ر به پراکیش راکیشیش بیټ بمبهیت ... به لام ... من حالّم باش نیه ... ته نانه ت توانای قسه کردنیشم نیه ، بمبوره .

ئابوگین ، دوباره مه چه کی دکتوری گرت و گوتی: ئه مه ئه وپه پری بی ویزدانیه که به م شیوه یه وه لامم ده ده تیه وه دکتور! واز له به رگی سیزده یه م بیته ، من نه و مافه به خوّم نادم به توندی په فتارت له گه لدا بکه م ، چه زت لییه وهره ، چه زت لی نیه مه یه ، خودا پشت و په نات بیټ ، ئیستا من پیویستم به هه ست و سوژو ویزدانی توّیه ، نه ک ئیراده ت. ژنیکی گه نج خه ریکه گیان ده دا! توّش گوتت ئیستا کورپه که م مردوه ، ئه دی کی له توّش باشتر درک به م کیشیه یه من ده کا؟ ئابوگین چه جمینی لیپرابو ، دهنگی ده له رزی ، له رزینی جه سته یی و ئاوازی دهنگی زیاتر کاریگه ریان هه بو نه ک قسه کانی ، هه رچه نده له

پوخساریدا میهره بانی و دلسوژی به دی ده کرا ، به لام قسه کانی زور ساده و ته نانه ت له دروستکراو ده چون و بی گیان بون. زور به په له بو ، ده تگوت ئه مه سوکایه تیه که به مالی دکتور و نه و ژنه ی که خه ریکبو ده مرد. ته نانه ت خوئی ههستی به م حاله تی خوئی کرد و له ترسی نه وه ی نه کا دکتور لیکدانه وه یه کی خراپ بو قسه کانی بکا ، هه ولیدا به شیوه یه کی نهرم و به سوژ قسه بکا ، بوته وه ی ئه گه ر به خودی قسه کانیش نه بی ، بتوانی به سوژ و توئی دهنگی ، دکتور پازی بکات.

له کاتی ئاسایدا ، قسه هه رچه ندجوانیش بیټ ، ته نیا ده توانی کاریگه ری له سه مروڤه بیخه مه کان دابنی ، که م وایه که سانی تر پازی بکا ، چونکه زوریه ی جارن ، بیدهنگی ، باشتر له گوته و قسه و ده سته واژه ، گوزارشت له شادی و خوئی ، یان خه م و خه فه ت ده کات. ئاشقه کان ، ئه وساته ی بیدهنگن زور باشتر له یه کدی حالی ده بن. یان وتاریکی به جوّش و خروّش له سه رگوری پیاوینک ، ته نیا ده توانی که سانی بیگانه وه جوّش بینی ، گه رنا ئه مه له پروانگه ی هاوسه ر و منداله کانیه وه شتیکی بی نرخ و بی بایه خه .

کریلوڤ به ئارامیه وه پراوه ستابو و هیچی نه ده گوت. به لام کاتی ئابوگین هه ندیک قسه ی له باره ی پیشه ی پیروزی دکتوریه وه کرد ، ناپه سندانه پرسی: زور دوره ؟

: سیزده چوارده کیلومەتریک دەبیئت ، ئەسپی زۆر باشم هەن ،
بەلینت دەدەمی بەیە کاتژمیژ دەتەم و دەتەنیمەو ، تەنیا یەک
کاتژمیژ.

دکتۆر ماوہیەک بیری کردووە وپاشان گوتی: دەباشە بابروین.

دوای ئەمە ، دکتۆرچەند هەنگاویکی - کە پارایی و گومانی تیدا
بەدی دەکرا - بەرەو ژوری کارەکی هەلینان. هیندە ی نه خایاند بە
بالتۆیەکەو هەراپەو. ئابوگین شاد و خوشحال و بی ئوقرە بو ،
یارمەتی دکتۆریدا تا بالتوکە ی لەبەرکرد و دواتر پیکەو لەمالی
و دەدرکەوتن.

ئێستا لەو تاریکیەدا ، دکتۆر بە پشنتیکی چەماو و پشنتیکی باریک و
دریژ و لوتیکی هەلۆبیانەو ، باشتەر دەبینرا. لە تەنیشتیسیەو
ئابوگین ، کە کلۆیکی بچوکی مندالە قوتابیانی کردبوە سەری و
بەئەستەم تەپلی سەری داپوشیبو ، دەهاتە بەرچاوان. لەبەر پرچە
دریژەکی ، سپیتی ملیچەکی ، تەنیا لەپیشەو پرا بەدی دەکرا.

کاتی دکتۆر دەبویست سەرکەوێتە سەر گالیسکەکە ، ئابوگین هەولیدا
یارمەتی بدات و بەدەنگیکی نزمەو گوتی: بەراستی ئەم گەورەیی و
میهرەبانیەت جیگای ریزو ستایشە ، دە ی (لیوک) ی خوشەویسیت ،
دەبی بادەینەو ، تا پیت دەکری خیرا لیخوڤە و پەلەبکە.

گالیسکەپان ، زۆر خیرا لییدەخوڤی ، ریزیک بالەخانە ی سادە ، کە
لەسەرەتای نه خوشخانەکەو هەلکەوتبون ، وەدیار کەوتن. تاریکی

هەمو شوینیکی داپوشیبو ، جگە لە پوناکایی پەنجەرەیهک - کە
لەبالەخانەیهکی نزیك کۆتایی دیوارەکە هەلکەوتبو - بەشیکی
باخچەیهکی پوناک کردبوو. سێ پەنجەرەکی تر - کە
بەتەنیشتییهو بون - لە کەش و هەوای ئەو دەوروبەرە پەنگ پەپیو
تر بون.

دواتر ، گالیسکەکە کەوتە نیو تاریکیەو ، هەوا ، بونی خارچکی لی
دەهات ، خشەخشی گەلای دارەکان دەبیسترا ، قەلەرەشەکان ،
لەدەنگی تەقەتەقی پیچکەکانی گالیسکەکە ، بیدار بونەو و بەنیو
گەلای دارەکاندا کەوتنە فرکەفرک و بە قیرە قیریکی خەمناک ،
سەرسامی خویمان نیشاندا. دەتگوت زانیویانە کۆرەکی دکتۆر
مردو و ژنەکی ئابوگین نه خوشە.

دواتر گەیشتنە ریزە درەختیکی پەرش و بلاو ، پاشان درەختیکی
بچکوڵە و دوای ئەمەش ئەستیلە ئاوێک کەشەوقیکی کەمی دەدایەو و
چەند سببەرێک ، یان چەندپەلە ی پەشی گەورە ی بە سەرەو
دەبینرا.

گالیسکەکە ، بەنیو دەشتیکی پان و بەریندا دەچو پێش. ئیدی لێرە
قیرە ی قەلەرەشەکان بە ئاستەم دەبیسترا ، هیندە ی نه خایاند ، دوای
ماوہیەک رویشتن ، ئیدی هیچ دەنگیک نه دەبیسترا.

زۆرە ی کات ، دکتۆر و ئابوگین ، بی دەنگ بون ، تەنیا جارێک نه بی
کە ئابوگین ئاهیکی هەلکیشا و بەدەنگیکی نزمەو گوتی: ئەو دەمە ی
مروڤ کەسە خوشەویستەکانی خو ی لە مەترسیدا دەبینی ،

کاره ساتیکی گه وره یه ، نه و ساته ش له هه مو کاتیکی تر خوشه ویسترن به لاته وه .

کاتی گالیسکه که به نارامی پوباره که ی ده بری ، دکتور وه که نه وه ی له دهنگی پر له هاشه هاشی پوباره که ترسابی ، پاچله کی و هیندیک سهری بادا و به خه مباریه وه گوتی: لیم گه ری بروم ژنه که م به ته نیایه ، که سیک ده نیرمه لای ، هینده م پیئاچی ، گونا هه .

ئابوگین بیده نگ بو ، گالیسکه که به هوئی جاده پر له به رده زله کانه وه هه لبه ز و دابه زی ده کرد و به روخه زیخه لانه که دا تیپه ری و دریزه ی به ریگا که دا .

دکتور کریلو فیش ورده ورده له گه ل خه م و خه فه ته کانیدا راده هات و ده پروانیه ده ورو به ر .

ریگا که ، به هوئی نه و توژه پوناکیه ی که له نه ستیره کانه وه ده پرژا ، تا راده یه که ده بینرا . دار بیه کانی روخی ریگا که ، روچوبونه نیو تاریکیه وه . لای راستیان ، ده شتیکی پان و به رین و کراوه ی چه شنی ئاسمان بی کوتایی و چه ند تروسکه یه کی کز ولاواز ، لیتره و له وی ، هه بون ، که پیده چه کهنده لانی ره ژوه به ردینه کان بن بتروسکیته وه .

له لای چه پیشیا نه وه ، هاوته ری بی ریگا که ، گردولکه ی بچوک بچوکی به بنچکه گیا داپووشراو بو . له سه روی نه مانه شه وه ، نیوه مانگ ، گوره و بی جول ، به ئاسمانه وه به دی ده کرا . سور هه لگه پابو و که م تا زور له نیو ته م ومژدا ون ببو . هه وره سپیه کان ده وریان گرتبو ، ده تگوت له هه مو لایه که وه لئی ده نوآرن و پاریزگاری لی ده کهن نه بادا

ون بیت . مروژ له سروشتیکی له م چه شنه دا هه سستی به شتیکی ئازاروی و ئاومیدکهر ده کرد .

زهوی ، وه که ژنیکی سوژانی که به ته نیا له ژوریکدا دانیشتی و هه ولبدای بیر له پابردوی خوئی نه کاته وه ، بی گویدانه زستان ، به بیره وه ریه کانی به هارو هاوین شادی داییگری ، له چاوه پروانیدا بو .

مروژ سهیری هه رلایه کی کردبا ، سروشتی وه که کهنده لانیکی هه زار به هه زاری سارد و سپی بی بن ، ده هاته به رچاوان . که تیایدا نه دکتور و نه ئابوگین و نه نیوه مانگه که ، هیچیان ده رفه تی هه لاتن و بزگار بیونیا نه بو . . .

تا گالیسکه که له شوینی مه به ست نزیکتر ده بووه ، ئابوگین زیاتر نارامی له بهر ده پرا ، سه ری ده سوراند و له جیگای خوئی بلند ده بووه و له سه ر شانی گالیسکه رانه که وه سهیری پیشه وه ی ده کرد . . .

سه ره نجام گالیسکه که له به رده م پلیکانیکی دریزدا - که به سایه بانیکی ری پیسی جوان داپووشراو - پراوه ستا . ئابوگین هه ناسه برکی پیکه وتبو ، سه ری به رز کرد و سهیریکی په نجه ره پوناکه کانی نهومی یه که می کرد .

ئابوگینیش له گه ل دکتوردا پیکه وه چه نه نیو حه وشئی ، له کاتیکیدا به رده وام به هوئی نیگه رانیه وه ده سته کانی لیک ده سوی ، گوتی: نه گه ر شتیکی رویدایی قوری کوئی به سه ری خوئدا که م؟ دوا ی بریک هه ست پراگرتن ، دوباره گوتی: به لام به گویره ی نه وه ی هیچ ده نگیک نابیستری ، دلنیام تانیستا هیچ پوینه داوه .

له نئو حه وشه كه دا ، هېچ دهنگيك نه ده بېسترا . ته نانه ت ورته يه كيش .
 به گوږه ي ئه و هه مو پوناكيه ، ده بوايا هېچيان بېدار نه بان .
 ئيستا دكتور و ئابوگين ، كه تا ئيستا له نئو تاريخيدا بون ، زور به
 ناپه سندی له و پوناكيه دا يه كتريان بيني .
 دكتور بالايه كي به رز و پشتيكي كوم و پوخساريكي پان و زور به
 شه پړيوي جل و بهرگه كاني له بهر كړدبون ، شتيكي توند
 وحه زپينه كراو ، له لوته هه لويي و چاوه بي نارامه كانيدا
 ده خوښرايه وه . پرچ ئالوسكاو ، لاجانگ به قولداچو ، ريشي سپي ،
 په ننگي په ريو و خه مبار ، په فتاري نه زانانه و به كورتي ته واوي
 سه سه ختیه كی و پوژگاری تاقه ت پړوكين و چاره نوسی به دكار ،
 ئه ويان به شيوه يه كه به رجه سته ده كړد ، ئه گهر مروڤه سه يري كړدبا ،
 باوه رې نه ده كړد ئه مه ژني هه يه و چهند ساتيك له مه و بهر به هوږي گيان
 له ده ستداني كورپه كه يه وه گرياوه .
 به لام ئابوگين مروڤيكي تربو ، سه ر و ريش بوژ و به هيژ و پته و ،
 پوخسار پان و سه رزل و له هه مانكا تيشدا له بهر دلان و جل و بهرگي
 جوان و موډي پوژي له بهر دابون . له گاليسكه كه ي و دوگمه ي
 چا كه ته كه ي و پرچه دريژه كه يه وه - كه تا سه ر شاننه كاني بون و
 پشت ملي داپوشيبو - دياربو كه ناسراو و په سه نزاده يه . له كاتي
 پوښتندا سه ري به رز پاده گرت و سينگي ده رده په پړاند ، دهنگيكي گر
 و نيرانه ي هه بو . ئه و كاتانه ي مليچه كه ي ده كړده وه يان پرچي

پيگه خست ، جوانيه كي ليزانانه و كه م تا زور ژنانه ي تيدا به دي
 ده كرا .
 ته نانه ت ترسه مندالانه كه شي ، له وكاته دا كه په ننگي پوخساري په ريبو
 و ده يويست چا كه ته كه ي دانسي و سه ري به رز پوگرتبو و سه يري
 پليكانه كاني ده كړد ، توسقاليك له و دلنيا بون و باوه ر به خوښونه ي -
 كه سه رتاپاي جه سته ي گه واهيان بوډه دا - كه م نه ده كړده وه .
 ئه وكاته ي به پليكانه كانداه سه رده كه وت ، گوټي : كه س ديار نيه ، هېچ
 دهنگيك نابيسترئ ، خودايه به خيري بگيري .
 پيگه وه له گهل دكتوردا وه ژور كه وتن و چونه نئو سالونيكی گه وره وه
 ، له نئو ئه و تاريخه دا پيانوئيه كه به دي ده كرا كه به سه رچه فيكي
 سپي داپوشرا بو . پيگه وه چونه نئو ژوريكي ميواني بچوك و جواني
 بريك تاريخه وه ، كه پوناكيه كي مه يله و زهره ، جوانيه كي سه رنج
 پاكيشي پي به خشيبو .
 ئابوگين گوټي : تكايه فهرمو ، بريك ليړه دانيشه ... چهند چركه يه ك ،
 چهند چركه يه ك زياترم پيناچي و ئاگاداريان ده كه مه وه و ئيستا
 ده گه ريمه وه .
 دكتور كريلوف به ته نيا مايه وه . كه لويه له پاراوه كاني ژوره كه و ئه و
 پوناكيه جوانه و ته نانه ت بوني ئه و ، له مالي كه سيكي نه ناس و
 بيگانه دا ، كاريگه ريه كي ئه وتويان له سه ر دانه نا .

لهسه کورسیهک دانیشته و سهیریکی دهستهکانی خوئی کرد که بههوی ئهسید فنیکهوه سوتابون. کاتی دهیروانیه ئابازوره سوره پونهکه ، چاوی کهوت بهکاتزمیریک که لهوسه ری ژورهکه ههلواسرابو و دهنگی چرکهچرکی دهبیسترا. گورگیکی کهولکراوی لهکا ئاخراوی بیینی کهلهسه چوارپهل قیت پاوهستابو. دیاربو ئهمه زور جیگه ی دلنیایی و پهزامهندی ئابوگینه.

بی دهنگیهک ، هه مو شوینیکی گرته وه ... لهیهکیک له ژورهکانی تره وه ، یهکیک هاواری لی بهرزبووه ، دهنگی کردنه وهی ده رگایهک هات و پاشان بیدهنگی هه مو شتیکی داپوشی. دوا ی تیپه پیبونی نزیکه ی پینج خولهکیک ، دکتور چاوانی لهسه دهستهکانی خوئی گواسته وه بو ئه وه ده رگایه ی که ئابوگین لیوه ی ون بو ، ئابوگین له نیو ده رگا که دا پاوه ستابو ، به لام ئیدی ئه و ئابوگینه ی چه ند ساتیک له مه و بهر نه بو ، ئیدی شوینه واریکت له و په زامه ندی و باوه پ به خو بونه ی چه ند ساتیک له وه و بهری ، به پوخساریه وه به دی نه ده کرد ، پوخسار و دهستهکانی و حاله تی جسته ی ، له ژیر کاریگه ری جوریک له ترسی نه فره تی ، یان ئازاریکی جسته ییی له توانا به در ، په نگیان به پویه وه نه هیشتبو.

لوتی و لیوهکانی و سمیلی و هه مو گنج و لوچهکانی ته ویلی ، ده له رزین و ده تگوت ده یانه وی برۆن و له پوخساری جیا بینه وه ، به لام سه رباری ئه مه ش چاوهکانی ده تگوت پیده که نن.

ئابوگین ، چه ند هه نگاویکی قورسی بو نیو ژوره که هه لئینان ، نوشتابووه ، دهینالاند و مستی پاده وه شانندن . به ده نگیکی بهرز نه پاندی: فریوی داوم ، پویشته وه .

زور به قورسی دانی به وشه ی (فریو) دا ، ده نا.

: ئه و ژنه فریوی داوم و بوخوشی پویشته وه ، خوئی کرده نه خوش بوئه وه ی من به دوا ی دکتوردا بنییری و بو خوشی په دوی ئه و (پاپچینسکی) یه سه گبابه که وی ، ئه ی هاوار خودایه .

ئابوگین زور به قورسی به ره و لای دکتور هه نگاوی هه لئینان . مسته سپیه گریکردوه گوشتنهکانی له به رامبه ر چاوهکانی خودا راگرتبون و پایده وشانندن و ده یگوت: به ره لای کردوم و بوخوشی پویشته وه ، به م درویه فریوی دام ، ئه ی هاوار خودایه ! به لام تیناگه م بوچی به م پیلانه پیس و چه په له ؟ بوچی به م یاریه شه ی تانانه یه ! چ خرابه یه کم بوئی هه بو؟ به ره لای کردوم و رویشته وه .

لافاوی فرمیسک به چاوانیدا هاتنه خوارئ ، پوی خوئی وه رگیپا و به نیو ژوره که دا که وته هاتوچو کردن ، ئابوگین له م حاله ته یدا ، به و چاکه ته کورته و پانتولله ته سکه ی مودی پوژه وه ، قاچهکانی له ئه ندازه ی خوئی بچوکت ده هاتنه به رچاو . زیاتر به شیریک ده چو نه ک به مروڤ.

بی متمانه یی له چاوهکانی دکتوردا ده خویندرانه وه ، له جیگای خوئی هه ستا و پوانیه ئابوگین و گوتی: نه خوشه که له کوئییه ؟

ئابوگین که هه م ده گریا و هه م پیده که نی ، هه روا مستی پاده وه شانندن ، وه لامی دایه وه: نه خوشه که ... نه خوشه که ... ژنه که ی من نه خوش

نيه ، سهگبايه ، پيس و بهدفره ، شهيتانيش فيلى له م شيوهيه
لهكس ناكا ، كلاوى لهسهرنام بوئوهى لهگهل ئه وگه مژهيه ،
لهگهل ئه و لوئيه ، لهگهل ئه و نوكره دا بپوا. ئهى هاوار خودايه !
خوزگه ده مرد ، تواناي ئه م كاره ساته م نيه .

دكتور قيت راوه ستا ، چهند جاريك چاوى پروكاند و چاوه كانى پر
له فرميسك بون ، ريش و چه ناگه لهرزى ، چهند جاريك
به سه رساميه وه سه يري ده ورويه رى خوئى كرد و گوتى: ئه مه چ
ياريه كه تو لهگهل مندا ده يكه يت؟ من كوپه كه م مردوه ! ژنه كه م به و
تازيه باريه له مالايدا به ته نيا به جئ هيشتوه ! ... خوم به پيوه ناگرم!
ئوه خريكه به رده بمه وه ، سئ شه وه خونه چوته چاوم ! ... به م
حاله وه منت هيئاوه ته ئيره بوئوهى له م شانوا گالته جاريه دا رولت بو
بگيرم؟ سه رى لئ ده رناكه م ! هيچ سه رى لئ ده رناكه م ! .

ئابوگين يه كيك له مسته نوشتاوه كانى كرده وه و كاغه زيكي لولدر او
فريدايه سه ر زه ويه كه و به پيلاوه كانى كه وته سه رى ، ده تگوت
ده يه وئى زينده وه ريكي زيان به خش پانكاته وه . به رقه وه گوتى: ئاى
كه منيش گه مژه بوم ! ... ئاى كه منيش هيچ تينه گه يشتم ! .

وهك ئه وهى يه كيك په لامارى دابيت ، مستيكي راوه شاندا ، ئه مجار
گوتى: هيچ هه ستم نه كرد بوچى هه مو روژئ دپته مالمان ! هيچ
تينه گه يشتم له بهرچى ئه مرو به گاليسكه هات ، چاوه كانم كوئر ببون
، ئاى خودايه چ گه مژه يه كى سه يرم .

دكتور ، به هيواشى گوتى: سه ر له مه ده رناكه م ... هيچ سه رى لئ
ده رناكه م ، نازانم ئه م جوړه كارانه چ واتايه كيان هه يه ؟ ئه مانه
پيكنينيان به رهنج و كویره وه ريه كانى خه لك دئ ! ئايا شتى له م
جوړه ده كرى ... له ژيانمدا شتى له م شيوه يه م نه ديوه .

دكتور ، وهك گيژيک ، كه تازه بوئى ده ركه وتبئ كه سيك دلئى
ره نجانده ، شانتيكى هه لته كاند و ده سته كانى راوه شاندا . چونكه
نه يده زانى چ بكات و چ بلئت ، به شه كه تى و ماندوييه وه خوئى
هاويشته سه ر كورسيه ك .

ئابوگين ، به رقه وه گوتى: باشه دامنا منى خوشنه ده ويست و دلئى به
كه سيكى تره وه بو ! ئه دى له م حاله ته دا ته فرهدان چ واتايه كى
هه يه ؟ ئه م بئ وه فاييه پيسه بوچى ؟ بوچى ؟ بوچى ؟ چ خراپه يه كم
بوئى هه بو ؟

ليزه دا له دكتور كريولوف نزيك بووه و سه رسه ختانه گوتى: گوئ بگره
دكتور ، تو بئ ئه وهى هه زت ليئى و مه به ستت بيت ، بوپته بينه ر و
شاهيدى به دبه ختبه كانى من ، منيش نامه وئ ئه وه ت لئ بشارمه وه ،
باوه ريم پييكه زور زورم خوشده ويست ، له ناخى دلوه
خوشمده ويست ، هه موشتيكم خستبوه به رده ستي ، له سه ر ئه و ،
له گهل ماله وه دا تيكمدا ، وازم له كاروكاسي هيئا ، موزيكم خسته لاوه
، سه ربارى ئه وه ش زور جار هه بوه شتيكى كردوه و به خشيومه ،
ئه گه ر هاتبا و دايكم بوايه ، يان خوشكم بوايه ، ئاماده نه بوم هه رگيز
بيبه خشم ... هيچ كاتيک به جوړيک له جوړه كان سه يريم نه كردوه ،

هیچ کاتیک نه مهیشتوه نیگه ران بیټ ، ئه دی که وایه بوچی ئه م دروویه له گه لدا کردم ؟ بوچی هانای بو ئه م فرت و فیله چه په له برد ؟ ئه گه ر مروفت یه کیکی خوشنه ویت راستگو یانه و راشکاوانه دریده بپی . ئه ویش کاتی ده بینئ ههستی من له باره ی شتیکی له م چه شنه وه ، چونه ! ئیدی ...

ئابوگین ، به چاوانی پر له فرمیسک و جهسته ی له روزکوه وه ، ئه وه ی که له دلیدا په نگی خواردبووه ، خه ریکبو بو دکتوری هه لده پرشت . گه رم ببو له قسه کردن ، هه ردو دهستی له سه ر دلئ دانابو . بی دودلی هه رچی نهینیه کی خیزانی ، که هه بیون ، لای دکتور هه لیمالی . دیاریو به درکاندنئ ئه و نهینیا نه زور ئاسوده ده بو . ئه گه ر هاتباو یه ک دو کاتژمیری تر به م شیوه یه قسه ی کردبا ، ئه وه ی که له دلیدا بو ، هه لی پشتبا ، تا راده یه کی زور ئارام ده بووه .

کی ده زانی ئه گه ر هاتبا و دکتور ، بی ناره زایی ده ربیرین ، گوئی بو قسه کانی شل کردبا و دلئ داباوه ، یان بی ئه وه ی په نا بو کاریکی گه مزانه به ریت ، ئابوگین له گه ل خه م و خه فه ته کانیدا رانه ده هات ؟ به لام شتیکی تر پرویدا ، ئه وکاته ی ئابوگین سه ره گه رمی قسه کردن بو ، پوخساری دکتور که هه ندیک دلنیایی تیدا به دی ده کرا ، گوپانی به سه ردا هات و خوینساردی و بیباکی ورده ورده جیگای خو یان دایه رق و تورپه یی و گنج و لوچه کانی نیوچاوانی ترش و تالتر بون .

کاتی ئابوگین وینه ی هاوسه ره گه نه که ی به پوخساریکی جوان ، به لام وشکوه وه ، که زیاتر به راهیبه کان ده چو ، له به رامبه ر چاوی دکتوردا راگرت و داوای لیکرد سه پیری بکات و بوخوی بپیار بدات : ئایا که سیك خاوه نی پوخساریکی ئاوا میهره بان بیټ ، فرت و فیله و پیلانی له م شیوه یه ی لیده وه شیته وه ؟

دکتور ، به چاوانی سور هه لگه راوه وه خوئی کیشایه دواوه و له کاتیکدا که رق و تورپه یی له قسه کانی ده باری ، مستیکی به میزه که دا کیشاو هاواری کرد : ئه م قسانه بوچی بو من ده که ی ؟ من نامه ویت گویم له م قسانه بیټ ، ئه م راز و نهینیه پیس و بوگه نانه چ په یوه ندیه کیان به منه وه هه یه ؟ سندان له گوپری بابی توو راز و نهینیه کانیشت ، به چ پویه که وه ئه م قسه پرپوپوچانه له گه ل مندا دینیه گوپری ؟ ناکا و ابزانی ئه وه هه مو سوکایه تیا نه ی پیترکروم شتیکی ئاساین ؟ یان و ابزانی من نوکه ری بابله بابی مالی تووم و ده توانی هه رچی به زارندا بیټ پیمی بلئی ؟

ئابوگین که له به رامبه ر دکتور کریلوفدا راوه ستابو ، ورده ورده کشایه دواوه و به سه رسامیه وه تیپراما .

دکتور له کاتیکدا پیشی ده له رزی ، دریزه ی دایه : منت بوچی هیئاوه ته ئیره ؟ ئیوه ده چن له سه ر بنه مای هه واو هه وه سیك زه ماوه ند ده که ن و هه ر به هه وه سیش تورپه ده بن و شانویه کی خه مبارانه وه پری ده خه ن ... ئه مجار منیش په لکیشی نیو به زمه که ده که ن ، کاره سات و سه ربرده ی توو چ په یوه ندیه کی به منه وه هه یه ؟ وازم لیبینه ! بپرو

بوخوت به کاره نابومنه دانه کانی خوته وه خه ریکبه ، بیر و باوه رپه مروقت دؤستانه کانت بخه نه ولاره .

له م کاته دا به گوشه ی چاوی روانیه جانتای یه کیک له نامیره موزیکیه کان و

دریژه ی دایه : برؤ ساز و ده هوئی خوْت بکوته ، هر هله یه ک پیْت خوشه ، بیکه ، به لام کارت به سهر مروقتیکی راسته قینه وه نه بیْت ، نه گهر ریزیشی لی ناگریت ، لانی که م کارت به سهریه وه نه بیْت .

نابوگین که سور هه لگه را بو ، گوتی : نازانم تو ده ته وی بلینی چی ؟

: ده لیم فریو دان و له خشته بردنی خه لکی کاریکی پیس و قیزه ونه ، من دکتورم ، توش پیتوایه دکتوره کان و هه مو نه وانیه که به رهنج و ماندوبونی خویان ده ژین ، له نیو هه رزه یی و بی پوهشتیدا نقوم بون و نوکهری تون . زور باشه ، به لام چ که سیک نه و مافه ی پیداویت مروقتیک یه ک دنیا خه م وخه فته ی هه بیْت ، جه نابت بیکه یته نامرزی دهستی خوْت و به کاری بینی ؟

نابوگین له وه لامدا پرسى : به چ نازایه تیه که وه نه م قسانه ده که یته ؟ دوباره پوخساری گوپانی به سهر داهات و رقتیکی پون و ناشکرای تیدا به دی ده کرا .

دکتور هاواری کرد : تو به چ مافیک منت هیتاوه ته ئیره تا گوئی له ورپینه کانت بگرم ؟ له کاتیکدا باش ده زانی چه نده خه مبار و نیگه رانم . پاشان جاریکی تر مستیکی به میزه که دا کیشا و گوتی : کی نه و مافه ی پیداوی به خه م وخه فته ی خه لکی پیبکه نی ؟

نابوگین هاواری کرد : توشیتی ، نه مه بی ویزدانیه ، من بوخوم که سیک به دبه ختم ...

دکتور به ته وسه وه خه نده یه کی کرد و گوتی : به دبه خت ! تکات لیده که م یاری به م وشه یه مه که ، چونکه پیم وانیه هیچ سودیکی بوْت هه بیْت ، نه و که سه هه پله خه رجانه ش که چه که کانیا بون ناکریتته پاره ، وه ک تو خویان به به دبه خت ده زانن ، که له شیری قه له ویش به دبه خته ، چونکه چه وریه زیاده کانی جهسته ی ، ده بنه به لای سهری .

نابوگین ، تا تینی تیدابو هاواری کرد : تکایه ریزی خوْت راگره ، که سیک نه م قسانه بکات ده بی تیلترین بکری ، نایا نه مه ده زانی ؟ نه مجار دهستی برده گیرفانی و دو بره پاره ی کاغزی ده زانان و هه لیدانه سهر میزه که و گوتی : نه و هه هه قی سهر دانه کت ، هه لی گره .

دکتور گوتی : نه م پارانه لای خوْت هه لگره و ناگات لییان بیْت . له گه ل نه م قسه یه شدا به پیشته ده ستیک پاره کانی هه لدانه سهر زهویه که و گوتی : سوکایه تی به پاره قهره بو ناکریتته وه .

نابوگین و دکتور به رامبه ر یه کتر راوه ستان و هه رچی جنیوی پیس و نابه جی و نه شیاو هه بون به یه کتریاندا .

هه ردوکیان ، له ژیانیاندا تا نه و ساته ، ته نانه ت له و ساتانه ی له و په رپی توره ییش دابون ، جنیوی له و شیوه یه یان به زاردا نه هاتبو . له کاره کانیا نه وه دیاریو چه شنی هه مو مروقته خه موکه کان ، هه ردوکیان

، دلیلی دهستی خوږه رستی بون. مروږه خه موکله خوږه رسته کان ،
ده بنه سته مکار و ته نانهت له گه مژده کانیش که متر هه ست به ناخی
یه کدی ده که ن.

نابی پیمانوبی خه م هوکاري یه کبونی خه لکه ، چونکه نه و نه دی که
بیدادی و نارپه وایی ، له نیو خه مبارو خه موکله کان به دی ده کری ، زور
که متر له نیو که سانی شادوبه ختیاردا نه م حاله ته به رچاو ده که وی.

دکتور که خه ریکبو ته نگه نه فه س بیست ، گوتی: تکایه بمگه یه نه وه
مالی. نابوگینیش به توندی زه نگیکی لیدا ، به لام هیچ که سیک به دم
زه نگه که وه نه هات. جاریکتر زه نگی لیدایه وه ، دواتر به تورپیه وه
زه نگه که ی کیشا به زه ویدا ، زه نگه که به ده نگیکی که وه که و ته سهر
فه رشه که ، ده نگیکی خه مناکي وه که نوزه ی سهر مه رگی لی به رز
بووه .

نوکه ریگ ، وه ژور که وت.

نابوگین ، به مستان که و ته سهری و چه ند مستیکی کیشا به سهر و
که للهیدا: تا نیستا له کوی بوی ولاغ؟ برو خیرا بلی گالیسکه بو
بردنه وه ی نه م دکتور به بنیرن ، گالیسکه دو نه سپیه که ی منیش
ناماده که ن. کابرای نوکه ر پوی وه رگی پروات. جاریکتر هاواری کرد:
سبه نیی نابی یه که که سی خائینی وه که نیوه لیره بمینی ، ههر
هه موتان بارگه و به نده لتان بیچنه وه ، خه لکی تر دینم ، هه ی هیچ
ویوچینه .

ههر دوکیان ، وه که خویمان راوه ستابون ، بیده نگ بیون ، دیاربو
نابوگین جاریکتر هه سستی باوه ر به خو بونی تیدا زیندو بیووه ، له
ژوری میواندا ده هات و ده چو و سهری باده دا ، بیده چو له میثکی
خویدا خه ریکی سازدانی نه خشه یه که بیست ، دیاربو هیشتا رق و قینی
نه نیشتبووه و هه ولیده دا دوژمنه که ی به هیند نه گری ... دکتور هه روا
راوه ستابو و ده سستی که به لیواری میزه که وه گرتبو و به حاله تیکی
پراوپر له شک و گومان و به سوک روانیه وه ، سهری نابوگینی ده کرد.
حاله تیگ ، که ته نیا مروږه خه موک و بی ویژدانه کان ، له و ساتانه ی
که هیچ گرو گرفتیکیان نیه ، پیاننه وه ده بیبری.

چه ند ساتیک دواتر ، نه و کاته ی دکتور له نیو گالیسکه که دا دانیشتبو و
وه ریکه وتبون و ته نانهت مه و دایه کی باشیشیان بریبو ، هیشتا نه م
حاله تی به سوک سه یرکردنه ی پیوه دیار بو.

دنیا تاریک بو ، تاریکتر له کاتر میزیک له وه و بهر ، نیوه مانگه
سوره هه لگه راوه که ، له پشت ته پولکه بچوکه که وه ون ببو و هه وره
پاسه وانه کانیشی له شیوه ی چه ند په له یه کی په ش چوار ده وری
نه ستیره کانیا ن گرتبو. گالیسکه یه کی دونه سپی چراسور ،
به ته قه ته ق به جاده که دا که و ته جو له و گالیسکه که ی دکتوری تیپه راند
، نه مه نابوگین بو که بو توله سه ندنه وه و کاری گه مژانه ، که وتبووه
ری .

له ته وای ریگا که دا ، دکتور نه بیبری له هاوسه ره که ی ده کرده وه ، نه له
نه ندری ، ته نیا له بیبری نابوگین و که سانیکدا بو که له و ماله دا ده ژیان

و هیئده نه بو به جیی هیشتبو ، بیرکردنه وه کانی ، نارپهوا و نامروقتانه و سته مکارانه بون. ئابوگین و هاوسه ره کهیی و پاپچینسکی و هه مو ئه و که سانهی که له نیو ئه و کهش و هه وایه دا ده ژیان ، ئه و کهش و هه وایه ی که بوئی گولایان لییره وه ده که ویتته به رلوت ، به نه فرته کردن .

له ته وای پینگادا سه بارهت به وان ههستی به بیزاری و نه فرته ده کرد ، دلی لییان پرپیو ، ئه و برپاره ی له باره ی ئه وان هه دای و ئه و هه لویستهش که له ئاستی ئه واندا وه ری گرت ، تا کوتایی ژیانی دریژه ی کیشا .

کات و سهرده م خه ریک بو ده پویشته ، دکتور کریلوفیش له و هه مو خه م و خه فه ته ی ئه و پوژه و له و هه لویسته وه رگرتنه شی ، هه رچه نده له پوانگه ی مروقه وه نه شیوا و نارپه وایه ، پاشگه ز نه بووه و تا لیواری مه رگ ، له بیر و هزریدا مایه وه .

(دیفتری*) مله خره

رۆشنبیری بیرکۆل

(دیمه نیککی بچوک)

(ئارخپ یلیسه یقیچ په مویف) ملازمی خانه نشینی هیزی سواره ،
چاویلکه که ی کرده چاوی و بروکانی و یک هینانه وه و ئەمە ی
خوینده وه : ((دادوهری ئاشته وایی ... ناوچه ... شارهدی ... داوات
لیده کات به پیی پیراگه یشتن به فایله که ت ، به تۆمه تی سوکایه تی و
لیدان له که سیك به نیوی (گریگوری فلاسوڤ) ... واژو دادوهری دادگای
ئاشته وایی ، شستیکریلوڤ)) .

په مویف ، سه ری له سه ر ئاگادارینامه که هه لگرت و پوانیه ئەو که سه ی
نامه که ی هینابوو پرسى: ئەمه کى ناردویه تی؟

: شستیکریلوڤ ... دادوهری دادگا ...

: هم ... گوته شستیکریلوڤ؟ بوچی داواى کردوم؟

: دیاره بو دادگایی کردن ... خو له ئاگادارینامه که شدا نوسراوه ...
قوربان ...

په مویف ، جاریکی تر ئاگادارینامه که ی خوینده وه و به سه رسامیه وه
پوانیه کابرا و شانیکى هه لته کاند و له بهر خویه وه گوته: سهیره ! ...
به تۆمه تی سوکایه تی! ... زۆر سهیره ! زۆر باشه ... پیی بلئ زۆر
باشه ، به لام بیرت نه چی له ده می منه وه پیی بلئ با بو نیوه پوکە ی

ناینکی باش ئاماده که ن ... میوانی ئەوم ... سللوم بگه یه نه به
(ناتالیا یوگوروفنا) ی هاوسه ری و منداله کانی .

دواى ئەم قسانه ، ئەو دهفته ره ی لای کابرا بو ، ئیمزای کرد و دواتر
به ره و ئەو ژوره ی که ملازم (نیتکین) ی ژنبرای - که مۆله تی چه ند
پوژیکى وه رگرتبو و به ده رفه تی زانیبو و هاتبو سه ریک له زاوا و
خوشکه که ی بدات - وه ری که وت .

په مویف ، ئاگادارینامه که ی بو نیتکینی ژنبرای پاداشت و گوته: ها
بگره بیخوینه وه ! بزانه پیتکا شستیکریلوڤ چ نامه یه کی بو ناردوم!
پوژی پینج شه ممه بانگیشتی مالئی کردوم ... نایه ی پیکه وه بچین؟
نیتکین ، نامه که ی خوینده وه و وه لامی دایه وه: پیتوایه بانگیشتی
نان خواردنی کردوی؟ تو وه ک تۆمه تباریک بانگیشتی دادگا کراویت
... بریار وایه دادگایی بکریی .

: من دادگایی بکات؟ پف ... ئەو ئیستاش بوئی شیرى خاوه ده می
دی ... نا بابه تو تیی نه گه یشتوی ، ته نیا ده یه وی بیکاته گالته و
فشقیات ...

: کاکه ، شته که گالته و فشقیات نیه ، مه گه ر نابینی ئاگادارینامه که
زۆر پاشکاوانه له باره ی لیدان و سوکایه تی پیکردنه وه یه؟ شته که زۆر
ساده یه ... تو له گریگوریت داوه و ئیستاش ده بی دادگایی بکریی .

: به خوا مندالی! بابه ئیمه چه ندین جاریپیکه وه یاریمان کردوه و
پیکه کانتان لیکداون! مه گه ر خودا به خوئی بزانی چی ماوه پیکه وه

نه يکەين! ... سه‌رباری ئه‌م دوستانه‌تیه به‌تینه چون دى من دادگایى بکات؟ ئاخ‌ر تو خودا ئه‌وه‌ش بوه دادوهر؟ هه... هه... هه... پیتکا و برپاری سزادان! ... هه... هه... هه...

: پيیکه‌نه بوخووت ، به‌لام که سبه‌ينى به‌پيى ياسا ، نه‌ک به‌پيى براده‌رايه‌تى ، سزای دايت و له‌کونی زیندانی قايم کردى ، پيموانيه به‌م شيوه‌يه پيیکه‌نى.

: برا تو هه‌سنت به‌خووت کردوه ! ئه‌قل و ئاوهرت له‌ده‌ستداهه ! که‌سيک که باوکی (تعمید) ی مناله‌که‌م بى! چون من سزا ده‌دا! تو پينج شه‌مه وه‌ره له‌گه‌لمدا ئه‌وسا به‌چاوی خووت بيينه بزانه چ ياسايه‌ک له‌ويدا کارى خووى ده‌کا ...

: من پيم باشه هه‌ر نه‌چیت ، گه‌رنا خوشت و پیتکاش ده‌خه‌يته ژير باریکی ناهه‌مواره‌وه ، واز له‌پیتکا بينه ، با خووى به‌بى ئاماده بونی تو سزاکه‌ت دیاری بکا ...

: جا بوچی ئاماده نه‌بم؟ وه‌لاهى هه‌ر له‌ناخی دل‌ه‌وه پيم خووشه بيبينم ، بزانه ئاخو چون دادگایيم ده‌کا! ... زورم پيخوشه بزانه شيوازی سزادانی چونه ... ده‌بى شتيکی خووش بيت ... له‌راستیدا ماوه‌يه‌کی زوره نه‌چومه‌ته مالیان ... باشنيه ! ...

* * *

پوژی پينج شه‌مه ، هه‌ردوکیان پيکه‌وه به‌ره‌ولای دادوهر وه‌پي که‌وتن. دادوهر ، له‌نيو ته‌لاری دادگادا ، سه‌رگه‌رمی خویندنه‌وه‌ی فایلک بو.

په‌مويڤ له‌ميژه‌که‌ی دادوهر نزیک بووه و به‌مه‌به‌ستى ته‌وقه‌کردن ده‌ستى دريژ کرد و گوتى: سلو پتيا گیان ، ها دیاره‌خه‌ریکی دادگایى کردنیت ، ده‌ی باشه ، خه‌ریکی کارى خووت به‌برا ... ئه‌منيش ئه‌وه لي‌ره داده‌نیشم و سه‌يرت ده‌که‌م ... ببوره له‌بیرم چو له‌گه‌ل نيتکينى ژنبرام ، به‌يه‌کترتان بناسينم ... ته‌ندروستی خيزانت چوته ؟

: به‌لئى ، به‌لئى خراپ نيه .

دادوهر ، دواى ئه‌م قسانه به‌سرته گوتى: تکايه برۆ ئه‌ولا ... بو خووت برۆ له‌نيو خه‌لکه‌که دانیشه ...

زوربه‌ی دادوهره تازه کاره‌کان ، کاتى له‌نيو دادگادا روبه‌روى دوست و ئاشنايه‌کی خويان ده‌بنه‌وه ، سه‌ريان لي‌ده‌شيوى و نازانن چ بکه‌ن. ئه‌گه‌ر برپيار بيت يه‌کيک له‌ ئاشناو ناسياوه‌کانى خويان دادگایى بکه‌ن ، له‌شه‌رمان سور هه‌لده‌گه‌پين و له‌وکاته‌دا ئاواته‌خوازن زه‌وى ده‌م بکاته‌وه و قوتيان بدات.

په‌مويڤ ، بریک له‌ميژه‌که‌ی دادوهر وه‌دور که‌وت و له‌سه‌ر کورسيه‌ک ، به‌ته‌نیشته نيتکينه‌وه دانیشته و به‌سرته گوتى: ئه‌و فيل‌بازه چ سه‌نگ و شکويه‌کی هه‌يه ! لي‌ره خووى کردوته که‌سيکی تر! ته‌نانه‌ت زه‌رده‌شى نايه‌تى! ئه‌م دادوهره ئيستا ئيدى ئه‌ويپاوه گالته‌چيه نيه که ده‌موچاوى خزمه‌تکاره‌که‌مانى له‌خه‌ودا ره‌ش کردبو . به‌راستى جیگای پيکه‌نينه ! ئه‌م جوهره مروقانه و برپيارى يه‌کلاکه‌ره‌وه؟ دادوهر ده‌بى سه‌نگ و قورسايى و سامى هه‌بى! ده‌بى که‌سيکی وابى

ترس بخاته دلی مروّقه‌وه ... ده توخودا وهره سه‌یرکه بزانه کییان
له‌سه‌ر کورسی برپاردان داناوه ! هه ... هه ... هه ...
دادوهر ، ده‌ستی به‌پروّسه‌ی دادگای کردنه‌که کرد: گریگوری فلاسوؤ!
به‌ریز په‌موئیّف.

په‌موئیّف به‌پیکه‌نینه‌وه له‌میژه‌که‌ی دادوهر نزیك بوّوه و دواى ئه‌ویش
پیاویکی کورته‌بالا به‌ پانتولئیکی خه‌ت خه‌ته‌وه که‌ده‌لینگه‌کانی
هاویشتبونه‌وه نیو پوتینه‌کانی ، له‌خه‌لکه‌که‌ جودا بوّوه و له‌ته‌نیش
په‌موئیّف راوه‌ستا.

دادوهر سه‌ری داخست و به‌ هیواشی گوتی: به‌ریز په‌موئیّف ! تو
تومه‌تباری به‌وه‌ی که‌ له‌م ... له‌م گریگوری فلاسوؤ‌ه‌ی نوکه‌ری خوّت
داوه و سوکایه‌تیت پیگردوه ... ئایا ئه‌م تومه‌ته‌ قبول ده‌که‌یت ؟
: باشه‌پتیا ! پیّم نالیی تو له‌که‌یه‌وه ئاوا ئه‌م شتانه‌ت ئه‌وه‌نده
به‌توندی گرتوه ؟ هه ... هه ... هه ...

دادوهر ، به‌شه‌رمه‌وه هه‌ندیک خوئی له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی هیئاو برد و
قسه‌کانی به‌په‌موئیّف برین و گوتی: قبولی ناکه‌یت؟ فلاسوؤ تو
چوئییتی روداوه‌که‌ بگپه‌وه.

: شته‌که‌ زور ساده‌یه‌ قوربان ... من نوکه‌ری مالله‌کیان واتا
خزمه‌تکاری تایبه‌تیا بوم ... باشه ... ئیوه‌هه‌موتان شتیک
ده‌رباره‌ی ژیان و گوزهرانی خزمه‌تکاریک ده‌زانن ... وه‌که‌سیکی
زیندانیکراو ... وه‌که‌ بوّ خوّتان ده‌زانن ، خانه‌دانه‌کان ، تا دواى
کاتژمیر نوی به‌یانی له‌خه‌وه‌ه‌لناستن ، به‌لام که‌سانی وه‌که‌ ئیمه ،

ده‌بی به‌رله‌وه‌ی خوړ هه‌لبی له‌خه‌وه‌ه‌ستابین ، له‌به‌رئه‌وه‌ نازانین
ئاخوئو پوژه‌ ئاغامان چه‌که‌ له‌پی ده‌کا ، پوتین له‌پی ده‌کا ، یان
قوندهره له‌پی ده‌کا ، یان چه‌زیان لیبه‌ پیلاوه‌ سه‌ریپیبه‌کانیان له
به‌یانیوه‌ له‌پی بکه‌ن و تائیواری داینه‌نین ، به‌لام ئیمه‌ ده‌بی چه‌که‌
وپوتین و قوندهره‌کانمان بوّیاغ کردبن. سه‌رله‌به‌یانی ئه‌وپوژه ، کاتی
ئاغا ده‌یویست جل و به‌رگه‌کانی له‌به‌رکا ، بانگی کردم تا یارمه‌تی
بده‌م ، رونه‌ ئیدی که‌ منیش چومه‌ خزمه‌تی و به‌ریک و پیکی کراس و
پانتولله‌که‌یم کرده‌به‌ری و کاتی ده‌مویست چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌رکه‌م ، پیی
گوتم: گریشکا شانه‌که‌م له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌مدایه‌ ده‌ری بینه
وبمده‌ری. منیش ئه‌وه‌نده‌ی نیو گیرفانه‌کانی گه‌رام شانه‌که‌م
نه‌دوژیوه ، دواتر به‌ریزه‌وه‌ گوتم: ئارخیپ یلیسه‌یچی هیچی تیدانیه‌.
دواى ئه‌مه‌ ئاغام پوخساری گرژ کرد و بوّخوئی ده‌ستی برد و
شانه‌که‌ی له‌نیو گیرفانیکی تری چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا و پیی گوتم:
ئهدی ئه‌مه‌ چیه‌؟ شانه‌ نیه‌؟ دواى ئه‌مه‌ شانه‌که‌ی کیشا به‌سه‌رمدا و
هه‌مو نوکه‌کانی چه‌قینه‌ نیو گوشتی سه‌رمه‌وه‌. له‌ به‌یانیوه‌ تا دواى
نیوه‌پوّ خوینی سه‌رم نه‌وه‌ستا ، ئه‌گه‌ سه‌رنجی بده‌یتی بوّت
ده‌رده‌که‌وی که‌ هیشتا به‌ته‌واوی ساریژ نه‌بوته‌وه ، شاهیدیشم هه‌یه .
دادوهر ، سه‌یریکی په‌موئیفی کرد و گوتی: ئه‌گه‌ر شتیکت هه‌یه‌ بو
به‌رگریکردن له‌ خوّت فه‌رمو بیلی.

په‌موئیّف ، به‌نیگایه‌کی پر له‌پرسیار و سه‌رسوپمانه‌وه ، سه‌یریکی
دادوهری کرد و دواتر روانیه‌ گریشکا و جاریکی تر نیگای گواسته‌وه

سەر دادوهر و سورهلگهرا و به پرتته پرتیکه وه پرسى: ئه وه تو
مه به ست چیه؟ گالته م پیده که ی؟

گریشکا وه لامی دایه وه: که س گالته ی پینه کردوی ئاغا ، به لام
به کورتی تو مافی ئه وه ت نیه خه لک دارکاری بکه ی ت.

په موئیف دارده سته که ی کوتا به زه ویدا و هاواری کرد: بیده نگ به!
گه مژه! چه په ل!.

دادوهر به په له پروزی له سهر کورسیه که ی خوئی هه ستا و به ره و
ژوره که ی خوئی هه نگاوی هه لئنان و هه ره بریوه پینج خوله ک پشووی
راگه یاند.

په موئیفیش دواى كهوت. کاتی گه یشتنه ژورئ ، دادوهر به ده ست
پاوه شانده وه گوتی: کورپی باش ئه مه چه ده ست پیکردوه! بو
دانانیشی؟ ئه م قسانه چین؟ ده ته وی پيسوام که ی ت؟ دیاره تو
ده ته وی هه لیره پیاوه کانی خوت شاهیدیت له سهر بدن و ئابروت
بچی؟ به خوا گه مژه ی! باشه بو ده هاتی؟ پی توایه تو نه هاتباى من
نه مده زانی خوم چاره سهری بکه م؟

په موئیف ده سته کانی له که مهری گیرکردن و گوتی: ده بو خوت
چاره سهریکه ، ئه مه که ی تاوانی منه! بو خوت ئه م شته
گالته چاریانه وه پیده خه ی وپاشان سه رکونه ی من ده که ی ت!
چاره سهر ئه وه یه گریشکا بخه یته زیندانه وه و کوتایی به مه بینیت.

: گریشکا بخه مه زیندانه وه؟ ده زانی تو هه ره ئه و گه مژه یه ی جارانی!
به چ یاسایه ک گریشکا بخه مه زیندانه وه؟

: بیخه زیندانه وه و برایه وه! ئه ی خو ناکا من بخه یته زیندانه وه؟
: کاکی خوم ، ئه و سه رده مه پویشت تو کابرا دارکاری بکه ی ت و
منیش بوئی بخه مه زیندانه وه. به راستی بیرکردنه وه یه کی سه یرت
هه یه ، تو هیچ زانیاریه کت له باره ی یاساکانی ئه م سه رده مه وه هه یه؟
: نه وه لا له ژیاندا نه دادگایی کراوم نه که سیشم دادگایی کردوه؟ به لام
وه لاهى ئه گه ر من دادوهر بام و گریشکا هاتبا و شکایه تی له تو کردبا
، بی سى و دوو له پللیکانه کانه وه فریمده دایه خواری ، بو ئه وه ی نه ک
خوئی ، به لکو نه وه و نه تیژه کانیشی تا له ژیاندا ماون نه ویرن شکایه ت
له که س بکه ن. ئه مه چییه! راست و دروست بلئ ده مه وی بته مه
زینداوه و برایه وه ، بو ئه وه ی نیشانی بده ی که که سیکی زیره ک و
لیهاتوی ... کاتی خیزانم ئه م ئاگادارینامه یه ی توئی خوینده وه و زانی
ئاگادارینامه ت بو هه مو پیاوه کانیشم نارده وه چه په سا ... چاوه پروانی
شتیکی له م جوړه ی له تو نه ده کرد ، ئه مه کاریکی باش نیه تو
ده یکه ی پتیا! ئه م شتانه دورن له ره وشتی هاورییه تیه وه.

: ئاخرا چه وه که م! بو ناته وی له شته که بگه ی ت؟

دواى ئه مه ، شستیکریلوڤ ، هه ندیک شتی به کورتی له باره ی پله و
پایه و به پرسیاریتی خویه وه ، بو په موئیف باسکرد. پاشان گوتی:
تو هه ر لیره به ، ئه من ده روم ، به بی ئاماده بونی تو بریاریک
ده رده که م ، به س تو خودا مه یه ده ری ، ده ترسیم به و بیر و بوچونه
کوئانه ی سه رده می ده قنانونسته وه چه ند قسه یه کی نابجی بکه ی ت و
شته که ئالوژتر بکه ی ت. ئه مه ی گوت و پویشت.

شستیکریلوڤ ، گه پرایه وه و دهستی به کاره کانی کرده وه .

په موئیفش که له ژوره تایبه تیه که ی دادوه ردا له سهر کورسیه ک ، له به رده مینکی بچوکدا دانیشتبو ، سهرگرمی خویندنه وه ی ناگادارینامه یه ک بو ، له وپوه دهنگی دادوه ری ده هاته بهر گوئیان که ده یویست گریشکا به ره و ئاشتبونه وه پراکیشی .

گریشکا ، تا ماوه یه ک بهرگری ده کرد و له سهر قسه ی خو ی سور بو . به لام سهره نجام رازیبو له بهرامبه ر وهرگرتنی ده پوئلدا ده ست له شکاته که ی هه لگری .

دادوه بریاری خویدا و پاشان گه پرایه وه ژوره که ی خو ی و به په موئیفی گوت: زور سوپاس خودایه ، زور خوشحالم که ئه م کیشه یه به خیر کوتایی پیهات . ، باریکی زور قورسم له کول بووه ، ده پوئل بده گریشکا و کیشه که کوتایی پیهات .

په موئیف ، به شله ژاویه وه پرسى: من ده پوئل بده مه گریشکا؟ ئه وه تو شیت بویته؟

دادوهر نیوچاوانی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: باشه کاکه تو مهیده ، من دهیده م ، ده پوئل چیه ! ئاماده م سه د پوئل بده م ، به لام به توره یی و نیگه رانی نه تبینم . خوا نه کا ناچار بیت ئاشنایه کی خو ت دادگایی بکهیت ، کاکه گیان نه گه ر لیره به دواوه ویستت له که سیک بدهیت ، وهره ئیره و تا ده توانی تیمه لده ، باوه رت هه بی پیمخوشه تیمه لده ن به لام ناچار نه م دادگاییت بکه م . ده ی ههسته با پروینه وه مالى نانه که مان بخوین ، ناتالیا چاوه ریماننه .

ده خوله ک دواتر ، پیکه وه له مالى دادوه ردا ، سهرگرمی خواردنی گوشت ماسی سورکراوه بون . په موئیف سییه مین جامی شه رابی هه لقوپاند و گوتی: باشه پیم بلئ ! ده پوئل بو گریشکا وهرگرت! به لام پیته نه گوتم چهنه روژ زیندانیت بو بریه وه؟

: هیچم بو نه بریه وه ، له سهرچی بیخه مه زیندانه وه؟

په موئیف ، به ئه ندازه یه ک به م قسه یه توره بو ، خه ریک بو چاوه کانی ده رده په رین ، به توره ییه وه پرسى: ده زانی ده بو له بهرچی زیندانیت کردبا؟ له بهر ئه وه ی تا چاوه کانی کویربان و ئیدی تا ژبانى ماوه شکایهت له که س نه کا . به چ هه قیک ده چی شکایه تم لیده کا؟

دوا تر ، دادوهر و نیتکین ، شیکردنه وه یه کیان له م باره یه وه بو کرد و هه ولیاندا شته که ی تیگه یه نن ، به لام بی سود بو ، هه ر له سهر بو چونه کانی خو ی سور بو .

کاتی له گه ل نیتکیندا پیکه وه ده گه پانه وه مالى ، گوتی: چیت پیخوشه بیلی ، به لام من ده لیم ئه م پیتکایه به که لکی دادوه ری نایهت ، راسته میهره بان و خوینده واره ، راسته باشه و ئاماده ی خزمه ته ، به لام ... به که لکی ئه م کاره نایهت! نازانی بریاری دروست بدات ... حه یف بو ئه وپیاوه که ناچارم له گه ری سی ساله ی هه لبرژاردنی داهاتودا نه هیلم سه رکه وتن به ده ست بینیت .

عەریف پریشیباڤ

: عەریف پریشیباڤ! تۆ تۆمەتباری بەوہی لە پیکەوتی سیی مانگی دوانزەہی سالی رابردودا بە دەم و بە کردەوہ ، سوکایەتیت بەم ناوانەہی خوارەوہ کردوہ : (ژیگین) ی عەریفی شارەوانی. بە (ئەلیانوۆ) ی کوڤخای شارەدی. بە (یفیموۆ) ی مەوہزی شارەوانی. بە ئیفانوۆ و گاڤریلوۆ و ھەروہا بە شەش جوتیاری تری خەلکی دی. کە تیایاندا ئەو سیی کەسەہی سەرەتا ناوم بردن لەساتی بە جیھانیانی ئەرکەکانیاندا ، سوکایەتیت پیکردون . ئایا خۆت بە کەمتەرخەم و تاوانبار دەزانی؟

پریشیباڤ ، بە پوخساریکی گژو مۆنەوہ ، چەشنی سەربازیک کە لە حالەتی ئامادەبوندا پادەوہستێ ، بە دەنگیکی گراوو کەرخەوہ کە دەتگوت فەرمان دەردەکا ، پچرپچر وەلام دەداتەوہ: بەرپز دادوہر! ھەمو کیشە و گرفتیک دەبی لە پروانگەہی کاریگەری بەرامبەرەوہ ھەلیسەنگینی ، من لێرەوہ لەم دادگاییەدا پادەگەہیەنم: یەکەم ، رازی نیم بە ھیچ لەو تۆمەتانەہی داویانەتە پالم. دووہم ، خودی ئەوانەہی کە شکایەتیان لیکردوم ، بە کەمتەرخەم دەزانم. بەرپز دادوہر! ئەمەہی ئەوان باسی دەکەن بە ھۆی روداوی تەرمیکەوہ بو ، سیی مانگی دوانزەہ ، لەگەڵ ھاوسەرەکەم (ئەنفیسیا) ،

لەسەر خۆ بەرپیدا دەرویشتین ، لەناکاو بەسەر ئەم روداوەدا کەوتم ، کاتی سەیرمکرد بینیم خەلکی زۆر لە کەناری روبرو کە کوڤنەتەوہ ، منیش چوم پرسیم: کئی مۆلەتی ئەوہی داوئی لێرە خربنەوہ؟ بوچی کوڤنەتەوہ؟ من تیناگەم ئەمانە بە پیی برگەہی چ یاسایەک مۆلەتی ئەوہیان بە خویان داوہ وەک میگەل خربنەوہ سەریەک؟ دواتر ھاوارم کرد: یاللا بلاوہی لیبکەن ، ھەرکەسەو بو مالی خوئی. دواتر چومە نیو ئاپوراکی و لیکم دورخستنەوہ. ئەمجار فەرمانم بە مەوہزی شارەوانییدا ھەمویان راپیچی مالی خویان کاتەوہ ...

: تۆ ئەفسەر و نە مەوہزی شارەوانیت ، کوڤنەوہی خەلک و بلاوہ پیکردنیان ، چ پەيوەندیەکی بە تۆوہ ھەہیە؟ لەم کاتەدا ، چەند دەنگیک بەرز دەبنەوہ: نەخیر ئەمە ھیچ پەيوەندیەکی بەوہوہ نیە ، بەرپز دادوہر ئەم کابرایە ژیانی لی تال کردوین ، پانزە سالە فیروہ چی پیخوش بیت پیمانەدەلی ، لە دەست ئەم کابرایە وەزالە ھاتوین ، لەوہتی خانەنشین بوہ و ھاتوتە دئیەکەہی ئیمە ، خوئی لە ھەمو ئیش و کاریکمان ھەلدەقورتینی ، تەواو لیبی بیزار بوین.

کوڤخای دی ، کە یەکیکە لە شاھیدەکان ، دەلی: بەرپز دادوہر ، ئەم قسانە راستن ، ئەم کابرایە ئیمەہی تەواو توپەو نیگەرەن کردوہ ، ژیان بەم شیوہیە و لەگەڵ ئەمەدا ناچیتەسەر ، ھەر کاتی لە مەراسیمیکی ئاینی ، یان بوک گواستنەوہیە کدا ، یان بە ھەر ھۆیەکی ترەوہ بیت

له ده وری یه کتر خړده بینه وه ، ده یکاته دادو هاوار و به حیسابی خوئی
ده یه وئی ئاسایش و ئارامی به رقه رار کات. ده چئی گوئی مندالان
پاده کیشی و چاودیری ژنان ده کات ، وه ک نه وهی خه زوریان بیټ ...
بو نمونه: چه ند روژیک له مه و بهر مال به مال ده گه پرا و فره مانی ده دا
که س ئاگر نه کاته وه و گوژانی نه لیت و ده یگوت: هیچ بره گه یه ک نیه له
یاسادا ریگای به خه لکی دابیت گوژانی بلین .

دادوهری دادگا ، قسه کانی کوخا ده بری و ده لئی: پاره سته ، جارئ
په له مه که کاتی نوره قسه ی شاهیده کان هات نه مجار قسان بکه ...
موله ت بده با پریشیبا یف قسه کانی ته واو کا ... به رده و امبه
پریشیبا یف.

پریشیبا یف ، به قورگیکی نوساوه وه ده ست به قسان ده کات: به سهر
چاو قوربان ، نه تو فه رموت بلاوه پیگردنی خه لکی کاری من نیه ...
باشه قبولمه ... نه دی نه گه ر له وئی بم و ته نیا ته ماشاکه ریگ بم؟ چ
پوده دا؟ تیئاگه م چون ده بی ریگا به خه لک بدری لیک کو بنه وه و نه م
پیسواییه وه پری بخن؟ چ یاسایه ریگای نه م کارانه ی پیداون؟ من
موله تی نه وه یان پینا ده م ، نه گه ر من بلاوه یان پینه که م کی بیکات؟
به پریز دادوهر نه گه ر ته واوی نه و دئی به گه پری که سیکت ده سناکه وئی
وه ک من شاره زای یاسا بیټ. ته نیا من ده زانم ده بی به چ شیوه یه ک
په فتار له گه ل نه م خه لکه دا بکریټ. به پریز جه نابی دادوهر من
لادییبه کی ساده نیم ، نه فسه ریکی خانه نشینی گه نجینه یه کی
که لوپه له کانی سوپام! نه و کاته ی له وار شو بوم له سه روکایه تی

سوپادا خزمه تم ده کرد ، دوا ی نه وه ... موله تم بده به خزمه ت
به پریزی بگه یه نم ، خانه نشین کرام و بوخوم چومه بنکه ی ئاگر
کوژینه وه ، به لام به هوئی نه و لاوازیه سروشتیه که متاکورته ی که
هه مبو ، له وئی نه مام و دواتر بو ماوه ی دو سال ده رکه وانی
خویندنگایه کی کورپان بوم ... ئیدی به و هویه وه شاره زای هه مو بره گه
و به نده کانی یاسام. به لام نه م لادییانه چ ده زانن؟ لادیی که سیکی
ساده یه و هیچ شتیک ناچیته میشکیه وه و ناچاره ده بی گوپراهه لی من
بکا ... له راستیدا نه مه له به رزه وه ندی خوشیاندایه . وه ره با نه و
پوداوه ی که ئیستا منی له سهر دادگای ده کریم ، به نمونه وه ریگرین و
هه لیسه نگین ... که سیک خنکابو و لاشه ی بیگیانی له سهر لمی
قراغ روبره که که وتبو ، من چومه پیشی و بلاوه م به خه لکه که کرد
و هاوارم کرد: نه م تهرمه بو لیتره که وتوه؟ به هوئی چیه وه؟ نه مه ش
هه ستردن به لیپرسراویټیه؟ نه م عریفه بوچی لیتره پاره ستاوه و
سه یر ده کات؟ دوا یه له عریفی شاره وانیم پرسی: بوچی
پاره ستاویت و هه وال بو سه روی خوټ نانیری؟ نه م خوا لیخوشبوه
له وانه یه خوئی نقوم بوبی ، یان له وانه یه تاوانیک له گوپری بی. به لام
عه ریف ریگین چون پاره ستابو هه روا راهه ستابو و جگه ره ی
ده کیشان. ته نیا نه وه نده گه راپه وه و پرسی: نه مه کئیبه فره مان ده دا؟
له کوپوه هاتوه؟ تو واده زانی ئیمه نازانین کاره کانی خو مان بکه ین؟
منیش وه لامم دایه وه: نه گه ر زانیات کاره کانی خوټ بکه یت ، به م
شیوه یه وه ک گه مژه و ده به نکه کان ، خه مسارد نه ده بوی؟

وه لامي دامه وه و گوتی: دوینی چه ند جار هه والم داوه ته شاره وانی. منیش پیم گوت: جا بوچی بو شاره وانی؟ ئەمه به پیی کام ماده له یاسای سزادان؟ خنکاو و شتی له بابته چ په یوه ندیه کیان به شاره وانی وه هیه؟ ئەمه فایلێ تاوانه ، ده بی خیرا راپورتیک بو به پیز لیکولەر بنوسی ، ده بی بهر له هه مو شتیکیش راپورتیک له باره ی چوئیتی روداوه که وه بو دادوهر بنوسی و بینیری بو به پیز دادوهر . به لام ئەم عه ریفه ، واتا ژینگین ، هه روا راهه ستابو و پیده که نی. لادییه کانیش هه مو یان پیده که نین. به پیز جه نابی دادوهر هه مو یان پیده که نین. بوخویشی ... ژینگین خویشی پیده که نی. ئاماده م سویند بخۆم خویشی پیده که نی. منیش روم تیکردن و گوتم: ده متان داخه ن . ئەم عه ریفه ی شاره وانی گه رایه وه و گوتی: ئەمه کاری دادوهر نیه . هه رکه گویم له م قسه یه بو ، ئیدی بهرچاوم تاریک بو ... لیژهدا پریشیبا ئیف روده کاته ژینگین و لئی ده پرسی: واتگوت یان نا؟

: به لئ.

: هه موان شاهیدن که له بهرچاوی ئەو هه مو خه لکه گوتت ئەمه کاری دادوهر نیه . ئەمانه هه مو یان گوئیان لیبو ، ئەگه ر وانیه با بلین وانیه ! ئیدی ئەوه بو به بیستنی ئەم قسه یه ، بهرچاوم تاریک بو ... ترس و توقین دایگرتم. پیمگوت هه ی واو والیکراو ئەگه ر ئازای دوباره ی ده که یته وه . تو به چ ئازایه تیه که وه به م شیوه یه قسه له باره ی به پیز دادوهر وه ده که یته؟ چون ده کری عه ریفی شاره وانی بیت و دژی

ده ولت و بهرپرسه کانی بیت؟ ها؟ ئایا ده زانی به پیز دادوهر چه زی لیبی ده توانی له چاوتروکانیکدا له ژیر ناوی که سیکی باوه پینه کراو بتگوازیته وه بو بنکه ی قه زا؟ ئایا ده زانی به پیز دادوهر ده توانی که سیک که میشکی بوئی قورمه سه بزى لیدیت ، بنیریته شوینیک که شایسته ی ژیان نه بیت.

ئیدی ئەوه بو ، دواى قسه که ی ئەمیش کویشای شاره دی گوتی: دادوهر ناتوانی له سنوری ده سه لاتی خوئی زیاتر تپه پینی ، کاری دادوهر ته نیا پیراگه یشتن به مه له فی تاوانه کانه . ئەوانه ی لیهرن هه مو یان گوئیان له م قسانه ی کویشا بو ... منیش به کویشام گوت: تو مافی ئەوه ت نیه سوکایه تی به حکومه ت بکه یته ! ئەم قسانه ش له لای منه وه مه که . ده نا خویم ده زانم چ ده که م. به پیز دادوهر ئەو کاته ی له وارشو بوم ، ته نانه ت ئەو کاته ی له خویندنگه که شدا خزمه تم ده کرد ، یه که که س له م جوهره قسانه ی کردبا ، بی دواکه وتن ده چومه به رده می پولیسیک و قسه کانی کابرام تیده گه یانند. به لام لیهره ، له م دینه دا به کی بلیم؟ به لئ ده مو یست ئەوه بلیم که له خه فه تی ئەو قسانه ، وه خت بو ده ته قیم ... ده زانی چه نده به داخه له لاملی و ناپه سندی خه لکی ئەم سه رده مه؟ ... مستیکم ... هه رچه نده زویریش به هیز نه بو ، کیشا به سه ری کویشادا ، بو ئەوه ی ئیدی تاماوه نه توانی قسه ی له و شیوه یه بکاته وه ... دواى ئەمه ، ئەم ژینگینه که ئەفسه ری شاره وانی شه لایه نی ئەوی گرت ... منیش ناچار بوم خویم بگه یه نمه ئەویش و مستیک بسره وینمه ئەویش ... ئیدی شته که گه وره بووه

... به پریز دادوهر من زور تورپه بجوم و خوشت ده زانی که سیک له سه ر
 پق بیت مه حاله دهستی خوئی نه وه شینئی ... له لایه کی تریشه وه
 نه گهر نه جوره ده به ننگ و گه مژانه دارکاری نه که هیت ، وه که نه وه یه
 گونا هیکی گه ورهت کرد بیئی. به تایبه تی نه گهر شتیکی گرینگ و
 ههستیاری وه که پاراستنی ئارامی و ئاسایشی گشتی ، له ئارادابی ...
 : به لآم بوپاراستنی ئارامی و ئاسایشی گشتی ، که سانی تری وه که
 عه ریفی شاره وانی و کوئخای شاره وانی و مفه وه زی شاره وانی و
 چه ندانی تر هه ن ...
 : خوئ نه فسه ری شاره وانی ناتوانی چاودیری هه مو شته کان بکات ،
 جگه له وه ش ، هیئده ی من له شته کان تیناگات.
 : به لآم پیمبلی بوئ ناته وی له وه تیگه هیت که نه کارانه په یوه ندیان به
 تووه نیه ؟
 : چیت فهرمو؟ په یوه ندی نیه چیه ؟ نه م قسه یه م زور پی سهیره !
 سه ره پویی خه لکی په یوه ندی به منه وه نیه ؟ جا که وایی نه وکاتانه ی
 خه لک ئاسایش و ئارامی تی که ده دن ده بی من بچم ده ست خوشییان
 لیکه م؟ هاتون لیره له سه ر نه وه شکایه تیان لیکردوم که گورانی لئ
 قه دهغه کردون ... نه تو بوخوت بریاربده جه نابی دادوهر چ سو دیک
 له گورانی گوتندا هه یه ؟ له بری نه وه ی بچن ... له بری نه وه ی بچن
 سه رگه رمی کاریک بن ، خه ریکی گورانی گوتنن ... دوینی پاش
 نیوه پوئش به زمیکی تریان ساز کرد ... له بری نه وه ی بچن بوخویان

له مائی لئی پالده نه وه و بنون ، کو ببونه وه و ناگریان کرد بووه و
 خه ریکی قسان بون. منیش یه کسه ر ناوی هه ره هه مو یانم نوسی.
 : چیت نوسی؟
 : ناوی نه وانه ی له ده وری ناگره که دانیشتبون . (ئیقان بروخوروئ) و
 (ساقا میکیفوروئ) و (پیتهر پتروقیچ) و هه روه ها (شوسته روئ) ی
 سه رباز و (سیمون کیسالوئ) یش هه ره هه مو یان خه ریکی فسکه فسک
 بون. (ئیگنات سفرچوک) و ژنه که شی هه ردوکیان جادوگه رن . (مارقا)
 ش شه وانه وه پی ده که وی شیر ی هه رچی مانگای نه و دئییه
 هه یه ، ده ی دوئشی ...
 لیره دا دادوهر ده لئ: به سه نکایه !
 نه مجار ده ست به وه رگرتنی قسه ی شاهیده کان ده کری.
 پریشیبا ئیف چاویلکه که ی تا سه ر نیوچاوانی ده باته سه ری و به
 سه رسامیه وه ده پروانیته دادوهر ، پون و ئاشکرایه دادوهر لایه نی نه و
 ناگریت. چاوه کانی زه ق بونه ته وه و بریسکه ده دن. لوتی سور
 هه لگه پراوه و ته ماشای دادوهر و شاهیده کان ده کات و هه رچه ند ده کا
 تیناگا له و فسکه فسک و جار جاریش پر مه ی پیکه نینه ی ، که له هه مو
 گوشه و قوژبنیکی دادگاوه ده هاته به رگویی. هیچ سه ریش له وه
 ده رناکا له به رچی سزای یه که مانگ زیندانیان بو بپیه وه . سه ری
 سو رده مینی له م بریاره و ده سه ته کانی راده وه شینئی و ده لئیت: ئاخه ر
 له به رچی ؟ نه م بریاره به پیی برگه ی کامه یاسا ؟

به بوچونى ئۇو ، ھەبىي و نەبىي دۇنيا سەراوين بوھ و ئىدى لەم دۇنيايەدا
جىڭايەكى لەبار و گونجاو بو ژيان ، و دەست ناکەوى.
ھەرکە لەدەرگاي دادگاش دىتە دەرى ، چاوى بە چەند كەسىك
دەكەوى كە لە دەورى يەك كۆبۇنەتەوھ و سەرگەرمى قسەوياسى
خويانن. خىرا ھەردوك دەستەكانى ، چەشنى ئەفسەرىك ، بەخويەوھ
جوت دەكات و بەدەنگىكى گىراوى تىكەل بەرقەوھ ھاوار دەكات:
بلاوھى لىبکەن ، دەى ، قەرەبالغى دروست مەكەن ، ياللا ھەرکەسە
بجىتەوھ مالى خوئى.

لە فەرمانگەى پۆستەدا

چەند رۆژىك لە مەوبەر ژنە گەنجەكەى (سالاد كۆپەر تسيڤ) ى سەرۆكى پيشووى فەرمانگەى پۆستەى شارەكەمان ، بەخاك دەسپارد. دواى مەراسىمى ناشتنى ئەو گولە جوانە ، وەك دابونەرىتى باب و باپىرانمان چووینە فەرمانگەى پۆستە ، تا سەرەخۆشى لە سەرۆكى فەرمانگە بەكەين و يادى مردوووەكە بەكەينەووە . كاتى (بىنى*) يان هينا ، مێردە پىرەكەى دەستى بەگرىان كرد و گوتى: ئەم (بىنى) يانە هيند سور و جوانن دەلىي پوخسارى خوالىخۆشبوون . ئامادەبووان هەمووان قسەكەيان بۆ سەلماند . بەلى لەراستیدا ئەو زۆر جوان بوو... تا بلىي ژنىكى نازدار بوو .

: بەلى هەمووان چاويان تىرپىبوو... ئىرەبىيان بەجوانىيەكەى دەبرد... بەلام كاكينە ! وەنەبى من تەنيا لەبەر جوانى و ئاكارى خۆشم وىستبىت ، هەرچەندە زۆر پىويستە ئەم رەفتارانە لەژاندا هەبن ، وەك چۆن لەزۆر جىگای ئەم دنيا فراوانەدا ئەمە دەبىنریت... بەلام ئەوەى وای لىكردبووم بەم شىوہىە خۆشم بوويت ، شتىكى تىبوو ، ئەو خوالىخۆشبوو ، كە تكام وایە خواى گەورە لەگەل پاسەوانى دەرگای خۆى هاونشینی بكات ، هەرچەندە بەسروش ت هيندك گرژ و توندە تەبىيات بوو ، بەلام شتى لەگوى دەگرت و وەفادارى مێردەكەى بوو ، هەرچەندە تەمەنى هەر بىست سالىك دەبوو ، كە من خۆم ئەمپۆ سبەى تەمەنم دەبیتە شەست سال ، لەگەل ئەمەشدا لەگەل منى پىرەمێرد دا وەفادارىبو ، بەلى وەفادارىبو .

ئەو كە شىشەى كە لەگەلماندا هاتبو ، گەروى پاك كردهووە و كۆخەيەكى كرد و دواى ئەمە زۆر بەپونى تەواوى شك و گومانەكانى خۆى سەبارەت بە خوالىخۆشبو خستە پو . پىرەمێرد پوى تىكردو و گوتى: ديارە باوەر بەقسەكانم ناكەى؟

كە شىش بە دەستە پاچەيەووە وەلامى دايەووە: نەك ئەوەى باوەر ناكەم... بەلام ئەمەش... ژنە گەنجەكانى ئەمپۆ... ئاخىر زۆر... ژوان و جىژوان... ئىدى...

: بەلى دەبىنم باوەر ناكەيت ، بەلام من ئەمەت پى دەسەلمىنم ، من لەترسى ئەوەى خيانەتم لىنەكات و وەفادار بىت لەگەلمدا ، زۆر پىگەى جۆراو جۆرم دەگرتەبەر... بەكورتى رپوشوئىنى باشم دەگرتەبەر ، چۆن بلىم... فرولىي چاكم بەكاردين ، تەنيا لەپىناوى پاراستنى ئابرووى خۆمدا ئەم فرولىلانەم بەكاردين ، هيندك شت هەيە و دەيزانم هەر ئەو وەندەى دركەندم ، ئىدى يەكسەر گەيشتومە مەبەستى خۆم و دەتوانم لەلايەنى وەفادارى هاوسەرەكەمەووە ئاسودەبم و پالى لى بدەمەووە .

: ئەو قسانە چىن؟

: زۆرم كردون ، بۆ نمونە پروپاگەندەيەكى نادروستم لەشاردا بلاوكردهووە ، كە ئىوہش هەمووتان گووتان لىبوہ ، دەگەيشتمە هەر كەس دەمگوت ئىليناى ژنم لەگەل (ئىقان ئەلىكسنىچ زالىخواتسكى) ى سەرۆكى پولىس كەين و بەينى هەيە ، ئەم چەند وشەيە بەس بون بۆ ئەوەى هىچ كەس نەتوانى و نەوئىرى وەدوى

ئىلىنای ژنم بکه ویت ، ههموان خویان له بق و نه فره تی سه رۆکی
پۆلیس ده پاراست ، هه رکه س ئىلىنای دىبا ، خىراتر هه نگاوى هه لدینا
و لىی دور ده که وته وه ، بۆوه ی نه بادا ببیته جى گومان و مه زه نده ی
سه رۆکی پۆلیس. ها ... ها ... ها

ئاخر هه موان لىی تۆقیبون هيج که س نه یده وىست له گه ل ئه و سمیل
بابرهدا تىبکه وى ، زۆر به ئاسانى ده یتوانى پینچ تۆمه ت بو دروست
بکات. بۆنمونه ئه گه ر پشيله ی که سىکی له کولانیدا دىبا ، به تاوانى
(مانگای به ره لای سه رشه قام) ، کیشه ی بو کابرا دروست ده کرد ،
په نات وه به ر دینم خودایه .

ئیمه هه مومان به سه رسامییه وه پرسیمان: واتا هه ر به راست ئىلىنا
هيج په یوه نديه کی له گه ل سه رۆکی پۆلیس نه بوو؟

: نه خیر... هه رگیز... ئه وه ته نیا پروپاگه نده یه ک بوو که خۆم دروستم
کردبوو ، ها... ها... ها بینیتان چۆن ئه و گه نج و لاوانه م فریو دا!
نزیکه ی سى خوله ک به بیده نگی و خامۆشى دانیشتبوین و پيشمان
ده خوارده وه له داخى ئه و کلاوه ی ئه و پیره میرده له سه رى نابوین.
سه ره نجام که شیش کۆخه یه کی کرد و له ژیر لیوه وه گوتى: باش ،
ئینشاللا له داهاتودا ده توانى جارىکی تر ژن بینيته وه .

(بىنى*) خوراکىکی روسیه ، که له ئارد و شیر و شه کر و هیلکه
دروست ده کرى.

له هاوینه واردا

(خوشمده وویی ، تو هه مو شتیکی منی ، ته منی منی ، شادی منی !
... داوی لیئوردنت لی ده که م له م دانپانانهم ، به لام چی بکه م ،
له مه زیاتر نه متوانی بیدهنگ بمینمه وه ، من داوی وه لامدانه وهی ئه م
عیشقهت لی ناکه م ، به لکو داوی سوژ و به زه بییت لی ده که م . ئه مشه و
کاترمیر هشت وه ره بو ژیر که پره کوته که . نامه که م ئیمزا ناکه م ،
چونکه دلنیام کاریکی بی سوده و له گه ل ئه وه شدا تکات لی ده که م
سل له نه ناسیکی وه ک من نه که یته وه ، هه م گه نجم هه م جوانیشم ...
ئیدی له وه زیاتر چیت ده وی ؟) .

(پاقیل ئیفانوچیچ قیخادتسیف) پیاویکی ژن و مالداری به پیز بو ،
قیللایه کی له هاوینه واریدا به کری گرتبو و به خوئی و خیزانه که یه وه
بو به پیکردنی سی مانگی هاوین ، پویان تیکردبو . داوی خویندنه وهی
ئه م نامه یه ، شانیکی هه لته کاند و نیوچاوانی خوراند و که وته
بیرکردنه وه : (نه فرهت له شه یتان ! به بی ره چاو کردنی ئه وهی
خیزاندارم ، ئه م نامه سه ییر و گه مژانه یه چیه بو یان نویوم ! ده بی
کی نویسییتی ؟) .

بریک نامه که ی له به رچاوی خویدا هینا و برد ، دواتر جاریکی تر
نامه که ی خویندنه وه ، تفیکی کرد و به گالته جارپه وه به خوئی گوت :

(ده نویسی خوشمده وویی ، واده زانی هه رزه کاریکم و یه کسه ر بوئی
ده چمه جیژوان ! ماوه یه کی زوره وازم له بیته و به ره ی خوشه ویستی
هیناوه ... پیده چی ژنیکی زور به ئالوش و به ره لا بییت ... به پراستی
ئه م ژنانه بونه وه ریکی زور سه ییرن ، ئه م جوړه که سانه ده بی زور
به ره لا بن ئه گینا به چ چاوو پویه که وه نامه ی له م شیوه یه بو پیاویکی
خیزاندار ده نوسن ! ئه مه چ بی ره وشتی که ؟) .

نزیکی هه شت سال به سه ر زه ماوه ندی پاقیل ئیفانوچیچدا تیده پهری
، به دریزی ژانی ژن و میدرایه تیان به لای دلداریدا نه چوبو ، جگه له
کارتی پیروزیایی ، هیچ نامه یه کی تری به ده ست نه ده گه یشت .
هه رچه نده ئیستاش ده یویست خوئی لی نه بان کات و به سه ر خویدا
نه هینی ، به لام توشی سه رسورمان و خروشانیکی زور ببو .

کاترمیریک دواتر له سه ر قه نه فه یه ک پاکشا و که وته بیرکردنه وه : (ئی
باشه خو من هه رزه کاریک نیم ، بی بیرکردنه وه و بی دواکه وتن بوئی
بچه جیژوان ، و اباشتره به ره له هه مو شتیک بزانه کینه ئه م نامه یه ی
بوئاردوم ؟ ... خه ته که ی ... بی شک خه تیکی ژنانه یه ... پاستگوئی
و دل سوژیش له نامه که یدا به دی ده کری ، پیناچی نیازی گالته و
ئه مانه ی هه بییت ... پیده چی بیوه ژن بییت ، یان ژنیکی شیتوکه بییت
... بیوه ژنه کان زوربه ی زوریان گوئی ناده نی و هه ر خه ریکی
پیکه نینن . هم ... ده بی کی نویسییتی ؟) .

ههلههينانى ئەم مەتەلە ، بەتايبەتى لەو پوڤوڤەى كە پاقئيل ئيفانوفچيچ
لە تەواوى ئەو دىيە ھاوينەيەدا ، جگە لە ژنەكەى خۆى ، يەك كەسى
ترى نەدەناسى ، كەردنەوڤەى ئەو گرى كويڤرەيەى ئەستەم تر دەكرد .

حەپەساو و داماو ، لە بىركرنەوڤەدا بو : (سەيرە ! ... دەنوسى
خوشمەدەوڤى ! ... دەبى كى بيت وا بەهەلى زانيوڤە و منى
خوشدەوڤى ؟ ژنيكى سەيرە ! بى ئەوڤەى بمبىنى و بمناسى عاشقم
بوە ! تەنانەت نازانى چ جوڤرە مروڤيڤيڤيڤم ! ئەو كەسەى بە دوسى
سەرنج عاشق دەبى و دللى ليدەدا ، دەبى زور گەنج و خاوەنى
هەستىكى شاعيرانە بيت ... بەلام ... دەبى كى بيت ؟) .

لەناكاو بىرى ھاتەوڤە كە سى پوڤژ لە مەوبەر و ھەروڤە ھەروڤە دويڤنيش ئەو
كاتەى لە مەيدانى سەرەكى دىيەكەدا خەرىكى پياسەكردن بو ، چەند
جاريك لە گەل ژنيكى قزكال و لوت گچكە و جوان ، كە كراسيكي شىنى
ئاسمانى لە بەردابو ، پوڤپو بيوڤو . ژنە قزكالەكە چەند جاريك بە
تيلەى چاو سەيرى ئەمى كەردبو ، دواى ئەوڤەى ئەم لەسەر نيمكيڤيڤيڤك
دانىشتبو ، ئەوڤيش دوا بەدواى ئەو ، ھاتبو و لەسەر ھەمان نيمكيڤيڤيڤك
لەتەنشتىوڤە دانىشتبو .

ھەروا لە بىركردنەوڤەدا بو : (رپى تيناچى ! ئەو بونەوڤەرە جوانە ، ئەو
پەريە ، عاشقى پياويك بيت كە لە مارماسيەكى پير و بوگەن نەبيت ،
لە ھىچ شتيكى تر ناچيڤت ! نا ... ئەو مەحالە !) .

لەكاتى ناخواردينىدا نىگايەكى بى ماناي ژنەكەى كەرد و كەوتەوڤە
نيو دنياى

بىركردنەوڤە : (نوسىوڤەتى گەنج و جوانە ... كەواتە ھىچ ژنيك
ناميڤنى كە كەس ئاوڤرى لى نەداتەوڤە و كەس بەلايدا نەچيڤت ... ھم ...
ئەگەر لە گەل خومدا راستگوڤم دەبى دان بەوڤەشدا بنيم منيش
ئەوڤەندە پير نەبوڤە كە كەس خوشى نەوڤم ... ئەدى ئەوڤە نيە
ژنەكەى خوم خوشى دەوڤم ... سەربارى ھەمو ئەوانەش ، عيشق
گەنج و پير ناناسى !) .

لەم كاتەدا ژنەكەى لىي پرسى : ئەوڤە بىر لە چى دەكەيتەوڤە ؟
پاقئيل ئيفانوفچيچ بەدروڤ وەلامى داڤەوڤە : ھىچ ... تەنيا ھەنديك سەرم
ديشى ... لە ناخوڤەش پيڤكە نىنى دەھات بە نامەكە و بەو كەسەى كە
نوسىبوڤشى ، سور دەيزانى دل خوشكردن بەم چەشنە نامانە ، جگە
لە گەمژەيى ، ھىچيتر نيە ، بەلام ... حەيف كە دوژمنى مروڤ
بەھيڤزە !

پاقئيل ھەركە نانى خوارد ، پاكشا و كەوتە بىركردنەوڤە : (بەلام تا
رادەيەكى زور لە چونى من بو جيژوان ، دلنيايە ! چ ژنيكى بيڤشەرمە !
كاتى دەچيڤتە نيو كەپرەكە و دەبىنى لەوڤ نيم زور توڤرە دەبى و
قاچەكانى لە زەوى دەكوڤى ! ... ئى خو منيش ناكري بچم ...
سندانى ليدا) .

بەلام دوبارەى دەكەمەوڤە : دوژمنى مروڤ بەھيڤزە .

كەبراى ھاوينەوار نشين ، چەند خولەكيك دواتر كەوتەوڤە بىركردنەوڤە :
(باشە چوتە ئەگەر وەكو سەركيشى و سەربزيوڤە كيش بيت سەريك

له كه پره كه بدهم؟ وا باشتريشه هه رنه بى با له دوره وه بيينم! ...
له وانه يه خراب نه بيت! وه ختيك كات كاتى پيكه نين بيت ، ئيدى مروڤ
بوچى پينه كه نى؟).

دواتر هه ستا و پيالو و كلاوه كه ي ئاماده كردن.

كاتى ژنه كه ي بينى خه ريكي له بهر كردنى كراسى نوى و به ستنى
بويمباخه دواين موديله كه يه تى ، لى پرسی: چيه؟ خه ريكي خوڤوز
كردنى؟ نيازى كوئيت هه يه؟

: ناچمه هيج كوئى ، ده موى هه نديك به پى بپوم ... نازانم بو ئه وه نده
سه رم ديشى ...

هم ...

پاڤيل ئيفانوڤيچ ، هه نديك خوئى هيناو برد و سه ره نجام بهر له
كاترمير هه شت له مالى وه ده ركه وت. چه ند خوله كيك دواتر زورريك له
هاوينه وار نشينه كانى بينى به جل و بهرگى جوان و په نگا وره ننگه وه ،
به نيئو سه وزه گيا كه دا ، كه خوڤرى سه رله ئيسواره ، پوناكى خوئى
به سه ردا په خشان كردبو ، سه رگه رمى پياسه كردن بون.

دلئى زور به توندى ليئده دا و به تيله ي چاو سه يري ژنه كانى ده كرد ،
به خوئى ده گوت: (ده بى كامه يان بى؟ ژنه قژكاله كه م بهرچاو ناكه وئيت
... هم ... ئه گه ر ئه و نامه كه ي نوسيبى ، ده بى ئيستا له نيئو كه پره كه
بيت).

دواتر به ره و (كه پره كوئنه كه) رپنگاى شه قامه پى له دار و دره خته كه ي
گرته بهر. كه (كه پره كوئنه كه) له نيئو چل و چيئو تيكچرژاوى
داره كاندا ون ببو.

هيواش هيواش به ره و كه پره كه وه پى كه وت ... پياوانه هه نگاوى
ده نان و له ميشكى خوشيدا له بير كردنه وه دابو: (ناچمه نيئو كه پره كه
، ته نيا له دوره وه سه يري ده كه م ... ئى باشه من له چى بترسم؟ خو
هيج قه رار و مه داريم كه له گه ل كه سدا نيه ! به خوا گه مژهم ! تو پياوى
ده بى خوڤراگر بيت ! ئى باشه دامنا چومه ژوره وه ش ! چ پوده دا؟ نا
نا پيوست به چونه ژوره وه ناكات).

دلئى زور خيراتر ليئده دا ، له ناكاو ، بى ئه وه ي خوئى مه به ستنى بيت ،
ديمه نى نيئو كه پره كه ي هاته بهرچاو ... جگه له ژنه قژكاله كه به خوئى
و لوته ريك و جوانه كه ي و كراسه شينه ئاسمانيه كه يه وه ، هيجى ترى
بهرچاو نه كه وت ... ژنه گه نجه كه ي ده بينى له شه رمان سور
هه لگه رابو و له تاوان هه مو جه سته ي ده له رزى و به شه رمه وه به ره و
لاى ئه و ده هات و هه ناسه گه رمه كانى بهر روخسارى ئه و ده كه وتن ...
له ناكاو به توندى له باوه شى ده گرى.

پاڤيل ئيفانوڤيچ له كاتيكا ده يويست ئه م بير كردنه وه گونا هانه له
ميشكى خوئى وه ده رنى ، بىرى كرده وه: (ئه گه ر هاتبا و خيزاندار
نه بام به هه رحال ، به لام به هه ر شيوه يه كه بيت ... ئه مه ش په يوه سته
به وه ي ئه گه ر بو تاكه جار يكيش بوه ، ئه مه ش تاقى بكه مه وه ،
گه رنا بى ئه وه ي تام وچيژى ئه م جوڤه شتانه م كردبى ، پوژييك لار

دېمه وه و دهمرم ... به لآم ژنه که م ... له ماوه ی هه شت سالی ته مهنی
ژيانی هاوبه شماندا پوژنیک چیه جیم نه هیشته ... هه شت سال ...
هه شت سال خزمه تی بی که موکوری! نه وه ندهش به سه ...
به راستی جیگای داخه ... به لآم نه گهر له رقی نه ویش بوی ، ده بی
خیانه تی لی بکه م!.

له حالیکدا که خه ریکبو هه ناسه ی راده وه ستا و سه رتاپای جه سته ی
ده له رزی ، به ره و که پره که - که چه ندین دار و دره خت سایه یان
به سه ردا کردبو - وه ری که وت. چاوه کانی بریونه ژوری ... له نیو
که پره که وه بوئی که ره کیه هاته بهر لوتی ... وه ژور که وت و به خوئی
گوت: (ده لئی که سی تیدانیه ...) . له م کاته دا چاوی به تارماییه ک
که وت ... تارماییه که پیاویک بو ... (میتیا) ی ژنبرای بو.

میتیا خویندکاری زانکو بو و له مالی نه واندا ده ژیا.
پاڤیل نیفانوڤیچ به ده نگیک که ناومیدی تیدا ده خویندرايه وه ، له ژیر
لیوه وه به منگه منگه وه گوتی: ها میتیا نه وه توئی؟ ...
دوای نه مه کلاوه که ی له سه ری هیئا خورای و له سه ر کورسیه که
دانیشته .

: به لی منم ...

چه ند خوله کیک به بیده نگی تیپه ری.

سه ره نجام میتیا وه قسه هات و گوتی: بیوره پاڤیل نیفانوڤیچ ...
تکایه کم لیته هیه ، نیازی کارکردن هیه له سه ر نامه ی خویندنه که م

، بونی که سیک لیړه دا ، جا هه ر که سیک بیته ، بیر و هزم پهرش و
بلاو ده کات ...

پاڤیل نیفانوڤیچ به نه رمیه وه گوتی: جا که وایه بو خوت برؤ له یه کیک
له شه قامه پر دار و دره خته چول و هول کاندای له و که ش و هه و نازاد
و کراوه یه دا ده توانی زور ناسوده تر بیر بکه یته وه ... جگه له وه ش
... منیش به نیازم هه ندیک له سه ر نه نیمکیته پاکشیم ... نیړه
فینکتره ...

میتیا ش به نارازیبونه وه گوتی: تو ده ته وی پاکشیی و منیش
ده مه وی کار بکه م له سه ر نامه که م ... پیموایه نامه که ی من له
پاکشانه که ی تو گرینگتره ...

دیسان بیده نگی دایگرتنه وه ... پاڤیل نیفانوڤیچ که بالنده ی خه یالی
که وتبوه فرین ، هه رکه ده نگی پیی ده بیست به په له هه لده ستا و به
پارانه وه وه ده یگوت: میتیا ، تکات لیده که م ، تو له من گه نجتی و
ده بی گویرایه لی من بیت ، من ته ندروستیم باش نیه و ده مه وی بریک
لیړه پاکشیم و بنوم ... لیړه برؤ!

: نه مه واتای نه وه یه که تو که سیکی خو په رستی ... ناخر له به رچی
ده بی تو لیړه بیت و من برؤم؟ نه گهر شته که له سه ر په سه نایه تیش
بیته ده بی من لیړه بمینمه وه ...

: تکات لیده که م! ... خوشم ده زانم مروڤیککی خو په رست و زوربللی و
که مژم ... به لآم تکات لیده که م لیړه برؤ! ... تا نیستا له ژیاندا

تکام له کەس نەکردووە ، پێشموایه توو ئەم داواکاریەم ڕەت ناکەیتەووە .

میتیاش بە نیشانەى نارازیبون ، سەرى بادهدا .

پاڤئیل ئیڤانوڤیچ کەوتە بێرکردنەووە : (ئەمە چ جانەوهریکه ؟ ... خو ئەگەر ئەو ژنەش بێت ناکری لەلای ئەمەووە ببینم ! شتی وا ناکری !) .

دواتر پوی کردە میتیا و گوتی : گوی بگره میتیا ! بو دواچار تکات لیدەکەم ، وەرە بیسەلمینە کە لاویکی ژیرو تیگەیشتی ! .

میتیا شانیکى هەلته کاند و وهلامى دایهوه : نازانم بوچی وازم لى ناهینى ... گوتم نارووم ! نارووم ، واتا نارووم و لێره دەمیتنمەووە ...

لەم ساتەدا ، ژنیك ، کە لوتیکى ریک و جوانى هەبو ، سەریکی کیشایه نیو کەپرەکە ... هەرکە ئەم دوانەى بینى پوی خوێ گرز کرد و لەچاوان ون بو ... پاڤئیل ئیڤانوڤیچ بەرڤهوه سەیریکی میتیای کرد و کەوتە بێرکردنەووە : (پویششت ! هەرکە ئەم بەدفعەسالەى بینى پویششت و خوێ ون کرد) .

چەند ساتیک خوێ پاگرت و دواتر هەستا و کلۆهکەى کردە سەرى و گوتی : ولاغ ، بەدفعەسال ، بەلئ ، ولاغ ، ئەمەى توو دەیکەى گەمژەبیە ، لێره بەدواوه ، ئیدی من و توویان نەگوتووە .

میتیاش کلۆهکەى کردە سەرى و بە نارازیبونەووە وهلامى دایهوه : لەم کەپرەدا بەهوێ توو ، بەلایەکم بەسەرھات تا ماوم لەبیرم ناچى و ناتبەخشم .

پاڤئیل ئیڤانوڤیچ لە کەپرەکە وهدرکەوت و بەرڤ و توپەبیەکی زۆرەووە بەرەو کۆشکە هاوینیەکەى ، ملی رینگای گرتەبەر .

تەنانەت خوانى ئامادەى ئیوارەش ، نەیتوانى تووسقالیک هیدی بکاتەووە .

توڤه و بى ئارام ، بیری دەکردەووە : (کاتیک مروژ لە هەمو ژیانیدا ، یەك جار دەرفەتى بو هەلدهکەوى ، لى دەبنە موی لوت و ناهیلن بە باشى سوڤى لى وەرگری ، ئاخو دەبى ئەو ژنە داماوە چەندە خەفەتى خواردبى !) .

پاڤئیل ئیڤانوڤیچ و میتیا ، لەکاتى ناخواردندا سەیری قاپەکانى بەردەمیان دەکرد و بیدەنگ و خەفەتبار بون ... لەناخی دلێشیاندا ، هەستیان بە بیزاریهکی یەجگار زۆر دەکرد بەرامبەر یەکتەر .

پاڤئیل ئیڤانوڤیچ ، پوی کردە هاوسەرەکەى و بە سەرزەنش کردنەووە گوتی : ئەو توو بەچی پیدەکەنى ؟ تەنیا شیتەکان لەخوڤا پیکەنینیان بە هەمو شتیک دى !

بەلام ژنەکەى ، سەیریکی پوخسارى ترش و تالى مێردەکەى کرد و گوتی : ئەرى ئەمرو هیچ نامەیهکت بو نەهات ؟

پاڤئیل بەسەرسامیهوه وهلامى دایهوه : من ؟ ... نا ... چیه شیت بویتە ؟

: دەياللا بیلئ ، بلئ نامەم بو هاتبو ! راستیهکەى ئەو نامەیه من نوسیوم ! بەخودا من نوسیوم ، ها ... ها ... ها ...

پاڦیل ئیقانوڦیج سور هه لگه پرا و سه ری به سه ر قاپه که ی به رده میدا شوپ کرده وه و نه پاندی: چ گالته یه کی گه مزانه !

: ئاخر وه ره خوٚت بریارده ... ده بوایا ئه مپو ژوره کانم شوستبان ،
نه مده زانی چوئن هه ردوکتان له مالی وه ده رنیم ... له دللی مه گره گه مزه
گیان ، به خودا دللم نه هات به ته نیا له وه که پره دا بیت ، بوئه
نامه یه کیشم بو میتیاش نوسی ... ئه ری به راست میتیا تووش چویت
بو که پره که ؟

میتیا ، پیکه نی و له وساته دا ئه و سه رنجه ی دابویه رکا به ره که ی ، هیچ
رق و نه فره تیکیان تیدا نه مابو.

تیبینی / هاوینه وار لیره دا به واتای شوینیکی تایبته به گه شت و
سه یران نه هاتوه . به لکو به مانای ئه و گونده کوستانیا نه هاتوه که
خه لکی له پوسیای ئه و سه رده مه دا ، بو به سه ربردنی گه رمای سی
مانگه ی هاوین رویان تیکردوه . وه رگیڤ

سوالگهر

تکایه کاکي به پريز ئاورپيک له مروفتيکي به دبخت و برسي بدهره وه ، سى پوژ ده بى دهمم له نان نه داوه ... سويند به خوا نه پاره شک ده به م ، نه سه رپه نايه که شهوى تيدا پوژ که مه وه ... هه شت سالى پيک له لادينييه کدا ماموستا بوم ... به لام به هوى به ره که تى پيلانگي پيه کاني نه نجومه نى ناوچه که وه ، کاره که م له ده سدا ... بومه قوربانى راپورته ساخته کان و ئيستاش ماوهى ساليکه بيکارم ...

(سکفارتسوڤ) ى دادور ، ده پروانيه بالتو دراو و پينه کراو و چاو خومار و خو له ميشى و خاله سوره کاني گوناي کابراى سوالگهر و بيري که وته وه پيشتر له شويينک ديتييتى .

کابراش ليکدا ليکدا قسه ى ده کرد: ئيستاش ده يانه وى بمنيرنه شاروچکه ى (کالوزسکايا) و منيش داموم نازانم به چى بچم؟ توخوا يارمه تيم بده ، له پوم نايه ت ده ست له م و له وپان که مه وه ... به لام نازانم چى بکه م؟ ئاخ له ده ست نه م چه رخه چه پگه رده ! مروڤ ناچارى هه مو کاريک ده کات .

سکفارتسوڤ ، پروانيه پيلاوه کاني کابراى سوالگهر - که يه کيان گه وره تر بو له وى تريان - يه کسه ر بيري هاته وه له کوى بينويه تى ، بويه گوتى: گوئ بگره پيموايه سى پوژ له مه و بهر تو م له (سادوفايا) بينى ، ده تگوت خويندکارييت و له زانکو ده ريانکردوى ، نه ک ماموستاى لادى! له بيرته ؟

کابراى سوالگهر ، خه جاله ت و شه رمه زار ، له ژير ليوه وه به منگه منگه وه گوتى: نا ... نه خير ... شتى وا نيه ! من ماموستاى لاديم و نه گهر چه زده که ى ده توانم پروانامه که مت بو بينم .

: واز له و درويانه بينه ، بيرمه نه و پوژ ده تگوت خويندکاري و ته نانه ت هوکاري ده رکردنه که شت بو باسکردم ، بيرت ماوه ؟ نه مه ى گوت و نيوچاوانى تيکناو بريک له کابراى جل و به رگ دراو ، دورکه وته وه و به رقه وه گوتى: تو که سيکي نزم و بى بايه خ و ساخته چى و فيلبازيت ! ده تده مه ده ستي پوليس هه ى بي شه رم ! هه ژارى و برسييتى ، په وايى به وه نادا ويژدانى خو ت بخره يته ژير پيوه و دروى گه وره به و نيته وه !

کابراى جلو به رگ شر ، خو ى به ده سكى ده رگا که وه نوساند ، به حه په ساويه وه پروانيه دره خت و راره وه که و چه شنى دزيک که وتبيته داوه وه ، به منجه منجه وه گوتى: من ... من ... درو ناهوئمه وه ... ده توانم پروانامه که م بينمه خزمه ت ...

سکفارتسوڤ گوتى: پيم ناليى کى باوه ر به م قسانه ت ده کا ؟ سود وه رگرتنى خراب ، له و خوشه ويستيه ى که خه لکى بو خويندکاران و ماموستايان هه يانه ، نه و په رى بي شه رمى و بى ئابروييه ! شه رمت به خو ت بى کاکه !

دادور هه نديک هاتوچوى کرد و کابراى زور باش سه رکونه کرد . نه م درو زه به لاح و بي شه رمانه يه ى کابراى سوالگهر ، رق و بي زاريه کى زورى له ناخى دادور دا دروست کردبو . نه مه ش نه و په رى سوکايه تى

کردن بو به خسه له ته مرو قايه تيه كاني وهك ، خوشه ويستی و هاوسوژی و ميهره باني و به زه يي هاتنه وه به كه ساني لانه واز و بيته وادا.

دروژنيی ئەم (بونه وهره بي شه رمه) و ئەو سو كايه تيه ي له به رامبه ر هه ستي دلسوژي و ميهره باني ئەودا كرد بوي ، كاريگه ريه كي زور خراپي به سهر ناخييه وه جي به يشت و ئەو هه ست وحه زي خير و سه ده قه يه ي ، برياريو بيدات به هه ژار و بيته واکان ، به قوردا بردبوه خواري.

كابراي جل و به رگ شر ، سه ره تا ده ستي كرد به سويند خواردن و هه وليدا داني پيدا نه نيت ، به لام سه ره نجام ناچار بو بيدهنگي هه لبيژيري.

به شه رمه وه سه ري داخستبو و سه يري زه ويه كه ي ده كرد ، بريك دواتر ده ستي له سه ر سينگي خو ي دانا و گوتي: كاكي به پيز داني پيدا ده نييم ... دروم كرد! نه خويندكارم نه ماماموستاي لاديشم! ئەمانه هه ردوكيان درو بون! راستيه كه ي من له گروه ي گورانبيژراني روسي بوم ، به لام ... به لام به هو ي زياد په وي له مه ي خواردنه وه دا ، ده ريانكردم. ده تو بو خو ت پيم بلي چي بکه م؟ سويند به خودا له دروکردن زياتر ، هيج كاريكي ترم پي ناکري! له راستيدا ، تاده مه وي راستيه كه ي به خه لك بليم ، به ده سه تالي درده چم و هيج هاو كاريه كم ناکه ن. مرو قاي راستگو يان له برسان ده مري ، يان

له گوشه ي شه قاميكد ا له سه رما ره ق ده بيته وه ! تو راست ده كه ي ، من قسه كاني تو م به دله و تيده گه م ، به لام ... پيم بلي چي بکه م؟ سكفارتسوژ ، هه نگاويك لي چوه پيشه وه و هاواري كرد: چي بکه ي؟ ده پرسى چي بکه ي؟ كار بکه كاكه كار.

: كار! ... منيش ئەوه ده زانم ، به لام كوا كار؟

: قسه ي قور! ... تو گنجي! هه م ته ندروستيت باشه و هه م به هيزي ، ئەگه ر حه زت ليبي هه ميشه كار هه يه ، به لام چونكه ته وه زه ل و كارنه كهر و مه ستي ، هه ميشه به قه ده ر مه يخانه يه كه بو تي قودكات ليدي ، ته نانه ت موخي ئيسكه كانيشت خويان به درو و ده له سه و شه پريويه وه گرتوه ، جگه له درو و سوالكردن ، چاوه رواني هيج شتيكي ترت لي ناکري.

دلنيام هه رپوژيک واز له م پريوچييه بي ني و ده ست به ديته كارکردن ، كاريكت وه گير ده كه وي ته نيا قاچ له سه ر قاچ دانيني و پاره يه كي باشيش وه ربيگري! پيم بلي بزانه م كاري ده ست پي ده كري؟ پيموانيه حه زت له كريكاري بيت! ئەوانه ي فيرن قسه ي گه وه گه وه بکه ن ، خويان له م جوړه كارانه ناده ن!

كابراي سوالكهر ، پي كه نينيكي تالي هينايه سه ر ليواني و گوتي: به خوا قسه ي سه ير سه ير ده كه ي! كوا كاري ده ستي؟ له كو ي هه يه؟ بو نمونه من به كه لكي كاري فروشگا و ئەمانه نايه م ، چونكه ئەم جوړه كارانه ، واتا كرين و فروشتن و بازرگاني ، ده بي له منداليه وه شاره زاييت له سه ري هه بي ، به كه لكي كاري نيو كاروانسه راكانيشس

نايم ، چونکه له هيچ كه سيك قبول ناکه م پيم بلې بهری چاوت کلی
پيوهيه ، کارخانه ش ئوه هر هيچ !

: وانيه بابۀ ! تو پاهاتوی بيانوی نامادهت بو همو شته کان هه بي .
نامادهی دار بشکيني ؟

: من هيچ قسه يه کم نيه ، به لام له م سرده مه دا ئه و که سانهی
پيشه يان دار شکانده ، ده رگا به ده رگا به دواي کاردا ده گه پرين .

: ئه و که سانهی ده يانه وي بي کارکردن بزین و چاويان له م شتانه يه ،
به م شيوه يه بيانو ديننه وه . دلنيام ئيستا پيت بلين بو دارشکاندن ،
بيانويه که دينيته وه و خوئی لى لاده دهی ، ده ته وي دار بو من
بشکيني ؟

: ئه گه ر تو بفه رموی من ناماده م ...

: ده ياللا بتبينم ده سبه کاربه ...

سکفارتسوؤف ، به شادي وه ده سته کانی ليک سويی و بانگی
خزمه تکاره که ی کرد : ئولگا ... ئه م کاکه يه به ره عه مباره که با دارمان
بو بشکيني .

کابرای شريپوش ، به خو شحاليه وه شانیکي هه لته کاند و پياوانه
به دواي کاره که ره که دا که وته ري . به پويشتنه که يه وه دياربو
له ئه نجامی ناچاری و برسي تيدا ملی داوه ته به ر دارشکاندن ، پيشيه وه
دياربو هيئده زياد په وي کردبو له خوارده وه دا ، سيس و نابود ببو و
حه زي به کارکردن نه بو .

سکفارتسوؤف ، به په له به ره و ژوری نان خواردن پويشت ، ده کرا له
ژورپرا نيو هه وشه و ژوری عه مباره که ببيني . ئولگا و کابرای جل و
به رگ دواي بيینی چونه هه وشه که و به نيو به فره قوراپه که دا ،
ريگای عه مباره که يان گرت به ر .

ئولگا ده سته کانی له که مری نابون و به رقه وه له کابرای ده پروانی .
ده رگای عه مباره که ی - به ده نگ و جيره جيريکی زوره وه - کرده وه .

سکفارتسوؤف ، که وته بيرکردنه وه : (پيده چی له کاتی قاوه خوارده وه دا
هه لمستاندي ، بويه ئاوا توپه بوه ، چه نده بونه وه ريکی شه رانيه) .
دواي ئه مه کابرای خویندکاری ده رکراو و ماموستا درويينه که ی بيینی
چه سه ر ته لاشه داریک دانیشته و ده سته کرده کوله که ی لچه ناگه
سوره که ی و که وته بيرکردنه وه .

ئولگا ، ته وره که ی هه لدایه به رده می و له رقا تفيکی کرده
سه رزه ويه که ، له جولهي ليوه کانيه وه دياربو کابرای داوه ته به ر
ريژنه ی جنيو و قسه ی نه شيواو .

کابرای شريپوش ، به دودلی و گومانه وه ته لاشه داريکی پاكيشايه
به رده می خوئی و نه زانانه ته وره که ی داوه شانده ، داره که چه نده
که ره تيک به خلوربونه وه په ريه لايه کی ژوره که . جاريکی تر داره که ی
هيئايه وه و تفي کرده ده سته کانی و ئه مجاره يان به ترسه وه - نه کا
ته وره که بکيشي به قاچی خویدا - ته وره که ی داوه شانده ،
ئه مجاره يان داره که په ريه لايه کی تری ژوره که .

سكفارتسوڤ پقى دامركايه وه ، بىرى كرده وه له وهى بهم سه رمای زستانه ، مروڤيكي كارنه كه رو مهست و- له وانه يه نه خوښى - خستبيته به كاركرده وه ! ههستى به خفهت و سه ره گيژكه كرد ، به دهم پويشتنه وه بو ژوره كهى خوښى ، بىرى ده كرده وه : (قهيدى چيه ... نه مه له به رژه وه ندى نه ودايه).

دواى كاترميڤيک ، ئولگا هاته ژوره كهى و گوتى كابرآ كارى خوښى ته واو كرده و داره كانى شكاندون.

: زور باشه ، په نجا كوڤيكي بده رى ، نه گهر چه زيشي ليښه ، با هه مو سه ره مانگيک بيته ئيره و دارمان بو بشكيني ... نه گهر مروڤ بوڤوڤى چه زى ليښت ، هه ميشه كار هه يه بيكات.

له يه كه مين پوڤى مانگى دواتردا ، كابرآى جل و بهرگ شپ ، له گه ل نه وهى كه به ئاسته م ده يتوانى خوښى له سه ر پيښان پاگرى ، هاته وه و بايى په نجا كوڤيكي كارى كرد . ئيدى له وه به دوا زور جارن ده هاته مالى سكفارتسوڤ و هه رجاره و كارپيكيان پى ده سپارد ، جارى به فرى چه وشه كهى پاده مالى ، جارى فهرش و دوشه كه كانى ده ته كاند . هه مو جارپيكيش بيست تا چل كوڤيكيان ده دايه و ته نانهت جارپيكيان جگه له پاره كهى خوښى ، پانتو ليكي كوڤنه شيان دايه .

كاتى سكفارتسوڤ ، ويسى ماله كهى بگوازيتته وه بو ئاپارتمانه نوييه كهى ، بو به ستن و دانانه وهى كه لوپه له كان ، كابرآى جلوبه رگ شپى ، به كرى گرت . نه و پوڤه نه يخوارد بوڤه به لام گرڤومون و بيده نگ بو ، دهستى بو موبيله كان نه ده برد ، سه رى به رده دايه وه و

ده كه وته دواى گاريه كان و ته نانهت هه ولى ده دا خوښى وانيشاندا خه ريكي كاركرده ، له سه رما خوښى كورژ كرده بوڤه ، هه رجارپيكيش گاريه چيه كان گالته يان به ته وه زه لى و بى توانايى و بالئو دپاوه كهى كرديا ، سه رى داده خست و قسه ي نه ده كرد .

دواى گواستنه وهى كه ل و په له كان ، سكفارتسوڤ بانگى كرده لاي خوښى و يه ك پوڤيله كي كاغه زى بو دريژ كرد و گوتى : ده بينم ئاموژگاريه كانم سوڤيان هه بوه و به فيرو نه چونه ، فه رمو نه مه ش له برى ماندوبونه كهت ، ده بينم سه ر خوښ نيت و رقيشت له كاركردن نابيته وه ، نه رى ناوت چى بو ؟

: (لوشكوڤ).

: ئيستا ده توانم كارپيكي ترت ، له راستيدا كارپيكي پاكترت بو ديارى بكه م ، خوښنده واريت هه يه ؟

: به لى .

: به يانى نه م نامه يه ببه بولاي نه و ئاشنايم و وه لامه كه يم بو بينه وه ، كارپكه ، واز له خوارنده وه بينه و گوڤرايه لى ئاموژگاريه كانم به ، ئيستا فه رمو برو .

سكفارتسوڤ ، له خوښى نه وهى توانيبوى مروڤيكي بينيته وه سه ر ريگاي راست ، دهستپيكي كيڤشا به ناوشانى لوشكوڤدا و له كاتى خودا حافيزيشدا دهستى بو دريژ كرد و لوشكوڤفيس نامه كهى وه رگرت و چوه ده رى و ئيدى له وه به دوا جارپيكي تر نه هاته وه به وناوه دا .

دوای دو سال ، جاریکیان سکفارتسوؤ له بهردهم شوینی بلیت برپینی شانویه کدا ، پیاویکی کورته بالایی ، که بالتویه کی کورته یه خه چه رمی له بهردابو و کلاویکی کوئی له سهردابو ، له ته نیشته خوئی وه بیینی . پیاهه کورته بالاکه ، به وپه پری ریژ و شه رمه وه ، بلیتیکی به شی سه روی به کولیک پاره کری .

سکفارتسوؤ ، دارشکینه کونه که ی خوئی ناسیه وه وپرسی : لوئشکوؤ !
ئه وه توئی ؟ چوئی ؟ چی ده که ی ؟ کار و بارت چونه ؟

: خراب نیه ... له فه رمانگه یه ک کار ده که م ، مانگی سی و پینچ رۆبلم هه یه .

: زۆر سوپاس بو خودا ! شتیکی زۆر باشه ! زۆرم پیخوشه ! ئاخه تو به جوړیک له جوړه کان مندالی منیت ، ئه وه من بوم به ره و پینگای پاست پینماییم کردی . پیناچی ئیستاش سه رکونه کردنه کانی منت له بیر چوبینه وه ! باشه ئه وه چی بو ئاوا له ناکا و ون بویت ؟ به لام به هه رحال من زۆر خوشحالم که ئاموژگاریه کانی منت له گوئی گرت .

لوئشکوؤ ، وه لامی دایه وه : منیش سوپاسی تو ده که م ، ئه گهر ئه و رۆژه نه هاتبامه خزمهت به ریژت ده بو ئیستاش رۆلی خویندکاری ده رکراو و ماموستای لادیم گپرابا . به لی له و ماله ی تو دا پزگاریم هات و خو م له و زه لکاوه پیسه هینایه ده ری .

: من هه ست به خوشحالی ده که م له و باره یه وه .

: منیش سوپاسی پینماییم و ره فتاره کانت ده که م ، ئاموژگاریه کانت به سود و پرپایه خ بون ، زۆر زۆر مه منونی به ریژت و کاره که ره به ریژه که شتم ، ئه و ژنه به ریژه ! ره بی خودا بیپاریزی ، قسه کانت

جوان و به سود بون ! ژیانم قه رزاری ئیوه یه ، به لام له پاستیدا ئه وه ی که رۆچی منی پزگارکرد ، ئه و کاره که ره به ریژهت ، ئولگا ، بو .
: چوئن ؟

: هه ندیک جار که ده هاتم بو دار شکاندن بو مالتان ، ئولگا زۆر پرته و بو له ی ده کرد و ده یگوت : (ئاخ له ده ست تو ئاره قخوری نه فره تی ! نه فره تی خوات لیدا) . دواتر له به رامبه رم داده نیشته و خه فه تی لی ده خواردم ، سه یری ده کردم و ده گریا و ده یگوت : (تو که سیکی به دبختی ! نه دنیا ت هه یه نه قیامهت ! که سیکی هه میشه هه ر سه رخوش بیته ، له و دنیا جیگای هه ر دۆزه خه ، هه ی به دبخت !) . قسه ی له م شیوه یه ی ده کرد .

ئه وه نده خه فه تی لی ده خواردم ! ئه وه نده ده گریا ! له گپرانه وه نایهت . به لام ئه وه ی له هه موی گرینگتر بو ، من توانای دارشکاندنم نه بو ، له بری من داره کانی ده شکاندن ، باوه پرم پی بکه له ته وای ئه و ماوه یه دا ، یه ک ته له دارم له مالی ئیوه دا نه شکاند ، هه موی خوئی ده یشکاندن . نازانم چوئن پزگاری کردم ؟ خوشم نازانم له به رچی کاتی روه پوی ده بومه وه ، ئالوگۆرم به سه ردا ده هات و سه ره نجام توانیم واز له خوارندنه وه ش بینم . ته نیا ئه وه م لاپونه که پاکی و بیگه ردی خوئی و قسه کانی بونه هوکاری پزگار بونم ، منی گوپی و ئه و راستیه شم هه رگیز له بیر ناچیتته وه . به هه رحال ئه گهر مو له تم پی بده یته من ده بی برۆم ئه وه نده ی نه ماوه ده ست پیبکات .

ئه مه ی گوت و به ریژه وه داچه میه وه و به ره و به شی سه روی شانوکه به ریکه وت .

کاره سات

(گئیرانه وهی گالیسکه پرائیک)

ئاغا! ئه و روداوهی ئیستا بوئی ده گئیرمه وه ، هه ر له م جهنگه له
بچوکه دا رویدا. ئه و پوژه ، باوکی په حمه تیم ، خودا لئی خوشبی ،
پینسه د پوئلی کاشی پیبو که بریار بو بیبات بو خواوه نی دئیبه که .
ئه وسه رده مه ، په شه خه لکی گونده که ی ئیمه و گوندی (شپلیو
فسکایا) ، زه ویان به کری و هه رده گرت و ئه و پوژه بریار بو پارهی شه ش
مانگی بو به رن.

باوکم ، خودا لیخوشبی ، پیاوکی زور له خواترس بو ، به کورتی
هه م خوینده وار بو ، هه م کلاوی له سه ر که س نه دنا و هه م دللی
که سیشی له خوئی نه د هه ره نجانده و هه چ کاتیکیش خیانه تی نه ده کرد .

لادییه کان زوریان خوشده ویست ، هه رکاتیک بریاربا که سیکیان بو
لای به رپرسیکی شار ناردبا ، یان پاره و شتیان بو شار په وانه کردبا ،
ئه و کاره یان به باوکم ده سپارد .

باوکم به په حمه ت بی ، سه ر و گه رده نیکی له خه لکی ئاسایی درپژتری
هه بو ، به لئی ئاغا ، کوشته و شه یداى فوڈکا بو! مه حال بو به به رده م
مه یخانه یه کدا پروات و لانه دات و گه روی ته رنه کات! ده چوه ژورئ و
هه ندیکی ده خواره وه و ...

هه سستی به لاوازی خوشی ده کرد! بوئه هه رکاتی له نیو لادییه کاندا
پاره یان بو خواوه ن زهویه که کوکردبا یه وه ، له ترسی ئه وه ی نه بادا
به پیوه خه وی لئ بکه وی ، یان پاره که بزبکا ، یان من ، یان
(ئانیوتکا) ی خوشکمی له گه ل خویدا ده برد .

چیت لئ بشارمه وه ئاغا ، که ست ده سناکه وی له نیو بنه ماله ی ئیمه دا
، ئه هلی خوارده وه نه بی! وه ک ده زانی من که سیکی خوینده وارم!
شه ش سالی ریک لای جگه ره فروشیک کارمکرد ، توانای ئه وه م هه یه
له گه ل هه مو مروقیکی خوینده واردا دابنیشم و قسه بکه م! زور
جوانیان گوتوه: (مه ی ، خوینی شه ی تانه) ، ئه م رسته یه م له کتیییدا
خویندوتوه ، ئیستا بو م پونبوتوه وه قسه یه کی زور ژیرانه یه! فوڈکا
په رنگی به پوخسارمه وه نه هیشته! ئه قل و هوئشی لیستاندوم ، وه ک
ده مبینی! بومه ته گالیسکه ران ... وه ک لادییه نه خوینده وار هه کانم
لئ هاتوه! دروست وه ک مروقه گه مره کان! به لئ ئاغا ، ده مویست
ئه وه ت بو باسکه م ئه و پوژه باوکی په حمه تیم نیازی ئه وه ی هه بو
بچپته شار و پاره بو خواوه ن زهویه که به ری ، ئانیوتکای خوشکیشمی
له گه لدا بو ، ئه وکاته ئانیوتکا ، ته مه نی هه ر حه وت هه شت سالییک
ده بو ، مندالئیکی زور ریاش نه بو ، بالاشی ئه وه نده کورت بو ، به
ئاسته م ده بینرا!

ئه و پوژه باوکم تا ده گاته (کالانجیک) ، وشیار ده بی و هه چ گرفتئیکی
نابی ، به لام هه رکه ده گاته ئه وی ، فیله که ی ده که ویتنه وه یادی
هیندستان و به ر له هه مو شتیک خوئی ده گه یه نیته مه یخانه ی (مویسا)

و سئ پەرداخ فۆدکا دەخواتەو. دواى ئەو وەش لەلای ئەو هەمو
خەلگەى نۆو مەىخانەكەو ، دەست دەكا بەقسەى گەرە گەرە: ()
خەلك پىيانوايه من مروڤىكى گچكە و لادىيەكى سادەم! بەلام هەر
ئىستا ،كەلئىرە دانىشتوم و دەخۆمەو ، پىنسىد پۆبلى كاشم لە
گىرفاندايه ، ئەگەر ئارەزوم لىبى دەتوانم بەيەكجار ئەم مەىخانەيه بە
هەمو قاپ و قاچاخەكانىه و تەنانەت بە مویسا و ژن و
مندالەكانىشيه وە بكم ، بەلى ، دەتوانم لەيەك شوين بىكم).

كەمىك لەم جوړه گالئانەى كرد و دواتر گوتى: (ئەى مەسىحيه
ئيماندارەكان! مروڤ ئەگەر لەژياندا پارەى زۆر بى ، بۆنمونه بازركان
يان شتىكى لەو بابەتانه بى ، ئەوا سەرەنجامەكەى هەر بەدبەختيه.
بەلام ئەگەر پارەت نەبى ، ئەوا كيشەشت نيه . ئەگەر لە ژياندا
دەولەمەند بى ، دەبى هەميشە دەستت بەگىرفانته وە بيت ، نەكا
گىرفانت بېرن. مروڤ ئەگەر پارەى زۆربى ، ژيانىشى سەخت دەبى).
ئەلبەتە ، ئەوانەى لە مەىخانەكەدا بون ، وشيار و مەست و
سەرخۆشەكان ، گوپيان لەم قسانەى باوكم بو.

ئەوكاتە ، تازەخەرىكى دروستكردنى ئەم هئلى شەمەندەفەرى
كالانجىكە بون . خەلكىكى زۆر لەهەمو شوينىكەو وە هاتبون و كارىان
تيدا دەكرد ، جوړەها مروڤيان تيدا بو ، لەكەسانى باشەو و بىگرە تا
هەرچى و پەرچى و چەتون ، وەك مار و مىرو پزابونە ئەم ناوچەيه .
باوكى پەحمەتىشم ، دواى ئەو قسانەى كردبونى ، زانىبوى چ دەسكە
گوڤىكى بەئاودا داو! بەلام تازە چى؟ كار لە كار ترازابو ، كاتى

قسە لە دەم دەرچو چۆلەكە نیه بتوانى بىگریتەو. بەلى ئاغا! باوكم
، بەنىو جەنگەلەكەدا دەپوات ، لەپركاتى سەپرىكى داوہى خوئ
دەكا ، دەبىنى چەند سوارىك بە چوارنالە دواى كەوتون.

بەلى ئاغا ، چىت لى بشارمەو ، گەرچى باوكم مروڤىكى نەترس و
بەجەرگ بو بەلام ئەمجارەيان زۆر ترسابو. ئەو جادەيهى بە ناوہندى
جەنگەلەكەدا دەپوشت ، جادەيهكى تايبەت بە گواستەوہى دار و كا
و ئەم جوړه شتانه بو ، هىچ هۆيەك نەبو بۆئەوہى كەسك لەم
كاتانەدا بەوشوینەدا گوزەر بكات ، جگە لەوہش ، ئەگەر كارىكيشيان
هەبوايا و بەو جادەيهدا هاتبان ، هەرگىز بۆ كارىكى باش ، بەم
شيوہيه ئەسپەكانيان نەدەرەتاند.

باوكم پويكردە ئانىوتا و گوتى: كچم ، ئەو دوامان كەوتون ، زۆر
خيرا دين ، كارىكى هەلەم كرد ، دەبوايا لەو مەىخانەيهدا گرىابام و
قورم پىوبا ، پاستيان گوتو: (زمان بەلای سەرە). هەست دەكەم
توشى بەلایەك دەبين.

دواى يەك دو خولەك كىك بىركردنەو لەچارەسەركردنى ئەو دوخە دژوار
و نالەبارەى كە تىكەوتبو ، بە ئانىوتای خوشكمى گوت: (كچم
پەوشەكە دژوارە! دوامان كەوتون ، گوپىگرە كچم ، وەرە ئەم
پارەيه بگرە و لەژىر كراسەكەت قايمىكە و بپۆلە ژىر ئەو بنەدارانە
خۆت بشارەو ، ئەگەر ئەو حەرامزادانە هيرشيان كرده سەرم تو
پاكە و خۆت بگەيهنەو دايكت و پىي بلى پارەكە بداتە دەستى
كوپخا. هەولده كەس نەتبىنى ، بەنىو جەنگەل و ئاودرەكاندا بپۆبا

کهس نه تبینی ، برۆکچم ، برۆ به ته مای خوا ، مه سیح پشت و په نات
بی).

باوکم پاره کهی دایه دهستی ئانیوتکا و ئه ویش گورج راپکرد و خوئی
په ستایه بنه داریکه وه و خوئی له بنیدا شارده وه ، دواى که میك سی
سواره که خوئیان گه یانده گاریه کهی باوکم و یه کیکیان که لچ
ئه ستوریکی که ته ی زله بو ، کراسیکی له بهن چنراوی سوری له
بهردابو و پیلاوه کانیشی زور گه وره بون. به لام دوکه سه که ی تر جل و
به رگی شپو دراویان له بهردابون ، دیاربو له کریکاره کانی دروستکردنی
هیلى شه مه نده فه ره کهن ، باوکم باشی بوچوبو ... ئه و که ته یه ی که
کراسه سوره که ی له بهردا بو ، هات و پییشی به گاریه که ی باوکم گرت و
ئابلوقه یاندا.

: پاره سه ته هه ی وا و لیکراو! کوا پاره کانت؟

: کام پاره ؟ لاجن له بهرچاوم ده ی ، برۆن گوړتان گومکه ن.

: ئه و پاره یه ی بریاره بیده هته خاوه نی دئ ، وا و لیکراو ، هه ی
که چه ل ، خیرا بیته ئه و پاره یه م بده یه ، ئه گینا وات لی ده که م
ده رفه تی په شیمانبون هت نه مینى .

دواتر دهستیانکرد به هه ره شه کردن ، به لام باوکم له بری ئه وه ی
ده ست به پارانه وه و شین و گریان بکات ، خوئی لی تورپه کردن و
دهستی کرد به جنیو دان: (به نه فره ت بن ، بو وازم لیتا هیتن ،
حه رامزاده یه ، له خواناترسن! ره بی تا عونتان لیدا ، من ده زانم ئیوه
له جیاتى پاره ، پیوستیتان به قامچیه ، ده بی ئه وه نده قامچیتان

لی بدری ، شوینه که ی تا سی سالی تر ئازاری هه بی ، برۆن ون بن
له بهرچاوم هه ی گه مژدینه ، ناچارى ئه وه م مه که ن به رگری له خو م
بکه م ، له بن کراسه که مه وه ده مانچه م هه لگرتوه).

دزه کان به م قسانه ی باوکم تورپه بون و به شه ق و مست به ربونه
گیانی .

ته واوی گاریه که یان پشکنی ، جل و بهرگ و ته نانه ت نیو
پیلاوه کانیشیان پشکنی ، کاتی بینیان تا لیده ده ن تورپه تر ده بی و
زیاتر جنیو ده دا ، ئیدی به جوړه ها شیوه که وتنه ئه شکه نجه دانی .
ئانیوتای خوشکیشم ، له ژیر بنه داره که وه ته واوی ئه م کاره ساته ی
به چاوه کانی خوئی ده بینی ، کاتی سهیری کرد باوکم له سه ر زه ویه که
که وتوه و قرخه قرخیتی ، وه ک تیریک له که وان ده رچوبی ، له جیی
خوئی ده رپه ری هه رچی هیژیک له جه سه تیدا بو ، دایه قاچه کانی و
به نیو جه نکه له که دا و به نیو شیو و ئاودرپه کاندایه ، به ره و مال راپکرد .
له وپوه تا مال ، نزیکه ی نو کیلو مه تر ریگا بو! ئه م ماوه یه
هه رکه سیك بیته ئه مجار ئه گه ر بتوانی به کارژیریک بیبری .

ئه و کچوله به سه ته زمانه ، هه نگاوئیک ده چوه پیش و دوان بو ئه ملا و
ئه ولا ده رویشته ، جگه له وه ش ، پاکردن به پیخواسی به نیو ئه و درک و
داله جه نکه لیه دا ، کاریکی هینده ئاسان نیه و له هه مو که سی
ناوه شیته وه . ده بی به ری قاچه کانی خارابن و راهاتی . تو ده زانی
کچه کانی ئیمه ته نیا ئه وه ده زانن له به رامبه ر سوپه دانیشن ، یان
له نیو حه وشه دا سیس هه لگه رین ، هه مویان له جه نکه ل ده ترسین .

ٲانيوٲا ، لای خوژئاوابون ، هه رچی چوٲنیک بی ، خوئی گه یاندبوه کوخته یهک ، ئه و کوخته یه مالی کابرایه کی جه ننگه لوان بو ، وهك چوٲ له جه ننگه له که وه دیاره ، له و دیوی (سوړخوٲکوٲه) هوه یه ، له وسه رده مه دا بازرگانه کان جه ننگه له که یان بو دروستکردنی خه لوژ به کری گرتبو ، خوشکه که له ده رگایدا ، ژنی جه ننگه لوانه که ده رگای لی کرده وه ، ٲانیوٲای به سته زمان هه رکه چاوی به ژنه که وت ، یه کسه ر فرمیسیکی به چاواندا هاتنه خواری و هه مو پوداوه که ی بو گپرایه وه .

ژنی جه ننگه لوانه که ش به زه یی پیدا دپته وه و ده لی: خوشه ویسته که م! کچه جوانه که م! کچه بچکوله که م! خودا توئی پاراستوه! کچه نازداره که م ، تو و هره جاری شتیك بخو!

ٲانیوٲکای برده نیو کوخته که و نان و ئاوی دایه و ته نانه ت به شیوه یهک سه رنجی ٲانیوٲکای بوخوئی پاکیشا ، بی دودلی پاره که ی ده داتی هه لیبگریٲ .

: کچه که م! نوری چاوم! پاره که له شوینیکی باش هه لده گرم ، سه به ینیش هه رکه خوړ هه لات دهیده مه وه ده ست و بو خوٲم ده تبه مه وه مالی .

ژنه پاره که ی له خوشکه که م وه رگرت و دواتر خوشکه که می له سه ر سه کوئی سوٲبه که ، وانا ئه و شوینه ی که گسکی له سه ر هه لده خه ن ، له نه نیست کچه که ی خوٲیان - که هاوته مه نی ٲانیوٲای خوشکم بو - خه واند .

دواتر خوشکه که م ده یگپرایه وه ده یگوت : (بوٲنیکی ئه وه نده خوٲ له گسکه کانه وه ده هات ! ده تگوت گولاوه !) .

ٲانیوٲکا پاکشا ، به لام خه وی لی نه ده که وت ، که وتبوه بیری باوکمه وه و له بنه وه ده گریا ، هه م ترسابو هه م به زه یی به باوکمدا ده هاته وه .

به لی ئاغا ، به کورٲی بیپر مه وه ، دوا ی یهک دو کاژیر ، ٲانیوٲا بینی که وا ئه و سی چه ته یه ی له باوکمیاندا ، وه ژور که وتن .

کابرا لچ ئه ستوره که ، که کراسیکی له به ن چنراوی سوری له به ردا بو و سه رکرده ی دوانه که ی تر بو ، به ره و لای ژنه چو و گوتی: (ژنه که ! ئه مړو له خوٲرایی یه کیکمان داکوتا ! لای نیوه پویه که وتینه کوتان و تیئه لدانی ، به لام یهک کوٲبیکمان لی هه لنه کړاند ، به لاش کوشتمان) .

دیار بو کابرای لچ ئه ستور میړدی ژنه بو ، هاوړی جل و به رگ دپاوه کانیشی گوتیان: (به لاش کوشتمان ، به خوتو خوٲرایی ده سستی خوٲمان به خوٲین ئالوده کرد و ئه و قه تله مان خسته گه ردنی خوٲمان) .

ژنی جه ننگه لوانه که ، سه یریکی هه رسیکیانی کرد و که وته پیکه نین .

پیاوه که ی لی پرسی: گه مژده ئه وه چپته ؟ به چی پیده که نی؟ : به وه پیده که نم لیسه نه خوٲنم پرشت ! نه قه تلم کرد ! به لام

پاره که شم به ده سته ینا !

: کام پاره ؟ ئه م فروفیشاله چپه ؟

: ده که وایه و هره سه یری ئه م فروفیشاله بکه .

ژنه‌ی نه‌فره‌تی ئه‌مه‌ی گوت و به‌سته‌که‌ی کرده‌وه و پاره‌که‌ی نیشان‌دان.

دواتر به‌سهره‌اتی هاتنی ئانیوتکای به‌وردی بوگیترانه‌وه.

پیاوکوژه‌کان ، به‌شادی خوشحالیه‌وه دانیشتن و پاره‌که‌یان له‌نیو خویاندا به‌ش کرد ، هینده‌ی نه‌مابو له‌سه‌ر چوئیتی دابه‌شکردنه‌که ، لییان ببیته‌شهر و کیشه . به‌لام سه‌ره‌نجام ریکه‌وتن و که‌وتنه قوزه‌له‌قورت کردنی خواردنه‌که‌یان.

ئانیوتکای به‌سته‌زمان ، له‌وشوینه‌ی لئی پاکشابو ، گوپی له‌هه‌مو قسه‌کانیان بو ، وه‌ک بی ناو ئاو ده‌له‌رزی ، ئه‌دی چ بکا؟ چی له‌ده‌ست ده‌هات؟

له‌قسه‌کانیانه‌وه بو‌ی رونیووه باوکمیان کوشتوه و تهرمه‌که‌شیان فری داوه‌ته‌ناوه‌ندی جاده‌که . هیچ ریگاچاره‌یه‌ک به‌و می‌شکه بچکوله‌یه‌ی ئه‌وخوشکه داماره‌ی مندا نه‌هات ، ئه‌و کچه‌که‌مفامه‌ وایده‌زانی هه‌رچی سه‌گ و گورگ هه‌یه‌که‌وتونه سه‌ر تهرمی باوکه و هه‌لیاندریوه و سه‌رگه‌رمی خواردنین ، پی‌ی وابو ئه‌سه‌په‌که‌شمان ملی به‌جه‌نگه‌له‌وه نابی و بویته‌ خوراکی گورگ و درنده‌کان. وا بیرى ده‌کرده‌وه هه‌ر بگاته‌وه مالى ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یتوانیوه پاره‌کان بپاریزی ، لئی ده‌ده‌ن و ده‌یخه‌نه ژوریکه‌وه.

به‌لام دزه‌کان دواى ئه‌وه‌ی ژه‌قنه‌بوته‌که‌یان خوارد و زگیان تیر بو ، ژنه‌یان نارد بچی فودکا و شه‌راب و شیرنیان بو بکری . به‌کورتیه‌که‌ی به‌پاره‌ی خه‌لك ، کوپی شادی و مه‌یخواردنه‌وه‌یان ریکه‌خست.

ئو سه‌گ ره‌فتارانه ، دواى ئه‌وه‌ی بتلی شه‌راب و فودکاکانیان چوپر کرد ، جاریکتر ژنه‌یان ناردوه بو فودکا. هاواریانده‌کرد: (ده‌بی تا به‌یانی به‌خوشی رایبویرین! به‌وه‌مو پاره‌یه‌ی ده‌ستمان که‌وتوه بوچی به‌خوشی راینه‌بویرین؟ ئه‌مرو بخو و سندان له‌به‌یانی).

لای نیوه‌شه‌وی ، هه‌مویان مه‌ست و سه‌رخوش ، جاریکی تر ژنه‌چو فودکایان بو بینی.

جه‌نگه‌لوانه‌که به‌نیو ژوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو و پیاسه‌ی ده‌کرد ، گوتی: کورینه‌ ده‌بی ئه‌و کچه‌له‌ناوبه‌رین ، ده‌نا سه‌ره‌له‌به‌ری کاره‌که‌مان لی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه ! ئه‌گه‌ر زیندو بمینی ، سه‌به‌ی ده‌بیته‌ شاهید به‌سه‌رمانه‌وه .

هه‌مویان کوک و هاوړا بون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچوئیک بوه ئه‌و کچه له‌ناوبه‌رن. راسته‌ کوشتنی مندالکی داماو و به‌سته‌زمان کاریکی سه‌خته و ئه‌م کاره‌ته‌نیا له‌که‌سانی شییت و سه‌رخوش ده‌وه‌شیته‌وه بتوانن مندالک گۆشاوگۆش سه‌ره‌برن. نزیک به‌کاژیریک له‌نیو خویاندا گفتوگویان کرد ، هیچ کامیکیان ئاماده‌ نه‌بو سه‌ری به‌ری! هینده‌ی نه‌مابو له‌نیو خویاندا پیکدا هه‌لپژین. سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتن تیروپشکی له‌سه‌ر بکه‌ن و به‌ناوی کی ده‌رچو ، ئه‌و سه‌ری به‌ری. تیرو پشکه‌که‌ش به‌ناوی کابرای جه‌نگه‌لوان ده‌رچو ، ئه‌ویش به‌رداخیک فودکای هه‌لقوراند و چو ته‌وره‌که بینی.

ئانیوتای خوشم ، راسته‌ هه‌ندیک گیزۆکه‌یه ، به‌لام ئه‌و فکهری که له‌وکاته‌دا به‌و می‌شکه بچکولانه‌ی ئه‌ودا دیت ، ته‌نانه‌ت به‌بیری

مروغه زور زيرك و خوینده واره کانیشدا نایهت. پیده چی خودا به زهیی پیداهاتیبته وه و ئەم بیروکه یه ی خستبیتته میشکیه وه ، یان له ترسی گیانی خوئی میشکی وه کار که وتبی. ئەگەر هەرچیە کیشیان بیت ، ده کری بلی خوشکه که م له و پیاوکوژانه زرینگتر بوه .

به لئی ئاغا ، ئانیوتا به ئاسپایی له جیگا که ی خوئی ههستا و له خودا پاراپیه وه و ئەو به تانیه چه رمینه ی که ژنه که به سه ریدا دابو ، له سه ر خوئی لایدا و دای به سه ر کچی جه نکه لوانه که دا که هاوته مه نی خوئی و له تهنیشتی وه نوستبو. دواي ئەوهش ئەو بلوزه ی که ژنه که دابوی به سه ر کچه که یدا ، دای به سه ر خویدا و به به رده م پیاوکوژه کانددا تیپه ری و له کوخته که چوه ده ری .

دواتر ئەوانیش کچی جه نکه لوانه که یان گرت و ههستیان پینه کرد و خوشبه ختانه له و کاته شدا ژنه چوبو قودکا و شه راب بکری ، ئەگینا مه حال بو ئانیوتای خوشکه که م بتوانی گیانی خوئی له و ته له یه دا پرگار بکا .

به لئی ئاغا ، ژنان چاویان زور تیژه ! ئەمهش تاییه تمه ندیه کی خویانه . ئیدی ئانیوتا له کوخته که وه ده رکه وت و به ئومیدی خودا رایکرد . پاشماوه ی ئەوشه وه ی به سه رگه ردانیه وه له جه نکه له که دا به سه ربرد ، لای به یانی جه نکه له که ی بری و گه یشته سه رجاده ، به ریکه وت له و کاته دا (یوگور داقیلیچ) ی کوئخای ئاوی ، به ره حمه تبی ، به مه به سستی ماسی گرتن ، به ویدا دیت . ئانیوتکاش خوئی گه یاندبویه و هه مو پوداوه که ی به وردی بو گیرابوو ، ئەویش ره بی خودا لئی

خوشبیت ، وازی له خیر و بیری ماسی گرتن هینابو و خیرا گه رابوو ه ئاوی و خه لکی تیگه یاندبو و به ره و کوختی کابرای جه نکه لوان وه ریکه وتبون .

کاتی گه یشتبونه کوخته که ، بینیبویان پیاوکوژه کان مه ست و سه رخوش ، هه ریه که یان له گوشه یه که و وتبون و ژنی جه نکه لوانه که ش مه ست و بی خه به ر ، وه ک پارچه په لاسیک لئی که وتبو .

به ره له هه مو شتیک ، جوان کوخته که یان پشکنیبو و پاره کانیا ن دوژیوو .

دواتر چاویان به سه کوئی سو به که ده که وی و له گه ل دیمه نیکدا به ره وپو ببونه وه خودا به نسیمی که سی نه کات ، کچه بچکوله که ی کابرای جه نکه لوان له ژیر به تانیه چه رمینه که وه ، سه ری خویناوی له لایه ک و جه سته بچکولانه که ی له لایه کی تر بو .

پیاوکوژه کان و ژنه که یان له خه و قیت کردنه وه و ده سستی هه رچواریان له پشته وه به ستنه وه و دایاننه ده سستی ده ولته . ژنه که یه کبین ده یزیکاند ، به لام میرده که ی واتا کابرای جه نکه لوان ته نیا سه ری ده له قاند و ده پاراپیه وه : (من سه رخوشم برا ! په رداخیک قودکام ده نی ! سه رم خه ریکه ده ته قی) . ئیدی ئەوه بو دواي ماوه یه ک دادگایی کران و هه مویان به پیی یاسا به توندی سزای خویان وه رگرت .

* * *

به‌لی ئاغا ، ئه‌وه‌ی بو‌تۆم گێرایه‌وه ، له‌و‌ج‌ه‌نگه‌له‌ی ئه‌و‌دیو
شیوه‌که‌وه‌ پویدابو ، گهرچی له‌م‌کاته‌دا ، له‌به‌ر‌تیشکی سوری
خۆره‌تاوی ده‌مه‌و‌ئێواره ، که‌خه‌ریکه‌ ورده‌ ورده‌ له‌پشتی
جه‌نگه‌له‌که‌وه‌ کال‌ ده‌بیته‌وه‌ و‌ ئاواده‌بی ، به‌ باشی نابینری. منیش
ئه‌وه‌نده‌ زۆریلێم کرد ته‌نانه‌ت ئه‌سپه‌کانیش هه‌نگاوه‌کانیان سست بو
، ده‌تگوت ئه‌وانیش گوێیان لێگرتوم. هه‌یه‌ها‌ حه‌یوان هه‌یه‌ها ... ده‌ی
بجولێ هه‌یه‌ها ... بریاره‌ ئاغا پاداشتێکی باشم بکا ... هه‌یه‌ها.

یه کیك وهك هه مووان

باوکی خیزانیک که مال و منداله ناخوره کانی بو به سهر بردنی سی مانگی هاوین ، بردبونه هاوینه واریک.

کاژیریک بهر له وه پیکه وتنی شه منده فەر ، به هردو دهستی پر له زهرف و شتومه کی له چه شنی شوشه فانوس و پاسکیل و که رسته ی یاریکردن و تابوتیکی بچوکه وه ، به ره و مالی ناشنایه کی ده که ویته ری. هیلاک و ماندو خوئی ده خاته سهر قه نه فه یه ک و به شپزه بیه وه سهیریکی ده وره یه ری خوئی ده کات و به نیگه رانی و هه ناسه برکیوه ، ده لی: هاوریکی خوشه ویست ... تکایه کم لیت هه یه ... تابه یانی ده مانچه که تم بده ری ... مه ردی خودابه و نه م داواکاریه م رت مه که ره وه .

: ده مانچه ؟ ده مانچه ت بوچییه ؟

: پیویستمه ... ئای خودایه ! په رداخیک ئاو ... خیرا په رداخیک ئاوم بده نی! ... به لی پیویستم به ده مانچه یه ... بریاره نه مشه و به نیو جه نکه لیک تاریک و چرپا بروم ... له بهر نه وه ... هه ربو دلنیایی و خو پاراستن پیویستم به ده مانچه یه ... سبه ینی بو ت دینمه وه ...

208207

خاوه نمال ، واتا ناشنایه که ی ، سهیریکی بو خساری ره ننگ لیبراو و شه که ت و ماندو و له ئاره قه دا شه لالی باوکی خیزانه که ده کات و به سه رسوپمانه وه شانیک هه لده ته کینی و ده لی: ئیفان ئیفانو فیج ، به سهر و شکله وه دیاره دروده که ی! ده چی بو کام جه نکه لی تاریک؟ پیموایه فکریکی خراب له که لله ی داوی! پیده چی نیازت خراب بی! پیم بللی بزانه چی پویداوه ؟ نه م تابوته چییه ؟ هاوری ، باش نایه یته به رچاوم!

: ئاو ... په رداخیک ئاو ... ئای خودایه ... جاری لیمگه ری با هه ندیک پیشوبده م ... ژیا نی سه گم هه یه . به هه مو بونمه وه ، هه ست ده که م ده ماره کانی میشکیان ده ره یئاوم و خه ریکن له سهر ناگر ده مبرژینن و ده مکه نه که باب ... باوه رم پییکه ئیدی توانای دان به خودا گرتنم نیه ... تو خودا! تو پیروزیه کانی نه و هاورییه تیه مان! پرسیارم لی مه که بوچییه ؟ مه چوره ناو نه م ورده کاریانه وه ... ته نیا ده مانچه که ... تکات لی ده که م ...

: به سه ئیفان ئیفانو فیج! پیم نالی تو که ی نه وه نده لاواز و بی وره بویت ؟ له خوابه زیاده بی خاوه نی کو مه لیک مندالی ، کارمه ندی ده ول ته ی ، شه رمت هه بی هاوری! شوره بیه !

: ده تو خودا نه گه ر توش واز نه هی نی! دلته به وه خوشه له شار داده نیشی و ناگات له و هاوینه واریه نه فره تیانه نیه و خه ریکی سه رکونه کردنی نه م و نه ویت و باسی شه رم و ئابرویان بو ده که ی! ئاو ... په رداخیک ترم بوینن ... نه گه ر تو له جیگای من بویتایه ،

ئەو قسانەت نەدەکرد ... بۆ تېنناگەي ھاوپرى! من بومەتە قوربانى!
بومەتە ولاغىكى باربەر! بومەتە كۆيلە! ھىندە نارپەسەنم ،
چاۋەپوانى پودانى موعجىزەيەكم بۆيە تا ئىستا ژياوم و خۆم پەوانەي
ئەو دنيا نەكردو! برا من بونەو ھەريكى بى ئىرادە و كەللەپوچ و
دەبەنگم! نازانم لەبەرچى تائىستا لەژياندا ماوم؟
باوكى خىزانەكە ، لەجىگاي خۆي قىت دەبىتەو ە دەستەكانى
پادەو ەشېنى و دەكەو یتە ھاتوچوكردن.

دواتر بەخىرايى بەرەولاي ئاشناكەي دەچىت و دوگمەي چاكەتەكەي
دەگرى و ھاوار دەكا: لەتو دەپرسم! بۆچى تا ئىستا ماوم؟ بۆچى
دەبى لەم دنيايەدا بەشى من ھەر ئازارى دەرونى و جەستەيى بى؟
پروانە ھاوپرى ، قبولمە مروڤ خۆي تەرخانكات لەپېناوى فلانە ئامانچ و
فلانە كىشەدا و گيانى خۆشى بەخت كات! بەلام خۆبەختكردن
لەپېناوى داوينى كراسى ژنانە و تابوتى مندالان و شتى لەم بابەتە ...
بەپراستى كارىكى گەمژانەيە! نا نا سەدجار دەلېم نا! ئىدى تەواو لە
توانامدا نەما.

: باشە تو بۆ ئاوا ھاوار دەكەي؟ لەسەرخو ، دراوسىكان گوپيان
لېدەبى!

: گوپيان لېدەبى باگوپيان لېبى! بۆمن ھىچ جياوازيەكى نيە ، ئەگەر
تو ش دەمانچەكەم نادەيتى ، دەچم لە كەسىكى تر ەريدەگرم ...
ھەر دەبى خۆم بكوژم ، ئىدى پېويست بەم قسانە ناك!

: گوپىگرە ھاوپرى! دەتو پراوہستە! دوگمى چاكەتەكەم دەپچرېنى!
ھىمن بە ، بابزانم كىشەكەت چيە؟
: كىشە؟ لەكىشەي من دەپرسى؟ پراوہستە با بو ت بگېرمەو ە ،
پراوہستە با قسەت بو بكم ... ئىھ ... بەلكو ئەو قورساييەي
كەوتوتە سەرشانم بېرېك سوكتربىت! ... ەرە دانىشە ... نامەوي زور
درىژەي بدەمى ، بەپەلەم ، دەبى فرىاي شەمەندەفەر بكمەم ،
بەرلەو ەي بجمە وىستگەش دەبى بجم سەرىك لە (تيو تريموڤ) بدەم و
دو قتمو ماسى سوپر و نيو كىلو شەربەتېش بو (ماريما
ئوسىپوڤنا) - پەبى خوايە شەيتان لە دوزخدا زمانى لەبنەو ە
دەريپنى - بكم.

ئىستا گوى بگرە ، پىمخوشە ئەگەر ەك نمونەيەكېش بى ، ەل و
مەرجى ژيانى ئەمروى خۆمت بو بگېرمەو ە ، خوت دەزانى دەبى
لەكاتزىمىر دەي بەيانىو ە لە شوپنى كارەكەم ئامادەم و تا كاتزىمىر
چواري ئىوارى ئازار بچىژم ، مېش و گەرما و ئەمانەش لەولاو ە
پراوہستن. كاتبى فەرمانگەكەمان پشوى ەرگرتو ە (خراپوڤ) یش
خەرىكى ژن ھىنانە ، ئەوانەي ترىش گرفتارى ھاوينەوار و عىشق و
شانو و شتى لەم جوړەن ، ھەمويان مەست و خەوتو و ماندون ... نە
بەھوش دېنەو ە و نەپەندىش لەم كارانەيان ەردەگرن ... ئىش و
كارەكانى كاتبەكە ، كەسىكى تر ەلېدەسوپرىنى كە گوپى چەپى
كەرە و بەم دوايانەش كەوتوتە داوى خۆشەويستىو ە ... بەھەزار
حال نامەي ھاتو و روپىشتو ، لەيەكتر جيا دەكاتو ە . كەللە پوچىكە

، وهك ده لئین هەر له بر جیا ناکاته وه ، بۆیه ناچارم زۆریه ی کاره کان خۆم بیکه م.

سو پاس بو خودا کاتیک خراپوژ و کاتبه کهش له فه رمانگه نه بن ، کهس نازانی کام نامه له کوپوه هاتوه و کام نامه ده بی بو کوئی بنێردری ... هه مو یان شیتانه په له یانه ، له چاولیکنانیکدا توپه ده بن و ده یکه ن هات و هاوار و هۆسه یه ک ، ئه وسه ری دیار نه بی ، به کور تی سه گ خاوه نی خو ی نانا سیتته وه ... کاری فه رمیش لیکدا لیکدا ، بی پسانه وه به رده واهه ، ده لئیی شه پوله کانی ده ریایه ! ... به پاس تی تا قهت پرۆکی نه ... به م دوایی دواییانه ش کاکی سه روکی فه رمانگه ، توشی نه خووشی (سیاتیک) بو ه و له لایه کی تریشه وه خه ریکی ته لاق و ته لاقکاریه ، ئه وه نده ده کپوژیتته وه و شین و شه پوژیه تی ، ئاسوده یی له هه مو ان هه لگرتوه ، ئیدی کارکردن له گه لیدا زۆر ئه سته م بو ه .

لیره دا باوکی خیزانه که ، هه لده سیتته سه ری ، به لام یه کسه ر داده نیشیتته وه و دریزه ی ده داتی: باوه ریم پیکه ئه وانه ی بو م باسکردی ، هه ره مو یان شتی بی نرخ و بی بایه خن. گو ی پاگره با کروکی کیشه که ت بو بگپرمه وه: مان دو و مر دو له فه رمانگه ده گه ریمه وه ، هه یچ هیوا و ئاره زویه کم نیه جگه له وه ی بوخو م قوزه لقو رتیک بخو م و کارژیک سه رم بخه مه سه ر سه رین و بنوم. به لام نه خیر! وه بیرم دیتته وه ماله که م بر دو ته هاوینه وار ، و اتا بومه ته کو یله ، بومه ته تانجی و ده بی را که م و ئه و ئه رکه ی پیان سپاردوم جیبه جی بکه م.

ده زانی له و هاوینه واره ی ئیمه دا مو دیلیکی سه یر دا که وتوه ؟ جگه له ژنه که ی خو ت هه مو که له پوت و کر میکی نیشته جی هاوینه وار ، به مافی خو ی ده زانی هه زار ویه ک ئه رکت پی سپیری.

بو نمونه ژنه که م فه رمانده دا بچه لای به رگدروه که ی و له به ر ئه وه ی کراسه که ی پا ن و شان ه کانی ته سک دوریوه ، له گه لیدا بیکه مه فه رته نه و هات و هاوار. هه روه ها ده بی پیلاوه کانی سو تچکاش له گه ل خو م دا به رمه شار و بیانگو م ، بایی بیست کو یکی ش ئا وریشمی سور - ئه ویش وه ک ئه ونمونه ی ده مده نی - و سی (ئارشین*) به نیش بو ژن خوشه که م بکرم ... را وه سته با لیسته که ت بو بخو ینمه وه ، لی ره دا ده ستی برد له گیر فانی چا که ته که یدا کاغه زیکی نوشتا وه ی ده ره ی نا و به رقیکی شیتانه وه

که وته خو یندنه وه ی : (شوشه فانوس یه ک دا نه ، گوشتی گا نیو کیلو ، ده سک و ئاوانه که له شار ه و به ریته هاوینه وار ، بایی بیست کو ییک ئه سید فنی ک ، ده رمان می شوله ، بیست بتل بیره ، یه ک قتو سرکه ، مه مکه بن دی ژماره ۸۲ له دوکانه که ی (گو دو ژو ف) بو خاتو ماد مو از یل شان سو ، بال تو پایزی و پیلاوه کانی میشا به رمه هاوینه وار). ئه مه تا ئیره ی لیسته که ، ورده فه رمانی خ زمان و مالی خو مان بون ، لی ره وه نو ره ی ئه و ئه رکانه یه که ئاشنا و دراوسی خو شه ویسته کان - نه فره تی خوا یان لی بی - پیان سپاردوم : به ریز (فیلا سین) و ژنه که ی سه بی نی سال وه گه ری له دایک بونی منداله که یانه و ئاهه نگی بو ده گپرن و من ده بی بچم پاس کیلیان بو بکرم و له گه ل خو م دا بو یان

بهرمه وه ، منداللهه كهى خاتو (كۆركين) مالاوايى له ژيان كردوه و دهبى من تابوتىكى بو به پادان بدهم و ئىوارى بويان بهرمه وه . (ماريا ميخايلوڤنا) سال دوانزه مانگ خهريكى مرهبا دروستكردنه و بهو بوئيه وهش واپويست دهكا بنده هه مو روژى هه لتهك هه لتهك ههشت كيلو شه كر بدهمه كوئما و بوى بهرمه وه ، ژنه كهى سه رههنگ (فيخرين) له سه ر مانگ و روژى خوئيه تى و بهم زوانه ده زى ، كه بنده له و پرۆسه ي زگپريه دا ، ته نانه ت له خه ونيشدا ، بچووكترى روئم نه بوه ، ئىستا ده بى من بچمه خزمهت مامانيك و كات و ساتى هاتنى بو هاويينه واره كه ، واتا ئه و شوئينه ي خانم لى ده زى ، له گه ل مامانه كه دا بپرينمه وه ... ئه وه چه ند ورده فه رمان و پاسپيرى له چه شنى نامه و گوشت گا و ته له گرام و ده رمانى ددان و ئه وانه هه ر وازيان لى بينه . هه ر ئىستا كه له گه ل توڊا خه ريكى قسه كردنم پينچ دانه ليستم له گيرفاندايه ، بوئم نيه به مو سه رپيچى له جيبه جيكردى ئه م فه رمان و پاسپيرى به كمه م . به راسه تى كارىكى قيژه ونه و نيشانه ي پرو پوچى منيشه . سندان له هه موياندا ، هينانى پينچ مه ن شه كر و مامانيك ده خه نه ئه ستوى تووه و به كارىكى نه شياويشى نازانن و زوريشيان به لاوه ئاساييه !

ئه گه ر بيتو نه چيته ژير بارى ئه م ورده فه رمان و پاسپيرى به وه ، ئه وا ده بيه كه سيكى هيج و پوچ و نارپه سه ن ! چ ترسناكه ! خودا نه كات داواكارى يه كيك له م (كۆركين) و هاوشيوانه ي جيبه جى نه كه م ! ئه وسا ده بينى چون ژنه كه م _ بهر له هه مو كه سى _ چه شنى ماينيك

له سه ره ر دوپاشوى پاده وه ستى و ده حيليني : (ئهدى من چى وه لامى خاتو شازاده ماريا ئه ليكسيوڤنا بدهمه وه ؟ ئاخ ئاخ) ... سندانى ليدا ... به م شيوه يه سه ير كه ، ده بينى چون دواى كوئايى هاتنى كارى فه رمانگه ، له وماوه كورته دا له ترسى ئه وه ي نه بادا شه مه نده فه ره كه بپوات ، ده بى چه شنى سه گيك كه زمانى ده ره يناوه و هانكه هانكييتى ، به ناوشاردا غارده م و نه فره ت له م ژيانه بكه م ... له دوكانيكه وه بو ده رمانخانه ، له ده رمانخانه وه بو لاي به رگدرو ، له لاي به رگدرو وه بو دوكانى خوڤاك فروشى ، له ويوه دوباره بو ده رمانخانه ، له شوئينيك پارهم لى بزر ده بى ، له شوئينيك له بىرم ده چى پاره بدهم ! ئيدى دوايى له دواوه بانگم ده كه ن و ده يكه نه هات و هاوار و پيسوا ده بم . له شوئينيكي تر له ئه نجامى په له په لدا قاچم له داوينى كراسى شوڤرى ژنيك گيرده بى كه له پيشمه وه ده روا ... تف له م روژگار ! مروڤ له م هاتوچويه دا به ئه ندازه يه ك شل وكوت ده بى ، شه وي كاتى خه وتن ، تابه يانى ئيسكه كانى ترقه ترقيانه و ئه ژنوكانى ده له رزن . وه ره بيه ينه به رچاوى خو ت چ ئه كيكيان پيسپاردوم و ئه نجام داون ! ... باشه ئه دى پيمنا لى ئه وه هه مو شتومه كه ، چون به رمه وه هاويينه واره كه ؟ بو من چه ند ده ستم هه يه ؟ گوتمان ئه وهش به هه رحال ! ئه دى چون ده كرى شوشه فانوس و ده سك و ئاوان له ناويه ك به سته دا بپيچيه وه ؟ يان شه كر و روڤن گه رچه ك ؟ ده وه ره ئه و مه ته له م بو هه لبينه ؟ يان بتله بيره و پاسكيل ؟ نا برا نا ! شتى وانابى ! ئه م كارانه وه ك

دروستکردنی ئه هرامه كانی میسن! ئازاریکی هه میسه یین! هه چوئیک بیانبهستی و دایانبنیی ، سه ره نجام شتیك هه ره دهشکی یان ده پژی. له ویستگه كهش و له ناو فارگوئنه كه شدا ، چ به پیوه بیست و چ دانیشتی ، ده بی دهست و قاچت لیک بلاو كه یته وه ، هه ردو دهستت گیراون و زه رفیکیشته به ددانه كانت گرتوه و نابیی بهیالی به ریته وه. هه ركه شه مه نده فه ره كهش ده كه ویته جو له ، گه شتیاره كان ، شروشیتاله كانت له خو یان دورد ده خه نه وه و هه ریه كه ی به لایه كدا په رت و بلاو ده كه نه وه و ده قیژینن: (كاكه ئه م هه مو شروشیتاله بو ناخه یته زه رفیک یان كارتوئیکه وه ، تو جیگای خه لكت ته نگ كردوه). ئیدی هه مویان ده قیژینن و بانگی چاودیری شه مه نده فه ره كه ده كه ن و شكاتم لی ده كه ن.

وه ره بوخوت ببه دادوهر و بریار بده: پیم بلی چی بکه م؟ ده کری كه ل و په له كان له په نجه ره ی فارگوئنه كه وه فرییده مه ده ره وه؟ هاوارده كه ن: (كاكه بوچی ئه وه هه مو شروشیتاله ناخه یته كارتوئیکه وه؟).

كاكه! راسته ئه م شتانه كارتوئیک ، یان سندوقیکیان ده وی ، به لام به تو ده لیم ، ده کری ئه م شتانه به یه كه وه له كارتوئیکدا دابنیی؟ ئه دی پیم نالی هه مو پوژی سندوق له كوئی بینم؟ ئاخ چوئ ده کری ده سك و ئاوان و شوشه فانوس پیكه وه دابنرین؟ ئیدی تا ده گه مه هاوینه واره كه ، ئاخ و ئوف و پرته و بولله ی گه شتیاره كان نابریته وه.

مه گه ره خودای گه ورنه خوئی بزانی ئه مپو به و تابوته وه چه ند قسه ی سوک و جنیویان پیدام! ئوف خودایه! په رداخیك ئاوم بده نی برا ... ئیستا گوئیگره با ئه وه ی ترت بو بگیرمه وه ... له گه ل ئه وه شدا كه بوته مودیل خه لك هه زار و یه ك ئه رك و پاسپیری به مروق بسپین ، كه چی ئه گه ر نیازی وه رگرتنه وه ی ئه وپاره یه ت هه بیته كه بوته به كه ل وپه ل داو ، ئه وه كاریکی دژواره! باوه پت هه بی نیوه له نیوه ی ئه وپاره یه ی كه بو یان به كه ل وپه ل ده دم ، ناگه پیته وه گیرفانم. بوئمنه ئه م تابوته ... كاتی گه رامه وه مال ده بی به خزمه تكاره كه ماندا بینیرمه وه بو به ریژ كوړكین و ژنه كه ی ، ئی خو ناکری له م كاته دا ئه وان تازی به بار بن و توش بچی داوای پاره ی تابوته كه یان لی بکه یته وه؟ ئیدی كه ئه مپوش پاره كه یان نه دامه وه ، سبه ینی له بیریان ده چیته وه وپاره كه تو خوش.

هاوپی! من مروقیك پاره ی یه كیک قه رزار بم هه رگیز له بیرم ناچی! تا ئیستاش زور جار ئاوا پاره م كه وتوته لای ئه و ژنانه و له بیریان چوته وه ، منیش له پوم هه لئایه داویان لی بکه مه وه.

گه رچی پوبله كان جار جار ده دنه وه ، به لام كو بیكه كان ئه وه هه ر باسی مه كه .

به لی سه ره نجام داوی ئه وه هه مو كویره وه ریه ، ده گه ریمه وه ماله هاوینیه كه م و داوی ئه وه هه مو دهرده سه ریه ده مه وی گه رویه كه ته ركه م و ژه قنه بوتیک بخوم و كاژیریک بتویم _ تو چوئی تیده گه ی؟ پیویستم به مانه هه یه یان نا؟

به لّام نه خيّر! له و کاته وهی پيم خستوتّه ئه و ديوى دهرگاوه ، ناگام لييه ژنه که م هه روا چاوديريم ده کا! هيشتا به ته واوى شورباکه م نه خواردوه ، به رده بنه گيانى ديله که يان و داوام ليده که ن بيانبه مه نمايشى ئه ماتور و کوپى سه ماکردن. نارپه زايى دواى نارپه زايى و کوتايى نيه. براکه م من ميّردم! وشه ي (ميّرد) يش له فهره نگی ژاندا و اتا کويله ، و اتا بى ئيراده ، و اتا گه مژه و ده به نگ ، و اتا ولاغيكى باربه ر ، که ده توانى سواری سه ر پشتى بيت و بى گويدانه نارپه زايه تيه کانى ريکخراوى به رگريکردن له ئازهلان ، به که يفى خوّت چه ندت چه ز ليبيى بارى لى بارکه يت.

ده که ومه دواى فاک و فيكى ژنه که م و له سه کوکه موپ ده بمه وه ، بوّ ئه وهى شانويه کى وهک (پيسوايى نيو خيزانيكى ده ولّه مه ند) يان (موّتيا) ببينم ، به پيى ده ستورى ئه وان و به ئاماژه ي ئه وان ده که ومه چه پله ليّدان و دهربرينى هه ستى شادى و هات و هاوار. له م کاته دا هه ست ده که م خه ريکه ده مرّم.

دواى ئه وه ده بى بچينه مه يدانى سه ما ، به نده ، جگه له سه يرکرنى سه ماى خه لکى ، ده بى چاويش بگيّرّم بوّئه وهى که سيكى گونجاويش بوّ سه ماکردن له گه ل ژنه که مدا ، بدوژمه وه.

له م جوړه کوپانه دا ئه گه ر هاتو پياوه کان ژماره يان که متر بيت ، ئه وسا منيش ناچار ده بم هه نديک به شيوه ي (کادري*) سه ما بکه م. بوّ به دبه ختيش توشم ده بى به توشى ژنيكى کورته بالايى خوار و خيچه وه ، ده بى جار جار يکيش زه رده خه نه يه کى گه مژانه ي بوّ که يت

وله دلّى خوشندا بير ده که يته وه: (ئاى خودايه ! ئه مه تاکه ي؟). تاسه ره نجام لاي نيوه شه و کاتى له کوپى سه ما و بينينى شانو ديينه وه ، ئيدى من مروژ نيم! بومه ته تهرميک! به لّام هه رچيه ک بيت ئيدى من گه يشتومه ته ئاوات و ئاره زوى خوّم ، و اتا جل و به رگه کانم داده نيّم و بوّ خه وتن ده چمه سه ر جيگا که م. ئيدى ئه وه نده م به سه چاوه کانم له سه ريه ک دانيم تا يه کسه ر خه وم لى بکه وي ... چه نده خوشه ! ... بيده نگی ... ئارامى ...

هه م گه رمه و هه م منداله کانيش له وديو نايکه نه ژاوه ژاو ... هه م ژنه که م له لّام نيه و هه م ويژدانيشم ئاسوده و ئارامه ، ئيدى منيش له وه زياتر به ته ماى چيم؟ پيالوى چاوه کانم ورده ورده خه ريکن قورس ده بن ... له ناكاو گززرز ... گززرز ... ميشوله په يدا ده بن ! خودا به نه فره تيان کات!

ليّره دا ، باوکی خيزانه که هه لده ستى و ده ستى به هه وادا راده وه شيئى و ده لى: ميشوله ! و اتا ئه شکه نجه ! و اتا (ئهنکيزيسيون*) ! گزه گزه که ي ئه وه نده سوژ بزوين و خه مبارانه يه ، ده لى ده پاريتته وه. به لّام ئه و بيّشه ره فه و اچزه ت لى هه لده ستينى ، تا دوکاتر ميّر دواتريش شوينه که ي هه ر ده خورى! جگه ره داده گيرسيّم! تاوده ده مه ميشکوژه که ! سه رم ده خه مه ژير به تانیه که وه ! به لّام بى سوده.

سه ره نجام خوّم ده ده مه ده سه ته وه و ده ليّم: (ده ي نه فره تيه کان! وهرن گوشت و خوینم قوزه له قورت که ن).

به‌رله‌وهی بتوانم خۆم له‌گه‌ل چزه‌ی مێشوله‌کاندا بسازینم ، نۆره‌ی پڕۆقه‌ کردنی ژنه‌که‌م دیت ... هه‌مو شه‌وی له‌گه‌ل چه‌ند پیاویکی ده‌نگ زیقن ، پڕۆقه‌ له‌سه‌ر فیڤیونی ده‌نگی (تینۆر*) ، ده‌کا ... هه‌مویان تا ده‌توانن به‌پۆژه‌وه‌ ده‌خه‌ون و شه‌وانه‌ش بو‌ سازدانی کۆنسیرتیکی ئه‌ماتۆری خۆیان سازده‌که‌ن. ئای خودایه‌ گۆرانیبیژی ده‌نگ تینۆر چه‌نده هه‌راسانه‌که‌ره ، ته‌نانه‌ت ناکرێ له‌گه‌ل ده‌نگی هه‌یچ مێشوله‌یه‌که‌ به‌راوردکرێ.

له‌م کاته‌دا باوکی خه‌زانه‌که‌ ، پوختساری خۆی خه‌مناک ده‌کات و ته‌یه‌له‌ده‌کا: (مه‌لێ لاوۆ خۆت خه‌سار کرد ... سه‌یرکه‌ ئاشقانه‌ که‌وتومه‌ته به‌رپه‌ییانت).

ئهی بێ شه‌ره‌فینه‌ ! چۆن بونه‌ته به‌لای گیانم.

دواتر به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی پزگاره‌م بێت له‌ ده‌ستیان ، ناچارم بکه‌ومه‌ فرت و فیله‌ ، به‌سه‌ری په‌نجه‌کانم له‌ملاو ئه‌ولای سه‌رم ده‌دم ، تا چواری به‌یانی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ به‌رده‌وام ده‌بم تا له‌کوته‌اییدا هه‌مویان ده‌پۆن به‌په‌ی خۆیانه‌وه ... به‌لام دوا‌ی پوختساری ئه‌مانه‌ نۆره‌ی په‌نج و کوپه‌ره‌وه‌ریه‌کی تره‌: خانمی به‌په‌ی چارشۆ به‌سه‌ر ، واتا هاوسه‌ره‌ یاساییه‌که‌م ، سه‌روکه‌له‌ی په‌یدا ده‌بێت و داوای مافه‌ یاساییه‌کانی خۆم لێ ده‌کا.

باوه‌رته‌ هه‌بێ ته‌واوی بون و ژیانم پڕپوه‌ له‌ترس و ده‌له‌پاوی ، هه‌ر شه‌وی ژنه‌که‌م بێته‌ ژوره‌که‌م ، هه‌مو جه‌سته‌م سو‌ر هه‌له‌ده‌گه‌رێ و ده‌ست و په‌ی خۆم ون ده‌که‌م ... ناخ ... په‌رداخێک ئاوم بده‌نی ...

ئیدی به‌م شه‌وه‌یه هه‌مو شه‌وی بێ ئه‌وه‌ی بتوانم سه‌رخه‌ویک بشکینم ، کاترێ شه‌شی به‌یانی ده‌بێ له‌ نیو جیگا‌که‌م بیه‌ ده‌ری و ملی پڕیگای وێستگه‌ بگرم. له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ بپوات و فریا نه‌که‌وم ، به‌خه‌یرایی ده‌که‌ومه‌ پاکردن ... قاچم له‌ نیو قورپا ده‌چه‌قی ... دنیا سارده ... ته‌م و مژه ... تف! ... کاتی ده‌گه‌مه‌ شاریش ، به‌یانی باش! به‌یانی باش ... به‌لێ برا ... ئه‌و ژیانه‌ی من هه‌مه‌ په‌ی خودا به‌ دوژمنه‌که‌شته‌ نه‌به‌خشی. خۆت ده‌زانی من نه‌خۆشم ، هه‌ناسه‌ ته‌نگیم هه‌یه ، سوتانه‌وه‌ی گه‌ده‌م هه‌یه ، توشی ده‌له‌پاوی هاتوم ، به‌رده‌وام له‌ ترسدا ده‌ژیم ، هه‌رچه‌یه‌کی ده‌بخۆم بو‌م هه‌رس ناکرێ ، به‌کورتیه‌که‌ی له‌بری ژیان له‌په‌ری خه‌م و خه‌فه‌تدام! یه‌که‌سه‌ نیه‌ باری سه‌رشانم سوکتر کات و به‌زه‌یی پێمدا بێته‌وه‌! ئه‌مه‌ په‌وايه‌؟ بابه‌ چش له‌به‌زه‌یی! پێم پێده‌که‌ن.

خۆ رۆن و ئاشکرایه ، مێردێک مالی له‌ هاوینه‌وار بێت ، جگه‌ له‌ توپین ، هه‌یچ مافیکی تری نیه‌!

هه‌یچ که‌سه‌ ناگای له‌وه‌نیه ، منیش هه‌یوانی‌کم و هه‌زم له‌ ژیانه‌ و پێمخۆشه‌ هه‌ندێک ئاسوده‌بم. ئه‌وه‌ی بو‌م باسکردی چیرۆکیکی کۆمیدی نیه‌! به‌لکو تراژیدییه‌.

ئێستاش دوا‌ی ئه‌م هه‌مو قسانه‌ی بو‌مکردی ، ئه‌گه‌ر ناته‌وی ده‌مانچه‌که‌م بده‌یتێ لانیکه‌م هه‌ندێک دلم بده‌وه‌ و هاوسۆزم به‌ . به‌پراستی هاوینه‌شی خه‌تم.

: دہزائم ھاویہ شیبی خەمی تو چوئە ! ... باشە برا ، دەبی بپۆم ،
خودا حافیز ... زۆر درەنگمە ... دەبی سەرەتا بچم ماسی سوپر بکرم
و داوی خیرا بەرەو ویستگە بپۆم ...

ئاشناکە ی دەلی: باشە تو بەمنت نەگوت قیلات لە کام ھاوینە واره
بە کەری گرتوہ ؟
: لە (دخلا ریچکا*).

: ئەھا دہزائم لە کوئیە ... ئەری لەوی ، خاتو (ئولگا پاقلوڤنا
ڤینبیرگ) ناناسی ؟
: با ... دەیناسم ... ئاشنا یە تیمان ھە یە ...

ئاشناکە ی بەم قسە یە دەگە شیتە وە بە شادیە وە دەلی: بەراستتە ؟
بە مەم نە دەزانی ! کە وایە داواکاریە کم لیت ھە یە براگیان ، وەرە ئەو
چاکە یە م لە گەلدا بکە ، بە لام بەر لە ھەمو شتیک دەبی بەلینم پیدە ی
کە داواکاریە کم پەت نە کە ی تە وە .

: مە بەستت چیە ؟

: نە ک وە ک ئەرکیک لە سەر تو بیت ، بە لکو وە کو دۆست و ئاشنا یە ک
تکات لیدە کە م ، سەرەتا سلای منی پیبگە یە نە ، بەستە یە کی بچوکە
، بیدە ری . ماو یە ک لە مە و بەر داوای لیکردم مە کینە یە کی بچوکی
دورمانی دەستی بو بکرم ، لە میژە کریومە و کە سم دە سناکە وی بو ی
بینیرم ، دەبی تو ئەو ئەرکە م بو بکیشی .

نان پەیدا کەری ھاوینە وارنشین ، بو ساتیک ، بەحە پە سنا وە سەیری
ئاشناکە ی دەکات ، لە کە سیک دەچی ئە قل و ھوشی لە دە سدابی ،

دواتر پەنگی سور ھە ل دە گە ری و سەرە نجام قاچە کانی دە کوتی
بە زە ویدا و ھاوار دە کات: وەرن مروڤ خۆرە کان ! ... وەرن بمخۆن !
ھە ناسە م لیبیرن ! پارچە پارچە م کەن ! بێنە دە ی ... بێنە مە کینە ی
درومانە کە بێنە ! ئە گەر حە زت لیبە خۆشت سواری مە کینە ی
درومانە کە بە ، ئاوم دە نی ! ئای خودایە ! من بوچی زیندوم ؟
لە بەرچی زیندوم ؟

(ئارشین*) پیوانە یە کی کۆن بوە : بە رامبەر بە ۷۱ سم .

(کادری*) quadrille جوڑە سە مایە کە .

(دخلا ریچکا*) بە واتای روبراری مردن دیت .

(ئە نکیزسیۆن*) دادگایە کی کلیسا بو ، لە سە دە ی دوانزە دا لە ئە وروپا
پیکھات . بو لیبیرسینە وە لە بیر و بوچونە کانی خە لک و ئە و کە سنا ی
دژایە تی ، یان کاریکی پیچە وانە ی ئاینیان کردبو . کە سەرە نجام و ردە
ور دە ھە مو ئە وروپای تە نیە وە و سزاکانیان زۆر قورس و بیبە زە بیانە
بون . تە نیا لە یە کیک لە ولاتە ئە وروپیە کاند ۳۴۰ ھە زار کە سیان
بیبە زە بیانە سزادا و نزیکە ی ۳۲ ھە زار کە سیشیان لە ئاگردا سوتاند .
سەرە نجام لە سە دە ی ھە ژدە دا کوتایی بە دە سە لاتی ئە م دادگایە
لە زۆربە ی ولاتە کاند ھینرا . وەرگێر

خوشبخت

شهمه نده فهريكي نه فوره لگر ، له ويستگه ي (بولوگوييا) ي سهر هيللي ناسني (نيكولا بوفسكايا) وه ، كه وته پري.

كاتي خورئاو ابونه .

له يه كييك له فارگونه ژماره دوه كاندا - كه جگهره كيشان تياندا نازاده - پينچ كهس چاوه كانيان ليكناون و نيازي خه وتنيان هه يه ، چهند خوله كييك له وه پيش ، نانكي باشيان خواردبو و ئيستاش پاليان به پشتي كوشنه كه وه دابو و حه زيان ده كرد بنون .

بيده نكي هه مو شويني گرتوته وه . له م كاتهدا ده رگا كه ده كرته وه و كه سيكي بالا به رز به كلاويكي سور و بالتويه كي پيك و جوانه وه ، كه پاسته و خو مروقه ده خاته وه بيري كه سايه تي ئوپه ريتيك ، يان به ره مه كاني (ژول فيرن) ه وه ، وه ژور ده كه وي .

كابرا له ناوه پاستي فارگونه كه پاده وه ستي ، چاوه نيمچه خوماره كاني ده برپته كورسيه كان و له ژير ليوه وه ده ليت: نا ئه مه ش هه و نيه ! نه فرته له شه يتان ! مروقه هيزي له بهر ده برپي .

يه كييك له گه شتياراني نيو فارگونه كه سه يريكي سه رتاپاي كابرا ده كات و پاشان به خوشيه وه هاوار ده كا: ئه وه تو ي (ئيفان ئه ليكسيو فيچ) ؟ سه يره ! ئه وه چي ده كه ي ليره ؟

ئيفان ئه ليكسيو فيچ راده چه ني و به سه رخوشيه وه سه يريكي كابراي گه شتيار ده كات و ده يناسيته وه و له خوشيان ده سته كاني ليك ده سو ي و ده لي: ها ! پيتهر پترو فيچ ... پايزه برا ! به راستي نه مده زاني توش له م شه مه نده فوره دايت ؟

: ئي چوني ؟

: خراپ نيم ، ته نيا كيشه م ئه وه يه فارگونه كه ي خوم لي بزر بوه و نايدوزمه وه ، گه مژه يه كي وه ك من ، هه ر بو ئه وه باشم له سه ر ئه م گه مژه يه وه به ر قه مچيانم دن .

ئه مجار قوت ده بيته وه و له ژير ليوه وه دريژه ي ده داتي: ئيدي ئه مه ريكه وته ! له گه ل ده نكي دوه م شوت ، دابه زيم ويستم په رداخيك كو نياك بخومه وه و برپك گه روم ته ركه م ، دواي ئه وه بيرمكرده وه و گوتم تا ويستگه ي داهاتو ريگايه كي زوري ماوه ، با په رداخيكي تريش بخومه وه ! بوخوم دانيشتبوم و بيرم ده كرده وه و ده مخوارده وه له ناكاو شوتي سييه ميش لييدا ... ئيدي وه ك شيتان به په له پروزي رامكرد ! شه مه نده فوره كه له رويشتندابو ، هه رچونيك بو خوم په ستايه يه كييك له فارگونه كانه وه ، ئيستا تو بو خوت بريار بده ، گه مژه م يان نا ؟ سه گبام يان نا ؟

پیتەرپتروڤیچ دەلی: کەمیک سەرخوشت پێو دیارە ، فەرمو وەرە دانیشە. لە تەنیشت منەو جینگا هەیه ، وەرە دانیشە.

: نانا ... دەبێ بچم فارگوڤنەکەى خۆم بدۆزمەو! خودا حافیز.

: دانیشە مەرۆ دنیا تاریکە! با لە فارگوڤنیکەو بەرنەبیتەو خوارى! کەگەشتینە ویستگەى داھاتو ئەوسا بە ئاسانى فارگوڤنەکەى خوت دەدۆزیتەو ، وەرە دانیشە.

ئێقان ئەلیکسیوڤیچ ئاھیکى ھەلکیشا و بە دودلیەو لە بەرامبەریدا دانیشت ، نیگەرانی بە پوختاریەو دیاربو ، حەجمینی نەبو.

پاشان پیتەرپتروڤیچ لیى دەپرسی: ئەو بو کوی دەچی؟

: من! بو بوڤشایی ئاسمان! شتەکانم وا تیکەل و پیکەل کردو ، خوشم نازانم بو کوی دەچم ... چارەنوس گویچکەى گرتوم و بەدوای خۆیدا پامدەکیڤى ، منیش ئەو دواى کەوتوم ها... ها... ها... برادەرى خوشەویست ... ئەرى تائىستا پوینەداو لەگەل شیتیکى خوشبەختدا بەرەو پو ببیەو؟ ها؟ جوان سەیرکە! لە بەرامبەر خوتدا بونەوهریک دەبینى کە خوشبەختیەکەى ھیندەى نەخایاند ، هیچ شتیک لە سیمای مندا بەدى ناکەیت؟

: با ... بریک پیتەو دیارە ... کە ...

: بابە گیان ئەمن بوخۆم دلنایم کە ئیستا سەر و سیمام گەمژەیی لیى دەبارى! حەیف ئاوینەم پیننیه دەنا زۆر بە باشى سەیرى دەم و فلقي خۆم دەکرد ، بەلی خەریکە گەمژە دەبم ، ها... ها... ها...

بەشەرەفم ھەر ئیستا کە ئەو بە نیازی ئەو دەم بچم مانگی ھەنگوینی بە خوشی و شادی بە سەر بەرم! ئیستاش ھەر بە سەگبام نازانم؟

: بو ژنت ھیناوە؟

: ئا ، ئەمرو! چیت لی بشارمەو ھاورپی خوشەویست! ئەمرو دواى ئەو ى گریبەستی ھوسەرى و ئەمانەم تەواو کرد ، یەكسەر لەگەل ھوسەرەكەمدا سواری شەمەندەفەر بوین!

لەم کاتدا ئامادەبوانى نیو شەمەندەفەرە کە ھەمویان پیرۆزیایی لی دەکەن و دەیدەنە بەر پێژنەى پرسیاران.

پیتەرپتروڤیچ ، بە پیکەنینەو دەلی: ئەها ... ئەو بو یە ئاوا خوت پازاندوئەو!

: بو خو فریودانیش ھیندەم گولاول لەخۆم داو ، تا بینە قاقا ھەست بە شادی و خوشی دەکەم. نەپەژارە یەك! نە دلەکو تە یەك! نە بیریکى خراپ! ... تەنیا ھەست بە ... ھەست بە شتیک دەکەم کە خوشم نازانم چ ناویکی لی بنیم ... بۆنمونه ھەستکردن بە خوشبەختى ... لە ژیاندا ئەو ەندە شاد و خوشبەخت نەبومە!

و ەكو نیشانەى ھەستکردن بە چیژ و خوشبەختى ، چاوەکانى لیك دەنى و سەرى بادەدا و درێژەى دەداتى: ئەگەر ئیستا بگەر پیمەو نیو فارگوڤنەکەى خۆم ، لەگەل بونەوهریکدا بەرەو پو دەبمەو کە لە تەنیشت پەنجەرە کەو دانیشتو و سەرتاپای جەستەى وابەستەى منە ،

قژکال ... سه روسیمایه کی جوان و وردیلانه! دهست و په نجه یه کی جوان و له بار! نه وه ، گیانی منه ، فریشته ی منه ، عیشقی منه ، نارامی گیانی منه ، نه و قاچانه ی نازانم بو هینده جوانن خودایه! نه و قاچه خاوین و جوانانه ی نه و له کوئی و نه م قاچه بوگه نانه ی نیوه له کوئی! قاچه کانی نه ک هر له (میناتور) ېک ، به لکو له سیحرو نه فسون ده چن! حه زم لئی نه و قاچه جوانانه ی بخوم. نیوه که هر خه ریکی باسی (ماته ریالیزم) ن جگه له شیکردنه وه و جیاکاری ، له هیچ شتیکی تر ، تیناگه ن! چ کارتان به م قسانه یه هه ی په به نی میشک و شکینه! نه گهر هاتو روژنیک ژنتان هینا ، یادیکی من بکه نه وه و بلین: (نای نیفان نه لیکسیو فیچ یادت به خیر!). باشه هاوړپیان ... نه من نیدی ده بی پرؤم و فارگو نه که ی خوم بدو زمه وه ، بیرتان نه چیت له ویدا که سیک به نیگه رانیه وه چاوه پروانی گه پانه وه مه ... له بیرکردنه وه دایه و خه ریکه چیژ له چرکه ساتی بینینه وه ی من وهرده گری ... پیکه نینه که ی چاوه پروانم ده کات ... ده پرؤم و ده چم له ته نیشتی وه داده نیشم و به م دوپه نجان نه چه ناگه جوانه که ی ده گرم ...

دواتر نیفان سه ریك ده له قینئ و به هه سنیکی لیوانلیو له خوشحالیه وه ، دریزه ی ده داتی: دواتر سه رم ده خه مه سه ر شانه نه رمه کانی و ده سنیشم ده خه مه نیو قه دی. ده زانی له و حاله تانه دا چ بیده نگیه ک دروست ده بی ... که شیکی شاعیرانه ... ناماده م له چرکه ساتیکی له و

شپوه یه دا هه مودونیا له نامیز گرم ، پیتهر پترو فیچ موله ت هه یه له نامیزت گرم

هه ردو ناشنا له نیو پیکه نینی گه شتیاراندا باوه شیان به یه کدا کرد . دواتر تازه زاوا دریزه ی ده داتی: به لام کاتی مروف دیت بو نیشاندانی گه مژه یی خوئی ، یان وه ک پومان نوسه کان ده لین: (بو زیاتر خو فریودان) ، ده چیته فروشگای ویستگه و دوسی په رداخ کو نیاک هه لده دا ، نیدی لیره دا شتیک له نیو دل و میشکیدا سه ره لده دا که له نیو چیروکه کانیشدا نانوسرین. من مرو فیکی بچوک و بی بایه خم ... به لام له گه ل نه وه شدا هه ست ده که م هیچ به ریه سنیکم له به رده مدا نیه ... ناماده م ته واوی دنیا له باوه ش بگرم!

شادی و سه رخوشی نه م تازه زاوا خوشبه خته ، ورده ورده گه شتیارانی نیو فارگو نه که ش ده گریته وه و خه ویان دهره ویتته وه و هر زور به زویی ، له بری گو یگریک ، پینج گو یگری لی کو ده بیته وه . به وپه ری بی ئو قره بییه وه دانیشتوه و ده سته کانی هه لده شه قینئ و که ف به لالغاوه یدا دیتته خواری و بی پسانه وه قسه ده کا .

هینده به سه که نه و زهرده یه ک بیته سه ر لیوانی ، تا نه وان له قاقای پیکه نین بدن .

: گرینگ نه وه یه مروف زور بیر له شته کان نه کاته وه ، کاکینه ! سندان له جیاکاری و شیکردنه وه دا ، نه گهر حه زت له خواردنه وه یه برؤ بو خو ت بخوره وه و هینده قسه له باره ی سود و زیانه کانی خواردنه وه وه مه که ... سندان له فه لسه فه و دهر ونناسی ...

لەم کاتەداپشکێنەری شەمەندەفەرەکه بە بەردەمیاندا دیت ، تازه زاوا پوی تێدەکا و دەلی: ئەرئ کاکای بەپێز زەحمەت نەبی ئەگەر چوینە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) ژنیکای لێیە کلاوکهی بالندەیهکی دەسکردی پیوه لکینراوه ، پئی بلئ من لیرەم .

: ببورە ئیمە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) مان نیە ، (۲۱۹) مان هەیه .

: با (۲۱۹) بیت چ جیاوازیهکی هەیه ، پئی بلئ نیگەرانی میردەکەت مەبه و هیچ گرفتیکای نیە .

دواتر سەری دەخاتە نیو دەستەکانی و دەلیت: میرد ... خانم ... زۆر دەمیکە؟ لەکەیهوه؟ میرد ... ها...ها...ها... ئاخربە منیش دەلین میرد؟ بو ئەوه باشم وەبەر قامچیانم دەن ، من گەمزەم! بەلام ئەو تا دوینیش کچیکای عازەب بو ... هەرگیز باوەر ناکەم! یەکک لە گەشتیارەکان دەلی: بەراستی لەم سەردەمەدا بینینی کەسیکی خوشبەخت ، وەک بینینی فیلیکی سپیە .

ئیفان ئەلیکسیفیچ - کەپیللویکی نوک باریکی لەپیدا یە - قاچەکانی پادەکیشی و دەلی: راست دەکە ، بەلام ئەمە تاوانی کئیە؟ ئەگەر کەسیکی خوشبەخت نیت ، جگە لە خۆت کەسی تر تاوانبار مەکە! بەلی! مروژ بو خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی و دروستی دەکا ، چ بەر بەستیکت لەبەردەمدایە؟ تۆش دەتوانی خوشبەخت بیت! بەلام ناتەوی و سەرسەختانە خۆتی لی دور دەخەیتەوه .

: توخوا ئەمەش بوە قسە؟ دەی پیمان بلئ با ئیمەش بیزانین؟

: زۆر ئاسانە ... ئەمە یاسای سروشتە ، هەمو مروژیک لە سەردەمیکی دیاریکراوی تەمەنیدا یەکیکی هەر خوش دەوی ، هەرکە ئەم قوناغەش دەستیپیکرد ، مروژ دەبی بەتەواوی بونیەوه بەرەو پیری بجیت ، بەلام ئیوه سەریچی لە فەرمانەکانی سروشت دەکەن و چاوه‌پوانی چەند

شتیکن لە ژياندا. دواتر ... خو له یاساشدا هاتوه که هەمو مروژیکای تەندروست و ئاسایی دەتوانی زەماوەند بکا ، با پیتان بلیم مروژ تا زەماوەند نەکا خوشبەخت نابیت. هەرکاتی هەل و مەرجه کە گونجاو بو ، دەبی زەماوەند بکری ، خو دواخستن کاریکی باش نیە ... بەلام ئیوه ناتانەوی ژن بینن! هەموتان چاوه‌پوانی چەند شتیکن! ئیوه بو خوشستان دەزانن لەکتیی ئاسمانیدا هاتوه کە شەرەب دلی مروژ شاد دەکا ... ئەگەر شاد و خوشبەختی و بتەوی شادتریش بیت ، دەبی بجیتە فرۆشگایەک و دوسی پەرداخ هەل دەی ، مروژ لە جیاتای ئەوهی قسە ی گەرە و فەلسەفی بکا ، دەبی بەراورد لە نیوان شتەکاندا بکا و بیانکاتە سەرمەشق و نمونەیهک بوخۆی ! بژی نمونە !

: تۆ دەلی مروژ خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی ، سندان لەم بنیادنانە دا ، کە هەمو خوشبەختیهکی بەهوی ددان ئیشەیه کەوه یان بەهوی خەسویهکی خراپەوه ، لەبەین چیت . ئیستا ئەگەر شەمەندەفەرەکه مان توشی پیکدادان بیست ، بوئمنونە وەک پیکدادانەکی چەند سال لەمەوبەری ویستگە ی (کۆکۆ یۆ فسکایا) ،

ئەوسا دلتىيام لەسەر ئەم قسانەت نامىنى و وەك دەللىن لە ئاوازيكى تر دەخوينى...

تازە زاوا ، بە نارازىيونەو وەلام دەداتەو: وانىه ! خوڭيكدادان ئەوپەرى سالى جاريك پودەدا ، من بەشبهحالى خوم هيچ ترسيكەم لەم جوړه پوداوو كارەساتانە نيه ، چونكه هيچ هوڭاريك نابينم بو پودانى ئەم جوړه كارەساتانە ، جگه لەووش زور بەدەگمەن شتى لەو چەشنە پودەدەن ، بەگوږى بابى ، چ دەبى با بى! هەرنامەوى گويم لەو قسانەش بيت ، باشە برادەرينە خەريكين دەگەينه ويستگەى داهااتو.

پيتەر پتروفيچ دەپرسى: ئەرى بەراست پيت نەگوتم نيازى كويت هەيه ؟ دەچيه مۆسكو يان بەرەو باشور دەچيت ؟

: ئەمن ئەو لەمۆسكوو بەرەو باكور دەپۆم ، باشورى چى ؟

: ئى خو مۆسكو باكور نيه ؟

: دەزانم ! ئيمەش نيازى پتروسبوڭمان هەيه .

: ئى خو ئيستا ئيمە بەرەو مۆسكو دەچين !

تازەزاوا سەرسام و حەپەساو دەپرسى: بەرەو مۆسكو دەپوين ؟

: سەيره ... بليتى كويت بريوه ؟

: پتروسبوڭ .

: چاكەوابى پيروژ بايت لى دەكەم ! بە پيچەوانەو سوار بويت .

بو ماوہيهكى كەم ، بيدهنگى داياندهگريت ، تازە زاوا هەلدەستى و

نيگايەكى سەرخوشانەى دەوروبەرى خوى دەكات .

پيتەر پتروفيچ ، وەك پونكردنهو وەيهك دەلى: بەلى هاوپرى خوشەويست ، كەوابى لەويستگەى بولگويا شەمەندەفەرەكەت لى گوږاوه و سواری شەمەندەفەريكى تر بویت ، دياره بەو دوسى بەرداخە بىرت كردوتەو و بپيارت داوه سواری شەمەندەفەريكى پيچەوانەى ئاراسته بيت !

تازە زاوا پەنگى بەپوخسارەو نامينى ، سەرى خووى دەخاتە نيو هەردو دەستەكانيەو و بەبى ئاراميهو بەنيو فارگوڭنەكەدا ديت و دەچى و دەلى: ئاي كە بەدبەختم ! ئيستا چى بكەم ؟ قورى كوى بەسەر خومدا كەم ؟

گەشتيارانى نيو فارگوڭنەكە دلى دەدەنەو: گرینگ نيه ... تەلەگراميك بو خانمەكەت بنيره ، هەركە گەيشتینه يەكەم ويستگەش

سواری شەمەندەفەريكى خيرا بە و لەوانەيه بگەيتەو خانمەكەت .

تازەزاوا كە (بنيادنەرى خوشبەختيەكاني خويعەتى) ، بەگريانەو

دەلى: شەمەندەفەرى خيرا ! پارەى شەمەندەفەرى خيرام لەكوى بو ؟

جزدانى پارەكەم لاي ژنەكەمە .

گەشتيارەكان بەپيڭەنين و فسكە فسكەو لە ناو خوياندا هەندىك

پارە كۆدەكەنەو و دەيدەنە دەست تازە زاواى خوشبەختەو .

زاوا و خه زوور

(چپروکینکی سهرده میانه)

له میوانداریه کی ئاهه نگ و سه مادا که له شاروچکه یه ک سازیان کردبو ،
ئاشنایه ک پرویکرده (پیتهرپتروچیچ میلکین) و گوتی: بیستومه ده لئین
به نیازی ژن بیینی؟

: به چیدا دیاره نیازی ژن هیئانم هه یه؟ چ گه مژه یه ک ئەم قسه یه ی
پی گوتوی؟

: هه موان واده لئین ، خو دیاریشه که وایه ، بوچی لیمانی ده شاریه وه
بابه؟ تو پیتوایه ئیمه له گوئی گادا نوستوین! باش له نیازه کانت -
که وه ک روژی پونن - تیگه یشتوین هه... هه... هه... خودیاره
جه نابت هه له به یانیرا تا ئیوارئ له مائی کوئندراشکین نایه ده ری ،
نیوه رو و ئیواره له وی نان ده خوئی و پومان ده خوینییه وه و جگه له ()
ناستینکا کوئندراشکینا) ، پیاسه له گه ل که سی ترده ناکه یت و ته نیا
چه پکه گول بو ئەو ده به ی ... کاکه ... هیچ شتیک له چاوی ئیمه ون
نابی. دوینی به ریژ (کوئندراشکین) م بیینی گوتی: خه ریکین قسه ی
له سه ده که یین هه رکه گه راینه وه شار ، خه ریکی ریخستنی کاروباری
زه ماوه نده که ده بین ... باشه ئەمه چی تیدایه؟ خوابکا وایی ،
باوه پت هه بی به شی زوری له بهر کوئندراشکین ئەم زه ماوه نده م

پیخوشه ، داماو ههوت دانه کچی هه ن ، ههوت دانه! ئەمه
گالته یه؟ خوا بکا هه ر یه کی کیشیان به پیو ری خویه وه بروات ...
میلکین ، له میشکی خویدا ده یگوت : (به نه فرته بی ئەمه ده یه مین
که سه له باره ی زه ماوه ندی من و ناستینکا وه قسه م له گه لدا ده کا!
تیناگه م ئەم خه لکه بوچی به م شیوه یه بیر ده که نه وه! دلنیام هه ر
له بهر ئەوه یه که روژانه له مائی ئەواندا نان ده خویم و پیاسه له گه ل
ناستینکادا ده که م ... هه تا ده رفته هه یه ، ده بی کوئای بی به م قسه و
قسه لوکانه بیئم ، گه رنا کاتی به خویم ده زانم ئەو خودا نه ناسانه
رایه خی زه ماوه ندم بو پاده خه ن. ده بی سبه ی سه ریگ له و
کوئندراشکینه گه مژه یه بده م و له و باره یه وه قسه ی له گه لدا بکه م و
هه ندیک شتی بو پون که مه وه ، با له خوړا شت ریگ نه خا و دلی خوئی
به م زه ماوه نده خوش نه کا و دواتر ... خودا حافیزی لی بکه م .
سه رله به یانی روژی دواتر ، میلکین به شهرم و جو ریگ له ترس و
دودلیه وه به ره و قیللاکه ی کوئندراشکین ، کارمه ندی پله شه شی
ده ولت ، وه ری کهوت و چوه ژوره که یی و خاوه ن مال به پیرییه وه
چو و به خیره اتنیکی گه رمی کرد: سلاو له پیتهرپتروچیچ!
ته ندروستیت چوئنه؟ چیه! ده لئینی نیگه رانی؟ هه... هه... هه...
ناستینکا ئیستا ده گه ریته وه ... چوه سه ریگ له خیزانی گو سیف بدا.
میلکین ، به شهرمه زاریه وه بریک چاوه کانی هه لگوفین و

به منجه منجه وه گوتی: له راستیدا ... بو دیده نی ناستینکا نه هاتوم ... هه ندیک کارم به به پیزته ... ده مه وی هیندیک قسه ت له گه لدا بکه م ... ئاخ ... شتیک چوه نیو چاوم ...

کوئندراشکین سه یریکی کرد و گوتی: ده ته وی له باره ی چیه وه قسه م له گه لدا بکه ی؟ ... خو نه مه پیویست به شهرم ناکا ، پیاو نابیی هه ست به شهرم وخه جاله تی بکا! ئاخ له ده ست گه نجانی وه ک نیوه! له مه به سه ته که ت گه یشتوم ، ده زانم ده ته وی چ بلیی ... له راستیدا ده بو ده میک با ...

: له راستیدا ... شته که وایه و ده بیی ... هاتوم خود احافیزیت لیبکه م ... سبه ی نیازی پویشتم هیه ...

کوئندراشکین چه په سا و چاوه کانی زه ق بونه وه و پرسی: لیره ده پوی؟ : به لیی ... ده بیی له خزمه تتان ... نه گه ر موله ت هه بیی ... زور سوپاسی نه و میوانداری و دلفراوانیه تان ده که م ... به راستی کچه کانت زیاد له نه اندازه میهره بان و پیکوپیکن ... هه رگیز نه و کاتانه م له بیر ناچنه وه که له گه ل نیوه دا به سه رم برد ...

خاوه نمال ، نیوچاوانی گرژ کرد و قسه کانی به میلکین بری و گوتی: موله تم بده یه ... به راستی نه من هیچ سه ر له م قسانه ی تو ده رناکه م ، نه لبه ته هیچ گومانیک له وه دا نیه هه مو که س نازاده و مافی خویه تی بوکوی ده پوا ... تو ش هه ر کاریک پیت خوشبیی ده توانی بیکه ی ، به لام خه ریکی به هه لدا ده چی و نه مه ش کاریکی ئابرومه ندانه نیه ! : من ... من تیناگه م له بهرچی به هه لدا ده چم؟

: ته وای نه هه هاوینه ت له مالی مندا به سه ر برد و خواردت و خوارده وه و هیواو ئومیدت خسته دلمانه وه و له به یانیه وه تا نیواری جرت و فرتت بو له گه ل کچه کانمدا و ئیستاش ده لیی خود احافیز؟ : به لام من ئومیدم نه خستوته دلی که سه وه .

: راسته که به فه رمی نه هاتویته داخواری ، به لام به ره فئارته وه دیار بو مه به ستت چیه ، هه مو پوژی نانی نیوه پو و نیواریت له مالی مندا ده خوارد و تا ده تتوانی ده ست له نیو دهستی (نادیا) ، ده گه رایت و پیاسه ت ده کرد ... ئایا نه م کارانه بیی مه به ست ده کرین؟ نه وه ته نیا زاویه که ده توانی سی زه مه له مالی خه لکیدان بخوا ، نه گه ر تو داخواری که نه بای! پیتوایه هه مو پوژی بو نانی نیوه پو و نیواری بانگم کردبای؟ نه م جوژه قسانه هه رگیز ناچنه میشکی منه وه ، ده بیی هه ر ئیستا بییه پیشی و کاره که پیکبخه یین ، گه رنا ... گه رنا ... : پروانه ... ناستینکا ... کچیکی له نه اندازه به ده ر میهره بان و له بار و جیگای پیزه ... هاوسه ریکی له و باشتر ... به لام له راستیدا من و نه وه نه مانتوانی لیک تی بگه یین .

کوئندراشکین به پیکه نینه وه گوتی: هه ر نه وه ننده؟ به س له بهر نه وه ننده؟ بو هه مو دونیا بگه ریی ژنیکت ده سده که وی وه ک میرده که ی بیربکاته وه؟ ئاخ له ده ست گه نجی وه ک نیوه! هه ر نه وه نده ی بیریک به میشکتاندا هات ئیدی ناتوانن به و ئاسانیه له میشکی خوتانی وه ده ر نین! هه ... هه ... هه ... مروژ سه ری لیقان سورده مینی ... نه مروژ لیکی تیناگه ن نه مه هه رگرفت نیه ، ته نیا

ئەو ەندە بەسە يەك سال پىڭكەو ە بژين ، ئىدى تەواوى ئەم ناھەموارى
و لىك نەگە يىشتانە لەبەين دەچن. بۆنمونه شەقامىكى تازە
دروستكراویش ناكرى گالىسكەى تىدا لىخوپرى ، بەلام دواى ماوہىەك
تادەتوانى لىخوپرە .

: قسەكانت راستن ... بەلام ... لەوانەيە من شياوى ناستىنكا ...

: نانا ... ھەر زۆرىش شياوى ... قسەى بەلاش مەكە ... تو
گەنجىكى زۆر باشى .

: بەلام لىرەدا شتىك ھەيە ، تو ناگادارى ژيانى من نيت ، كاكە من
كەسىكى ھەژار و دەسكورتم ...

: ديسان قسەى بەلاش ... خو ھەرنەبى مانگانە موچەيەكت ھەيە و
ئەمەش بەسە و زۆر سوپاس بوخودا ...

: بەلام ... من ەرەقخۆرم ... گىرودەبوم .

خاوەنمال دەستى پاوہشاندن و گوتى: ئەم قسانە چىن؟ ئەمن تا
ئىستا يەك جاريش بە سەرخوشى نەمدىوى ، جگە لەمەش ، تو
گەنجىكى ! با بشخوئىتەوہ ! منيش لە سەردەمى گەنجيدا ، نەك ھەر
خواردنەوہ ، بەلكو زيادپرەویشم دەکرد... گەنجىتتە ئىدى ...

: بەلام ئەوہى من خواردنەوہىەكى ئاسايى نىە ، بەلكو ئالودەبونە
... ئالودە بون بە خواردنەوہ ، شتىكى بوماوہيى بنەمالەكەمانە .

: باوہرناكەم ... چلى گول و ئالودەيى؟ ھەرگىز باوہر ناكەم .

: كاكە راستىەكەى جگە لەئالودەيى ، ھەندىك كەردەوہى نەشياوى
ترم ھەن ، پياوى ھەق و حىساب و ...

: بەرپىزم كى وەرنەگىرى؟ ھە ... ھە ... ھە ... پىتتوايە سەرم
سورپاوە ؟

: ئاخرتا چارەنوسم پون نەبىت ناتوانم ژن بىنم ... راستىەكەى تا
ئىستا ئەمەم لى شاردبويەوہ بەلام ئىستا ناچارت كردم باسى بكەم

... فايلى تۆمەتى دزىم ھەيە و بىپيار وايە بەم نزيكانە دادگايى بكرىم .
كوئندراشكىن بە وپ و گىژىيەوہ پرسى: دادگايى؟ ئەمەيان شتىكى
تازەيە ... نەمدەزانى ... ھەقى خوتە ، تا چارەنوست ديار نەبى ،
نابى ژن بىنى ...

: چەندت دزى؟

: ۱۴۴ھەزار پۇبىل .

: پارەيەكى كەم نىە ... بەراستى فايلىكەت بوئى سىبىرياي لىدى ...
لەوانەيە ژيانى كچەكەم پىرى لەبەدبەختى و كوئىرەوہرى ... بەلى ،
كەوابى بەم حالەوہ ھىچ ناكرى ... خوات لەگەل .

مىلكىن ، ھەناسەيەكى ئاسودەى ھەلكىشا و دەستى بو كلاوہكەى
درىژ كرد ... كوئندراشكىنىش دواى بىرېك بىدەنگى ، گوتى: ئى باشە
خو ناستىنكا توئى زۆر خوش دەوئى! كەوايە بوچى لەگەل تودا نەيەتە
سىبىريا؟ خو عىشق و خوشەويستىش بى فىداكارى و لەخو بوردويى
شتىكى بى مانايە ! جگە لەوہش (تومسك) شارىكى زۆر بە بەرھەم و
بەرەكەتە . ژيان لە سىبىريا چەند بەرابەر لىرە خوشتر و باشترە ،
بەخودا ھاتبا و مندالە نەبان دەپوئىشتم و بوخوم لەوئى دەژيام .
دەوہرە دەى دەوہرە با زەماوہندەكە رىكخەين .

میلکین ، له میښکی خویدا بیرى كرده وه : (ئه م شه یثانه ئاماده یه
له بهر سوک کردنى بارى خوئى ، كچه كهى بداته هموو پیس و
چه په لیک) .

: ئاخړ كاكه هه ر ئه وه نده نیه ! هه ندیک شتى تریش هه ن ده بئى پیئى
بلیم ... جگه له و فایله ، فایلى ساخته كاریشم هه یه .

: جا ئه مه چ جیاوازیه ك دروست ده كا ؟ دو تومته هه ر یه ك سزایان
هه یه .

: تف !

: بوچى تف ؟

: له بهر ئه وه ی ... گوئى راگره من ئیستاش هه مو شته كانم پینه گوتوى
... ناچارم مه كه گه وره ترین نهینى ژيانى خوّم بدرکینم ...

: زانینى پارز و نهینیه كانى تو چ ده ردیکى من ده وا ده كا ؟ ئه مانه
قسه ی به لاشن برا !

: كاكه قسه ی به لاش نین ! ئه گه ر بریک هئدى بیت و بزانی من كیم ...
ئه وسا له برى ئه وه ی كچه كه تم بده یئى ، پشتم تئده كهى ... من ...
دورخراوه یه كى هه لاتوم .

كوئندراشکین ، به م قسه یه وه ك ئه وه ی مار پیوه ی دابى ، شیوا و
له جیگای خوئى هه ستا و بریک له میلکین وه دوركه وت ، ماوه یه ك به و
شیوه یه بئى جولّه مایه وه و تییراما ، ئه مجار خوئى خسته سه ر
كورسیه كه و به دهنگیكه وه كه بئى ئومئدى تئدا به دى ده كرا ، گوتى :
هه رگیز بیرم بوشتیكى له م چه شنه نه ده چو ... ئه من مارم له باخه لئى

خوّمدا په روه رده كرد ، فه رمو بوّ ده رى ، نامه وئى چاوم به چاوت
بكه وئى . میلکین كلاوه كهى هه لگرت و له خوئشى ئه و سه ركه وتنه ی
وه ده ستى هئنا بو ، به ره و ده رگای ده رى وه رى كه وت ...

به لّام له و ساته دا كوئندراشکین گوتى : راوه سته په له مه كه ، ئه دى
چوئنه تا ئیستا ده سگى ریان نه كرده یه وه ؟

: هه روا به ئاسانى ناتوانن بمگرنه وه ، ناوى خوّم گوړپوه .

: ئه ها ... وه لاهى له وانه یه تا كوئتاى ژيانى شت نه توانن په ی به م

نهینیه به رن و بتدوژنه وه ، په له مه كه ... تو گه نجیكى باشى ...

ده زانم ماوه یه كى زوړیسه توّیه ت كرده ... كوره ده په نا به خوا ، چ
ده بئى باببى ، كیشه نیه ، وه ره پیئشى .

میلکین سه رتا پای جه سته ی ئاره قه ی لئى نیشته ... نه یده زانى چ
درویه كى له مه گه وره تر بدوژئته وه ... بیرى بوّ هئچ شتیک نه ده چو
... چاره نه مابو جگه له وه ی بئى هئچ لیكدانه وه و ئاماده كاریه كى
پئشوخته ، تا تینى تئدا یه راكا وخوئى رزگار كا ... خوئى ئاماده كرد
له ده رگاوه فرته ی لئى بكا .

به لّام له و ساته دا بیرى كى به میښكدا هات ... گوتى : كاكه گرفتى كى
تریشم هه یه ... ئه گه ر راستیه كه یته ده وئى من شیئم ! ... خوشت
ده زانى شیئت به كه لكى ژن هئنان نایه ...

: باوه رناكه م ... شیئت و ئه م قسه به جیئانه ؟ ! .

: له قسه كه ته وه دياره كه شاره زاييه كي نه وتوت له و باره يه وه نيه ،
هينديك كه س حاله تي شيتيان جار جاره ، نه و كاتانه ي كه ناسايين ،
هيچ كه س هه ستيان پيناكا .

: پيموانيه نه م جوړه شيتيه له تودا هه بي ، پيم خوش نيه له م
باره يه وه قسه بكه يت .

: نه دي چ بكه م؟ كه باوه پم پينه كه ي ناچارم راپورتي دكتور
بوينم .

: راپورتي دكتورم قبوله ، به لام قسه كاني تو نه خير .

: ئي باشه ، كه وايه دواي نيو كاترميري تر دي مه وه و راپورتي
پزشكت بو دينم ... خود احافيز

* * *

ميلكين ، نه مه ي گوت و به په له كلاوه كه ي هه لگرت و به خيرايي
له ده رگا كه وه ون بو ، نزيكه ي پينچ خوله ك دواتر گه يشته لاي دكتور
(فيتيوډ) ي ناسياوي ، كه نه ويش چه ند خوله كيك له وه و به ر له گه ل
ژنه كه يدا ببوه ده مه قالييان .

كاتي ميلكين گه يشته نه وي ، خهريك بو قڅي دادينا . ميلكين پوي
كرده ناسياوه كه ي و گوتي دوستي خوشه ويست ! داواكار يه كم هه يه !
فريام كه وه ! ده يانه وي په رو بالم بكن و توشي ژن هينانم كن ...
بو خو پرگار كردن گوتومه شيتم ... تو ده تواني به سود وه رگرتن له

ره وشي (هامليت) ... نه ها ... ده زاني مه به ستم چيه (ناكري)
شيته كان ژن بينن) ... هاورپي خوشه ويست ! به پشت به ستن به م
راستيه ده مه وي راپورتيكم بو بنوسي .

دكتور پرسى: ناته وي ژن بيني؟

: به هيچ شيوه يه ك .

دكتور ، به دم شاننه كردني قڅيه وه ، گوتي: كه واته هيچ ! كه سيك
نه يه وي ژن بيني ، نه ك هه ر شيت نيه ، به لكو وشيارترين و زيره كترين
كه سي سه ر پوي زهويه ... به لام ني نه گه ر هاتو روژيك له روژان
له سه ر نه م بوچونه ي ئيستات نه مايت و حه زت ليو ژن بيني ، نه وسا
وه ره وه بولام تا ده سبه جي راپورتي شيتيه كه ت بنيمه ناو ده ست
... نه وسا هيچ شك و گومان يكم ناميني كه شيت بو يته .

نه‌او سوؤزی موزیک و نه‌و سرودانه‌ی له ستایشی په‌روه‌ردگار و زه‌وی و ئاسمانه‌کاندا ده‌یچرین ، ببوه سه‌رچاوه‌ی شادی و ئومیدی پراهیبه‌کان. جارجاریش له ژبانی یه‌ک ریتم و بی‌گوپرانکاریاندا ، ده‌بوه هوکاري نه‌وه‌ی له دره‌خت و خه‌زان و به‌هاریش زویر و دلگیر بن. به‌لام له هه‌مو حاله‌ته‌کاندا ، پیوستیان به‌ بلیمه‌تی و لیهاتویی پیره‌که‌یان هه‌بو.

ده‌یان سال تیه‌ریوه و ژبان له‌م دیره‌دا ، پوژی هه‌روه‌ک پوژانی تر و شه‌ویشی هه‌روه‌ک شه‌وانی تره‌. جگه له‌ بالنده و دپنده‌کان ، هیچ بونه‌وه‌ریکی زیندو قاجی نه‌ده‌خسته نیو ئه‌م دیره‌. نزیکترین ئاوه‌دانش ، نزیکه‌ی سه‌د فرست له‌م دیره‌وه دور بو ، که‌ریگا‌که‌ی به‌نیو بیابانیکی وشک و برینگدا تیده‌په‌ری. ته‌نیا نه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌خوین بیزاربان ، یان ژبانی خوین به‌هه‌ند نه‌گرتبا و ده‌ستیان له‌ خویشی و شادیه‌کانی ژبان هه‌لگرتبا ، ریگای ئه‌م بیابانه وشک و برینگه‌یان ده‌کو‌تایه‌وه و خوین ده‌گه‌یانده ئه‌م دیره ، بوئه‌وه‌ی پاک ببه‌وه و ببه‌ پراهیب.

کاتی شه‌ویکیان ، پیاویکی شارنشین ، به‌نده‌یه‌کی گونا‌هکاری ئاسایی ، که‌پیده‌چو‌گیانی خوئی زور خوش بوئی ، که‌وته لیدانی ده‌رگای دیره‌که‌ بوئه‌وه‌ی ده‌رگای لیبه‌که‌نه‌وه . پراهیبه‌کانی نیو دیره‌که‌ حه‌په‌سان. کاتی کابرای شاری وه‌ژورکه‌وت ، به‌رله‌وه‌ی بجیته‌ لای پیری دیر و داوای نزای خیری لیبا و ده‌ست به‌ نزا و پارانه‌وه‌کانی

بکا ، داوای نان و شه‌رابی کرد. کاتی لییان پرسی: چونه‌ وا له‌شاره‌وه ریگای که‌وتوته ئه‌م بیابانه چوله‌؟
ئه‌ویش وه‌لامی دانه‌وه که‌ گویا له‌ پاو بوه و بریک له‌ نه‌ندازه‌ی ئاسایی زیاتری خواردوته‌وه و به‌وه‌یه‌شه‌وه ریگای هه‌له‌ کردوه .
کاتی پراهیبه‌کان داوایان لیکرد لایان بمینیتته‌وه و ببیته پراهیب و پوچی خوئی پرگار بکا ، به‌م قسه‌یه زه‌رده‌یه‌ک گرتی و گوتی: من هاوتای نیوه‌ نیم.

داوای نه‌وه‌ی که‌ تیری خوارد و خواردوه‌وه ، زور به‌ وردی هه‌لپروانیه سه‌رتاپای ئه‌و پراهیبه‌کانی که‌ چوار ده‌وره‌یان لیدابو و سه‌ریکی بادا و گوتی: (نیوه‌ی پراهیب چ ده‌که‌ن؟ به‌س ده‌زانن بخون و بخونه‌وه ، ئه‌مه‌یه ریگای پرگار بونی پوچ؟ بریک نه‌قل و ئاوه‌رتان بخه‌نه‌کار و بیربکه‌نه‌وه ! لیره‌ بی‌خه‌م و خه‌یال لی دانیشتون و پالتانداوه‌ته‌وه و ده‌خون و ده‌خونه‌وه و بیر له‌ هیچ شتیکی تر ناکه‌نه‌وه ، به‌لام نیستا که‌سه‌ نزیکه‌کانتان له‌په‌نایه‌کدا ده‌مرن و ده‌چنه‌ دۆزه‌خه‌وه ! برۆن بابه ... ئه‌وه‌ باسی چ ده‌که‌ن؟ برۆن چاویک به‌شاردا بگیچرین و سه‌یرکه‌ن بزنانن چ روده‌دا؟ هیندیك خه‌لك له‌په‌نایه‌کدا له‌برسان ده‌مرن و له‌ هه‌مانکاتیشدا ، هه‌ندیکی تر جیگا‌نیه‌پاره‌ی تیکه‌ن و خوین له‌نیو فجع و فجوردا ونکردوه و پارویان که‌وتوته‌ پونه‌وه . مروقه‌کان نه‌ئیمانیا هه‌یه‌ نه‌پاستیش! ئه‌مه‌ کییه‌ ده‌بی‌هیمه‌ت بکات و پرگاریان بکات؟ ئه‌رکی سه‌رشانی کییه‌ ، به‌ئاراسته‌یه‌کی دروست ، پینمایان بکا؟ ئایا ئه‌مه‌ ئه‌رکی که‌سیکی هه‌میشه‌ مه‌ستی

وهكو منه؟ وادهزانن خوداوهند ئه و پوځه ساده و دلّه مېهره بان و ئيمانەى له بهر ئه وه پښه خشيون تا له نيو ئه م چوار ديواره دا لىي دانیشن وپالده نه وه؟).

هرچه نده كابرأى شارى ، سه خوښى پيوه دياربوو و ريزو نه زاكه تيشى خستبوه لاه ، به لام سه ربارى ئه ماش كاريگه ريه كى ئيجگار گه وره لى له سه ر دل و ده روني پيرى ديره كه جيّه شت.

دواتر ، پيرى ديره نديك پونكرده وه و رينمايى دايه موریده كانى و به رهنگي كى سور هه لگه راوه وه ، گوتى: براكانم ، قسه كانى راست بون ، راست ده كا ئيسا مروقه لانه واز و بيده ره تانه كان ، به هوئى بى توانايى ولاوازي ئيمانپانه وه ده كه ونه نيو زه لكاوى كفر و گوناوه وه و ده مرن. له ساته وه ختيكى ئاوا ناسكيشدا ، ئيمه ده ستمان خستوته سه ر ده ست و وه كه ئه وه لى ئه م شتانه هيچ په يوه نديه كيان به ئيمه وه نه بيت. من پيم باشه وه رى بكه وم و بچمه شار و بپوم به لكو عيساى مه سيح - كه خه ريكه له بير ده چيته وه - به يئمه وه يادى ئه و خه لكه .

پيرى ديره ، زور به سه ختى كه وتبوه ژير كاريگه رى قسه كانى كابرأى شارپه وه ، سه رله به يانى پوژى دواتر دارده سته كه لى هه لگرت و خودا حافيزى له موریده كانى كرد و به ره و شار ، كه وته رى.

به م شيوه يه راهيبه كان ، له شيعر و موزيك و وتاره كانى پيره كه يان بى به ش بون. نزيكه لى دو مانگ بو ، پيره كه يان جيى هيشتبون. زور بيرپان ده كرد ، به لام هيشتا ديار نه بو بگه رپته وه .

سه رهنجام له كو تايى مانگى ئه يلولدا ده نگى ته فه ته قى دارده سته كه لى كه وته به ر گوئى موریده كانى. به ره و پيرى چون و دايانه به ر پيژنه لى پرسياران. به لام پير له برى ئه وه لى به بينينى موریده كانى شاد و خوښحال بيت ، دايه پرهمه لى گريان و هيچى نه گوت.

راهيبه كان ، پيرى خوښان زور به كزى و ماتى هاته به رچاوان ، پوخسارى ماندو و ژاكاوى ، خه م و خه فه ت و كو له وارى تيدا به دى ده كرا ، ئه وكاته لى له پرهمه لى گرياندا ، شيوه لى زياتر به كه سيك ده چو كه سو كايه تيه كى گه وره يان پيكر دى.

راهيبه كانيش ده گريان و به قورگى پرله گريان ه وه له هو كارى گريان ه كه يان ده پرسى. به لام پير ، دواى ئه وه لى هه نديك هيدى بو وه ، چوه ژوره كه لى خوئى و ده رگاي لى سه ر خوئى داخست.

تاحوت پوژان له ژورئى نه هاته ده رى ، نه نانى ده خوارد ، نه ئاوى ده خواره وه ، نه ئورگى ليده دا ، هه ر ده گريا. هه ركاتى راهيبه كان هاتبان له ده رگايان دابا و لى پارابانه وه بيته ده رى و له و خه م و خه فه ته پرگارپان كا ، له گه ل بيده نگيدا به ره ورو ده بونه وه .

سه رهنجام پير ، له ژورئى هاته ده رى ، راهيبه كانى له ده ورى خوئى كوكرده وه و به چاوانى پرله گريان و ده نگي كى غه مناكه وه - كه تاراده يه ك رق و قينيشى پيوه ديار بو - ئه وه لى له و سى مانگه دا بينيبوى ، سه ره تا به ده نگي كى ئارام و چاوانى پنيكه نيناويه وه ، له سه ره تاى گه شته كه يه وه ده ستي كرد به گپران ه وه : كه چون به دريژايى ريگا بالنده كان بو يان ده خوئيد و چون جوگه له ئاوه كان شو ره

شورپیان ده کرد و چوَن هیوا و ئومیدی جوان ، پوچ و گیانیان
وه سه ما دینا ، چوَن خوئی وهك سه ربازیك ده هاته به رچاوان به پیدایا
بروات و باوه پری ته وای به سه رکه وتن هه بی و به ره و مه میدانی جه ننگ
بروا. چوَن لیروهه تا شار بیری کردبووه و سرودی گوتبون و شیعیری
خویندبوونه وه و ههستی به دوری ریگا که نه کردبو.

به لام هه رکه گه شسته سهر باسی ئه وهی که گه شسته شار و
هه لئسوکه وت و قسه کردن له گه ل شارنشینه کاندایا ، ده نگی له رزه ی
تیکه وت و چاوه کانی بریسکه یاندا و بق و قین سه رتا پای جه سته ی
گرته وه. ئه وهی له شار بینیبونی و به رچاوی که وتبون ، پیشتر
له ژیانیدا شتی وای نه دیبو ، ته نانه ت ریگه ی به خوئی نه دابو له میشکی
خوشیدا به رجه سته یان کا.

له وی ، له شار ، بو یه که مجار له ژیانیدا هیز و توانای شهیتانی
چه په لئ به چاوه کانی خوئی بینیبو. درکی ، به فرت وفیل و حیله
بازیه کانی هیزی شه ر و خراپه کاری و لاوازی و ترسنوکی مروقه ، کردبو.
بو به دبه ختی هه رکه ده گاته شار و ده چیته یه که م ماله وه ، ده بینئ
(قه حبه خانه) یه ، که تیایدا نزیکه ی په نجا پیواوی ده وله مهنده ، زیاد
له پاده خواردبو یانه وه و به سه رخوئشی گورانیان ده گوتن ،
قسه کانیشیان ئه وه نده دور له ره وشت و نه فره تیی بون ، موی
جه سته ی هه مو مروقیکی باوه پدار و له خوا ترسیان گرژ ده کرده وه.
ئه م بونه وهره بزئو و شاد و زیاد له پاده نازادانه ، نه له خودا
ده ترسان و نه له شهیتان و نه له مردنیش ، هه رچی پییان خوئ

بوایا ده یانگوت و ده یانکرد. هه رکه له سهر مامله یه کی شه هوانی
ریکه وتبان ، ئه وای لیانده دا ده رویشتن.

شه رابه جوان و خاوینه که شیان پریشکی داویشتن و هه لده چو.
پیده چو زور شیرین و به تام بیست چونکه دوا ی هه ر جامیک
که هه لیانده دا ، پیده که نین و زیاتر چه زیان ده چوه سه ر خواردنه وه.
شه رابه که یان به دهم مروقه وه پیده که نی. هه رکاتی لیان ده خوارده وه
پریشکی داویشتن و هه لده چو ، له مه وه بو ت دهرده که وت که چ جوانی
و فرت و فیلیکی شهیتانیانه ی له شیرینی خویدا هه لگرتوه.

پیری دیر ، که له رقان فرمیسکی به رده دانه وه ، هه روا له باره ی ئه و
شتانه ی دیتبونی ، قسه ی ده کرد. ده یگوت ژنیکی هه رزه و روت
وقوت ، له سهر میژیک له نیو کومه لیک پیواوی مه یخوردایا پاره ستابو
و پیواوه کانیش به ده وریدا ئه لقه یان به سته بو. ئه سته مه مروقه بتوانئ
دیمه نیکی له مه جوانتر و دلفریوین تر له میشکی خویدا بنه خشینی ،
یان شتیکی له و چه شنه له سروشتدا به دی بکا. ئه و ماره ژه هراویه ،
ئه و کچه قز دریز و گه نم په ننگه ، که چاوو برویه کی ره ش و لیوه کانی
گوشتن بون ، بی شه رمانه ددانه سپیه کانی دهرده خستن ، به شیوه یه ک
پیده که نی ، ده تگوت نیازی ئه وه ی هه یه بلئ: (بروانن چه نده بی
شهرم و دلرفینم). ئه و مت و موروه زپرانه به سه ر شان و ملیدا
هاتبونه خوارئ. جه سته ی نازداری ، ئاماده نه بو له نیو جل
و به رگه کانیدا خوئی بشاریته وه و ده تگوت سه وزه گیای به هارانه زه وی
شه ق ده کا و له ژیر خاکه وه سه ر دهردینی. ئه و ژنه هه رزه و بیشه رمه

، شه رابی دهنوښی و گوزانی دهگوت و هه رچیه کیان حه زیان لیښوایه
خوی دهخسته بهرده ستیان.

پیری دیر هه روا قسه ی دهکردن و دهستی راده وه شانندن. له باره ی
پیشبرکیی نه سپسواری و شه پرگا و شانۆ و کارگه ی وینه کیشان ،
واتا نه و شوینه ی په یکه ریان لی دروست دهکردن و له سر جهسته ی
پوتی ژنان ، تابلوی هونه ریان ده کیشا.

پیری دیر ، به زمانیکی ساده و پون و پړاواز ، به تاسوقه وه قسه ی
دهکردن ، دهتگوت دهیه وی پیشه به سر ژیه کدا بیئی که لی و ن
بوه و بوی نادوزرینه وه ...

راهیبه کانیش ، مات و سه راسیمه ، سه راپای جهسته یان ببوه گوی ،
له نه نجامی هه لچونی هه ست و نه ستیاندا ، خه ریک بو هه ناسه یان
راده وه ستا ...

سه ره نجام پیری دیر ، دوا ی گنرانه وه ی ته وای فرت و فیله کانی
شه یان و بریسکه ی خه له تیینه ری هیزی شه پ و خراپه کاری و دیمه نه
دلرفینه کانی جهسته ی ژن ، شه یانی به نه فرت کردو به ره و
ژوره که ی خوی پویش و ون بو ...

به یانی زو کاتی له خه وه ستا و له ژوره که ی خوی وه ده رکه وت ، هیچ
کام له راهیبه کانی به رچا و نه که وت ، هه ره مویان به ره و شار فرتیه یان
لیکردبو.

هاوینه واریه کان

تازه بوک و زاویه ک ، به دریزایی هیلی شهمه نده فوری نزیک
هاوینه واره که ، خهریکی پیاسه کردن بون.

پیاهوه که ، دهستیکی له که مری ژنه که ئالاندبو و ژنه که ش خوئی
به وه وه نوساندبو. هردوکیان هستیان به شادی و خوشیه کی زور
ده کرد.

نیوه مانگ ، له ئاسمانه وه سهیری ده کردن و نیوچاوانی خوئی گرژ
کردبو و خهم و خهفت له پوخساریدا به دی ده کرا ، پیده چو ، ناخ بو
سه رده می لاییتی خوئی هه لکیشی و ئیره یی به م دوانه به ری.

هوا ، بی جولّه و بوئی گولّه کیویه کانی لیده هات ، له ولای هیلی
شهمه نده فوره که وه ، دهنگی بالنده یه ک بیسترا...

ژنه گوتی: ساشا چه نده خوشه ! به راستی ده لئی خه ون ده بینم!
بروانه ئه و بیسه لانه بچوکه ! چه نده ئارامکه ره ! بروانه ستونی
ته له گرافه کان ! چه نده ریگ و جوانن ! ببینه ساشا ! ئه مانه ژیانیان
به م شوینه به خشیه ! مانای ئه وه یه لیره ش ژیان هیه ...
پیشکه وتن هیه ... مه گه رتو ئه و کاتانه ی شنه با دهنگی نه رمی
شهمه نده فورت بو دینی ، هه ست به خوشحالی ناکه ی؟

: به لئی راست ده که یت ... ئه ری دهسته کانت بو وا گه رم داهاتون ! ...
ئه ری بو ئیواری چیمان هیه بیخوین؟

: چیشتی گیایی و مریشک ... مریشکه که به شی هه ر دوکمان ده کا ،

جگه له وه ی له شاریشه وه هه ندیک ماسی ساردینیان بو ناردوین .
نیوه مانگه که ، وه ک ئه وه ی بوئی به شتیکی تفت و ناخوشه وه
کردبی ، پوی خوئی له پشت هه وره کانه وه شارده وه ، دیاربو خوشی
و شادی مروقه کان ، ئه وی خستبووه یادی جیگه و نوینه ته نیاکه ی
خوئی له ویدیوی جهنگه ل و ده شته کانه وه ...

: ئه وه شهمه نده فوری که خهریکه به ره و ئیره دیت.

سی چاوی بلایسه داری شهمه نده فوری لوکو مو تیف ، له دورپا
وه ده رکه وتن. سه روکی لقی ویستگه که چوه سه ر سه کوکه ،
له هه ردولای هیله که وه چرای رینمایی داگیرسان ، ساشا به باویشک
دانه وه ، گوتی: ئه م شهمه نده فوره بروات ، ئیمه ش ده گه رینه وه
مالی. به راستی ژیانیکی زور خوش به سه ر ده به ین ، ئه وه نده خوشه
که باوه پ ناکری.

شهمه نده فوره په شه که ، بیده نگ ، تا ئاستی سه کوکه چوه پیش و
پاوه ستا.

سه ر و سیمای خه والوی گه شتیاران و کلاوه کان و شاننه کان - که
له په نجه ره که وه دیاربون - که وتنه جولّه ...

له نیو فارگو نی کدا ، دهنگیک هاته به رگوئی که ده یگوت: (ئه ها قاریا و
میرده که ی! هاتونه پیشوا زیمان! ئه وه تان.

دو کوچله ی بچوک ، له فارگو نی ک هاتنه ده ری و خویمان به ملی قاریا وه
هه لواسی. دوا ی ئه وان سه رو سیمای ژنیکی قه له وی به ته مه ن

وپیایوئیکی بالا به رزی لاواز و دواى ئه وانیش دو قوتابى قوناغى
ناوه ندى ، به خويان و جانتاكانيانه وه و دواى ئه وانیش
خزمه تكاره كه يان و سه ره نجام دايه گه وره يان ، يه كه به دواى يه كدا ،
وه ده ركه وتن .

پياوه كه ، له كاتيكا كه ده ستي ساشاي ده گوشي ، ده ستي به قسان
کرد: ئه وه هاتين كاكه ! پيموايه زورت چاوه پرى كردين ! ئاخو
له به رئه وهى مامت تا ئيستا نه هاتوته لات ، چه ندت جنيو پيداوه !
مندالينه ! كولىا ، كوستيا ، نينا ، فيفا ، وهرنه ئيره ... ده ستي
مامه ساشا ماچ كه ن ! هه مو له هه مو هاتوين تا سى چوار پوزان
لاتان بمينينه وه ، هيوادارم جيگاتان لى ته نگ نه كه ين ، ها ؟
پاستيه كه ي بلئ ، شه رم مه كه ...

ژن و ميژدى خوشحال ، به بينيني مامه و خيزانه كه ي ، ترسيان لى
نيشت . ئه و كاته ي مامه قسه ي ده كرد و ساشاي ماچ ده كرد ،
شتيكي له م چه شنه به مييشكى ساشادا هات : (خوى و ژنه كه ي ،
هه رسي ژوره كه و سه ري نه كان و به تانيه كان ده خه نه به رده ستي
منداله كانيانه وه . ماسى سه ردين و چيشته گيايه كه ، له چاو
تروكانيكدا ده خورى . ئاموزاكان ، چى گولئ باخچه كه هه يه
هه لئيه كه نن ، شته كان به سه ر فه رشه كه دا په رش و بلاو ده كه نه وه و
ده يكه نه هات و هاوار و قيژه قيژيك ، ئه وسه رى ديار نه بئ . ئاموژنيش

، له به يانيه وه تا ئيوارى له باره ي نه خوشيه كه يه وه ده دوى و
به رده وام ده يلئت و ده يلئته وه كه به رچه له كه له به ماله ي
(بارون فون فنيتيش) ه و له خيزانى ئه ودا چاوى كردوته وه

ساشا ، به چاوانىكي نه فره تيه وه ده يروانيه ژنه كه ي و ده يگوت :
سنداننان ليذا ! هاتون بينه ميوانى تو !

قارياش - كه پهنگى به روه وه نه مابو - به رقى و توربه ييه وه ، وه لامى
دايه وه : نه خير ، ئه مانه ميوانى تو ، خزم و كه س و كارى تو ، نه كه
هى من ! ئه مجار پوى كرده ميوانه كان و زه رده خه نه يه يه كي هينايه
سه ر ليوه كانى و گوتى : فه رمون فه رمون ، تكا ده كه م فه رمون !

نيوه مانگه كه ، جاريكى تر خوى له نيو په له هه وره كان هينايه ده رى ،
ده تگوت له خوشى ئه وه ي كه هيج خزميكي نيه ، پئده كه نئ .

ساشاش پوى خوى و هرسوپاند بو ئه وه ي پوى ترش و تالى خوى
له نيگاي ميوانه كان بدزيته وه و هه وليده دا به ده نكيكي به سوژ و پير له
خوشه ويسته يه وه قسه بكات ، بوئه گوتى : فه رمون ،
ميوانه خوشه ويسته كان فه رمون .

ناکامی

(ئیلیا سیرگیو فیچ پیپلوڤ) و (کلیو پاتراپتروڤنا) ی ژنی ، له ویدیو ده رگای ژوره که وه گوئیان پراگرتبو ، دیاربو له ژوره بچوکه که دا ، دو که س له باره ی عیشق و خوشه ویستی وه ده دوان ، ئه و دو که سه ، یه کیان (ناتاشا) ی کچیان و ئه ویترا (شچوپکین) ی ماموستای فیترگی شاره که بو.

پیپلوڤی باوکی کچه ، له خوشیان هه مو جهسته ی ده له رزی ، ده سته کانی لیک ده سوی و له ژیر لیوه وه به سرته گوتی: خه ریکه دم بو قولابه که ده با ، ژنه که تو ده بی هه مو هوش و بیرت کوکه یته وه و هه رکه قسه کانیاں گه یشته سه ر باسی عیشق و خوشه ویستی ، ده بی بی دواکه وتن (شه مایلی قه دیسان*) له دیواره که داگریه خواری و به پراکردن بچین پیروزیایان لی بکه یین ... ده بی خافلگریان بکه یین ... ده بی دروست له و ساته دا بگه یینه سه ریاں ... نزای به خیریاں بو بکه یین ... نزای به خیر، به شیکه له کاره پیروزه کان ، که سیک نزای به خیری بو بکری ئیدی هه رگیز ناتوانی خوئی له ژیر باری هاوسه رگیری ده ربینی ... کاتیکیش بیه وی پرو بیانو بینیته وه ، ئه وا ده بی له دادگا ئاماده بی.

له م کاته دا ، له ژوره بچوکه که دا شچوپکین خه ریکبو ده نکه شقارته یه کی به پانتوله که یدا ده هینا بوئه وه ی دا یگریسینی ، قسه ی بو

ناتاشا ده کرد و ده یگوت: واز له م ره فقارته بینه ، من هیه کاتیک نامه م بو تو نه نویسه !

ناتاشاش که به دم قسه کردنه وه جار جار له ئاوینه که دا سه یریکی خوئی ده کرد ، وه لآمی دایه وه: تو وات گوت و منیش باوه پرم پیکردی! یه کسه ر خه تی تو م ناسیه وه! تو مروقیکی سه یری! ماموستی فیترگی خو شنوسیت و ئه مه ش خه ته که ته؟ چون ده کری به و خه ته جوانه وه خه لکی فیتری خوشنوسی بکه یی؟

: هم ... جا ئه مه چ شتیکی گرینگه تیدایه؟ له فیترکردنی خوشنوسیدا ، خوشنوسین گرینگه نیه ، گرینگه ئه وه یه فیترخوازه کان له کاتی وانه دا نه یکه نه روژی خوئیان ، کاتی ده بینم فیترخوازه کان له کاتی وانه دا خه ریکی قسه کردنن ، راسته که هه لده گرم و ده که ومه ویزه یان ... ئیدی خه ت جوان بی یان ناشیرن ، چ جیاوازیه کی هه یه؟ من دلنیام خه تی جوان واتا قسه ی قور و به لاش! بو نمونه (نیکراسوف) تا خواحه زکا خه تی ناخوش بو ، به لام نوسه ریکی باش بو. من بو خوم نمونه ی خه تی ئوم له کو به ره مه چاپ کراوه که یدا بینیه .

: به لام جیاوازی تو و نیکراسوف ئاسمان و ریسمانه ... دواتر دریزه ی دایه: ئه گه ر نوسه ریکه بیته داخوایم ، ئه وا بی دودلی شوی پی ده کم ، بو ئه وه ی وه ک یادگاریه ک ، به چه پ و راستدا شیعرم بو بنوسی.

: ئنجا خو ئه وه هینده قورس نیه؟ منیش ده توانم شیعرت بو بنوسم.

: له باره ی چیه وه؟

: له باره ی عیشق و ... هسته کان و . چاوه کانت و ... شیعرى وات
بو بنوسم! سهرسامت بکا ... فرمیسک به چاوه کانتدا بیته خواری!
ئهرى به راست ئه گهر شیعرت بو بنوسم ریگام پی دهدهیت دستت
ماچ بکه م؟

: گوتم ده بی خودایه چ بلیت؟ بی شیعر و نیستاکه ش ده توانیت.

شچوپکین ، له جیی خوئی جولاً و به چاوانی له خوشیان دهرپه ریوه وه ،
لیوه کانی به دهسته کانی ناتاشاوه نوساند ، که بوئی سابونی
زه ردینه ی هیلکه ی لی ده هات.

له م کاته دا پیلوؤف ، که رهنگی وه ک به فرسپی بیو ، ئانیشکیکی
کوتایه که له که ی کلیو پاترای ژنی و به په له دوگمه ی چاکه ته که ی
داخست و گوئی: خیرابه ، شه مایل ، شه مایله که له دیواره که
بکه ره وه ، پراکه ، ده ی خیراکه . بو خوشی بی ئه وه ی کات به فیرو بدا
، دهرگا که ی کرده وه و دهسته کانی به ره و ئاسمان به رز کرده وه و
له کاتیکدا به چاوانی پر فرمیسکه وه لیکدا لیکدا برژانگی دهرپرکاند ،
گوئی: پیروژتان بیت گه نجه کان! ... نزای به خیرتان بو ده که م ...
گه نجه خوشه ویسته کان ... خودای گه وره خوشبه خنتان بکا ...
وه چه ی زور بخه نه وه ...

کلیو پاترای ژنیشی - که له خوشیان ده گریا - گوئی: من ... منیش
نزای به خیرتان بو ده که م ... به ئومیدی خودا شاد و خوشبه خت
ده بن و پیکه وه پیر و خه رو ده بن!

دواتر رویکرده شچوپکین و گوئی: تو ، تاکه سهرمایه ی ژیانم ، واتا
کچه خوشه ویسته که م لی دهستینی ... توخوا ئاگات لی بیت و
له گه لیدا میهره بان به ...

شچوپکینیش که له ترسان و له سهرسامیدا چه په سابو و ده می
داچه قاندبو ، شه به یخونه که ی دایک و باوکی کچه ، هینده له پیر و
چاوه پروان نه کراو بو ، نه یتوانی هیچ قسه بکا .

له حالیکدا له ترسان هله ده له رزی ، له میشکی خویدا له بیرکرده وه دا
بو: (ئه ی هاوار چون که وتمه ته له وه ! چون خافلگیریان کردم ! کارم
ته واوه ! مه حاله بتوانم له م کیشه یه خوم دهر باز که م !) .

ناچار سهری بو هه ل و مهرجه که دانواند ، تا شه مایله که ی
به سه ردایینن ،
ده یویست بلیت: (باشه پازیم) .

باوکی ناتاشاش به دهم گریانه وه گوئی: نزا ... نزای به خیرتان بو
ده که م . ناتاشا کچم بریو له ته نیشتییه وه راوهسته ... پتروقتنا ئه و
شه مایله به ره من ...

به لام له م کاته دا باوکه له گریان کهوت و له پقان سور هه لگه پرا ،
به ویه پری رقی و توره بییه وه روی کرده پتروقتنا و گوئی: هه ی گه مژه!
که لله پوچ! سه بیرکه له جیاتی شه مایل جیت داوه ته دستم!

: ئەى ھاوار خودايە ئەمە چيە !

شچوپكىن ، بەنيگايەكى پىرلە ترسەوہ ، پوانىيە شەمايلەكە و
تىگەيشت پىزگارى بوہ . دايك و باوكى ناتاشا ، لەپەلەپەلى و
هەلەداوانى خويان ، لە برى (شەمايلى پىرۆز) ،
ويىنەى (لاژيچىنكوڧ) ى نوسەريان لە ديوارەكە كردبوۋە و ھيىنابويان

پىپىلوڧى پىر و كليوپاتراپىرۆڧناى ژنى ، بەويىنەكەى دەستيانەوہ ،
شەرمەندە و خەجالەت ، پاوہستابون و تاسابون .
لەم نيۋەدا كاكى مامۆستا كەزانى ھەلەيان كردوہ و ھەل و
مەرچەكەش لەبارە ، بەدەرفەتى زانى و بى دواكەوتن قوچاندى .

(شەمايل*) ئەوپارچە تەختەيەيە كە قەدىسەكان بەھەلكۆلەين نەخش
و نيگار و ويىنەى لەسەر دروست دەكەن و دواتر بە ھۆى كاغەز ، يان
ئاوريشمەوہ ويىنەكەى لىۋەردەگرنەوہ .

نه زانی

گه نجيکي قزکال ، که پوخساريکي لاواز و پهق و وشکي هه بو و ئيسکه کاني گوتاي دهره پييون و بالتويه کي چهرمي دريژي له چهند لاره دراي له بهردابو و پيلاويکي لبادي ره شي گهره له پيدا بو ، پاره ستا تا دکتوري نه خوشخانه که کاره کاني خوئي ته واو کرد و به ره و ئاپارتمان هه کهي خوئي وه پي کوهت ، به هه ستيکي تیکه ل به ترس و شه رمه وه ، له دکتور نزيک بو وه و گوتي: تکايه کم هه يه قوربان!

: چيت ده وي؟

گه نجه که ناوله پي ده ستي له سه ره وه بو خوراي به لوتيدا هينا و چاوي له ئاسمان بري و گوتي: داواکاريه کم هه يه ... دکتوري به ريز! براي که م نيوي (فاسيا) يه مه به ستم نه و ئاسنگه ره ي گوندي (قارقارني) يه ، له نه خوشخانه که ي ئيوه دا ، له ژوري تاييهت به چاره سه رکردني زيندايه نه خوشه کاندا ، خه واندويانه ...

: ئي باشه ، مه به ست چيه ؟

: ئاخر من براي فاسکام ... باوکم دو کوري هه يه يه کيان نه و فاسکايه يه ، دوه ميشيان منم ، من ناوم (کيريلا) يه ... سي خوشکمان هه ن ، فاسکا خاوه ن ژن و ماله ... منداليکي بچوکی هه يه ... هه مويان نانخوري کارنه کهرن ... دو سي سال ده بي کوره ي

ئاسنگه ريه که مان به که لکي کارکردن نايهت ، من بوخوم له کارگه يه کي دروماندا کار ده کم ... باوکيشم ئيدي تواناي کارکردني نه ماوه ، هيجي بو ناکري ، ته نانهت ناتواني که وچکه چيشتيکيش به جواني بو ده مي خوئي به ري ...

: ئيستا تو چيت له من ده وي؟

: وه ره نه و چاکه يه بکه و فاسکا ئازادکه .

دکتور ، به سه رسورمانه وه سه يريکي کيريلاي کرد و بي نه وه ي يه ک قسه بکات ، لييدا پويشت .

گه نجه که خيرا پويشت وپيشي پيگرت و وه ک نيشانه ي ريز - که نه وه نده ي نه ما بو سه ري له پيلاوه کاني دکتور بدا - خوئي نوشتانده وه و به برژانگ پروکاندن و ده ست هينان به لوتيدا ، تکاي له دکتور کرد: دکتوره باش و ميهره بانه کم! توخودا واز له و فاسکايه بيته و ليي گه ري با بيته وه مالي ، تاماوم نزاي خيرت بو ده کم! توخودا کاکي دکتور ليي گه ري با بيته وه مالي! ئاوا بپروا هينده ي پي ناچي هه مومان له برسان ده مرين! دايکم له به يانيه وه تا ئيواراي ده گري! ژنه که ي فاسکاش به رده وام شين و گريانيه تي ... گوزه رانمان زور ناله باره ! ... خودا بکوژي نه گه ر درو بکه م! ... دکتوره ميهره بانه کم ، توخوا ئازادیکه !

دکتور به رقه وه سه يريکي کرد و پرسى: نه ري تو شيتي يان گه مره ي؟ ئاخر من چون ده توانم ئازادیکه م! مه گه ر نازاني نه و زيندانيه ؟

کیریل له پرمه ی گریانیدا و به دهم فرمیسک پرستنه وه گوتی: وازی لی بیته بابجیته وه مالی.

: تف له تو هه تیوی گه مژه! من کوا مافی نه وه م هه یه نازادیکه م؟ بو پیته وایه من به پررسی زیندانم؟ هیناویانه ته نه خویشخانه بو نه وه ی چاره سهری بکه م ، منیش نه وه خه ریکی چاره سهرکردنیم ، وه ک چون ناتوانم تو بخمه زیندانه وه ، ناواش مافی نه وه م نیه نه و نازاد بکه م ، تو زور گه مژه ی ها!

: ناخر نه و برایه ی منیان هه ره له خوړا خستوتته زیندانه وه! جگه له م جاره پیشتیش سالیک له زینداندان بو! نه دی نه مه ی نیستا چیه! بوچی ده بی زیندانی بکه ن؟ نه گه رکه سیکی کوشتوه یان نه سپی خه لکی دزیوه به هه رحال! به لام چون ده بیته له سهر شتی پر وپوچ خه لک بخه نه زیندانه وه!

: قسه که تم قبوله ، به لام پیچم گوتی من هیچم له ده دست نایه .

: فاسکا منداله لادنیه کی ساده یه ، خویشی نازانی له سهر چی خستویانه ته زیندانه وه ، جه نابی دکتور! نه و پوژه فاسکا سهرخویش بو ، هیچ ناگای له خوئی نه بو ، ته نانه ت له بیرمه زله یه کی کیشا به بناگوئی باوکمدا و ده موچاوی خویشی کیشا به لقه داریکدا و خوینی پیدا هاته خواری. دو مندالی گه ره که که مان چونه بنده سستی و هه واو ناره زوی توتنی تورکی له که لله ی دابون ، چون له بن گوئیان خویند و پازیانکرد له گه لیاندا بجیته دوکانی کابرای نه رمنی و دزی لی بکه ن. نه و فاسکا گیزه ش - که سهرخویش بو - پازی ببو و له گه لیاندا چوبو

قفلی دوکانه که یان شکاندبو و وه ژورکه وتبون و چی که ل و په لی دوکانه که هه بو هه مویان تیک وپیک دابو ، هیچ شتیکی ساغیان تییدا نه هیشتبو. چی بتل و شوشه هه بو شکاندبو یان ، چی نارد و خوئی هه بو پرشتبو یان ، سهرخویش بون نییدی! خو ناگایان له خوئیان نه بوه! نییدی له وکاته دا سهرکه لله ی سهرپاسه وان په یدا ده بی ... سهره تا زوریان هینان و بردن ، دواتر په وانه ی لای لیکوله ریان کردن ، بی نه وه ی لیان بیرسنه وه ، سالیکی په به ق له زینداندان بون ، تا هه هفته ی پابردو ، واتا هه نه و چوارشه ممه یه ی پابرد ، هه رسیکیان بردنه شار و دادگایان کردن ... به رده وام سهرپازیکی تفهنگ به ده سته شیان له گه لدا بو ، خه لکیکی زوریش هاتنه دادگا و شاهیدیان له سهردان ، گه رچی فاسکا تاوانه که شی له وانی تر سوکتر بو ، که چی سزای سی سال زیندانیان به سهردا سه پاند ، دوانه که ی تریش یه کی دوسال . ناخر له به رچی؟ توخودا نه مه له به رچی؟

: جاریکی تریش دوباره ی ده که مه وه: نه م کیشانه هیچ په یوه ندیه کیان به مننه وه نیه و من هیچم پی ناکری ، بو خو ت برپو بو لای سهروکی ...

: چومه لای نه ویش! چومه دادگا و داواشم پیشکه ش کرد ، هه ر لیشیان وهرنه گرت! دوا ی نه وه چومه لای سهروکی که لانته ری و دوا ی نه ویش چومه لای لیکوله ر ...

هه مویان ده لئین: (په یوه نندی به ئیمه وه نیه). ئه دی پیم نالیی
په یوه نندی به کی وه هیه؟ به لام له م نه خوشخانه یه دا ، تو پله
وپایه له هه موان به زتره ، ئه وهی حه زت لییی ده توانی بیکه ت.

دکتور ئه یکی هه لکیشا و گوتی: به خوا گه مژه ی! کاکه ! با پیئت بلیم
، هه رکاتی ده سته ی دادوه ری ، تاوانباری که سیکی سه لماند ، ئیدی
نه ک سه روکی که لانته ری ، پاریزگار و ته نانه ت وه زیریش هیچی
پیناکری ، ئیدی له خوړایی خو ت ماندو مه که ! چیتر ئه م ده رگا و ئه و
ده رگا مه که و هیچ سویدیکی نیه !

: بو تو واده زانی کی سزای زیندانی به سه ر فاسکادا داوه ؟

: به پیزانی ده سته ی دادوه ری ...

: کام به پیزان؟ ئه و لادییانه ی لی ره بون؟ ئه ندری گوریوژ و
ئه لیو شکای به راز؟

: باشه به سه ، ئیدی من توانم نه ما ، کام نه ما ... ئه مه ی گوت و به
ده ست هه لسه قاننده وه به ره و ئاپارتمان که ی خو ی ، که وته ری.

کیریلا ، حه زی لیبو دوا ی بکه وی ، به لام له م کاته دا ده رگای
ئاپارتمان که به توندی داخرا و فریا نه که وت.

چه ند خوله کیک ، بی جول ه ، به سه ری روته وه له ناوه راستی حه وشه ی
نه خوشخانه که دا راوه ستا . چاوانی برینه ده رگای ئاپارتمان که ی دکتور
و ئه یکی قولی هه لکیشا و پشت ملی خوراند و به ره و ده رگای
ده ره وه ی نه خوشخانه که ، که وته ری.

کاتی گه یشته کولانه که ، له به رخویه وه و به نارازیبونه وه ، گوتی:
ئه دی بچه لای کی؟ ده چمه لای هه رچیه که ده لی: (په یوه نندی
به منه وه نیه) ، ئه دی په یوه نندی به کیوه هیه؟ ئه دی خو له خوړایی
نه یانگوتوه: (بو ئه وه ی کاره کانت بچه پیش ده بی سمیله کانت چه ور
که یه ت) ، ئه و کاته ی دکتور قسه ی ده کرد چاوی هه ر له نیو ده ستم بو
، وایده زانی پینجیه کم بو ئاماده کردوه . نا برا ! ئه گه ر پیویست بکا
ده چمه لای پاریزگار و له ویش ده پاریمه وه .

له حالیکدا ، بی ئه وه ی پیویست بکا ، جارجار ئاوریکی له دواوه ی
خوی ده دایه وه ، شل و شه که ت و بی توانا ، ملی شه قامه که ی گرت.

دیاربو بیری له وه ده کرده وه که دوا ی ئه مه چی بکا؟

گه رچی به فر هیشتا به شه قامه کانه وه مابو ، که چی که ش و هه واکه ی
زور سارد نه بو ، به فره که له ژیر قاچیدا کرته کرتی ده کرد.

له به رامبه ریدا شاریکی بچوک دیاربو ، هه پینسه د مه تریک لییه وه
دوربو ، برا که یان له وی زیندانی کردبو ، شاره که له سه ر گردیک
دروست کرابو.

له لای راستی شاره وه ، بینای زیندانه که ، به سه ربانه شیروانیه
سوره که ی و بورجی چاودیریه که یه وه ، په ش ده چووه . له لای
چه پیشه وه دارستانیک ، که به فر گه لاکانی داپوشیبو ، ده هاته
به رچاو.

بیده نگی هه مو شوینیک و هه مو شتیکی گرتبووه ، ته نیا پیره میردیک
به نیو بالئویه کی ژنانه و کاسکییتیکی گه وره وه ، له پیشیه وه

ههنگاوی دهنان و بهردهوام دهکوخی و وهحهی له مانگایهك دهکرد
که دابویهپیش خوئی و بهروه شار دهیبرد.
ههرکه گهیشته پیرهمیترده که ، گوتی: سلاو باوکه.
: سه رچاو ...

: ئهوه ئه و مانگایه ده بهیته شار بیفروشی؟
پیره میترده که به بی تواناییه وه وه لایمی دایه وه: نا ، هه روا ...
: خه لکی ئه م شارهی؟
ئیدی پیکه وه که وتنه قسه .

کیریلا ، به سه رهاتی خوئی ، تا ئه و شوینهی چوئن چوته
نه خوشخانه که و چ قسه یه کی له گه ل دکتوردا کردوه ، هه موی بو
پیره میترده که گپرایه وه .

کاتی گهیشته شار ، پیره میترده که گوتی: ئاخو کی گوتی ئه م شتانه
په یوه ندیان به دکتوره وه هه یه ؟ راسته هه مویان ده وه له مه ندن ، به لام
ئه و زانیاریانه ی هه یانه ته نیا به که لکی نه خوشه کان دیت! دهنه
داوایان لی بکه ی له کاریکدا رینماییت بکه ن ، دوش داده میئن. ده بی
بو ئه م جوړه کارانه ، بچیته لای ئه و به پرسانه ی په یوه ندیان به م
کیشانه وه هه یه ، تو گوتت چومه ته لای دادوهر و سه روکی که لانتیه ری
... ئه وانیش دهردی تو یان پی ده وا ناکری.

: ئه دی بچمه لای کی؟

: بو کیشه و گرفته کانی خه لکی گوند ، به رپرسیکی زوړ گرینگ هه یه
، دادوهری دایمی ، نیوی (سینوکوڅ) ه .

: ئه وه ده لئی که له (زولوتوڅ) ه .

: ئای دهم خوش ، ئه و بو تو له هه مویان باشته ، ئه گه ر کیشه که
په یوه ندی به کاروباری دیهاتیه کانه وه هه بی ، ئه وا دلنیا به سه روکی
که لانتیه ریش ناتوانی قسه له قسه یدا بکا .

: زوړ دوره برا ... ئه گه ر به موی بچم ده بی سی فرسه خ ریگا بېرم .
: ئه و که سه ی ناچار بیت ، ئاماده یه نه ک سی فرسه خ به لکو سه د
فرسه خیش بېری .

: راست ده که ی قسه که ت دروسته ... داواکاری بو بنوسم؟

: له وی پیته ده لئین چی بکه ی ، ئه گه ر پیویستی به داواکاری بیت ،
له وی پیته ده لئین و داوا نوسه کان خیرا بو ت دهنوسن ، ئه م جوړه
دادوهرانه هه میسه داوانوسی خو یان هه یه .

کیریلا له پیره میترده که جیابووه ، چه ند خوله کی که له ناوه راستی
مه یدانه که دا ، پاوه ستا . له فکران پاچو ، دواتر شاری به جیهیشت و
بپاریدا بچیته زولوتوڅ .

دوای پیچ پوژ ، کاتی دکتور له سه ردانی پوژانه ی نه خوشه کانی بووه
و ویستی بچیته وه ئاپارتمان ه که ی خوئی ، جاریکی تر له ناوه راستی
حه وشه ی نه خوشخانه که دا له گه ل کیریلا دا ربه پرو بووه . ئه مجاره یان
گه نجه که به ته نیا نه بو ، پیره میتردیکی لاواز و ره نگ په ریوی له گه لدا
بو - که جار جار سه ریکی باده دا و بی ئه وه ی خوئی مه به سستی بیت
ملچه ملچی ده کرد .

: دکتوری به پیز نه مجاره ش داوات لی ده که م! ... نه مجاره بیان له گهل
باوکمدا هاتوینه ته خزمه تت ، و ره مه ردی خوابه و فاسکا نازادکه ،
چومه لای دادوهری دایمی به لام هر ناماده نه بو قسه شم له گهلدا
بکات و گوتی: (برو لاچو له به رچاوم).

پیره میردیش ، له حالیکدا که به له رزه له رز بروکانی ده بردنه سه ری ،
به بلمه بلمیکه وه ، گوتی: به زهیت هه بی جه نابی دکتور ، نیمه
خه لکیکی هه ژار و به دبه ختین ، بو مان ناکری چاکه ی تو بدینه وه ،
به لام نه گه ر هزت لی بی ، نه وا چ فاسکا چ کیریلا ، ناماده ن کارت بو
بکه ن ، بو نوکه ری ده یاننیرمه خزمه تت.

کیریلاش به شیوه یه ک دهستی خو ی به رز کرده وه ده تگوت ده یه وی
سویند بخوات ، گوتی: نه ره وه لا ناماده م کارت بو بکه م توخوا
نازادیکه ، خوشکه که مان و خیزانه که ی فاسکاش خه ریکن له برسا
ده مرن! بی پسانه وه ده گرین. گه نه که ، به چه په ساویه وه سه یریکی
باوکی کرد و دواتر قو لی گرت و هه ردوکیان به یه که وه خو یاندا به سه ر
قاچه کانی دکتوردا و پارانه وه. دکتور هه ندیک دهستی پاره شاندا و
دواتر بی نه وه ی ناوړ له دواوه ی خو ی بداته وه ، به خیریایی خو ی کرد
به نا پارتماننه که یدا.

دزهكان

(يوگوتوڤ) ى ياريددهرى دكتور - كه پياويكى دنيا به هه نده نه گرو
بيباك بو و له سه رانسه رى ويلايه ته كه دا ناوبانگى به مه يخورى و قسه ى
جى سهر و بهر ده ركردبو - له روتىكى پشوى ئايينيدا ، بو كرپنى
هينديك پيداويستى نه خوشخانه ، چوبوه گوندى (رپينو) و ده مه و
ئيواره ش خه ريكى گه رانه وه بو به ره و نه خوشخانه كه .

دكتورى نه خوشخانه كه ، بوئه وه ى زو بگه رپته وه مال ، باشتري
ئه سپى خو ى دابويه .

ئه وده مه ى به ره و رپينو وه رپكه وت ، كه ش و هه واكه ى خراب نه بو ،
به لام ده وروبهرى كاتزمير هه شت ، زريانتيكى توند ده ستي پيكرد ،
له حالتيكدا ئه وپه رى هه شت فرستى زياتر نه مابو بگاته وه مالى ،
رپگاكه ى ون كرد .

نه يد زانى نه جلّه و بو ئه سپه كه ى شل كا و برپا ، نه خويشى رپگاكه ى
ده دوزيه وه . ئه لالاخوايى ملي رپگاكه ى گرتبو ، به م شيوه يه دو
كاتزمير به رده وام بو ، ئه سپه كه شى ماندو و شه كه ت ببو و خه ريكبو
سه رما ره قى ده كرده وه . ملي رپى نه ده گرت و هه زى ليو ، به ره و
رپينو بگه رپته وه .

به لام سه ره نجام له نيو ئه م به فرو باران و بايه به هيزه دا ، گو ى
له دهنگى وه رپنى سه گ بو و هه نديك دورتريش ، په له يه كى سوري

تو ى به رچاو كه وت ، ورده ورده ده رگا و ديوارىكى هه وشه ى به رزى
- كه به ريز بزمارى نو ك تيزيان له سه رى چه قانده بو - به رچاو كه وت .
بايه كى به هيز ، ته م و مژه كه ى له به رچاوى پامالى و له جيگاي په له
سوره كه ، خانويه كى بچوك - كه سه ربانه كه ى به زه ل و قاميش
دابوشرابو - وه ده ركه وت .

له يه كيك له وه سى په نجه رانه ى خانوه كه ، يه كيكيان په رده يه كى
سورى پيدا هه لواسرابو ، گرى چرايه كى ليوه ده بينرا . ئه مه چ
ثيانتيكه ؟

ياريددهرى دكتور وه بيري هاته وه له لاي راستى جاده كه ، له دورى
هه وت هه شت فرستىك دور له نه خوشخانه كه وه ، ده بى
كاروانسه راكه ى (ئه ندرى چيريكوڤ) بيت .

هه روه ها بيري كه وته وه : دواى كوژرانى چيريكوڤ له لايه ن
گاربه چيه كانه وه ، كاروانسه راكه ، پيره ژن و كچه كه ى اتا (ليوبكا) ،
به رپوه يان ده برد ، كه جارتيكيان سال و نيو ىك له وه بهر ، بو
چاره سه رى نه خوشى ، پيكه وه هاتبونه نه خوشخانه .

كاروانسه راي چيريكوڤ ، ناوبانگىكى زور خرابى هه بو له ناوچه كه دا .
تپه رپن به م ناوچه يه دا ، به و درهنگى شه وه ، چ به سواری چ
به پياده ى ، زور جيگاي مه ترسى بو ، به لام چاره يه كى تر نه بو .
ياريددهرى دكتور ، ده ستيكى به ده مانچه كه ى ناو جانتا كه يدا هينا
و چه ند جارتيك ده سكى قه مچيه كه ى كيشا به په نجه ره كه دا ...

کوڅخه يه کي توندي کرد و بانگي کرد: کي ليريه؟ پيره ژن ده رگام لي بکه نه وه ، بابيمه ژورئ هه نديک خو م گرم که مه وه .

نزيکه ي ده سهگ - که هه مويان رهش يان سپي بون - به وه پينه وه هيرشيان بو ئه سپه که هينا ، ياريده دهر به روانينيک ، گه وره ترين سهگي ديارى کرد و قامچيه که ي هه لسوراند و تا هيزي تيدابو کيشاي به پشتيدا ، سهگه که هه ردو قاچه کاني دواوه ي نايه سهر زهوي و لوتى کرده ئاسمان و ده ستیکرده قروسکاندن.

ياريده دهر ماويه که ي باش له وديوي په نجه ره که وه مايه وه ، چهنه جارک به ده سکی قامچيه که ي کيشاي به په نجه ره که دا ، سه ره نجام له ديوي حه وشه که و ئه و به فره ي له به رده رگا که دا که له ک ببو ، قه دو قيافه ي ژنيک ، که خو ي له شاليکه وه پيچابو و فانوس يکي به ده سته وه بو ، وه دهر که وت.

ياريده دهر ي دکتور ، گوتى: نه نه گيان ليم گه ري بابيمه ژوره وه ، هه نديک گه رم بيمه وه ، نيازى ئه وه م هه بو بجمه وه نه خوشخانه ، که چي ريگا که م هه له کرد. که شو هه واکه ي زور ناله باره ، مه ترسي نه نه ، که سيکي نامو نيم. خو مانه م .

ژنه که ، به رقه وه وه لامى دايه وه: ئه وه ي خو مانه ن وا له ژورين ، بانگيشتي هيچ نه ناسيکيشمان نه کرده ، نازانم بو چي که وتويه کوتانى ئه و دهر گايه ! خودانه خراوه !

ياريده دهر ي دکتور هاته ناو حه وشه که و له به رده م دهر گاي ژوره وه دا پراوه ستا و گوتى: نه نه ! به پياوه که ت بلئ با بيت ئه سپه که م بو بيه ستيته وه .

: نه نه ي چي؟ کوا من نه نه م!

له راستيدا ، نه نه نه بو ، ئه و کاته ي خه ريکي کوژاندنه وه ي فانوسه که بو ، بو ساتيکي که م پوخساري پوناک بو وه و ياريده دهر چاوي به برو ره شه کاني که وت و ليوبکاي ناسيه وه .

ژنه گه نجه که ، ئه و کاته ي ده يه ويست بيته وه ژورئ ، گوتى: پياوي چي؟ هه نديکيان مه ست و سه رخوشن و ئه واني تریش له به يانيه وه چونه ته رپيينو و هيشتا نه گه پاونه ته وه . روژاني پشو ...

کاتي ياريده دهر ، له ژير ساپيته ي به رده م ژوره که دا ، خه ريکي به ستنه وه ي ئه سپه که ي بو ، گو ي له دهنگي حيله ي ئه سپيک بو . له و تاريخه دا ، ئه سپيکي بيني که زينکي قه و زاقيانه ي پيوه بو ، بو يه تيگه يشت جگه له ليوبکا و دايکي ، ده بي که سيکي تریش له ژوره وه بي .

دواتر زور به هيواشي زينه که ي له سهر پشتي ئه سپه که هينا يه خوارئ و له گه ل ئه و که ل و په لانه ي له رپيينو کرپيوني ، له گه ل خويدا بردنيه ژورئ .

ئه و ژوره ي چوه ناوي ، زور پان و به رين بو . هالاويک په ننگي دابو وه . ئه وه ش نيشانه ي ئه وه بو ، ماويه که له وه ويهر ، زهويه دارينه که ي ژوره که يان شوشتبو .

له پشت میزه که وه ، له بهردهم شه مایلی قه دیسه کان ، پیاویکی لادییی په قه لای بالاً ماما نوهندی - که پیشیکی که می هه بو و کراسیکی سوری له بهردابو - دانیشتبو. ئەمه (کالاشنیکوڤ) ی که له که باز و ئەسپ دزی به ناوبانگ بو. باوکی و مامی له (بوگالیوکا) مه یخانه یان هه بو و هه رکاتیکیش به دهرفته یان زانییا و بو یان هه لکه وتبا سلیمان له کرین و فروشتنی ئەسپی دزراو نه ده کرده وه.

کالاشنیکوڤیش تا ئەوده مانه ، چه ند جاریک هاتبوه نه خوښخانه ، ئەلبه ته نه که له بهر نه خوښی ، به لکو ده هات له باره ی ئەسپه وه قسه ی له گه ل دکتوردا ده کرد ، ده یویست بزانی ئایا دکتور ئەسپی فروشتنی هه یه ! یان ناخو حه زی لیه ئەسپه شییه که ی له گه ل ماینیکی زهر ددا بخاته پیش پرکیوه ؟

به لام ئیستا لیره ، به بو نه ی جه ژنه وه روئی له سمیله کانی هه لسو یبو و گواره یه کی زیوی کردبوه گوی و نیوچاوانی بو یه ک هینابو وه و ده می داچه قاندبو و سهیری کتیبیکی په رپوتی وینه داری گه وره ی ده کرد.

له ته نیشته سو به که ، پیاویکی تری لادییی ، له سه ر زهوی ژوره که پاکشاوه و پوخسارو شان ه کانی خو ی به پارچه یه کی چه رمین ، داپوشیوه و پیده چی خه وتبی. به فرینا لوه نوییه کانی - که پاژنه کانی ده دره و شان ه وه - ته پرکردبو و له سه ر زهوی ژوره که که وتبو و په ش ده چوو ه.

کالا شنیکوڤیش هه رکه یاریده ده ری دکتوری بینی ، سلأوی لی کرد.

278277

یاریده ده ر ، له کاتیکیدا ناوله پی خو ی له ئەژنو کانی ده خشان د ، گوتی :
 چ که ش و هه وایه که ؟ ناو لم پرپوه له به فر ... ته نانه ت ناو
 ئیسه که کانیشم ته رپونه ، ده مانچه که شم ئەوه هه ر هیچ ...
 ده مانچه که ی ده رهینا ، هه ندیک هه لیسوراند و دوباره خسته ی وه نیو
 جانتا که ی.

ده رهینانی ده مانچه که ، هیچ سه رنجی کالاشنیکوڤی رانه کیشا و
 هه روا به رده وام بو له سه ر سه رکردنی کتیبه وینه داره که ی ده ستی .
 : چ که ش و هه وایه کی سه خته ! ... ریگا که م ون کرد ! هاتبا و گویم
 له وه رپینی سه گه کان نه بوایا ، هه ر په ق ده بومه وه و ده مردم . ئەری
 پیتان نه گوتم خاوه نمال له کو ییه ؟
 کالاشنیکوڤ وه لامی دایه وه : پیره ژن چوته رپینو و کچه که شی لیره یه
 و خه ریکی سازکردنی نانی ئیواره یه ...
 بیده نگییه که هه مویانی گرت ه وه .

یاریده ده ری دکتور ، که له سه رما هه لده له رزی ، فوی ده کرده نیو
 دهسته کانیه وه و ئاری لوتی هه لده کیشایه وه و باسی ئەوه ی ده کرد
 به چ حالیک خو ی گه یاندوته ئەوی و تین و توانای تیدا نه ماوه و
 خه ریکبوه په ق بیته وه .

له نیو حه وشه که دا ، ده نگی وه رپینی سه گه توتکه نه گرتوه کان ، هه روا
 دریژه ی هه بو .
 بیده نگی ژوره که ی گرتبو وه .

ياريددهدر ، خوئی خسته حاله تيكي جديه وه وپرسی: ئهري پيموایی
تو خه لکی کالیوگا نیت! وایه؟
: بوچی! خه لکی ئه ویم.

ياريددهدر له بهر ئه وهی هیچ شتيكي تر نه بو خوئی پيوه بخافليني ،
كه وته بيركردنه وه له باره ی ئه و ئاواييه وه: (بوکالیوگا كه وتوته نيو
دولتيكي قول ه وه ، كاتی مروفت له شه ويكي مانگه شه ودا به جاده
سه ره كيه كه دا تپه رده بی ، سه ره تا سه يريكي بهر پيي خوئی و دواتر
سه يريكي نيو دوله كه و دواتر سه يريكي ئاسمان ده كا و واهه ست ده كا
مانگی چواره به ليواری كنده لانيكي هه زار به هه زاره وه هه لواسراوه
و ئه وئ ئه وسه ری دونيايه . ئه و جاده يه ی ده چپته بوکالیوگا ، زور
ته سك و تروسك و پر له پيچ و بادانه وه يه . هه ركاتی نه خوشيه ك -
كه خه لك له يه كتره وه بيانگرتايه ته وه - سه ری هه لدا ، يان بو کوتان
هاتبايه بوکالیوگا ، به دريژايي ريگا ، له ترسی گرتنه وه ی نه خوشيه كه
، ده بو پر به قورگی هاوار بكا .

خه لکی گوندي بوکالیوگا له كاری باخه وانی و دزینی ئه سپدا
ناوبانگيكي زوريان هه يه . باخه كانيان زور پر به ره مه . له وه رزی
به هاردا ، سه رتا پای دره خته كانی گونده كه ، له بهر شكوفه ی
داره له وژه كان سپی ده چنه وه . هاوينا نيش ئه وه ستليک هه لورژه به
سى كوبيك ده فروشن! سى كوبيك بده و ستليک هه لورژه بچنه .
ژنه كانيشيان نازدار و تيرن . چه زيان له خو پازاندنه وه يه و ته نانه ت له

پوژه ئاساييه كانی ژيانيشياندا ، هیچ كاريك ناكهن و له بن ديواريك
كوڊه بنه وه و سه ری يه كتر ده نوڤن).

سه ره نجام دهنگی پي هاته به رگوي ، ليوبكا ، كچيكي ته مه ن نزيكه ی
بيست ساله ، كه كراسيكي سوری له به ردا بو ، به پيخواسی هاته
ژوره وه ...

سه يريكي ياريددهدری دكتوری كرد و يه ك دوجار به مسه ر و ئه وسه ری
ژوره كه دا هاتوچوی كرد و ههنگاوی دريژی ده نان . رويشته نه كه ی
ئاسايی نه بو ، به لكو سينگی ده رپه راندبو و ههنگاوی دريژی ده نان .
پيده چو چه زی له وه بی به پيخواسی به سه ر زه ويه تازه شو راوه كه دا
شلپه شلپ بكا ، بو يه پيلاوه كانی دانابی .

كالاشنيكوڤ له ژير ليوه وه - كه ديار نه بو به چي؟ - پيكه نی و به
ئامازه ی په نجه ، ليوبكای بانگ كرده لای خوئی و هه ركه له ميژه كه
نزيك بووه ، وینه ی (ئيليا*) پيغه مبه ری ، نيشانی ليوبكا دا ، كه
سواری خيشكه يه ك بوه و سى ئه سپ رايده كيشن و هه وساری
ئه سپه كانی گرتوه و ئه سپه كانيش له حاله تی چوار ناله دا ، خه ريكن
به ره و ئاسمان ده فرن .

ليوبكاش ئانيشكى خسته سه ر ميژه كه و قزّه كال و هونراوه كه ی كه
له کوتاييه كه يدا به پارچه په روپه کی سوری بچوك ، به سترابو ، به سه ر
پشته مليدا هاته خواری و خه ريکبو له زه وی ده خشا .

ليوبكا له ژير ليوه وه پيكه نی و كالاشنيكوڤيش گوتی: وینه يه کی
جوانه ! دواتر ده سته كانی به شيوه يه ك گرت ، كه ده تگوت ده يه وی

له بری ئیلیا پیغه مبهه ، ههوساری ئه سپه كان بگری. جارێکی تر دوباره ی کردوه: وینهیهکی زۆر جوانه !
بایه که ، ته نانهت له ئیو سوپه که شدا گفهی ده هات ! له ده ره وه ش دهنگی هاشه یه که هات و پاشان زیقه یه که به رزبووه ، ده تگوت یه کی که له سه که کان مشکێکی گرتوه .

لیوبکا گوتی: ئای خودایه دیسان جنوکه کان پهیدا بونه وه !
کالاشنیکوڤ گوتی: جنوکه ی چی بابه ! دهنگی بایه . دوا ی ماوه یه که بیدهنگی ، رویکرده یاریده ده ری دکتور و پرسسی: ئه ری ئوسپ فاسیلیج ! له روانگه ی که سانی وه که ئیوه دانا و زاناوه ، ئه م جنوکه و شتانه ، راستیان تیدایه ؟

یاریده ده ری دکتور ، شانێکی هه لته کاند و وه لامی دایه وه: (چیت پیلیم برا ! ئه گه ره له روانگه ی زانسته وه لئی بروانین ، بونی جنوکه و ئه م شتانه جگه له خه یال و ئه فسانه ، هیچی تر نین. به لام ئه گه ره به شیوه یه کی ئاسایی ، وه که ئه وه ی که من و تو لیره دانیشتوین ، قسه ی له باره وه ده که یین ، ده بی بلیم به لئی جنوکه هه یه . به کورتی ... ئه من یه که باری خو م ئه زمونێکی زۆرم له ژیاندا هه یه ... هه رکه خویندیم ته واو کرد وه که یاریده ده ری دکتور په وانیه ی له شکری سواره یان کردم و چهند شه پ و شوپم دیت و مه دالبای خاچی سورم وه رگرت و به لام ئیدی ئه وه بو دوا ی پیکه وتننامه ی (سان ستیقانو*) ، گه رامه وه روسیا و به هو ی ئه وه گه ران و سورانه زۆره وه ده توانم بلیم شتی وام به رچا و که وتوه که خه لکی ئاسایی له خه ونیشدا نه یانبینیوه !

جاری واهه بوه جنوکه شم بینیه ! ئه لبه ته نه که ئه و جنوکه یه ی قوچ و ئه مانه ی هه یه - خو ی له بنه په تدا بونی ئه م جو ره جنوکه یه قسه ی قو ره - به لکو شتیکی له شیوه ی جنوکه .

کالاشنیکوڤ پرسسی: له کو ی؟

: له زۆر شوین ! ئه گه ره زۆر دور نه که وینه وه ، گو یی شه ی تان که پ بی ، هه ر لیره دیتم ، له بهر ئه م ده رگایه ! له بیرمه ده مو یست بو کوانی مندالان بجمه (گولیشینو) ، وه که هه میشه دریشکه یه کی سو کم هه بو ، ئه سپیکی چاک و هه ندیک که ل و په لی پیویست و کاتر میز وه ه ندیک شتی تر ... به ری دا ده رویشتم به لام روحم هاتبوه کونه لوتم ... زۆر ده ترسام له وه ی توشی دز و چه ته بم .

خوت ده زانی له م ناوچانه دا خو یپی و تو پی چه نده زۆره !

به ره له وه ی بگه مه (ته لانه مار) ، خوا به نه فره تی کا ، به ره له وه ی شوپبمه وه خواری ، سه یرم کرد که سی که به ره وپوم دی ، چاوه کانی ره ش ! پرچی ره ش ! سه روچا ویشی ره ش ده تگوت غه لوزه ... هاتو له لای چه په وه ریشمه ی ئه سپه که می گرت و گوتی: (پاوه سته). دوا ی ئه وه ی سه یریکی ئه سپه که و دواتر سه یریکی خو می کرد ، ریشمه ی ئه سپه که ی به ردا و بی ئه وه ی قسه یه کی ناخوش بکات ، پرسسی: (ده چیه کو ی؟).

دانه کانی دیاربون ، بق و تو په یی له چاوه کانی ده باری ... له دلای خو م دا گوتم: (ئه م گالته جار په چیه ؟). دواتر پوم تی کرد و وه لام

دایه وه: (دکتورم ده چم گه مژده کان ده کوم! به لام نه مه چ په یوه نندیه کی به تووه هه یه؟).

له وه لامدا گوتی: (ده که وایه منیش گه مژده م، بمکوته).

دواتر یه کسه ر قوئی هه لکرد و تا بهر لوتم دریزی کرد.

منیش به باشم نه زانی له گه لیدا بکه ومه حهوت و هه شت ، بوئ وهی له کول خومی بکه مه وه ، کوتام .

دواتر کاتی سهیری دهر زیه که م کرد بینیم ژه نگی گرتوه .

له م کاته دا ، نه و لادییهی له ته نیشنت سندوقه که وه خه وتبو ، هه ندیک نه ملا و نه ولای کرد وپه لاسه چه رمینه که ی له سهر خوی لادا .

یارمه تیده ری دکتور کاتی چاوی به پوخساری کهوت ، تیگه یشت که له گه ل هه مان نه و پوخساره ی له ته لانه مار بینیبوی ، پویه بوته وه .

حه په سا!

کابرا ، سهر و پیش و چاوه کانی رهش ده چونه وه ، ده تگوت غه لوزن . جگه له مانه ش ، په له یه کی رهش ، به نه ندازه ی ده نکه نوکیک ، به سهر گونای رهشی تاوه سوتیه وه ، به دی ده کرا .

کابرا نیگایه کی گالته جارانه و پر له تهوسی گرته یارمه تیده ری دکتور و گوتی: پیشمه ی نه سپه که م له لای چه په وه گرت ، تا ئیره قسه کانت راستن ، به لام سه بارهت به کوتانه که درو ده که ی کاکي به ریز! جگه له وهش نه و پوژه به هیچ شیوه یه ک باسی کوتان نه و شتانه له نیوان من و توذا نه کرا .

یارمه تیده ری دکتور سور هه لگه پا و ده ست وپی خوی ون کرد و وه لامی دایه وه: ئی خو من قسه م له باره ی تووه نه کردوه ! مروقی خه وتو کوا قسه ده کا؟

یارمه تیده ری دکتور ، پیشتر هه رگیز نه م لادییه پوخسار تاوه سوتیه ی له نه خوشخانه نه بینیبو ، نه یده زانی کییه و چ کاره یه ؟ نیستاش که سهیری ده کرد ، له میشکی خویدا به قهره جی شوبه اند .

کابرا لادیی ، له جیگای خوی هه ستا و به دهم باویشک دانیکی به رزه وه ، چوه لای لیوبکا و کالاشنیکوژ و دانیشنت و له گه لیاندا که وته سه یرکردنی وینه کانی نیو کتیه که . هوکاره کانی به زه یی و شه رخوازی ، له پوخساره خه والوه که یدا به دی ده کران .

لیوبکا پوی تیگرد و گوتی: گوی بگره (میریک)! نه گه نه سپیکی ئاوام بو بینی سواری دهیم و ده چمه ئاسمان .

کالاشنیکوژیش گوتی: ریگا به مروقه گونا هکاره کان نادری بچنه ئاسمان ... نه وی جیگای قه دیسه کانه .

دواتر لیوبکا میزی نانی ئیواره ی ئاماده کرد ، پارچه یه کی گه وره ی قاورمه ی به راز ، هه ندیک خه یارشور ، قاپیکی دارینی پر له گوشتی جنراو ، تاوه یه کی پر له گوشتی گا و که له م - که هیشتا چه چیزی لی ده هات - ده به یه کی پر له قو دکاش له سهر میزه که دانرا ، کاتی په رداخه کانیا ن پرده کرد ، ژوره که پر ده بو له بوئی توکیلی پرته قال .

کاتی یاریده دهر بینی کالاشنیکوژ و میریکی تاوه سوت ، پیکه وه که وتونه قسه و لای لینا که نه وه و بایه خی پیناده ن ، وه که نه وه ی نه و

هەر له و ژورهش نه بێ ، نۆز دلته نگ بو . حه زى لیبو له گه لیاندا بکه ویتته قسه و بخواته وه . ئەگەر دهر فته تیش هه بیته هه ندیک له گه ل لیو بکا دا سه ربزیوی بکا . - که له کاتی ناخواردنه که دا چه ند جاریک هاتبوه ته نیشتی و به ریکه وتیش چه ند جاریک شان هوانه کانی لی خشان دبو و دهستی کیشابو به رانه پر و تورته که ی خویدا .

لیو بکا ، کچیکى ته ندروست و دهم به خه نده و بزێو و بێ ئارام بو . جارێ داده نیشته ، جارێ هه لده ستا ، ئەو کاتانه ی که داشنیشته بو ، وه ک مارمیلکه بو ئەملا و ئەولای خوێ ده سوړا و له مه شدا هه مو جارێ ، چوکی یان ئانیشکی ، له دکتور ده دا .

یاریده ده ری دکتور ، دلگیر بو له وه ی که لادییه کان دوا ی خواردنه وه ی په رداخیک فودکا ، ئیدی ده ستیان بو درێژ نه کردبو وه ، ئەویش له گه ل ئەم حاله ته دا رانه هاتبو و فیتر نه بو به ته نیا بخواته وه . به لام له گه ل ئەوه شدا نه یتوانی خوێ پاگری و په رداخی دوهم و سێهه میشی خوارده وه ، هه مو گوشت گایه که شی خوارد .

بوئه وه ی ئەوان خوێ لی ته ریک نه گرن و بتوانی جیگای خوێ له ناویاندا بکاته وه ، بیری کرده وه پێیاندا هه لبدات و ستایشیان بکات ، به و مه به سته گوتی : ئافه رین کورانی بوگالیوکا ! ئەمه ی گوت و سه ری له قاند .

کالاشنیکو ف پرسى : بوچی ئافه رین ؟

: له بهر ئەسپ ! له بهر ئەوه ی له دزینی ئەسپدا لیها تو و به توانان .

: جا ئەمه ئافه رینی بوچی ؟ کو مه لیک دز و ئاره قخورن ...

میریك ، که تا ئەو ساته هه یچ قسه یه کی نه کردبو ، گوتی : ئەو سه رده مه رۆیشته ، له و ئەسپ دزه لیها توانه ته نیا (فیلیا) له ژیاندا ماوه ، ئەویش پیربوه و چاوی هه یچ نابینی .

کالاشنیکو فیش به ئاخ هه لکیشانه وه گوتی : به لی ، ته نیا فیلیا له ژیاندا ماوه ، ته مه نی حه فتا سال ده بی ، په نابره ئەلمانیه کان چاویکیان کویر کرد ، چاوه که ی تریشی تین و سومای نه ماوه . کاتی خوێ هه رکه سه روکی پولیس چاوی به فیلیا بکه وتایه ، هاواری ده کرد : (شامیل*) . ئیدی له مه وه لادییه کانیش به شامیل بانگیان ده کرد . به لام ئیستا له (فیلیا کویره) بترازی ، هه یچ ناویکی تری نیه . به لام هه رچه ک بیته مروقیکی زرینگ و وریا بو .

شه ویکیان له گه ل خوالیخو شبو (ئه ندری گریگوریچ) ی باوکی (لیو باشین) ، چوبونه نیو له شکرکی سواره وه ، که له (رۆژ نو فو) خیه تیان هه لدا بو ، بێ ترس و سلکردنه وه له سه ربازه کان ، نو دانه له باشتین ئەسپه کانی لی دزیبون .

رۆژی دواتر ، ئەو ماله دزیاریه ی به نرخى بیست رۆبل به (ناخونکا) ی قه ره ج فروشته وه . به لام ئەم دزانه ی ئیستا ته نیا توانای دزینی ئەو ئەسپانه یان هه یه که خاوه نه کانیا ن سه رخوشن یان خه وتون . ئیدی به جاریک شو لی لی هه لده کیشن و پیلاره کانیش له پیی کابرای سه رخوش و داماو ، ده ردینن . ئیدی هه لپه و ته ماح ده یانگری و هه ر به و ئەسپه دوسه د فرستیک ، له و شوینه دور ده که ونه وه و به مه به سته فروشتن ، ده یبه نه مه دانیك و له ویش ئاگایان له خو یان

نامېنى ، وهك كابرې يه هودى ، هينده چنه بازى دهكهن ، كاتيك به
خويان دهرانن پوليس دهگاته سهرىان و ئيدى ئه مانيش دهيكه نه هات
و هاوار و هوسه . زور پيسن .

: ئه دى ميريك ؟

: ئى خو ميريك خه لكى گونده كهى ئيمه نيه ! خه لكى لاي (خاركيف)
ه ، خه لكى (ميرچيم) ه ! به لام له پوى وريايى و زرينگيه وه
، پيوست به قسه ناكا و مروقيكى باشيشه .

ليوبكا ، نيگايه كى شاد و شه يتاناهى گرته ميريك و گوتى : ئه دى !
خو له خورايى نه بو كه مروقه باشه كان گرتيان و سه هوللى سهر
ده رياچه كه يان شكاند و خستيانه ناوى .

ياريده ده رى دكتور گوتى : چون ؟

ميريك ، زه رده يه كى كرد و وه لامى دايه وه : هه روا ... فيليا ، سى
ئه سپى له كرچيه كانى (سامولوفكا) - كه هه مويان له سه رمه زه به
(مولوكان) ن - دزى . بيست كرچيكاريشيان هه بو ... يه كيكيان له بازار
منى بينى و گوتى : (ميريك وهره بزانه له مهيدانى چ ئه سپيكيان
كرپوه !). منيش زورم پى سه ير بو ! چومه لايان ، ئيدى هه
ئه وه ندهم خوشبو گه يشتمه ئه وى ! به سى كه س ده رريان ليدام و
ده ستيان به ستم و برديانمه سهر ده رياچه كه و گوتيان : (ئىستا
نیشانته ده ده ين ئه سپ دزين چونه).

كونيك له سهر سه هوللى ده رياچه كه هه بو ، ئه وانيش دو مه تر ئه ولا تر
، كونيكى تريان تىكرد و دوايى حه بليكيان هينا و له بن باليان به ستم

و سه ره كهى تريشيان له داريكى خوار به سته وه بو ئه وهى له كونيكى
بهاون و له كونه كهى تره وه ده رى بيننه وه ، دواتر داره كه يان خسته
نيو كونه كه و رايانكيشا . ئيدى به خوم و بالتوى چه رم و پيالوه وه
كه وتمه نيو كونه كه ، ئه وانيش به سهر سه رمه وه پاره ستابون و
به شق و كلكه ته ور ، سه ريان خسته ناو ئاوه كه وه و دواتر
داره كه يان رايكيشا و له كونه كهى تره وه ده ريان هينام .

ليوبكا ، وهك ئه وهى زور سه رمای بيت ، هه لله رزى و خو كزكرد .
ميريك ، دريژه دايه : يه كه مجار خهريك بو له سه رما شيت بم ، كاتى
ده ريان هينام ، جگه له وهى له سه ر شه خته كه دريژيم ، هيجى ترم
پينه ده كرا .

مولويه كان ، به دار و تيللا كه وتنه داركارى كردنم ، له سه ر چوك و
ئانيشكه كانيان ده دام ! ئاي خودايه چ ئازار و به دبه ختیه كم بينى !
تا شل و كوت بون ، تيبانه لدام و پاشان لنياندا رويشتن ... هه مو
ئازاي جه ستم له تاو ئازارى تيه لدان و سه رما ، ده يتريواند . سه رما
جل و به رگه ته په كانى به رمى به ستبو ، ده تگوت پارچه يه ك
شه ختن . هه رچونيك بو له جيگاي خوم هه ستام ، به لام تين و تواناي
رويشتم نه ما بو . باش بو له و كاته دا ، ژنيك - خوا خيرى بنوسى -
به خوئى گاريه كه يه وه ، به ويدها هات و فريام كه وت و هه لى گرتمه وه .

ياريده ده رى دكتور ، له ما وهى ئه م قسانه دا ، چوار تا پينچ په رداخ
فودكاي خوارده وه . دللى خوشبو كه ئيدى ئه ويش ده توانى وهك ئه وان

روداویکی سهر و نائاسایی بگپرتته وه و بیسه لمیننی که نه ویش بویر
نه ترسه و سل له هیچ شتیک ناکاته وه ، گوتی: به لام لای نیمه له
ویلایه تی (پینزا) ...

به لام له بهرته وه ی زوری خواردبووه ، یان بو یه یه له بهرته وه ی که
یه ک دوجار به درویان خستبووه ، میریک و کالاشنیکوژ ، هیچ
گرینگیه کیان به قسه کانی نه دا و تهنانهت وه لامی پرسیاره کانیشیان
نه ده دایه وه و پیکه وه به قولی چوبونه نیو گفتوگووه ، وه که نه وه ی
نه و هر له و زوره ش نه بیته .

یاریده دهر ، زور نیگه ران بو به م ره فتاره یان و ده ترسا .

ره فتاری جدی و ژیرانه ی کالاشنیکوژ ، مروقی ده خسته یادی
که سانی ژیر و تیگه یشتوه وه ، زور له سه رخو و هیدی قسه ی ده کرد و
هر جار یکیش به دهم قسه کردنه وه باویشکی دابا ، خاچیکی له سه ر
ده می خو ی ده کیشا ، به و حاله شه وه که س نه یده توانی بزانی که چ
دزیک بیبه زه بیبه و چون خه لکانی هه ژار و داماو پوت ده کاته وه و
چه ند جار یکیش له سه ر نه م کرده وانه ی خراوه ته زیندانه وه و
کومه لگاش داواخوازی نه وه یه ره وانه ی سیبریای بکه ن . به لام باوکی و
مامی - که نه وانیش وه که خو ی دز و چه تن - به زه بری ریشوه و
به رتیل ، نه یانه یشتوه دوربخریته وه .

میریک ، هه ولی ده دا خو ی به ئازا و چه له نگ نیشان بدات و هه رکه
بینی کالاشنیکوژ و لیوبکا ستایشی ده که ن ، بو یه نه ویش خو ی وا
نمایش ده کرد و جار جار دهستی ده خسته که مری و جار جار سینگی

خو ی دهر ده په راند و هه ندیک جاریش به شیوه یه کی وا خو ی دینا و
ده برد ، کورسیه که ی ژیری ده که وته قرچه قرچ ...

دوای نان خواردن ، کالاشنیکوژ پویکرده شه مایلی قه دیسه کان و
دهستی کرد به نزا و پارانه وه و دهستی خو ی دایه دهستی میریک و
نه ویش که وته نزا کردن و دهستی کالاشنیکوژی گوشی .

لیوبکاش دهر و شته کانی کوکرده وه و میزه که ی سرپیه وه و دواتر
هه ندیک نانی شیرنی نه عنایی و کاکله گو یز و دوتل شه رابی شیرنی
هینا و له سه ر میزه که ی دانان .

کالاشنیکوژ به دهم لیدانی پیکه کانه وه ، گوتی: نه و سه رده مه ی که
(نه ندی گریگوریچ) - خوا لی خوشبی - له ژاندا مابو ، جاری وابو
لیره ، یان لای برایه که ی ، مارتین ، کو ده بوینه وه ، ئای خودایه
نه وانه چ مروقیک بون! چه نده قسه خو ش بون! هه مومان
کو ده بوینه وه! مارتین ، فیلیا ، فیودور ستوکوتی ، هه مو شتیک به
ریکوپیکی ده چوه پیش ، چه ند خوشمان راده بوارد! چه نده خوشبو .

لیوبکا چوه دهری و دوای ماوه یه کی که م گه راپیه وه ژوری ،
سه رپوشیکی سوری له سه ر کردبو و ملوانکه یه کی کردبوه ملی ،
گوتی: بروانه میریک! بزانه نه مرو کالاشنیکوژ چی بو هیناوم!

دواتر ، له ئاوینه که دا سه ریکی خو ی کرد و بو نه وه ی ملوانکه که ی
ملی بزینگیته وه ، یه ک دوجار سه ری وهر سو راند و دواتر دهر گای
سندوقه که ی کرده وه و کراسیکی سوری به گولی سور و شین
نه خشاوی - که چه شنی کاغه ز خسه خشی ده هات و ورینجه ی

دهدایه وه - هیئایه ده ری و دواتریش سه ریوشیکی سورمه بی
دهر هیئا. به دم پیکه نینه وه شته کانی نیشاندان و له خوشی
هه بونی گه نجینه یه کی له و شیوه یه ، نه یده زانی چی بکات و مات و
حه یران ببو.

دواتر کالاشنیکوؤف (بالایکا*) یه کی ری کخست و ده ستیکرد به ئاواز
ژهنین.

یاریده ده ری دکتور ، هه په سابو و نه یده زانی ئه و ئاوازه ی کالاشنیکوؤف
ده یژهنی ، ئاوازیکی شاده یا خود هه مبارانه یه ! به لام هه میکی زوری
لینیش و بوغزی گریان له گه روی گیر بو ، جاری واش هه بو شادی
دایده گرت.

له ناکاو میریک له جیگای خوئی بلن دبووه و چه ند جاریک پاژنه ی
پییه کانی له زه وی کوتا و دواتر ده سته کانی لیک بلاوکردن و
له سه ری پاژنه ی پییه کانی هه تا لای سوپه که و له ویوه تا لای سندوقه که
پویش و سه ره نجام وه ک سوپسکه خوئی هه ئدا بو ئاسمان و پاژنه ی
پییه کانی له هه وادا له یه کدا و سه مایه کی له چه شنی سه مای
قه و زاقه کانی ده ستیپیکرد.

لیوبکاش هه ندیک ده سته کانی خوئی ته کاندا و قیژه یه کی بیباکانه ی
کرد و له گه ل میریکدا که وته سه ماکردن. سه ره تا وه ک چون دزیک
له که سیک نزیک ده بیته وه و ده یه وی له پشته وه تییسره وینی و دواتر
چه شنی دوپشکه یه که به ره و لای میریک پویش و پاژنه کانی وه ک

میریک ، لیکدا لیکدا ده کوتا به زه ویدا ، دواتر وه ک فرفرپوکه به ده وری
خویدا سوپا و هه وا چوه نیو کراسه که یه وه و بلاوی کرده وه .

میریک ، له حالیکدا نیگایه کی تژی له رق و قینی گرتبوه ئه و و
ددانه کانی وه ده رکه و تبون ، له سه ر چوک ، به ره و لای پویش و
ده تگوت نیازی هه یه به قاچه ترسناکه کانی پان و پلیشی کاته وه ،
به لام لیوبکا هه ستایه سه ری پیان و سه ری بو دواوه چه مانده وه و
ده سته کانی وه ک بالی بالنده یه ک لیکده دا و قاچه کانیشی به ئاسته م
به ره زه وی ده که وتن.

یاریده ده ری دکتور ، هه ستا و چوه سه ر سندوقیک دانیش و به دم
سه ری کردنی سه مای ئه و دوانه وه ، به خوئی گوت: (ئاه ... ئه م کچه
ده لئی یه ک پارچه ئاگره ! چه نده به جو ش و خروشه ! ئه گه مرؤؤف
هه مو دارونه داری خوئی بخاته به ریپی هیشتا که مه ...).

ههستی به خه م و خه فه تیکی زور ده کرد که ده بیینی یاریده ده ری
دکتور و که سیک سادهنیه ، چاکه تی له به ردایه و زنجیریکی پیدا
هه لواسراوه و سه ریکی زنجیره که کللیکی ئالتونی پیوه به ستراره .
نه ده کرا له جیگای ئه مانه کراسیکی سورمه یی و له جیاتی قایشی
که مه ره ندیش ، هه بلیک به پانتو له که یه وه بی؟

ئه گه ر یاریده ده ری دکتور نه بایه ، ئه وا ده یتوانی بی هه سترکردن
به شه رم ، گورانی بلیت و سه ما بکات و بخواته وه و وه ک میریک
ده سته کانی له که مه ری لیوبکا بالینی ...

به هوی سه مای نه مانه وه ، که لویه له کانی نیو ره فه که زرینگه
زرینگیان لیوه دهات و گری مؤمه که ش بهرز و نزمی ده کرد.

سه ریوشه که ی لیوبکا که وته سه زهوی و ملوانکه که شسی پسا و
دهنکه کانی به سه زهوی ژوره که داپه رش و بلاو بونه وه. ده کرا بلئی
له و شوینه دا له بری لیوبکا ، هه ورئیکی ره ننگ سور سه مای ده کرد و
پیچی ده دا و جوته چاویکی ره ش ده بینرا که ده دره وشانه وه.

میریکیش نه وه نده به گه رمی سه مای ده کرد ، مروژ وایده زانی ئیستا نا
ئیستا ده ست و قاچه کانی لیده بنه وه.

سه ره نجام میریک ، بو دوا جار قاچه کانی کیشا به زه ویدا و بیجوله
له جیگای خوئی چه قی ...

لیوبکاش ، شل و شه که ت ، به هه ناسه برکپوه ، وه که نه وه ی پالی به
ستونیکه وه دابی ، سه ری خسته سه رسینه ی میریک و میریکیش
له باوه شی گرت و چاوی برینه چاوانیی و به ده نگیکی پر له سوژ و
خوشه ویستیه وه ، به گالته گوتی: ئیدی ئیستا ده زانم نه و پیره ژنه ی
دایکت پاره کانی له کوئی شاردوته وه ! ده یکورژم ! گوشا و گوش سه ری
توش ده بریم ! دواتر کاروانسه راکه شتان ده سوتینم ... خه لکیش
واده زانن له ناگره که دا سوتاوی ، منیش پاره کانتان ده به م و بوخوم
ده چمه (کوئبان) و له وی بوخوم ره وه نه سپ و میگه له مه ر و بز
به خپو ده که م ...

لیوبکا وه لآمی نه دایه وه ، ته نیا به به زه ییه وه پوانیه نه و وپرسی:
نه ری میریک ! ژیان خوش ده گوزه ری له کوئبان؟

میریک وه لآمی نه دایه وه ، به لکو به ره و لای سندوقه که چو و له سه ری
دانیشته و که وته بیر کردنه وه ، پیده چو بیر له کوئبان بکاته وه.

کالاشنیکوژیش ، له جیگای خوئی هه ستا و گوتی: ئیدی من ده بی
بروم ! ئیستا فیلیا چاوه پوانمه ، خودا حافیز لیوبکا.

یاریده ده ری دکتور چوه حه وشه که ، ترسی نه وه ی هه بو کالاشنیکوژ
له بری نه سپه که ی خوئی سواری نه سپه که ی نه و بیت.

کرپوه هه روا به رده وام بو.

هه وره سپیه کان ، که لبه دریزه کانیاں له بنه بنچک و گیایه کان گیر
کردبو ، له ئاسمانه وه به خیرایی نزم ده بونه وه. له ویدیوی حه وشه که ،
له ده شته که دا ، کفنپوشه سپیه کان له هه وادا ده سوران و ده هاتنه
خواری و دویاره هه لده ستانه وه بووه ی دهسته کانیاں راوه شیئن و مل
له بهر ملی یه کتر بنین. چ بایه کی به هیزی ده هات! بنه داره
بچوکه کانی وه کتوس و هه لوژه ، توانای لاواندنه وه ی نه م بایه یان
نه بو. لار ده بونه وه و سه ریان ده گه یشته وه زهوی و ده گریان و
ده یانگوت: (خودایه ! ئیمه چ تاوانیکمان هه یه که به م شیویه
ئیتمه ت به زه ویه وه به ستوته وه و ئازادمان ناکه ی؟).

دهرگا که ، تاکیکی کرابووه ، کومایه کی گه وره ی به فر له بهر
دهرگا که دا دیار بو.

کالاشنیکوژ ، سواری نه سپه که ی بو و به ده نگیکی تونده وه هاواری
کرد: هه یها ... بکه وه ری حه یوان.

ئەسپە گچكە و قاچ كورتهكەى ، كەوتەرى ، تابەر زىگى لەزەوى دەخشا . كالاشنىكوڤ خويشى لەبەفردا سىپى دەچۆۋە ، پويشت و ھەر زوو لەبەرچاوان بىز بو .

يارىدە دەرى دكتور گەپايەو ھە ژورى و لىوبكاي بىنى خەرىكى كۆكردنەو ھى دەنكەكانى ملوانكەكەى بو .

مىرىك لە ژورەو ھە نەما بو .

لەسەر نىمكىتەكە پاكشا و بالتو چەرمە كورتهكەى خستە بن سەرى خوى و بەخوى

گوت : (خودايە ئەمە چ كچىكە ؟ يەك پارچە ئاگرە ! ئاخ ! ئەى خۆگە مىرىك لىرە نەدەبو !) .

لىوبكا ، بەتەنىشت نىمكىتەكەو ھە ، ھەروا خەرىكى كۆكردنەو ھى دەنكەكانى ملوانكەكەى بو ، ھەستى يارىدە دەرى دەبزواند .

يارىدە دەرىش لەمىشكى خويدا بىرى لەو ھە كەردەو ھە ئەگەر ھاتبا و مىرىك لەوى ئەبا ھەلدەستا و لىوبكاي لە ئامىز دەگرت و دوایى چ دەبو بابى ! كچە و پى ناچى بىو ھە ژن بى ! خۆ ئەگەر بىو ھە ژنىش بىت ، ئەم مەكو و پەناگەى دىزى و چەتەبىيە ، شوپنىكى ئەو ھەندە شايستەيە ؟ لىوبكا دەنكەكانى كۆكردنەو ھە و چو ھەرى .

مۆمەكە ، بەرەو كوتايى دەچو و خەرىكىو كاغەزى ژىر مۆمدانەكە بسوتىنى .

يارىدە دەرى دكتور ، بەخىرايى شقارته و دەمانچەكەى لەبەردەم خوى دانان و خوى بو كورژانەو ھى مۆمەكە ئامادەكرد .

گەرەكەى چاوى مروڤى ئازار دەدا و ئەو تارمايى و سىبەرانەى بەھوى ئەم پتەپتەو ھە لەسەر پەفەو ساپىتە و زەوى ژورەكەدا دروست بىون ، لەشىو ھى چەندپەلەيەكدا دەھاتن و دەچون ، كەتيايدا وادەھاتە بەرچاۋ : لىوبكاي پتەو و سىنگ بەرز ، جارجار ھەك فرفرۆكە خوى دەسوراندەو ھە و جارجارىش لە ئەنجامى ماندووتىدا ھەناسە برىكى پىدەكەوت ...

يارىدە دەرى بەخوى گوت : (ئەى خۆزگە لەم ساتەدا ئىزرائىل بەيدادەبو و پوڤى مىرىكى دەكيشا !) .

سەرەنجام مۆمەكە ، دوایىن پتەپتى خوى كرد و كورژايەو . كەسك - كەپىدەچو مىرىك بى - ھاتە ژورەو ھە و لەسەر كورسىكە دانىشت و مژىكى لەپايپەكەى دا و پوخسارە لەبەر خور سوتاو ھەكەى و خالەپەشەكەى گوناي بو ساتىكى كەم روناك بونەو ھە .

يارىدە دەرى ، لەبەر بوڤنى ناخوشى توتنەكەى مىرىك ، گەروى بەخورشت ھات و گوتى : بەپاستى توتنىكى خراپت ھەيە ! نەفرەت لەم توتنە ! حالى مروڤ دەشىوئى .

مىرىكىش دواى ماو ھەيەك بىدەنگى ، ھەلامى دايەو ھە : گولەجوئى كىوئىم تىكەل كەردو ھە ، بو سىنگ زور باشترە .

پاشان پايپەكەى لەدەمى كەردەو ھە و چەند جارىك فتى كرد و چو ھە دەرى .

نزيكهي نيو كاڙيڙ تپه پري ، له ناکاو له دالانه که دا رونا کیهک
دره وشایه وه و ساتیک دواتر ، ميریک به کلاویک و بالتویه کی چه رمی
کورت هه ، به دواي لیوبکادا هاته ژوری.

لیوبکا به پارانه وه وه دهیگوت: ميریک لیږه به ! مه پو!

: نا ! لیوبکا ده بی بروم ، وازم لیږینه .

لیوبکا ، به ده نگیکی نهرم وپرسوزه وه گوتی: ميریک ! گوی بگره ! من
ده زانم پاره کانی دایکم ده دوزیته وه ، ده زانم هه ردوکیشمان ده کوژیت
و ده چیته کوبان و له گه ل کچانی ترده ده که ویته دلداری ، به لام
گرینگ نیه ! خوداپشت وپه نات بی ، من ته نیا تکایه کم له تو هه یه :
مه پو و لیږه بمینه وه .

میریکیش به ده دم توندکردنه وه کی که مه ر بنده که یه وه ، وه لاسی
دایه وه : نا ! چه زم له پویشته ، پیم خوشه بروم بگه پیم ...

: ئی خو هیچت نیه پی بگه پی ... به پییان هاتیه ئیره ! ده ته وی
به چی بگه پی ؟

میریک ، خو چی مانده وه و شتیکی به گوپی لیوبکادا چرپاند و
نه ویش سهیریکی ده رگای ژوره که ی کرد و به گریانه وه گوتی:
شه یسانی چه پهل ! نوستوه .

میریک ، لیوبکای گرتنه نامیز و ماچیکی گه رمی کرد و پویشته
ده ره وه .

یاریده دهر ، به په له ده مانچه که ی خسته گیرفانی و به دواي ئه ودا
چوه ده ری .

لیوبکا له پارانه وه که بو و له پره ده رگای داخست و خوشی
له به رده گاکه دا پاره ستا . یاریده دهری دکتور گوتی: پیگام به رده
بروم ! بوچی ده رگاکه ت داخستوه ؟

: ده پوی چه ده که ی ؟

: ده مه وی بروم سهیریکی ئه سپه که م بکه م .

لیوبکا ویستی هه ندیک ئارامی بکاته وه ، سهیریکی سه رتاپای بالای
یاریده دهری کرد و ، به مه کره وه گوتی: ئه سپه که ت ؟ تو سهیری من
بکه نه که ئه سپه که ت ...

دواتر چه مایه وه و ده ستیکی به کليلة زیږاو کراوه به زنجیر
به ستراره که ی چاکه ته که ی دکتوردا هیئا .

یاریده دهر گوتی: لیم گه پی بروم ! گه رنا سواری ئه سپه که م ده بی و
ده پروا .

دواتر هاواری کرد: پیگه م به رده شه یتان . دواتر به وپه پی رق و
توره ییه وه مستیکی کیشا به شانیدا و به هه مو هیز و توانایه وه
په لاماری لیوبکای داو ویستی له به رده ده رگایه که لایدا ، به لام ژنه
ده تگوت چه سته یه کی ئاسنینه و قورس و قایم خو ی به ده رگاکه وه
چه سپاندبو .

یاریده دهر ، شه که ت و ماندو ، هاواری کرد: پیگه م به رده ! واپیت
ده لیم ده پروا .

: بو کوی ده پروا ؟ مه ترسه ناروا .

له کاتیکدا که هه ناسه بپکته کی توندی پیکه وتبو ، دهستی به شانی
خویدا دهینا ، دیاربو نازاری هه بو.

جاریکی تریش سهیریکی سهرتاپای بالای یاریده دهری کرد و سور
هه لگه را و یکه نی و

گوتی: مه پو دل که م ... به ته نیایی دلته نگ ده م.

یاریده ده ر ، سهیریکی چاوه کانی لیوبکای کرد و دواى ماوه یه ک
راوه ستان ، باوه شی پیداکرد ، لیوبکاش هیچ نارهبزایه تیه کی نه نواند .

: ده به سه واز له م کاره شهیتانانه یه بیته ! ریگام به رده بابرؤم .

لیوبکا هه روا به بیده نگی له جینگای خوئی راوه ستابو .

: به لام گویم لیبو به میریکت ده گوت خوشمده وئی .

: ئنجاچییه ! باواشم گوتیی ... دل شه رته و دل ده زانی کیم
خوشده وئی .

دواتر جاریکی تر دهستی بو کليلة زیپراو کراوه که دریزکرد و گوتی:
ئه مه م بده ری ...

یاریده ده ر ، کليلة که ی له زنجیره که کرده وه و دایه دهستی .

له پر کچه سهیریکی هه لکیشا و گوئی راگرت ، ئه مه به تیروانیینی
دکتور ئه م نیگایه زور سارد وسر و بی گیان بو .

له ناکاو ئه سپه که ی وه بیرهاته وه و زور به ئاسانی لیوبکای له به رده م
دهرگا که لادا و دهرگا که ی کرده وه و پایکرده ناو حه وشه که . له ژیر

سایه بانى دهرگا که ، به رازیک نوستبو و مشه مشی ده هات ،
مانگایه کیش قوچه کانی له دیواره که ده کوتا . یاریده ده ر شقارته یه کی

داگیرساند و به رازه که و مانگایه که و ئه و سه گانه شی بینی که ، له گه ل
داگیرسانی شقارته که دا ، به وه پینه وه هیرشیان بو هینابو . به لام
ئه سپه که شوینه واری دیار نه بو .

له حالیکدا هاواری ده کرد و دهسته کانی هه لده شه قانندن و هه ولی ده دا
سه گه کان له خوئی دورخاته وه ، جاری وابو ، تا سه رچوکی ده که وته
ناو قولتیک ، که پریبو له به فر و به خیرای خوئی دهر دیتایه وه ، خیرا
به ره و دهرگای دهره وه پایکرد .

له و تاریکیه دا هه لپروانی ، زور به جوانی سهیری کرد ، جگه له به فر ،
هیچ شتیکی تری به رچاو نه که وت .

په ره به فره کان ، له هه وادا ده سورپان و شکل و شیوه ی زور شتیان
نمایش ده کرد ، جاریک له شیوه ی دهم و لیوی سپی هه لگه راوی
مردویه ک ، که زهرده خه نه یه ک به سه ر لیوه کانیه وه مه ییبی ، جاریک
وه ک ژنیک ده هاته به رچاو ، به جل و به رگیکی مه لمه له وه سوار
ئه سپیکی سپی بوه و له تاریکایی شه ودا خستویه تیه چوارناله . جاریک
له شیوه ی ره وه قولینگیکی سپیدا بون که به بال لیکدانه وه
به سه رسه ریدا له فریندا بن .

یاریده ده ری دکتور ، له تاو سه رما و له رقان هه لده له رزی .

له خه فه تی ئه وه ی که نه یده زانی چی بکات و چاره نویسی چیه ، چهنده
فیشه کیکی به سه گه کانه وه نا ، به لام به ریان نه که وت . پاشان
به خیرایی به ره و ژوره وه گه رایه وه .

کاتی گه یشته دالانه که ، گوئی له دهنگی پییه که بو که خیرا له ژوره وه هاته ده ری و به توندی ده رگا که ی پیوه دا.

ژوره که تارک بو ، به سپایی پالیکی به ده رگا که وه نا ، به لام داخرا بو ، دواتر له حالیکدا که لیکدا لیکدا شقارته ی داده گیرساند ، گه رایه وه دالانه که ، له ویوه چوه چیشتخانه که و له ویشه وه چوه ژوریکدی بچوکه وه - که نه مسهر و نه وسهری دیواره کانی جل و به رگی ژنانه یان پیدا هه لواسرابو - و بوئی گوله گه نم و شوید له ژوره که ده هات. له گوشه یه کدا ، به ته نیشته سو به که وه ، جیگا خه ویک دیار بو ، پیده چو نه مه ژوری پیره ژنه که ی دایکی لیوبکا بیت.

له ویرا چوه نیو ژوریکدی ترو له گه ل لیوبکادا به ره ورو بو وه که له سه ر سندوقیک دریز ببو و به تانیه کی له چل پارچه دروستکراوی ره نگا وره نگی به خویدا دابو و خوئی کردبو ه خه و.

یاریده ده به ده نگی تونده وه پرسى: کوا نه سپه که م له کوپیه ؟ لیوبکا له جیگای خوئی جولیه نه کرد. یاریده ده ، به تانیه که ی له سه ر لابرده و به ده نگی توندتره وه پرسى: له گه ل تو مه ! ده لیم کوا نه سپه که م ؟

دواتر جاریکدی تر هاواری کرد: وه لام بده ره وه شه یانی نه فره تی ! لیوبکا له جیگا که ی راستبو وه و له سه ر چوک دانیشته ، به ده سستیکدی ده یویست یه خه ی کراسه که ی بگریت و به ده سسته که ی تریشی ده یویست به تانیه که بگریت ، پالی به دیواره که وه دا ... ترس و توقین

به پوخساریه وه دیار بو ، چاوه کانیشی چه شنی گیانله به ریک که که وتبیته ته له وه ، چاودیری هه مو جولیه کی یاریده ده ری ده کرد.

یاریده ده هاواری کرد: پیم بلی نه سپه که م له کوپیه ! ده نا به خودا ده تکوژم.

لیوبکا ، به ده نگی گراوه وه ، وه لامی دایه وه: بروده ری سه گه پیس.

یاریده ده ، ده سستی له یه خه ی گیرکرد و دواتر نه یوانی دان به خویدا بگریت و توند نامیزی تیوه ریئا. لیوبکاش له رقا نه یده زانی چی بکا و هه رچونیک بو خوئی له باوه شی هینایه ده ری و ده سستی خوئی له ده سستی راپسکاند و مستیکدی کیشا به ته پلى سه ریدا.

یاریده ده له تاو ئازاری مسته که ، گیژ و ور بو ، هاشه هاشیکدی هه راسانکه به نیو میشکیدا ده گه را ، هه نگا ویک کشایه دواوه و له و ساته دا مستی دوه میس سره وینرا به ناوچه وانیدا.

به له تردانه وه ، گه یشته ده رگا که و له حالیکدا بو نه وه ی به رنه بیته وه ، چنگی له شپانه ی ده رگا که گیر کردبو ، به ره و نه ژوره رویشته که که لوپه له کانی لیدانابون. خوئی هاویشته سه ر نیمکیته که و چه ند خوله کیک پاکشا ، دواتر قنوی شقارته که ی له گیرفانی هینایه ده ری و که وته داگیرساندنیا ن. بی نه وه ی هیچ مه به سستیکدی له م کاره هه بیت ، ده نکه کانی یه که به دوا یه کدا داده گیرساند و فرپی ده دانه ژیر میزه که ، تا هه ر هه موی ته واو کرد.

ناسمان ، له ویدیوی په نجره که وه دیار بوو ، ورده ورده شین هه لده گه پرا و دهنگی که له شیزه کانیش ده بیستران . به لام یاریده دهر هیشتا سهری دیشا ، دهنگی هات و هاوار و خشه خش هیشتا له نیو میشکیدا پیچی ده خوارد . وه ک ئه وهی له ته نیشته هیلی شه مه نده فهره وه دانیشتی .

هرچی چوئیک بو توانی بالئو چه رمه کورته که ی بکاته بهری و کلاوه که ی بکاته سهری . به لام هه رچه ندی کرد نه ی توانی زینی ئه سپه که و ئه و به سته که ل و په له ی ، له ریپینو کرپیونی ، بدوژیته وه .

جان تاکه ی به تال کرابو ، دیار بو له خوړا نه بو ئه و کاته ی خه ریک بو ده هاته وه ژوری ، دهنگی پیی که سیکی بیست له ژوره که ده هاته دهری .

به مه به سته خو پاراستن له سه گه کان ، مه قاشی سو به که ی له ژوری چیشته خانه که هه لگرت و دهرگا که ی به کراوه ی به جیهیشت و چوه ناو حه وشه که . باران لیی کرد بو وه و ئارامی بالی به سهر حه وشه که دا کیشابو ...

هه رکه له دهرگا که ئاوبو ، سهرتاسهری ده شته که ی وه ک مردویه ک ، هاته به رچاو . له و سهرله به یانیه دا ، هیچ بالنده یه که به ناسمانه وه به دی نه ده کرا . له خالیکی زور دور دا ، له م بهر و ئه و بهری جاده که ، جه نکه له که سه ز ده چو وه .

یاریده دهری دکتور که وته بیرکردنه وه له وهی کاتی ده گه ریته وه نه خو شخانه ئاخو به چ شیوازیک مامله ی له گه لدا ده که ن و چی پیده لئین ؟ حه تمه ن ده بو بیر له م شتانه بکاته وه و له پیشدا وه لام بو پرسیاره کانیا ن بدوژیته وه .

به لام ئه م بیرکردنه وانه هه رزو لیی ته ره بون و ئه وه ی به بیره اته وه که چو ن لیویکا دوا ی دوه مین مست که کیشابوی به ناوچه وانیدا ، چو ن داهاتبو وه به تانیه که ی سهر زهویه که هه لگریته وه و چو ن له و کاته دا پرچه هو تراوه که ی له زهوی خشا بو .

بیرو هو شی شلوق بیو و به خو ی گوت : (نازانم له بهرچی ده بی له جیاتی مروقیکی ئازاد و سهر به ست ، دکتور و یاریده دهر و بازرگان و کارمه ند و لادیی بونیا ن هه بی ؟ ئه دی ئه وه نیه له م دنیا یه دا بالنده ی ئازاد و گیانله بهری ئازاد و میریکی ئازاد هه ن ، نه له که س ده ترسین و نه پیویستیشیا ن به که سه ! کی ئه مه ی داهینا وه کاتی له خه و هه ستان به یانیا نه و کاتی ناخواردن نیوه پویانه و کاتی خه وتنیش شه وه ؟ کی گوتویه تی دکتور له سه روی یاریده دهره وه یه و مروژ ده بی له ناو خانودا بژی و ته نیا مانی ئه وه ی هه یه ژنه که ی خو ی خو ش بو ی ؟ ئه دی بو چی پیچه وانه که یان راست نه بی ؟ له بهرچی نا کری به روژه وه بخه وی و شه وانه نان بخو ی ؟ خو زگه ده متوانی خو م هه لده مه سهر پشتی ئه سپیک و بی ئه وه ی بیرسم ئیره کو ییه ده شت و جه نکه ل و کیوه کانم ته ی کردبا و حه زم له کچان کردبا و گالته م به هه مو شتی که به اته یه ...) .

مقاشی سوڀهڪه ي چه قانده ناو به فرهڪه و ته ويلى نوساند به قهدي سارد و سڀي دارغاننڪه وه و كهوته بيركردنه وه له و ژيانه يهك رپتم و پرپوچ و نه و بره پاره پرپوچهي كه مانگانه وهري دهگري و نه و ژيرده سستيهي و دهرمانخانهي نه خوشخانهكه ، به ته واوي حه ب و نه مپول و پاوده ر و قوتوه كانيه وه ، له به رچاويدا بونه مايهي هيلنج و پشانه وه و نه فرهت.

به دلگرانيه وه له خوئي پرسى: (نه مه كئي به دهلي خوشگوزهراني گونا هه؟ نه وانهي نه م قسانه دهكهن ، نه وهك ميريك و كالا شنيكوڦ ژياون نه ليوبكاشيان خوشويستوه ، نه وجوره كه سانه ههر خه ريكي سوالگردن بونه و هيچ تاموچيژيكيان له ژيان وهرنه گرتوه و ته نيا راهاتون له سهر نه وهي ژنه بوڦ ناساڪاني خوڀان خوشبوي).

ياريددهر ، له بهر خوڀيه وه بيري دهكرده وه نه گهر تا ئيستنه بوته دز و ساخته چي و ته نانته ريگريش ، نه وه له بهر نه وهيه كه نه م كارانه له تواناي نه ودا نين و بوئي نه ره خساوه .

* * *

نزيهڪهي هه ژده مانگ به سهر نه م روداوه دا تيپه پري ، هه فته يهك دواي جه ژني پاك ، شه ويكي به هاري ، ياريددهري دكتور - كه ده ميڪ بو له نه خوشخانه دهرڪرابو - بي كار و كاسبي ده گهرا و ده سورا ، درهنگاننكي شه و له مه يخانهي (رپينو) هاته دهري.

بي نامنج بي نه وهي بزاني بوڪوي ده چي ، به ناو كولاناندا پياسهي ده كرد و ده گهرا. كاتيڪ به خوئي زاني گه يشتبوه ده شته كه ، بوني

به هار ، ده هاته بهر لوتي و نه سيميكي خوش هه ليكرديو ، شه ويش نارام و پر نه ستيه بو.

نيگاي له ناسمانه وه بو زهوي گواسته وه ، ناي خودايه ناسمان چه نده دور و قوله ! چه نده به پاني و به ربلاوي ره شمالي به سهر دنيا دا هه لداوه ! .

بيري دهكرده وه: (دنيا دنيايه كي باشه ، به لام چوئن و به چ هوڀه كه وه مروڦه كان جياوازي و هه لاواردني له شيوهي مه ست و وشيار ، كارڪهر و بيكار ، له ناو خوڀاندا دروست دهكهن؟ بوچي ده بي وشيار و تيروپر هكان به ناسوده يي له ناوماله كانياندا خه وتين و مه ست و برسيه كانيش به كه ساسي له ده شت و بيابانه كاندا سهر گهردان بن؟ بوچي ده بي نه وهي كار نه كا ، هيچ وهرنه گري و پوت و ره جال بي؟ كي بناغي نه مانهي داناوه و چه سپانديه تي؟ نه دي بوچي گيانله بهر و بالنده كاني دارستان نه كار دهكهن و نه پول و پاره ش وه رده گرن و كه چي به دلي خوڀان ده ژين و نازادن؟).

له دوره وه بليسه يه كي سوري جوان ، له ناسوگه دا ده بينرا. ياريددهر ، ماوه يه كي زور له جيگاي خوئي راهه ستا و بيري كرده وه: (دوييكيه سه ماوه ري خه لڪم برده مه يخانه كه و به هه دهرما ، گونا هي نه م كاره له كوڀدايه؟).

دو گاريه ، له جاده كه دا وه ده ركه وتن و به ته نيشتي دا تيپه رين ، له گاريه ي يه كه مدا ، ژنيكي لاديني لي خه وتبو و له گاريه كه ي تريشدا پيره ميڙديك به سهر ي پوته وه دانيشتبو ...

ياريددهرى دكتور لىسى پرسى: ئەرئى بابە ئهوه كوييه ئاگرى
تېبهر بوه؟

پيره ميترده وه لامى دايه وه: ئه وه خانوه كهى ئه ندرئى چيريكوڤه ...
ياريددهر ، كه وته وه يادى سال و نيويك له وه بهر و قسه كانى ميريكى
وه بير هاتنه وه و سوتانى جه ستهى بئى گيانى پيره ژن و ليوبكاي
هينانه بهر چاوى خوئى و ئيره يى به ميريك برد.
دواتر كاتئى ده گه رايه وه بو مه يخانه كه ، به دهم سه يركردنى خانوى
خاوهن مه يخانه و دارفروشه كان و ئاسنگه ره ده وله مهنده كانه وه ،
به خوئى گوت: (كاريكى خراپ نيه پياو بتوانئى شه ويك به سه ر يه كيك
له م ده وله مهنده دا بدات).

(سان ستيقانو*) شارىكى نزيك له ئيسلامبول ، كه سالى
۱۸۷۸ پيکه وتننامهى ئاشتى له نيوان ده وله تى عوسانى و پوسىاي
تزارى تيدا واژو كرا و كوئايى به جه نگی يه ك ساله يان نيوانيان هينا.
(ئيليا پيغه مبه ر*) يه كيگ له پيغه مبه رانى كوئن.
(شاميل*) پيهرى سياسى و ئاينى موسلماننه كيونشينه كانى قه فقاز
بو ، كه چهند
شوريشيكي چه كدارى له دژى ده وله تى روسيا هه لگيرساند.
(مولوكان*) په پره وانى يه كيك له باله كانى ئاينى كليساى ئه رتودو كسى
پوسى.
(بالا يكا*) ئاميريكي له شيوهى سازه و سئى ژيى هه يه .

ليکولەر

دکتوری شاروچکه و ليکولەری دادگا ، له پوژيکی جوانی بهاریدا ، بو توپکاری جهستهیهك دههاتنه ناوهندی شاروچکهكه .

ليکولەر ، كه پیاویکی تهمن نزیکهی سی وپینج سالیک دهبو ، سهیریکی پشتی ئهسپهکانی ژیرگالیسهكهی کرد و گوتی: سروشت پریهتی له دیاردهی سهیر و ناروژن و ته م و مژاوی ، كه تانیستا مروژ نهیتوانیوه پهی پیببا و بیناسی . مروژ له ژیانی پوژانهیدا لهگهله دیاردهی وادا بهرهوپو دهبیتهوه ، سهیری سوردهمیئی و لهئاستیدا دهستهپاچه و کولارهواره . بو نمونه تانیستا بوخوم چهندین جار بینهری چهندین مهرگ و مردنی ته مومژاوی و نارون بومهتهوه و هوکاری ئه م جوژه مردنانهش مهگه ر ته نیا خواناسان بتوانن سهیری لی ده ریبن ، دهنا مروژی ئاسایی هه رچهنده زیره کیش بیته ، درک به هوکارهکانی ئه م جوژه مردنانه ناکات . گوئی بگره ، ئه من بوخوم خاتونیکی پوژنبریم ده ناسی پیشبینی مهرگی خوئی کرد و دروست ئه و پوژهی پیشبینی کردبو ، بی هیچ هوکار و نه خوشیهک ، سهیری خسته سهر سه رین و مرد .

دکتور له وه لامدا گوتی: هیچ پوداویک بی هوکار نابی ، ئه گه ر مهرگیك هه بی ده بی هوکاریکیش هه بی ، به لام من له ئاست پیشبینی ئه و

310309

جوژه ژنانه دا هیچ سه رم سوپنامینی و به لامه وه سهیر نین ، له بهر ئه وهی ده بینم ته واوی ژنان توانا و به هره یه کی سهیری پیشبینی کردنیان هه یه .

: راسته ، به لام کاکی دکتور ئه و خاتونهی من باسی ده که م ، شتیکی جیاواز بو ، ئه و توانا و به هره و ئاماده بییهی تو باسی ده کهی له ودا بونی نه بو ، ژنیکی گنج و پوخوش و پرههست بو ، خالی بو له وه هم . ههست و پوناکی و زانایی و داوینپاکی ، له چاوانیدا بریسهکیان ده دایه وه . ، پوخساریکی جوان و له بهردلان ، هه میشه زه رده یه کی جوانی روسیانه به سه ر لیو و نیگاکانیه وه ، نه خشی به ستبو .

تاییه ته ندیه دیار و بهرچاوهکانی ژنان هه میشه هه ر یه ک شته : (جوانی) . بالایه کی ریک و له بار ، وه ک ئه و درهخته توهی بهرامبه رمان . چ قژیکی جوانی هه بو؟ ئه وهی راستی بی من نامه وی وه ک بونه وه ریکی نا ئاسایی و ئه فسانه یی به توئی بنا سینم ، به لام ئیدی ئه مانه راستین و نا کرئی نکولیان لی بکه م ، سه ره پای ئه مانه ش ژنیك بو ژیا نی زور به قورسی نه ده گرت ، هیند پوخوش و بزئو بو ، له گه ل هه رکه سیك دانیشتها ، ئه م دلخو شی و شادیه ی ، بو ئه ویش ده گواسته وه . بونه وه ریکی لیوانلیو بو له ههستی شادی و به خته وه ری ، که ئه م ههسته ، ته نیا مروژه تیگه یشتو و شاد و ساده کان ، لیی به هه رمه ندن . سه ره رای ئه مانه ش ئایا ئه و ههستی پیشبینی کردن و

به هره يه يه كه تو باست كرد ، ده كرى له ناخى مروژيكي له و چه شنه دا بونى هه بى؟ نه و پيكيه نينى به م قسانه ده هات.

گاليسكه كه دكتور له بهرده م چاله ناويكدا پراوه ستا.

ههردوكيان دابه زين و تير ناويان خوارده وه ، جهسته ره قيته بوه كانى خويان برپك هينا و برد و چاوه پروان بون تا گاليسكه پانه كه نه سپه كان ناوبدا ، كاتى ديسان گاليسكه كه كه و ته وه رى ، دكتور پرسى: ئى باشه نه دى هوكارى مردنه كه ي چى بو؟

: مردنيكى زور سهير بو! پروژيك پياوه كه ي چوه زوره كه ي نه و و گوتى: (پيمخوشه نه م به هاره ي كه دپته وه نه و گاليسكه كونه يه مان بفروشين و گاليسكه يه كي نوپتر و سوكتو بكرين ، نه و نه سپه ي كه ئيستا له لاي چه پى گاليسكه كه ي ده به ستين ، بيگورين و بوچينسكى - نه سپيكيان به و ناوه وه هه بو - بخه ينه ناوه پاسته وه). ژنه گوپى له قسه كانى ميترده كه ي گرت و دواتر گوتى: (نه وه ي پيت خوشه بيكه ، ئيدى بو من هيج جياوازيه كي نيه ، نه م هاوينه جيگاي من گوپستانه).

ميترده كه ي شانتيكى هه لته كاند و پيكنه ي ، به لام ژنه بهرده وام بو له قسه كانى: (باوه رم پييكه ! خو گالته ناكه م ، هه به پاستى ده مه وي پيت بللم به م زوانه ده مرم).

ميترده كه ي پرسى: ماناي چى ! به م زوانه ده مرم!

ژنه وه لامى دايه وه: (وانا دواى نه وه ي له مندالبون پزگارم بو ، ئيدى ده مرم).

كابرا قسه كانى ژنه ي به هيند نه گرت ، باوه رى به م پيشبيني و شتانه نه بو ، جگه له وه ش ده يزاني نه و ژنانه ي كه ژيانتيكى خوشيان هه يه ، زور هه ز له مه كر و ناز ده كه ن و پييان خوشه خويان بده نه ده ستى فكر وخه يالاتى خه مناك و ناخوشه وه .

پروژيكي تر به سه ر نه م پوداوه دا تيپه رى و جاريكى تر ژنه ، مردنى خو ي له دواى مندالبونه كه ي ، له گه ل ميترده كه يدا هينايه وه به ر باس . به لام پياوه كه ته نيا بزه يه كي كرد و وايدانا كه هيج نيه و ته نيا كي شه كه نه وه يه له دله پراوكيدايه و زور هه ست له جه سته و ده روني خو ي راده گرى و باوه رى به فال و پيشبيني و نه مانه هه يه .

ئيدى نه م ژنه ، بابته ي مردنه چاوه پروانكراوه كه ي ببوه (*idée fixe*) ، هه رجارى ميترده كه ي گوپى به قسه كانى نه دابا ، ده چوه چيشخانه كه و ناخى خو ي بو خزمه تكاره كه يان هه لده پشت: (نه نه گيان من نه وه نده م نه ماوه بمرم ، هه ر منداله كه م ببى ده مرم ، هه ز ناكه م به م زوانه بمرم ، به لام چييكه م ، نه مه چاره نوسمه !).

هه نديك جاريش كه ژنى كه شيش يان ژنى يه كي له ناغاكان ده هاتنه لاي ، ده چو ده ستى ميوانه كه ي ده گرت و ده يبرده گو شه يه ك و به حاله تيكي جدى و ته نانته برپك توپه يي ، تيكله به زهرده خه نه يه كي تاله وه ، له باره ي مردنه چاوه پروان كراوه كه يه وه قسه ي بو ده كرد .

بواري ره خنه و نارپه زايشى بو هيج كه س نه ده هيشته وه .

ژنیکی جوان بو ، به لّام له وساته وهی که پیشبینی مهرگی خوئی کردبو ، دستى له دنیا شوشتبو و به لای خورازندنه ودا نه ده چو ، ئیدی نه کتیبی ده خوینده وه نه پیده که نی و نه قسه یه کی له باره ی هیوا و ناره زوه کانی خوئی وه ده کرد ... جگه له مانه ش ، روژیکیان له گه لّ پوریکیداپیکه وه چوبونه گوپرستان و پارچه زه ویه کی بو گوپره که ی خوئی ده سنیشان کردبو . دواى پینچ روژیش وه سیه تنامه ی خوئی نویسى .

کاکى دکتور! ده بى نه وه شت پیلیم ، ته وایى نه و ماوه یه ی که له باره ی مهرگی وه نزیك که وتوی خوئی وه قسه ی ده کرد ، ته ندروستیه کی باشی هه بو و هه سستی به هیچ نازاریك نه ده کرد و نه خوشیش نه که وت . خوئ ده زانی مندالبون کاریکی نه وه نده ساده و سانا نیه ، جاری واهیه ژنه به سهر منداله وه ده مرئ ، به لّام نه و ژنه ی من ده یلیم له کاتی مندالبونه که یدا ، هیچ گرفتیکى نه وتوی نه هاته پیش . هیچ مه ترسیه کی له سهر نه بو .

سه ره نجام ، روژیکیان میرده که ی چیدی له توانایدا نه ما و له کاتی ناخواردندا توپه بو و گوئی: ئه رى به سه ناتاشا ! نیازت هه یه تاکه ی دریزه به م گه مژه بییه ت بده ی؟

ژنه له وه لّامدا گوئی: (گه مژه بی)؟ ئه م قسانه له ناخی دلّمه وه ده که م و توئش به جدی وه ریانگره .

پیاوه که شی گوئی: (تو هه ره خه ریکی قسه ی پرپوچ و بیهوده ی! پیّمباشه وان له م فکره مندالانه و گه مژانه یه بینى ، گه رنا زور ده ترسیم له دوایدا خه جاله ت وپه شیمان بیه وه).

سه ره نجام نه و روژه ژنه که ژان گرتی .

میرده که ی باشترین مامانى شاری بو هیئا . هه رچه نده یه که م زگیشى بو ، به لّام زور به ئاسانى منداله که ی بو ، دواى کاژیریک ، که هه ندیک هاتبو وه سه ره خوئی ، دواى کرد منداله که ی بو بینن ، بو نه وه ی بیینی .

دواتر منداله که یان هیئا و سه ریکی کردو گوئی: (ئیدی ئیستا ده توانم به دلنیا بیه وه بمرم). دواى نه مه خودا حافیزی له هه موان کرد و چاوه کانی لینان و دواى نیو کاژیر ، روچی به ره و ئاسمان له شه قه ی بالیدا . تا دوین ساته کانی ژیانیشی بیرو هوئشى لای خوئی بو . بو نمونه کاتیک له بری ئاو شیریان دایه ، له ژیر لیوه وه گوئی : (بوچی له بری ئاو شیرم ده دهنی؟) .

به لى دکتور! دروست خوئی چوئن پیشبینی کردبو ، به و شیوه یه چاوی لیکناو مرد .

لیکولهر ، دواى گپرانه وه ی نه م روداوه ، ئاهیکى هه لکیشا و پرسى: ده فهرمو دکتور! پیم بلئ نه و ژنه له به رچی مرد؟ دلنیاشت ده که مه وه ، حه زده که ی سویندیشته بو ده خوّم ، نه مه چیروکیکى هه لّبه سترایى زاده ی خه یالی خوّم نیه و له راستی راست تره و رویداوه .

دكتور ، هندیك بیریکردوه و چاوی له ئاسمان بری و گوتی: دهبو
تهرمه که ی ببه نه پزیشکی دادوهی و تویکاری بوکرا با .

: له بهرچی ؟

: بوئه وهی بزنان چ شتیك بوته هوکاری مردنی ! سهره نجامه که شی
ئوهیه ، ئه و ژنه به هوئی ئه و پیشببینیانه وه نه مردوه ! پیده چی نیازی
خوگوشتنی هه بوبی و ژه هری خواردی !

لیکولهر به خیرایی به ره و لای دکتور خوئی وهرچه رخاند و گوتی:

له سهر چ بنه مایه که گیشیتیه ئه م ئه نجامه ؟

: نه گیشتمه ئه م ئه نجامه ! به لکو وای بو ده چم . ئه دی په یوه ندی

له گهل میرده که یدا چون بو ؟

: هم ... به ته وای نا ! به لام ماوه یه که له دوا ی زه ماوه نده که یانه وه
هندیك ناکوکی که وته نیوانیانه وه ، که ده کری به وحاله ته بگوتری
هاورپییه تی پیشهاته ناخوشه کان . ئه وه ش له وه وه سه رچاوه ی گرتبو
روژیکیان ژنیک له گهل میرده که یدا ده بینی ... به لام دوا ی ماوه یه کی
که م له گوناھی میرده که ی ده بوری .

: پیمبلی ، ئه م روداوه چ کاتیك بو ؟ بهر له پیشببینی مردنه که ی بو ؟
لیکولهر ، سه یریکی سه رتپای جهسته ی دکتوری کرد و ده یویست
له هوکاره کانی ئه م پرسیاره تیگات .

دوا ی ماوه یه که بیده نگی ، وه لامی دایه وه : له راستیدا باشم له بیر
نه ماوه . ئه گهر روخسه تم بده ی هندیك بیر بکه مه وه ...

دوا ی ماوه یه که ، کلاوه که ی له سه ری داگرته خوار ی و ئاره قه ی ته ویلی
سپیه وه و دریزه ی دایه : به لی ، بیرم که وته وه ... ماوه یه که له دوا ی
بینینی خیانه تی میرده که ی ، دهستی کرد به پیشببینی کردنی مردنی
خوئی .

: باش ، ده بینی که ... دوا ی ئه وه ی میرده که ی خیانه تی لی کردوه ،
ئه م ژنه برپاری خوگوشتنی داوه ، به لام له بهر ئه وه ی نه یویستوه ،
کورپه یه که که هیشتا نه هاتوته نیو دنیاوه له گهل خویدا بکوژی ، ئه م
خوگوشتنه ی هه لگرتوه بو دوا ی مندال بونه که ی .

: پیموانیه وایت ! ... نابی ، ئه و له گوناھی میرده که ی خوشببو و
به خشیبوی .

: هه ر ژنیک ئاوا زو له خیانه تی میرده که ی خوشببی ، ده بی حه تمه ن
مه به سستیکی هه بیته و بیروکه یه کی له میشکدا بیته ، ئه گینا ئه و
ژنه گه نجانه ، هینده به سانایی له گوناھی میرده کانیان خوشنابن .

لیکولهر ، زوری له خوئی کرد بوئه وه ی پیبکه نی وحه په سان و
سه رسامی خوئی ، له بهرچاوی دکتور بشاریته وه ، به ده م
سیفار پیچانه وه ، گوتی: پیموانیه ... جگه له مانه ش میرده که ی ...
به پیچه وانه ی ئه وه ی ده بینرا ، زور بی که م و کورپی نه بو ...
له راستیدا ... ئه و خیانه ته ی کردبوی روداویکی سه یر و نه ویستراو بو
. ئه و شه وه میرده که ی به سه رخووشی ده گه ریته وه مالی و حه ز و
ئاره زو تینی بو دینی و ژنه که شی تین و توانای ئه وه ی ناییت ...
ئیدی ئه ویش په لاماری ژنیکی گه مژه و ناشیرنی میوانیان - که برپاره

چەند شەوئیک لایان بمیئیتەوه - دەدا و کاری خوئی لەگەڵدا دەکا .
گەرچی ناکرئ بەمەی که لەنیوان ژنەئە میوان و کابرای خاوەنمآلدا
پویدا ، بلی خیانەتی هاوسەری ! . ئەلبەتە ناتاشاش ئەم پوداوەی
بەهەند نەگرت و ماوەیەک دواى ئەوه لەگوناھى میژدەکەى خوشبو .
ئیدی هیچیان لەم بارەیهوه هیچ قسەیهکیان نەکرد .
دکتۆر گوتی : کەس لەخوڤا نامرئ .

: ئەلبەتە قسەکەت جوانە ... بەلام ناتوانم باوەرپیکەم ئەو ژنە خوئی
کوشتبئ . راستیەکەى فکری لەم شیۆهیه هەرگیز بە میژکەدا
نەهاتبو ! ... نەک من ! بەلکو بە بیری کەسدا نەهاتبو ، ئەوخەلکە
کاتئ بینیان پیشبینیەکەى وەرپاست گەڤا ، هەمویان تاسان . کەس
بیری بو ئەوه نەدەچو خوئی کوشتبئ ! نا نەدەکرا خوئی کوشتبئ !

کاتئ گەیشتنە جئ و تەنانەت لەکاتئ توئیکاری تەرمەکەى
بەردەستیشیاندا ، لئکوئەر ، بیری هەرلای ئەومردنە سەیره بو .
بەدەم یادداشت کردنى بوچونەکانى دکتۆرەوه ، برۆکانى
وئکدیننئەوه و دەست بە نیوچاوانى خویدا دەهینئ .

دکتۆر سەرگەرمى توئیکاری کاسەسەرئیک بو ، لئکوئەر لئى پرسى :
ئەرى بەرپاست دکتۆر ژەهرى وا هەیه لەماوەى پانزە خولەکدا بئ هیچ
نازارئیک مروؤف بکوژئ ؟
: بەلئ هەیه ... بوئمونه مۆرفین .

: هەم ... زۆرسەیره ... بێرمە هەمیشە شتئیکى لەو بابەتەى
بەدەستەوه بو ... ئیدی گومانم نەما .

کاتئ گەڤانەوه ، لئکوئەر زۆر مات و خەمبار بو ، سەرى تالە موەکانى
سمئلى بەدداوەکانى دەگرت و لە بئتواناىیدا دەکەوتە قسەکردن :
وەرە با دابەزین ! هەندئک پياسە بکەین ... بئزاربوم لەدانیشتن .
هەرکە مەترئک لەگاليسکەکە دورکەوتنەوه ، لئکوئەر ئەوهندە ماندو و
بئ هئز بو ، دەتگوت نیازى هەیه لەبنارەکەوه بچئتە سەر لوتکەى
چپاکە .

دواى ماوەیەک ، پاوەستا و نیگا حەپەساوەکانى ، کە بەنیگای
سەرخووشان دەچو ، برپە دکتۆر و گوتى : ئای خودایه ! ئەگەر ئەم
شئە راستئ ... نا ، ئەمە کارئیکى بئبەزەبیانە و دور لە وئژدانە ،
بوئە خوئی کوشت ، بوئەوهى کەسئیکى تەرمئ بکات ! مەگەر
خیانەتى میژدەکەى هئندە گەورە بو نەدەکرا ببەخشئ ؟ ئای
خودایه ! نازانم ئەم فکەرە نەفرەتیە چئ بو خستتە میژسکى منەوه
دکتۆر ؟

دواتر لەئەنجامى خەم و نیگەرانییدا ، سەرى خوئی خستە نیو هەردو
دەستیهوه و درئژەى دایه : دکتۆر ! ئەوهى بو تۆم گئڤاپهوه ،
بەسەرھاتى نیوان خوؤم و ژنەکەم بو . ئای خودایه ! باشە دامنا
کەموکوپریم هەبو ! دامنا سوکایەتیم پئکەردبو ! پئم سەیره ، دەبئ
مەرگ لە بەخشین و لئخوئشبوون ئاسانتر بئت ؟ ئەم تەرزە برپاردانە پئئ

دهلین (ئهقل و ئاوهزی ژنانه)! ئهقل و ئاوهزی بیبهزهیی و
ستهکارانه! ئه و بهردهوام دلپهق بو! وا ئیستا بیرم دهکهوئتهوه!
ئیستا هه مو شتهکانم بو پون بونهوه.

جی پسانهوه قسهی دهکرد ، جارجار شانئیکی هه لده تهکاند و جارجار
سهری خوئی دهخسته نیو دهستهکانی و پایدیهگوشی ، جارئیک سواری
گالیسکه ده بو ، جارئیک دادهبهزی وپیاسهی دهکرد.

پیدهچو ئه و فکهری که تازه کهوتبوه میشکیهوه ، گیز و وپو و
ژهراویی کردبی. دهست وپیی خوئی ون کردبو ، پوچ و جهستهی
داههزابو.

کاتی گه پانهوه شار ، گهرچی بهلئینی به دکتور دابو نانی ئیوارپی
له گه لدا بخوات ، به لام خودا حافیزی لیکرد و پویشت.

(*idée fixe* *) بیرکردنهوه و لیکدانهوهی بهردهوام. وهرگیز

لاوازی

چهند پوژتیک له مه و بهر ، خاتو (یولیا فاسیلیوڤنا) ی ماموستای تاییه تی منداله کانم بانگ کرده ژوری کاره که ی خوم.

پریارو پاره ی نه و ماوه یه ی بده می که وانه ی به منداله کانم گوتبووه .

: فہرمو دانیشه یولیا فاسیلیوڤنا! وەرہ با هق و حیسابیک بکه یین

... له وانه یه توش پیوستت به پاره بی ، به لام ماشه لا نه و نده

ناشنایه تیت به لاهه گرینگه له روت هه لئایه داوای پاره بکه ییت ...

باشه ... مانگانه له سهر ۳۰ پوژل ریکه وتبویین ...

: نه خیر ۴۰ پوژل ...

: دروست ۳۰ پوژلی ریک ... من نوسیومه ... هه میشه هه ۳۰

پوژلیشم داوه ته ماموستای منداله کان ... باشه ... دومانگیش کارت

کردوه ...

: دو مانگ و پینچ پوژ ...

: دو مانگی ریک ... نوسیومه ... دو مانگ! که واته ۶۰ پوژ ده کاته

۶۰ پوژل. له و ۶۰ پوژه شدا ۹ پوژی ده که ویتته بهر پشوی یه کشه ممان

و ... خو پوژانی یه که شه ممه خوت له گه ل کولیا دا ماندو نه کردوه

... جگه له پشودان و گه شت و گه پان هیچی ترت نه کردوه ... ۳

پوژیش پشوی جه ژن ...

پوخساری یولیا فاسیلیوڤنا له ناکاو سور هه لگه پرا و ده سستیکی بو

په پپه پره ی کراسه که ی برد و چهند جاریک رایوه شاندا ... به لام هیچ

قسه ی نه کرد.

: به لئ سئ پوژیش پشوی جه ژن ... واتا له و دو مانگه ۱۲ پوژی لی

دهرکه ... چوار پوژیش کولیا نه خوش بو و له جیداکه وت ... له و چوار

پوژه دا ته نیا به (قاریا) وه خه ریکبویت ... سئ پوژیش ددانت دیشا و

موله تت له ژنه که م و هرگرتبو و تاقیک واتا بهس پاش نیوه پویان

وانه ت به منداله کان ده دا ... ۱۲ و ۷ ده کاته ۱۹ پوژ ... ۱۹ که م ۶۰

ده مینیته وه ۴۱ پوژ واتا ۴۱ پوژل ... راسته؟

چاوی چه پی یولیا فاسیلیوڤنا فرمیسیکی تیزا و سور هه لگه پرا و

چه ناگه ی له رزی ، نیو چاوانی تیکنا و کوخه یه کی کرد و ئاوی لوتی

هه لکیشایه وه ... به لام مته قی نه کرد ...

: شه وی سهری سالیس ، فنجانیکت به ژیره که یه وه لی به ربووه و

شکا ... نه وه ش ۲ پوژل ، هه رچه نده نرخه که ی له وه زیاتر بو -

یادگاریه کی خیزانه که مان بو - به لام قه یینا کا وازی لیبینه ! جگه

له وه ش نه و پوژه ی چاودیری کولیات ده کرد چوه سهر داریک و

چاکه ته که ی دپا ... نه ویش ۱۰ پوژلی تر ... جاریکی تریش به هوئی بی

موبالاتی تووه کاره که ره که ی پیشومان پیلاوه کانی قاریای دزی ...

ده بی وریا بیت و ناگات له هه مو شتیک هه بی! خوئی له بهر نه و

شتانه يه كه تو مانگانه پاره وهرده گری. له ویش گه ری ... ئه ویش ه
پۆیل ... پۆزی ۱۰ ی کانونی دوه میش ۱۰ پۆلم دایتی ...
یولیا به نارپه زاییه وه گوتی: من هیچ پاره م له تو وهرنه گرتوه ...
ئهی خو له خو مه وه ئه مه م نه نویسه ؟

: باشه باوایی.

: ۲۷ له ۴۱ دهرکه ، مایه وه ۱۴ ...

ئه مجاره یان هردو چاوی یولیا پریون له فرمیسک ... چهند دلۆپه
ئاره قه یه کی درشت سهر لوته راکشاو و پیکه که ی ، داپوشی.
کچولله ی لانه واز ، به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی: ته نیا یه کجار پاره م
له ژنه که ت وهرگرتوه ... ئه وه نده و ته واو ... هیچ پاره ی ترم
وه رنه گرتوه ...

: ئه ها ! ... باشبو وه بیرت هینامه وه ئه وه م ههر نه نویسیو ...
ئه ویش ۳ پۆیل ! ... ۳ که م ۱۴ ده مینیتته وه ۱۱ پۆیل . هابگره ئه وه
۳ پۆیل ئه وش دودانه ۳ پۆیلی ، ئه وه ش ۲ ی پۆیلی تر هه موی
ده کاته ۱۱ پۆیل ... فهرمو هه لیگره .

پاره که م بو درێژ کرد.

پاره که ی لیوه رگرتم و به په نجه له رزۆکه کانی خستیه گیرفانی
کراسه که یه وه و له ژیر لیوه وه گوتی: سوپاس .

له جیگا که م هه ستام و به نیو ژوره که دا که وتمه هاتوچوکردن ، رق و
تورپیی سه راپای گرتبومه وه . پرسیم: له بهرچی سوپاس ؟

: له بهر پاره که ...

: ئی خو من کلۆم کردوته سهرت ! نه فره ت له شه یتان ! تالانم
کردوی ! به ئاشکرا دزیم لیکردی ! له بهرچی سوپاسم ده که ی ؟
: بهرله ئیستا له ههر شوینیک کارم کردبی ئاسته نگیان بو دوست
ده کردم .

: ئاسته نگیان بو دوست ده کردی ؟ هیچ پیم سه یر نیه ! ئاسته نگیت
بو دوست بکه ن ! سه یرکه یولیا ! گالته م له گه ل کردی ! هه زمکرد
وانه یه کی تالت بده می ... ههر ۸۰ پۆیله که ی خو ت دده می ...
هه موی له وپا که ته دایه ! به لام حه یف مروژ نابی ئه وه نده لاواز و بی
توانا بی ت ! بوچی هیچ نارپه زاییه کت نه نواند ؟ بو ئاوا بیده نگ بویت ؟
چون ده کری مروژ له م دونیا یه ی ئیمه دا زمانی زهر نه زانی ؟ چون ده بی
مروژ ئه وه نده داماو و بی توانا بی ؟

یولیا ، زهرده یه کی تالی هینایه سه ر لیوانی و منیش توانیم له
سیمایدا (به لی ده بی) بخوینمه وه ... به هوئی ئه وانه تاله وه ، داوای
لیبوردنم لیکرد و ۸۰ پۆیله که م دایه ده ستی . به شه رمه وه سوپاسیکی
کردم و چوه دهره وه ...

کاتی پویشت ، له داواه سه یریکیم کرد و به خو م گوت: (سه یرکه له م
دونیا یه ی ئیمه دا به هیزی و زۆرداری چهنده کاریکی ئاسان !) .

ریشونہ کہ لہ سہر دارہ کہ فری

(روداویکی شیوہ کو میدی)

حہ زم لئیہ بگریم!

پیماویہ ئە گەر بگریم بریک دلم ئاسودہ دەبی.

شەویکی خوش بو . خۆم ریک خستبو ، پرچم شانە کردبو ، گوللوم
لەخۆم دابو ، وەك دۆن جوانیک دەمویست بچمە جیژوان . ئەو لە
یەکیك لە قیللا هاوینیەکانی (سوکولنیکی) دا دەژیا . جوانە ، سەرئنج
پاکیشە ، گەنجە ، سی هەزار پوئیل جیازی بوکینیەتی ، ئاستی
خویندنی بەرزە و شیتانە خوشی دەویم .

هەرکە گەیشتمە سوکولنیکی ، بینیم لەسەر ئەو کورسیەکی کە زۆری
حەز لێو ، لە ژێر دار سەنەوبەریکدا ، دانیشتبو و چاوەروانی منی
دەکرد . هەرکە چاوی بە من کەوت لەسەر کورسیەکی هەستا و
بەشادی و پیکەنینهو بەرەوپیریم هات .

: بەراستی زۆر دلپەقی! چۆن توانیت ئەوەندە درەنگ بیی؟ نازانی
چەند نیگەرەن بوم؟ ئاخ لە دەس تو!

دەستە جوانە کەیم ماچ کرد و بە دلکی پر لە کوتە کوتەو ، لە گەل
ئەودا بەرەو کورسیە کە چوم .

ئەم هەلچونە دەرونیەم لە خۆرا نەبو . ئەم دیدارە بو من زۆر
چارەنوسساز و یەکلاکەرەو بو ، وەك دەلین پەیوەندی بە مەرگ و
ژیانەو بو! ... ئایندەم بەم دیدارەو بەسترا بوو .

کەش و هەوا یەکی خوشی هەبو ، بەلام من حەوسە لەی ئەو جوۆرە
شتانەم نەبو .

گەرچی مروۆ دەبی لەم جوۆرە ژوانانەدا ، گوی لە چەهچەهە و چریکەکی
بالندەکان بگرێ ، بەلام من هیچ بایەخیکم بە دەنگی ئەو بولبولە نەدا
کە لەسەر ئەو دارەکی لە ژیریدا دانیشتبوین ، دەیخویند .

سەیریکی کردم و پرسی: چیه! بو ئاوا بی دەنگی؟

: چ شەویکی جوانە! ... دایکت تەندروستی چۆنە؟

: خراپ نیە .

: هەم ... بەلی ... قارقارا پتروۆقنا ! لەراستیدا حەزم لئیە هەندیك
قسەت لە گەلدا بکەم ... هەر بەو مەبەستەش هاتومەتە خزمەتت ...
گەرچی تانیستا بی دەنگیم هەلبژاردبو! بەلام چیتر نەمتوانی دان
بەخوێدا بگرم و بی دەنگ بم .

قاریا ، چاوی بریە زەویە کە و بەپەنجە جوانەکانیشی ، خەریکی
پەپەر کردنی گولیک بو . دیاربو ، پیشووەخت دەیزانی لەبارەکی
چیەو دەدویم .

دوای بریک بی دەنگی ، گوتم: باشە ئیمە بوچی بی دەنگین؟ خو مروۆ
هەرچەندیکی شەرم بکا سەرەنجام ناچارە ... بەهەست یان بەزمان

... له وانه يه ليشم دلگيربي ... به لام ريگا چاره يه كي تر نيه ، ده بي بکه ويته قسه کردن.

ديسان بيدهنگ بومه وه . ده بو پرسته يه كي گونجاو بدوزمه وه . چاوه گه وره کاني قارياش ده يانگوت: (داماو ، ده قسه بکه ، بوچی نازارم ده ده يت؟).

دواي بريک بيرکردنه وه ، دوباره دريژهم دايه: نه لبه ته ده بي ، ده ميک بي هه ستت به وه کردبي بوچی هه مو پوژي ديمه نييره و چاوه کانت نازارم ده ده م ، ناخر چون ده شي هه ستت پينه کردبي؟ تو به و زرینگيه ي خوته وه ده بي له ميژبي درکت به ناخي من ... بيدهنگي ...

قارقارا ، ديسان چاوه کاني بريونه وه زهويه که . په نجه کاني ده له رزين .

: قارقارا پتروفتنا!

: قسه بکه گويم ليته .

: من ... ناخر چي بليم؟ ده لئين پهنگي پوخسار ، نيشانده ري ناخي مروقه ... خوشم ده ويبي و ته واو! ... (دواي ماويه ک بيدهنگي) ... ديسان هه ر قسه بکه م؟ زورم خوشده وي! نه گه ر بچي هه رچي چيروک و پوماني ناشقانه ي دنيا هه يه کويکه يته وه و هه مو سويند و فيداکاري و ناشقيني پاله وانه کانيان هه يه ، بيخوينيته وه ... نه مجار درک به کلپه ي دهروني من ده که يت ... چيه قارقارا پتروفتنا! بو تاوا بيدهنگ بويت؟

: نه ي چي بليم؟

: ناکا نيازي نه وه ت هه بي ، وه لامي نه خيتم بده يته وه؟

قارقارا ، چاوي له سه ر زهويه که هه لگرت و پيکه ني .

له دلي خومدا گوتم: (نه فره ت له شه يتان)

زه رده خه نه يه كي تري کرد و ليوه کاني جولان و به ده ننگي که به ناسته م ده بيسترا ،

گوتي: جا له به رچي نه خيتر؟ زور به بي شهرمي و شي تانه ده ستيم گرت و ماچم کرد . دواتريش ده سته که ي تري ... نافه رين بو قارقارا! چونکه نه وکاته ي ده ستيم ماچکرد ، نه ويش سه ري خو ي به سينگمه وه نوساند .

له وساته دا بو يه که مين جار هه ستم به جواني و دره وشاوه يبي موه کاني قزي کرد .

سه ريم ماچ کرد . گرم گرتبو ، ده تگوت سه ماوه ريکيان هيناوه و له ناو دلي منيان داناوه . سه ري هه لپري و چاوه کاني تيپريم . نه مده زاني چي بکه م ، جگه له وه ي ليوه کاني ماچکه م .

به لام دروست له وساته ي که قاريا ، له نيو ده سته کاندا بو ، دروست له وساته ي سي هه زار پوئل ناماده ي نيمزايه كي من بو ، به کورتي له و کاته ي له هاوسه ريکي جوان و پاره يه كي خه يالي و ناينده يه كي پون به ته واوي دلنيا بوم ، شه يتاني نه فره تي لغاوي له ده مم کرده وه و زماني خسته م جو له ...

حه زمکرد له بهرچاوی هاوسه ری ئاینده مدا خوّم گران بکه م و نیشانی بده م که مروّقیکی چوّم وخواه نی چ تیروانیین و بیرکردنه وه کم ، به کورتی خوّم نازانم ئەمه چ بیرکردنه وه یه ک بو به میشکمد هات ... هه رکه یه که مین ماچی لیویم کرد ، گوتم: فارقارا پتروّفنا ! ... پیّم باشه به رله وه ی به لئینی هاوسه ریم بده یتی ، به ئەرکیکی ره وشتی و ئاکاری خوّمی ده زانم له باره ی هه ندیک شته وه قسه ت له گه لدا بکه م ، مه به سته شیم ئەوه یه سه بی روژ بتوانین ... بتوانین به ر بگرین به هه ندیک کیشه و حاله تی له یه ک نه گه یشتن ... فارقارا! تو ده زانی من کیّم و چ کاره م؟ من مروّقیکی خو پاریز و ئابرومه ند و زه حمه تکیشم! ... که سیکی خاوه ن سه نگ و قورساییم! ... جگه له وه ش ئاینده یه کی رون و پرشینگدار چاوه روانه ... به لام ده وله مند نیم ... هه ژارم ... نان نیه بیخوّم.

: من ئەوه ده زانم! به لام خوّم مه رج نیه پاره و سامان خو شبه ختی بو مروّقیکی.

: راست ده که ی ... به لام خوّم من باسی پاره م نه کردوه ! من شانازی به هه ژاری و ده سکورتی خوّم وه ده که م ، ئەو بره پاره ناچیزه ی له پاداشی نوسینه کاندا وه ری ده گرم ، له به رابه ر ئەو پاره قه به یه ی ... ئەو پاره قه به یه ی له ...

: تیده گه م ... واز له و بابه ته بیینه ...

: من خوم به هه ژاری خوّم وه گرتوه و له و باره یه وه هیچ هه ست به نیگه رانی ناکه م ، ده توانم هه فته یه کی ره به ق نان نه خوّم ... به لام

تو! ... تو! ناتوانی دو هه نگاو به پی برۆی ، ده بی گالیسکه که ت ئاماده بی. تو یه ک! که هه مو روژی جل و به رگیکی نوئی له به ر ده که یه ، تو یه ک! که به راست و چه پدا پاره ته خشان و په خشان ده که ی ، تو یه ک که له ژیانندا تامی نه بونی و نه دارییته نه چیشته وه ، تو یه ک که گولیکی له مو دیل که وتوی یه خه و پیرچ ، به کاره ساتیکی گه وره ده زانی ، تیئاگه م چوّن ده توانی ، له به ر من ، ده س له وه هه مو ناز و نیعمه تانه هه لگری؟ ... هم ...

: ئاخه ر من خوّم پاره م هه یه ... جیازیم هه یه !

: بی سوده ! به چه ند سالیک ئەم پاره یه ده خوریته و ده بریته وه ، دواتر: هه ژاری! چاوله ده سته خه لکی! ریژنه ی فرمیسک و گریان. من خوّم باش ده زانم ده لئیم چی؟ چونکه ده زانم به ربه ره کانی له گه ل هه ژاری ، پیویستی به وره یه کی پولایین هه یه !

هه رئه وکاته به خوّم گوته: (باشه من ئەم قسه بیسه ره و به رانه چین ده یانکه م؟!)

به لام و مه سته قسه کانی خوّم ببوم ، دریژه م دایه: فارقارا پتروّفنا! جوان بیربکه ره وه! جوان بیربکه ره وه له وه هه نگاوانه ی به نیازی هه لئانگری! چونکه ئەو هه نگاوانه جاریکی تر گه پانه وه یان نیه. ئەگه ر باوه رت به خوّمه و متمانه ی ته واوت به توانای خوّم هه یه ، ئەوه پیکه وه هه نگاو هه لده گرین و ئەگه رنا ، لیگه ری، به م کاره ش له وانه یه توّم له ده س بجی، به لام ئاماده نیم بیمه هوکاری له ده سچونی ئاسوده یی و خو شگوزه رانیت. ئەو سه د رو بله ی مانگانه

به هوئی پینوسه که مه وه دهستم ده که وی ، ده ردییکی پیی دهوا ناکری ،
به نرخی نه بونه .

ئه مجار هه ستامه سه ری پی و دریزه م دایه : بیربکه ره وه ... فرمیسی
په شیمانی و تانه و سه رکونه کردن و زووپیربون ، هوکاره کانیا
له هه ژاری و نه داریه وه سه چاوه ده گری ... من له بهر نه وه ی
مروقیکی به شه رفم ، بوئه ئه م باسانه ت له گه لدا دینمه گوپی . ئایا تو
ئه و هیژ و توانایه له خوئندا به دی ده که یه ت ؟ ئایا ئاماده ی ژیانیک بژی
که له گه لیدا رانه هاتوی و به ته وای له گه لیدا نامویتی و له زور پوه وه
بجوکترین ویکیونی له گه ل ئه و شیوه ژیانیه ی تودا ، نیه ؟
(یه ک دو خوله ک بیده نگی) .

: به لام ئاخر من جیازیم هه یه .

: چه ندت هه یه ؟ بیست هه زار! سی هه زار! .. ها ... ها ... ها ... یه
ملیون ؟ جگه له وه ش من هه رگیز موله تی ئه وه به خوم ناده م ده ست
بو مالی که سیکی تر دریز بکه م ... نا ! هه رگیز ! من که سیکم خاوه نی
عیزه تی نه فسم !

به و قسانه وه ، چه ند جاریک به ده وری ئه و کورسیه دا سوپامه وه
که نه وی له سه ر دانیشتبو .

فارقارا ، که وتبوه نیو ده ریای بیرکردنه وه .

منیش ههستم به سه رکه وتن ده کرد .

به خوم گوت : (نه گه ر ریزی نه گرتبام ، به م شیوه یه نه ده که وته
بیرکردنه وه) .

: له بهر ئه وه ده بی به جوانی بیربکه یته وه ! یان ژیان له گه ل من و
توانای به سه ربردی ژیانیکی هه ژارانه ! یان پاره و سامان ! ...
هه لیزه ! ئایا ده ته وی بیربکه یته وه و پریار بده ی ؟ ئایا قاریای من
ئه و هیژ و توانایه له خویدا شک ده با ؟ .

ماوه یه کی زور ، به و شیوه یه قسه م بو کرد .

بیته وه ی به خوم بزائم چیژم له قسه کانی خوم و ه رده گرت . قسه م
ده کرد و له هه مان کاتیشدا توشی دوفاقیه ک بیوم ، نیوه ی بونم
شه یای قسه کانی خوم بو و له ناویدا توابووه و نیوه که ی تریشم
که وتبوه نیو ده ریای خه یالاته وه : (په له مه که کچه جوان !
په له مه که ! به و سی هه زار روبله ی جیازیه که ت ، ده بی بو خومان
به شیوه یه ک بژین ، له چیروکاندا بینوسنه وه ، به زیادی ، پاره یه کی
که م نیه !) .

قاریا دانیشتبو و گوئی دابوه قسه کانم ... سه ره نجام هه ستا و
ده ستی بو دریز کردم و به ده نگیکه وه که به بیستنی یه کسه ر راجله کیم
و چاوم بریه چاوه کانی ، گوتی : سوپاس ! دلوپه فرمیسه که کان ،
به سه ر گوئایه وه ده دره وشانه وه .

: زور سوپاسی ئه و پاشکای و راستگوئییه ت ده که م ... کاریکی باشت
کرد ... ده زانی ... من مروقیکی به ناز پهروه رده کراوم ... ناتوانم ...
ناتوانم بیه هاوسه ری تو ... ئه مه ی گوت و له پر مه ی گریانیدا .

هه میشه به بینینی گریانی ژنان ده په شوکیم . دوا ی نه وه ، ویستم
هه رچوئیک بی ، به ریگایه که له ریگاکان ، ئه و بارودوخه - که

به دهستی خۆم دروستم کرد - ئاسایی بکه مه وه و قهره بوی ئه و قسه
قورانه م بکه مه وه .

قاریا له گریان کهوت ، فرمیسه کهانی سپینه وه و گوته: راست ده که ی
ئه گهر له گهل تو دا زه ماوه ند بکه م ، وه که ئه وه یه فیلم لی کرد بی و
فریوم دابی ! نا گونجی له گهل تو دا زه ماوه ند بکه م ، من گالیسه که ی
تایبه تی خۆم هه یه ، جگه له نانی شیرن و ماسی گرانبه ها ، هیچی
ترم پی نا خوری ، ده م له شو ریا و ئه و خوار دنه فول کو ری یانه ناده م ،
ته نانه ت دایکی شم له سه ر ئه و شتانه سه رکۆ ته م ده کا ... به لام چی
بکه م خۆ به ده س خۆم نیه ! ... ناتوانم ده سه به رداری خوار دنی باش
بم ، ناتوانم به پی برۆم ... زوو هیلاک ده بم ... جل و به رگیش ئه وه
هیچ ! ئه وسا تو ش ناچار نابییته به شیکی ده رانه ته که ت بو کرینی جل
و به رگی من ته رخا ن بکه یته ... نا ! خود احافیز ...

به جوله یه کی خه مبارانه ، دهستی پاره شانده و درێژه ی دایه: بو تو
ناشیم ! خود احافیز ...

ئه مه ی گوت و پشتی تی کردم و پویشته ! ...

به لام من چی ؟

به و په ری گه مژه ییه وه له جیگای خۆم چه قیبوم ! نه مده توانی بیر
له شتیکی دیاریکراو بکه مه وه . له دواوه ده مروانیه قاریا و زهوی له ژیر
پیمدا ده له رزی .

کاتی به هوش هاتمه وه ، زانیم چ که تنی کم کردوه ! ئه و زمانه
نه فره تیه م چ په ندیکی پیدام ! بی ئه وه ی مه به ستم بی ، وه ک گورگ
لوراندم . ده مویسته بانگی بکه م: (بگه ریوه).

به لام ورده ورده له بهر چاوم ون بو .

به ریسواییه وه به ره و مال گه پامه وه ، کاته که ی دره نگ بو ، هیچ
هو کاریکی گواسته نه وه م وه گیر نه که وت . بایی ئه وه ش پارهم
له گیرفاندا نه بو دریشکه یه کی پی بگرم و بمگه یه نیته وه مال ، ناچار
هه مو تینی خۆم دایه قاچه کانم .

سی رۆژ به سه ر ئه م روداوه دا رابرد ، جاریکی تر چومه وه سو کو لنیکی
و گوتیان قاریا نه خوشه و بریار وایه له گهل باوکیدا بجیته پتروسبو رگ
بو لای نه نکى .

چیم پیده کرا ؟

ئیسنا له سه ر چارپاکه م پاکشاوم ، قه پ له سه رینه که م ده ده م و مست
ده کیشم به سه ری خۆمدا ، دل م پره ...

خوینه ری خوشه ویست ، هیچ نه بی تو وهره پینماییم بکه ! چو ن
بتوانم ئه م قسانه ی خۆم وه رگرمه وه ؟ چی به قاریا بلیم و چی بو
بنوسم ؟

خۆم هیچم به می شکدا نایه ! ریشو له که فری ، ئه ویش چه ند
به گه مژانه .

خه سوو

ئەم روداوه ، له به يانیه کی جوانی مانگیك دواى زه ماوه ندى (ميشيل پوزيروڤ) و (ليزا مامونيا) دا ، پويدا.

ميشيل پوزيروڤ ، دواى ئه وهى قاوه كهى خوارده وه ، به دواى كلاوه كهيدا ده گه را ، بوئه وهى هه رچى زوه به ره و شويني كاره كهى بكه ويته پرى.

خه سوى هاته ژوره وه و گوتى: ميشيل! ده مه وئ پينچ خوله كيك له كاتت بگرم. نيگه ران مه به خوشه ويستم ... ده زانم زاواكان هه زناكه ن قسه له گه ل خه سوياندا بكه ن ، به لام من پيموايه ئيمه له م پوه وه ... هيج گرفتنيكمان نيه. په يوه ندى من و تو ، په يوه ندى نيوان زاوا و خه سو نيه ، به لكو ئيمه هه ردوكمان مروفتيكي ژيرو و تيگه يشتوين ... چه ند شتيكي هاوبه شيش كو مانده كاته وه ... وايه ؟

: فهرمو چ فهرمايشتيكت هه يه دايه گيان؟

: تو پياويكي ژيرو و تيگه يشتوى ميشيل! زور تيگه يشتوى ، منيش ئه وه نده ناتيگه يشتو نيم ... هيوادارم بتوانين درك به يه كتر بكه ين. ماوه يه كه به نيازى ئه وه م قسه ت له گه لدا بكه م ... بى پيچ و په نا ... تو ته واوى پيروزيه كانى دنيا ، بى پيچ و په نا ، پيمبلى به نيازى چ به لايه ك به سه ر كچه كه مدا بيئي؟

زاوا ، له م قسه يه هه په سا و چاوه كانى ده رپه پين.

336335

خه سو ، دريژه ي دايه: راستيه كهى دژى ئه وه نيم كه ... هه مو ئه وانه راستن! به لام نازانم چوون! زانست و زانيارى شتيكى باشه ، ئه ده بيات ، شتيكى باشه ، شيعر شتيكى باشه ، له نرخ و بايه خى ئه مانه تيده گه م ، راسته مروفت هه زى له ژنيكى خوئينده وار و روئشنييره ، له م شتانه ش تيده گه م ... به لام زياد رپه وى بوچى؟

: گوت چى؟ تيئاگه م مه به سست چيه؟

: سه ر له م رپه فتارانته ده رناكه م كه له گه ل ليزاى كچمدا ده يكه ي؟ راسته زه ماوه ندتان كردوه ، به لام ئايا ده توانى به راستى بلئى ئه و هاوسه ر و خوشه ويستى تو يه ؟ نا! ئه و هاوسه رى تو نيه ، به لكو قوربانى تو يه ! بوته قوربانى زانست و كتيب و بير و بوچونه جوراوجوره كانت ... هه مو ئه وانه به جيى خويان ، به لام بيرت نه چى! ليزا كچه ! ليناگه ريم كچه كه م نابود بكه ي! هيشتا مانگيك به سه ر ژيانى هاوسه ريتاندا تيپه ر نه بوه ، وه ك دارى ليها توه ! گوشتى پيوه نه ماوه ! له به يانیه وه تا ئيوارى كتيب و گوڤارى گه مژانه ده خوئينته وه و شتيان ليوه ده نوسيته وه ! خوشه ويستم ئه مه كارى ژن نيه ! نايبه يته هيج شوئينك! خه ريكه ژيانى له به ين ده به ي. نه ها توچوى كه س ده كا ! نه ده چيته كوړيكي سه ما ! به راستى ئه م شتانه جيگاي باوه ر نين! هه مو ئه و ماوه يه نه تبردوتته ئاهه نكيكى سه ما ! ته نانه ت يه ك جاريش! .

: به لئى راسته نه مبردوتته كوړى سه ما ، له به رئه وهى خوئى هه زى به م شتانه نيه. ئه گه ر باوه رپيش ناكه يت له خوئى بپرسه ! ... بو ئه وهى

تېپوانینی خویت له باره ی داوه ت و سه ما و ئەم شتانه وه بو دهرکهوی
... لیزا زور پقی له م جوړه کات به سه بر دنه بی سودانه ده بیته وه .
ئه گه ر ده بیینی له به یانیه وه تا ئیواری دهنوسی و ده خوینیته وه ،
ئوه ئاره زویه کی تایبه تی خویه تی و که س ناچاری نه کردوه ئه مانه
بکا ... به راستی منیش هر له بهر ئه و بیر و تېپوانینه جوانانه ی
خوشمویست . ئیستاش به وپه پری پرزه وه تکات لیده که م له مه ولا
خوت له کاره کانی ئیمه هه لمه قورتینه ... ئه گه ر قسه یه که هه بی
بوگوتن ، ئه و لیزا خو ی ده یلی ...

: ئه وه به راسته ؟ ئه و داماره نابینی چه نده هه ژار و به سته زمانه ؟
عیشق زمانی قفل کردوه ! کاکي به ریز ئه گه ر من نه بوایام ، ئه وه تا
ئیستا ، به زنجیر ده تبه سته وه . تو سته مکاری ، تکات لیده که م
له مه ولا په فتارت بگوره .

: ئه و قسانه مه که ...

: ئه و قسانه نه که م؟ پیتوایه قسه کردن له گه ل تو دا مایه ی شانازیه ؟
ئه گه ر شته که په یوه ندی به که چه که مه وه نه بی ، هیچ کاتیک ناماده نیم
قسه له گه ل که سیکی وه ک تو دا بکه م ! به لام چی بکه م به زهیم
به که چه که مدا دیته وه . داماره ، بوخوی پی گوتم له و باره یه وه قسه ت
له گه لدا بکه م .

: ئیدی ئه م قسه یه ت درویه ... دانی پیدا بنی که درویه کی پون و
ناشکرایه ...

: درویه ؟ ئیستا پیت ده لیم ! هه ی بیبه زه یی !

338337

ئهمه ی گوت و به په له هه ستایه سه پی و به توندی ده سکی دهرگا که ی
بادا ، دهرگا که کرایه وه و میشیل چاوی به لیزا که ی خو ی که وت که
له بهر دهرگا که دا راوه ستابوو و ده سته کانی لیک ده سوی و ده گریا و
فرمیسی به چاواندا ده هاتنه خواری .

میشیل به ره و لای لیزا راپیکرد و گوتی : خو بو خوت گویت
له قسه کانمان بو ! ده ی وه لامی دایکت بده وه ، با که چه که ی خو ی
بناسی .

لیزا ، له ژیر لئوه وه و به گریانه وه ، وه لامی دایه وه : دایکم ... دایکم
راستده کا ... من توانای ئه م جوړه ژیانم نیه ... له ئازار دام ...

: هم ... ئاوا ! ... زور سهیره ! ئه ی بوچی خوت ئه م شتانه ت له گه لدا
باس نه ده کردم ؟

: من ... من ... ئاخر ده ترسام تو په بی ...

: به لام ئه دی هر تو نه بوی له دژی کات به فیرو دان به شتی بی
بایه خه وه ، قسه ت بو ده کردم و ده تگوت گوا یا منت به هو ی بیر و
بوچونه کانمه وه خوشده وی ؟ بیزاری خوت له و که شوه وا یه ی
که پیشتر تیدا ده ژیا ی ، دهرده بری ؟ خو منیش له و روانگه یه وه تو م
خوشویست ! بهر له هاوسه ریمان ئه و جوړه ژیانه پرپوچ و بیهوده یه ت
به نه فره ت ده کرد ! چ پاساویکت هه یه بو گو پینی ئه و بیر و
بوچونانه ت ؟

: ئاخر ... ده ترسام نه مخوازی ... میشیل خوشه ویستم ... ئه مرو
بمه بو مالی (ماریا پترو فنا) ... ئه مرو روژی به خیره اتنیانه .

ئەمەى گوت و خوئى بەسینگى ميشئله وه نوساند.
خەسوى بەدەنگئكى سەرکه وتوانه وه ، گوتى: خوئى بئىت؟ وايه؟
دواى ئەم قسەيه ، لەژوره که چوه دەرە وه.
ميشئيل ، بەنالە نالە وه گوتى: ئاى که گەمزەى!
ليزا ، پرسى: كى گەمزەيه؟
: ئەوهى که بەهەلە دا چو.

به داواکاری روژگار

کچ و کورپکی گهنج ، له ژورپکی میواناندا ، که دیواره که یان به کاغزی شینی ئاسمانی داپوشیبو ، خه ریکی راز و نیاز بون . کورپه که ، له به رده م کچه که دا چوکی دادابو و سویندی ده خوارد . : نازیزه که م ! بی تو ! بی تو ناتوانم بژیم ! سویند ده خوم به راستیمه . به دهم هه ناسه برکپوه ، دریژه ی دایه : له وساته وه که تو م دیوه ، ئارام لی هه لگیروه ! ده قسه بکه ! ... وه لأمم بده ره وه ، به لی یا نه خیر ؟

کچه گهنجه که ، دهمه بچکولانه که ی کرده وه قسه بکا .

له وساته دا دهرگای ژوره که کرایه وه و براکه ی له ناو دهرگا که وه بانگی کرد : (لیلی) ! تاویک وهره دهری کارم پیته .

لیلی چوه دهری وپرسی : چ کاریکت هه بو ؟

: خوشه ویستم ببوره که لیم تیکدان ، به لام ... من براتم ئهرکی پیروزی برابیه تیش واده خوازی وریات که مه وه ... ئاگات له و کورپه بی ! ... وریابه ... ئاگات له قسه کانت بی ... پیویست به وه ناکا له باره ی هه مو شتیکه وه قسه ی له گه لدا بکه ی .

: ئاخر به نیازه بمهینئ !

: من کارم به وه نیه ... ئه وه خوئی که بریار دده ی ، نه ک من ... ته نانه ت له بیرت نه چی ئه گهر بریار بی بشتهینئ ، دیسان ده بی ئاگات له خوئی بی ... من باشی دهناسم ... له و سیخوره به دغه سالانه یه ! هینده به سه قسه یه کی پیبلئ ، یه کسه ر ده چی راپورتت لیده دا ... : سوپاس (ماکس) ! کاریکی باشت کرد پینگوتم ... من ئه مه م نه ده زانی .

کچه گهنجه که ، گه رایه وه ژوری میوان .

وه لأمی کورپه که ی به (به لی) دایه وه .

کاژیریک پیکه وه دانیشتن ، ماچیان گوپییه وه ، یه کترین له ئامیز گرت و سویندیان خوارد ... کچه گهنجه که ش ، باش ئاگاداری خوئی بو ، جگه له باسی عیشق و خوشه ویستی ، هیچ قسه یه کی تری له گه لدا نه کرد .

یهك له سییان

(چیرۆکی کۆن و هه‌میشه تازه)

(ئیفان گافریلوڤیچ) ، کورپی یه‌کیک له‌بازرگانه به‌ناوبانگه‌کانی موّسکو ، له‌گه‌ل (نادیا) ی کچی (ماریا ئیفانوڤنا لانگه‌ر) ی بیوه‌ژن ، له‌بالکۆنی یه‌کیک له‌ قیلا‌هاوینییه‌کانی هاوینه‌واریکدا ، پیکه‌وه‌ پاره‌ستابون.

شه‌ویکی خوۆش بو ، حه‌یف ومخابن که‌زمانم له‌ناست ده‌ربیرینی جوانیه‌کانی سروشتدا کۆله‌واره ! ئه‌گینا ده‌متوانی دیمه‌نی ئه‌و مانگه‌ی که‌ تریفه‌ی به‌سوۆزی خوۆی له‌ودیو هه‌وره‌ پچرپچر و تاریکه‌کانه‌وه ، به‌سه‌ر جه‌نگه‌ل و قیلاکه‌ و پوخساری نادیا دا پرژاندبو ، به‌جوانی وینا بکه‌م.

هه‌روه‌ها ده‌متوانی وینایه‌کی جوانی خسه‌خشی هییدی و له‌سه‌رخوۆی گه‌لای داره‌کان و چریکه‌ی بولبوله‌کان و شوپه‌شوپی نافوره‌ ئاوه‌کانی ناو حه‌وشه‌که ، بکه‌م.

نادیا ، چوکی به‌لیواری کورسیه‌که و ئانیشکی دادابه‌وه سه‌ر دیواری بالکۆنه‌که و پاره‌ستابو. نیگای چاوه‌ شه‌هالاییه‌کانی برپیونه‌ جه‌نگه‌له‌ سه‌سه‌وزه‌که‌ی به‌رامبه‌ریان.

پوخساریشی ، له‌به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا په‌شوکاوی پیوه‌ دیاربو ، په‌نگی سووری گۆتاکانیشی ، له‌شیوه‌ی سه‌مای په‌له‌ کاله‌کان ، خوۆی ده‌نواند ...

ئیفان گافریلوڤیچ ، له‌دوایه‌وه‌ پاره‌ستاوه و به‌تورپه‌یه‌وه‌ ده‌ست به‌ ریشه‌ته‌نکه‌که‌یدا دینی.

ئیفان جوان نه‌بو ، شیوه‌ی به‌دایکی ده‌چو ، مروۆ کاتی دایکی ده‌بینی ، بی‌ئه‌وه‌ی به‌خوۆی بزانی ، کاره‌که‌ره‌ لادیییه‌کانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌ . ناوچه‌وانی پان و کورت و ته‌خت بو ، سه‌ر و پرچیکی ناشیرن و لویتیکی له‌بری ئه‌وه‌ی توۆزیک قیت بی ، قولیه‌کی پیوه‌ ده‌بینرا ، ده‌تگوت به‌شتیک لئیانداهه‌ . چاوه‌ گچکه‌ و ته‌سکه‌کانی - که‌ به‌چاوی به‌چکه‌پشیله‌ ده‌چون - برپیونه‌ نادیا و به‌ده‌م ئاخ هه‌لکیشانه‌وه ، ده‌له‌رزی و وشه‌کانی دوباره‌ ده‌کردنه‌وه ، گوتی: ده‌بی بمبوری! ده‌مه‌وی هه‌ستی خوۆم ... بو به‌رپزیت ده‌ربیرم ... بمبوره ... به‌لام هینده‌ دل‌به‌سته‌ت بوم ، نازانم ئاخوۆ ئه‌قل و ئاوه‌زم له‌جیگای خوۆی ماوه‌ یان نا ... هه‌ستی که‌ له‌ناخمدایه‌ به‌رامبه‌رتو ، هه‌رچی ده‌که‌م بوۆم ده‌رنا‌برد‌ری. نادیزداپتروڤنا ! به‌ته‌واوی ئاشقت بوم ... ئه‌لبه‌ته‌ ده‌بی بمبوری ... به‌لام ... (ماوه‌یه‌که‌ بیده‌نگی) ... ئه‌مشه‌و سروشت که‌ شیکی زوۆر دلگیر و خوۆشی هه‌یه ...

: به‌لی زیاد له‌ ئه‌ندازه ...

: چه‌ند خوۆشه‌ مروۆ له‌که‌ش و هه‌وایه‌کی ئاوا دلگیر و خوۆشدا ، کچیکی وه‌ک توۆی خوۆشبوی ... به‌لام من مروۆتیکی به‌دبه‌ختم.

لیره دا ئاهیکى هه لکیشا و هه نديک دهستی له پيشی وهدا و دريژهی دایه: زوريش به دبە ختم! توّم خوۆش دهوی! زور خەفەت دەخۆم ، به لām ... به لām نازانم تو! نازانم تو چ ههستیکت ههیه به رامبهرم! تو کچیکى خوینده واری ، له خانه دانه کانی ، هه مو شتیکت خانه دانانهیه ... به لām من چی؟ کورپی بازگانیک و برایه وه! واتا ههچ! سفر! راسته دهوله مەندین و خاوهن پارهیهکی زورین ، به لām که مروّف خوشبەخت نهی ، پاره چ سویدیکی ههیه؟ پاره له بهرامبهر خوشبەختی مروّفدا شتیکی ههچه ... وهک درهختیکی زپه ... من که موکورتی له خوراکمدا نیه! گالیسکهی تایبهتی خوّم ههیه! به لām ههست به بوّشایی دهکه م له ژياندا ، ههست دهکه م ژيانم شتیکی نوّقسانه ... نادیژدا پتروّفنا!

: چیت گوت؟

: ههچ ... ههچ شتیکی! نهگەر موّلهتم بدهی حه زدهکه م هه نديک شتت بوّ باسکه م.

: فهرمو.

: ئایا دهتوانی منت خوۆش بوئی؟ ، (ماوهیهک بیدهنگی) ، لای دایکه به پریزه کهت خوازیبیم کردی! ... به لām پیی گوتم برپاری شوکردن له دهستی خوّدایه ... ئیستا ده لئی چی؟

نادیا بیدهنگ بو. تیشکی سهرنجی گرتبوه خالیکی چر و تاريک ، که تارمایی درهخته زل و گه لا جوانه کانی ، به ئاسته م لهیه کتر جیا ده کرانه وه.

346345

دیمه نی سیبه ری رهشی لق و چلی درهخته کان - که شنه بایهک چله به زه کانی سه ره وهی به هیواشی ده هه ژاند - ئه وی به خویه وه سه رقāl کردبو.

بیدهنگی کچه گه نجه که ، ئارامی له ئیقان گافریلو فیچ هه لگرتبو. چاوه کانی فرمیسیکیان تیزابو ، دیاریو زور خهفته تی ده خوارد. که وته بیرکردنه وه: (نهگەر پیشنیاره که م ره تکتاته وه چی بکه م؟)

ئه م بیرکردنه وه به نازاره ، وهک زریانیک ، ته زویه کی ساردی ده هیینا به پشته پانه که یدا ...

: نادیژدا پتروّفنا! وهره ئه و چاکه یه م له گه لدا بکه ... چیتروّم نازار مه ده ... نهگەر ده مبینی ئه وه نده پی له سه ر ئه م داواکاریه ی خوّم داده گرم ، هوّیه که ی ئه وه یه زور زورم

خوۆشده ویی ... له بهر ئه وه ی (ماوهیهک بیدهنگی) نهگەر ... (دیسان بیدهنگی) ... نهگەر وه لām نه ده یته وه ، ده مرّم.

نادیا ، پوی خووی به ره و لای ئه و وهر سوپاند و زه رده خه نه یه کی کرد ... نه مجار دهستی به ره و لای ئه و دريژ کرد و به دهنگیکه وه ، که کورپه بازگانای موّسکووی ده خسته وه یادی خسه خشی گه لا کانی گوله یاسه وه ، گوتی: زور سوپاست ده که م ئیقان گافریلو فیچ ... ماوهیه که ئاگاداری ئه و عیشقه ی توّم و ده زانم که زورت خوۆشده ویم ... به لām من ... منیش خوۆشده ویی ... کاتی ئه و دلّه پرسی و وه فا و میهره بانه ی توّ ده بینم! ناتوانم خوۆشم نه ویی ...

ئىقان گافريلوۋىچ ، دەمى كرده وە بوئەوھى زەردەيەك بكات ،
بەخوشحالئەوھ دەستى بەپوخسارى خويىدا دئنا ، نەكا ئەوھى
دەبىنى ، خەون و خەيال بئت .

ناديا دريژەى داىە : ئەگەر پئىشنيارەكەت قبول بگەم ، دەزانم دەبمە
خوشبەختترين ژنى دونيا ... بەلام ئىقان گافريلوۋىچ بەلەمەكە ...
ئاتانم ھەر ئىستا وەلامت بدەمەوھ ... چونكە بەرلەوھى برپار بدەم
، دەبى بەباشى رەوشەكە ھەلسەنگىنم و بىرى لئبىكەمەوھ ، بوئە
واباشترە ھەندىك چاوەرپوان بى .

: دەبى چەند پوژ چاوەرپوان بىم ؟

: زورنا ... پوژىك ، ئەوپەرى دو پوژ

: ئەگەر ھەر يەك دو پوژ بئت ، ھىچ نىە ...

: ئىستا فەرمو پوژرەوھ بو مال ، دواتر بە بون و نەبون ، بەنامەيەك
ئاگادارت دەكەمەوھ ... فەرمو ئىستا برۆ ، بامنىش دەرەتەتەك ھەبى
بو بىرکردنەوھ ... تا بەيانى خودا حافىز ... ئەمەى گوت و دەستى
خوى بو لای پياوھ گەنجەكە دريژ کرد و ئىقان گافريلوۋىچىش ماچى
کرد .

نادياش سەرى جولاند و ھەوای ماچ کرد و وەك بالندەيەك بالەكانى
لئكدا و لەنئو مانگەشەوھەكەدا ون بو ...

ئىقان گافريلوۋىچ ، دواى پوئىشتى ئەو ، دوسى خولەك لەشويئەكەى
خويىدا مايەوھ و كەوتە بىرکردنەوھ . دواتر بەتەنىشت باخچە

پرلەگولەكەدا ، بەرەو لای ئەو گالىسكەيەى لە بارىكە پئىكەى نئو
جەنگەلەكەدا ، چاوەرپوانى بو ، كەوتەپرى .

سەربارى ئەو شادى و خوشيە ، جەستەى ھئندە شل و خاوبوئە ،
دەتگوت تەواوى ئەو پوژە ناچارىان كرده لەنئو مەنجەلئىك ئاوى
گەرمدا دانئىشى ...

لەخوشيان ، بەدەم رىگاوه ، پئىدەكەنى .

ھەركە گەيشتە بارىكە رىكە ، گالىسكەرانەكەى لەخەوھەستاند و
گوتى : ھەستە (تروۋىم) ! دەپوئىن ! پئىنج سەكەت حاسل کرد !
تىگەيشتى ؟ ھا ... ھا ... ھا ...

* * *

بەلام ناديا ، ھەركە لەئىقان گافريلوۋىچ جودابوئە ، يەك بەدواى
يەكدا ، ژورەكانى جئھئىشت و لەرئىگايەكى ترى قئىلاكەوھ ، چوھ نئو
باخچەكە و لەكاتئىكدا بەنئو درەخت و بنچكەكاندا دەپوئىشت ، خوى
گەياندە سەر كوئىرە رىگايەكى تر .

لەوى ، ھاورپى سەردەمى مندالى ، بارون (فلامىر شترال) ، لاوئىكى
بىست و شەش سالە ، چاوەرپوانى بو .

ئەم بارونە ئەلمانىە ، لاوھ ، خرپكەلە ، خوئىن شىرىنە ، تارادەيەك
قزروتاويە ، ئەمسال زانكوى تەواو كرده و بەنيازى گەرانەوھىە بو

ناوچه که ی خویان ، که که وتوتته دهوروبه ری خارکیفه وه و ئیستاش
هاتوه خوداحافیزی له نادیا بکا ...

بارۆن ، هه ندیکی خواردبووه و له سه ر نیمکیتیک دریز ببو و
تییه لکردبو گۆرانیه کی باوی ئه و سه رده مه ی ده گوت.

نادیا به ره ولای رویشته و به هه ناسه برکیوه خو ی به گه رده نیه وه
هه لواسی و به ده نگه تیژه که یه وه پیده که نی و دهستی به یه خه و
گه ردن و سه ر و پرچی بارۆندا ده هیئا و ده موچاوه ئاره قاوی و
چه وره که ی دابوه به رماچ

بارۆن ، دهستی له که مه ری نادیا ئالاند و گوتی: کارئیریکه چاوه پروانتم.

: باشه ئیستا چۆنی؟

: باشم ...

: به نیازی به یانی برۆی؟

: به لای به یانی ...

: ئه ی نه فره تی ... زۆرت پیده چی؟

: نازانم ...

بارۆن ، ماچیکی گۆنای نادیا ی کرد و له سه ر چوکه کانی هه لیستاند و
له سه ر نیمکیتته که داینیشاند.

نادیا گوتی: ده به سه ... ئه م ماچانه هه لگره بو دوایی ... کاتیکی
زۆرمان له به رده سه ته ... ده بی سه به ره ت به که روکی بابه ته که
قسه بکه یین (ماوه یه ک بیده نگه) قالودیای ئازیزم پیت نه گوتم! بیرت
کرده وه یان نا؟

: ئه ی چۆن ...

: ئه ی چی بو؟ که ی زه ماوه نده که مان ده که یین؟

بارۆن ، پوی خو ی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: چیه؟ دیسان باسی
قه وانه کوئه که یه؟ هه رنه برپایه وه؟ خو دوینی باسی هه مو ئه و شتانه م
بو کردی! ... واژه ی (زه ماوه نده) فریده ئه ولاره ... خو دوینیش
ئه وه م پیگوتی ... چ پیویست به وه ده کا ئه و شته ی که هه زاران جار
له باره یه وه دواوین ، دیسان قسه ی له سه ر بکه ینه وه؟

: ئاخو خوشه ویستم ... ده بی ئه و په یوه ندیه ی ئیمه ، له کو تاییدا
ئا کامیکی هه بی! بوچی ناته وی له مه بگه یته! وایه یان نا؟

: وایه! به لام نه که به هاوسه ری ... ئه و شته ی که سه دان جارپیم
گوتوی ، جاریکی تریش ده یلیمه وه: تو زۆر ساده ی! ده لئی
کچوله یه کی سی سالیته! ... ساده یی له قه د و بالای ژنان
ده وه شیتته وه ، نه که له و حاله تانه ، ئازیزه که م ...

: که وایی ناته وی زه ماوه نده بکه یین! ناته وی به میننی! بی ویزدان!
له گه لمدا پاستگۆبه و رک و پاست پیمبلی: ده مه یینی یان نا؟

: نا ... چ پیویست ده کا به دهستی خو م ئاگر له ئاینده ی خو م
به رده م! پروانه ئازیزه که م! من تو م خوشده وی ، به لام ده زانم
سه ره نجامی زه ماوه نده که مان ، جگه له ویرانکردنی ئاینده ی خو م ،
هیچ ئاکامیکی تری نابی ... له په یوه ندیه کی وادا نه پاره وپولم
ده سه ده که وی! نه پله وپایه! نه خانو و کیلگه! ... من پیموایه
زه ماوه نده ده بی نیوه ی داها توی مرو قه بنیاد بنی ، ئیستا تو ... ئی

ده به سه! خو ئه مه پيويست به گريان ناکا! ... ئه م بابه ته ده بي
به شيويه کي ژيرانه هه لسه نكي نري ... هاوسه رگريه ک ، بناغه که ي
له سه ر بنه ماي عيشق و خوشه ويستي بي ، هه رگيز خوشبه ختي
به خويوه نابيني ...

: ئيدي ئه مه درويه! دروده که ي!

: مروڤ بچي ژن بيني و دوايي له برسا بمرئ! کوليك نه وه و نه تيژه ي
سوالگر و له برسا مردو بخاته وه! ... ئه وه تو چ ده لئي؟ ده بي ئه م
شتانه به جواني بيريان لي بکريته وه ...

: ئه دي بو ئه وکاته ي سويندي شه ر هفت بو ده خواردم ، به جواني بيرت
لي نه ده کرده وه؟ سوينت خوارد يان نا؟

: به لي سويندم خوارد ... به لام ئيستا تيروانيني کي ترم هه يه بو
ژيان! ... يه ک پرسيارت لي ده که م: خو ت پاريت شو بکه ي
به پياوي کي له برسامردو لات و پوت؟ دلنيام پارزي نابي! ئه دي
که وايه له به رچي من ژنيک بينم که خاوه ني هيج شتيک نيه؟ ئه مه
تاوانه ، رهفتاري کي نامروڤانه يه ، ناتوانم رهفتاري کي نامروڤانه له گه ل
خو مدا بکه م ... ئاينده م له به رده مدايه و ده بي وه لام ي ويزداني خو م
بده مه وه . يان به واتايه کي تر: ناتوانم کاريک بکه م پيچه وانه ي ويزدانم
بي.

ناديا ، فرمي سکه کاني به سه ريوشه که ي سرينه وه و له ناکاو خو ي
به گه رده ني کابراي ئه لمان ي ئه رتو دوکسه وه هه لواسي و سينگي

به سينگيه وه نوساند و پوخساري به ماچ ته پرکرد و به ناز و
نارازيبونه وه ، به چرپه گوتي: که وايه ناته وي زه ماوه ند بکه ين؟
: به لي ... نامه وي ...

: ناته وي؟ هه ربه راستي؟

: ناتوانم ناديا!

: به دغه سال ، بي شه ره ف ، ساخته چي ، ئه لمان ي پيس ، به دکار ،
هه ي به نه فره تبي ، ليت بي زارم ، من هيج کاتيک تو م خوشنه ويستوه ،
ئه وشه وه ي خو م دايه ده س تو وه ، به مروڤي کي به شه ره ف و باشم
زانيت ، وامزاني ده مه يني ... ئه وکاته ش هه ر بي زار بوم ليت ، ته نيا
له به ر ناو و ناوبانگ و سامانه که ت ده مويست شوت پي بکه م .

له ئه نجامي داماي و بيتواناييدا ، ده سته کاني راده وه شاندم .

چهند هه نگاويک له ئه لمانيه که دورکه وته وه و چهند جنيوي کي مزري
پيدا و پاشان به ره و قيللاکه ، گه رايه وه .

به ده م ريگاو ه بيري ده کرده وه: (هه ر به لاش هاتم بولاي! بو مه گه ر
پيشتر نه مده زاني نيازي هيناني مني نيه؟ مروڤي کي چنده به دغه ر و
بي شه ره فه! ئاخ! ئه وشه وه چ گه مژه بيه کم کرد! ئه گه ر ئه وشه وه
خو م نه دايه ته ده ستيه وه ، بو چي ئيستا ئاوا ناچار ده بوم
له به رامبه ري دا ئه وه نده خو م زه ليل و داماو بکه م!) .

به رله وه ي قاچي بخاته نيو قيللاکه وه ، چهند خوله کيک به نيو
حه وشه که دا که وته هات و چوکردن ، دواتر له به رامبه ر په نجه ره يه کدا
- که پوناکيه کي کزي ليوه ده رزيه ده ري - پاره ستا .

ئەمە ،پەنجەرەى ژورى (میتیا گۆسیڭ) ى فېولونژەنى يەكەمى ئۆركىسترا بو ، كەتازە كۆلپىژى ھونەرى تەواو كىردىو بو بەسەربردنى پشوى ھاوین ، ژورپكى لەدايكى ناديا بەكرى گرتبو .

میتیاى قوۆز و چوارشانه و خاوهن قزىكى كال و جوان ، بەتويى كراسىكەوہ ، لەسەر جىخەوہكەى پاكشابو و سەرگەرمى خويندەوہى پوۆمانىك بو .

دواى برپك دودلى و پاراپى ، چەند جارپك بەسەرى پەنجەى كىشای بەپەنجەرەكەدا .

فېولونژەن ، سەرەتا سەرىكى بلند كىرد و پاشان پرسى: كىيە؟

: منم دىمترى ئىفانوڧىچ ، پەنجەرەكە بگەرەوہ ... كارم پىتە .

: وەرە ژورپ ... لەدەرەوہ نا! ھەر لەپەنجەرەكەوہ وەرە ژورپ ... میتیا ، لەپەنجەرەكەوہ وەدەرەكەوت وپاش كەمىك لەتەنىشت نادياوہ پاوہستا .

: فەرمو! چىت دەويست؟

ناديا ، گرتى بەقولى فېولونژەندا و گوتى: وەرە لەگەلم!

دواى تاوۆيك بىدەنگى ، درپژەى داىە: دىمىترى ئىفانوڧىچ! خوۆشەويستم! لەمەولا چىتر نامەى عاشقانەم بوۆ مەنوسە! تكات لىدەكەم بوۆ مەنوسە! منت خوۆشەوئى! لەمەولا پىم مەلى خوۆشم دەوئى!

چەند دلۆپە فرمىسكىكى درشت ، بەچاوەكانى ناديا دا ھاتنە خوارپ و تكانە سەر گۆتاكانى و دواترىش بەسەر دەستىدا شوۆربونەوہ ...

: دىمىترى! ئىدى منت خوۆشەوئى! لەمەولا فېولونم بوۆ مەژەنە ، من بونەوہرىكى پىس و چەپەلم ... دەبى كەسانى لەچەشنى من بدرىنە بەر شەق و مست و بەنەفرەت كرىن ...

دەستى بەگرىان كىرد و سەرى بە سىنگى دىمىترىەوہ نوساند .

: من بونەوہرىكى پىس و نەفرەتىم! بىرۆكەى چەپەل و پىسم ھەن ...

میتیا ، كەنەيدەزانى چى بكات ، سەرسام و حەپەساو ، لەژىر لىوہوہ ، ھەندىك قسەى لىل و ناروۆشنى كىرد و سەرى نادياى ماچ كىرد ...

: نا دىمىترى ... توۆ كەسىكى باش و مېھرەبانى ... سوئندم بوۆ

دەخورپ! خوۆشم دەوئى ... بەلام توۆ منت خوۆشەوئى! چونكە من جىل و بەرگى جوان و گالىسكەى تايىەتى و ئەو جورە شتانەم لەھەموشتىك خوۆشتر دەوئى ... ھەركاتى ھەژارى و بى پارەبى خوۆم بىردەكەوئتەوہ ، خوۆزگە بەمەرگ دەخوام ... من بونەوہرىكى

چەپەل و خوۆپەرىستم ... دىمىترى ئىفانوڧىچ خوۆشەويستم! منت خوۆشەوئى ، نامەم بوۆ مەنوسە ... برپارمداوہ لەگەل ... لەگەل

گافرىلوڧىچدا زەماوہند بگەم ... خوۆ دەبىنى چ بونەوہرىكم؟! توۆش عاشقى كچىكى وەك من بوئتە! ... خوداحافىز! دواى شوكردنیش

توۆم ھەر خوۆش دەوئى ... خوداحافىز میتيا!

ئەمەى گوت و فېولونژەنى گرتە ئامىز و بەخىراىى گەردەنى ماچ كىرد و پوۆىشت .

ههركه گه‌يشته‌وه ژوره‌كه‌ى خوځى ، چوه سه‌ر ميڙى نوسينه‌كه‌ى و به‌دهم گريانه‌وه نامه‌يه‌كه‌ى به‌م شيوه‌يه‌ى نوسى: (ئيقان گافريليوڤيچى خوشه‌ويست! من وابه‌سته‌ى تووم و خوشمده‌ويى ، دهمه‌ويى بيمه هاوسه‌ريكي باش و ميهره‌بان بو توو ... (ن) ى خوټ...).

ئهمه‌ى نوسى و دايه ده‌ستى كاره‌كه‌ره‌كه‌يان ، بوئوه‌ى به‌ناونيشانى گافريليوڤيچ پره‌وانه‌ى كا.

ئهمجار كه‌وته بيركردنه‌وه: (دلنيام به‌يانى به‌ده‌ستى به‌تالاه‌وه نايه‌ته ديده‌نيم ...).

دواتر هه‌ناسه‌يه‌كه‌ى قولى هه‌لكيشا.

ئهم هه‌ناسه قوله ، به‌ماناى كوټايى گريان و په‌نج و مه‌ينه‌تیه‌كانى بو.

چه‌ند خوله‌كيك له‌ته‌نيشت په‌نجه‌ره‌كه‌وه دانيشت و ئارامى خوځى وه‌ده‌سه‌ينايه‌وه و خيرا خوځى پوت كرده‌وه و كاترئيمر دوانزه‌ى شه‌و ، ليڤه گولډوڙى كراو و گرانبه‌هاكه‌ى ، جه‌سته‌ى ئهم كچه‌به‌دخو و بوگه‌ن و مه‌كراويه‌ى گهرم كرده‌وه.

* * *

دروست له‌و كاته‌شدا ، ئيقان گافريليوڤيچ ، له‌نيو ژوره‌كه‌ى خويدا ده‌هات و ده‌چو و به‌ده‌نگيكي به‌رزه‌وه ، له‌باره‌ى ناينده‌وه قسه‌ى ده‌كرد.

دايك و باوكيشى له‌وي دانيشتمون و گوڤيان دابوه قسه به‌ئاو و تاوه‌كانى كورپه‌كه‌يان.

كاتى ده‌يانبيني كورپه‌كه‌يان ئه‌وه‌نده شاد و به‌كه‌يفه ، هه‌ستيان به‌شادى و دلنبايه‌كه‌ى زور ده‌كرد.

باوكه ، پويكرده كورپه‌كه‌يي و گوټى: ده‌زانم! كچيكي باشه ... خانه‌دانه ... نازداره ... بنه‌ماله‌يه‌كه‌ى ناسراون ... باوكى خاوه‌ن پله‌يه‌كه‌ى به‌رز بو ... ته‌نيا حه‌يف ناوه‌كه‌ى ئه‌لمانيه ... له‌وانه‌يه خه‌لك وا بزائن ژنيكي ئه‌لمانيت هيناوه ...

ساخته چیش بیت! به لام کی دهرانی، بو هیه که سیکی باشیش
بی).

ساخته چی! تو خودا نه مهش بوه قسه؟ دایه گیان به خودا تو ش
نه فامی!

* * *

۱۶ ی تشرینی یه که م: قاریا به رده وام پیّمده لی ژیانم لی تیّکداوه!
واده زانی تاوانی منه نه وی خوشناوی؟ نه مرو به هیواشی کاغه زیکم
له په نجره که وه بو فریّدایه دهری. له وه لامدا به پارچه گه چیک له سه ر
قولی خوئی نوسی: (ئیستا نا).

دواتر هر ده هات و ده چو و له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی:
(پیّمخوشه به لام با بوکاتیکی تر بیت). دواپی یه کسه ر نوسینه که ی
سرپه وه.

نازانم هوئی چیه دلّم ناوا که وتوتته کوته کوت؟

* * *

۱۷ ی تشرینی یه که م: نه مرو قاریای خوشکم ئانیشکیکی کوتا
به سینگمدا، زور به خیل و به دفره! هه روه ها نه و کورپه، ماوه یه کی
زور له گه ل پاسه وانیکدا پاره ستا و چهند جاریک به ده ست ئامازه ی بو
مالی ئیمه کرد! پیّده چی خه ریکی پیلانیکی بیت! مالّه که مان

له ده فته ری بیره وه ریّه کانی کچیکه وه

۱۳ ی تشرینی یه که م: سه ره نجام به خت له دهرگای منیشی دا، باوه ر
به چاوه کانی خوّم ناکه م. له په نجره که وه، لایکی بالابه رز و قوژی
گه نم ره نگ و چاوپره شم لی دیاره - که به مرووه پینج پوژه -
به شه قامه که ی به رده م مالماندا دیت و ده چی. له به یانیه وه تا ئیواری
له وی پیاسه ده کا و چاوی له سه ریّه نجره کانی مالّه که مان هه لئاگری.
منیش وا خوّم دهرخست که بایه خی پیّنده م.

۱۵ ی تشرینی یه که م: نه مرو له به یانیه وه باران به لیژمه دیته خواری،
نه و کورپه هر له وی خه ریکی پیاسه کردنه، منیش له پاداشتی نه و
له خو بوردوییه یدا، چاویکم لیّداگرت و ماچیکم بو هه لدا. نه ویش
زه رده خه نه یه کی دلّرفینی بوکردم. نازانم ده بی کی بیت؟ قاریای
خوشکم ده لی گویا له به ر نه و به ویّدا دیت و ده چی، به پراستی
خوشکیکی داماوو به سته زمانم هه یه! ئاخه له کوئی بینراوه! کورپکی
گه نمپه نگ عاشقی کچیکی گه نمپه نگ بی؟

دایکم ئاموژگاری کردین جوانترین جل و به رگ له به رکه ین و له به رده م
په نجره کان دانیشین. هه روه ها گوتی: (له وانیه که سیکی حوقه باز و

ده سنيشان دهكا بو پوليس! ... به پاستي پياوان چهنده سته مكارن!
له هه مان كاتيشدا چهنده مه كرو و دلرپينن!

* * *

۱۸ ی تشرینی یه که م: (سریوژا) ی برام ، دواى ئه وهى که ماوه یه کی
نۆر بو له مال نه بو ، درهنگانیکی شه و ، خوئی کرده وه به مالدا.
به رله وهی بچینه نیو نوینه که ی ، هه والیان دایه که لانتیه ری و هاتن و
قولبه ستیان کرد.

* * *

۱۹ ی تشرینی یه که م: به دغه سال! نه فره تی! ئه م بونه وه ره بی چاو
و پوه ، ته وای ئه و دوانزه پوژه ، خه ریکی چاودیری کردنی مالی
ئیمه بوه و نه مانزانیوه ، بوئنه وهی هه رکه براکه م هاته وه – که هه ندیک
پاره ی دزیبو – یه کسه ر ده سگیری بکه ن.
(ئه و) ، ئه مپووش هات ، له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی: (من
ده توانم و ئازدم) . حه یوانی پیس! منیش له رقا زمانیکم لیده رهینا.

فرمیسکه شاراوہکان

فرماندهی بنکھی شار (پوبہرتسوؤف) ، کہ پیاوئیکی لہر ولاوازی باریک بو و ہرکاتی مروؤف چاوی پی بکھوتایہ ، بی ئہوہی بہخوی بزانی ، عہمودی تہلہفونی بیر دہکےوتہوہ ، لہشہویکی ہاویندا ، لہگل ہاوپیکانیدا ، لہیانہیک ہاتہ دہری و گوتی: ئیستا لہ ہمو شتیک خوشتر ئہوہیہ نانیکی باش بخوین. لہشارہ خوشہکان ، بوئمونہ لہ (ساراتوؤف) ، یانہکان نانی ئیواری ئامادہ دہکن ، بہلام لہم (چرویانسک) ہ بوگنہی ئیمہدا ، مروؤف جگہ لہ فودکا و چای میشاوی ، ہیچ شتیک تری دہسناکہوی ، بہرای من خواردہوہیک نانی ئیوارہ و مہزہی لہگہلدا نہبی ، بہنہفرہت بی.

(ئیقان ئیقانوئیچ) ی پشکنہری فیگرگی وابہستہ بہکلیسا ، بوئہوہی سہرما کاری تینہکا ، بالتو پھپوتہکے لہخویہوہ پیچا و بہتونی دہنگیک سہلماندہوہ ، گوتی: ئہرہوہلا! خراب نہبو ئہگہر ئیستا ، نانیکی باشمان لیدابا! ... بہلام کوا! لہ کارٹیر دوی شہو بہدواوہ چ ریستورانیک کراوہیہ؟ ... دہنا خراب نہبو جیگاہیک ماسی سویر ... خارچکیکی زوری بہسہرہوہ بی ... یان شتیک و ہک ...

توانی بہیارمہتی جولہی دہم و لچ وپہنجہکانی ، وینہی خواردنیک بہلہزہت لہمیٹکی ہاوپیکانیدا بہرجہستہکا ، بہشیوہیک ئہوانہی کہ سہیری پوخصاریان دہکرد ، دہم و لیوی خوین لستہوہ.

ہہمویان لہرویشتن کہوتن ، راوہستان و کہوتنہ بیرکردنہوہ.

بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بہلام نہیانتوانی ہیچ ریگاچارہیک بو تیگردنی زگہ برسہکانیان بدوزنہوہ. ناچار تہنیا بہبیرکردنہوہ پازی بون.

لہم کاتہدا ، (پروژینا پروژینسکی) ، جیگری شارہوانی ، ئاہیک ہی لکیشا و گوتی: دوینی لہمالی (گولوپسوؤف) گوشت قہلیکم خوارد! چ تامیک ہی ہو! کامتان چونہتہ وارشو؟ لہوی سورہ ماسی ئاسایی دینن بہزیندوی دہیخنہ ناو شیرہوہ ... لامہزہبانہ یہک روژی ریک لہناو ئہو شیرہدا دریزہ بہژیانی خوین دہدن ، دواپی دہریان دینن و دہیخنہ خامہوہ و لہنیو پونداسوری دہکےنہوہ ... ئہوہندہ خوشہ مروؤف پہنجہکےکانی خوی پیوہ دہخوا. ئہوہندہ خوشہ یہکسہر مروؤف تامی ئاناناسی بیردہکےویتہوہ! بہخودا ئہگہر ... دو سی پہرداخیشی خواردبیٹہوہ .. لہراستیدا کہ ... مروؤف ئہقلی لہکہللہدا نامینی ... بون و بہرامہی مروؤف شیت دہکا ...

پوبہرتسوؤف ، بہدہنگیک تیکہل بہہاودہردیہوہ ، گوتی: بہتاییہتی ئہگہر چہند دانہ خہیار شووری کہم خویشی لہگہلدابی ... بیرمہ ئہو کاتہی لہپولہندا ئوردومان خستبو ، لہیہک دانیشنتندا دوسہ دانہمان لوشدہدا ... قاپہکانمان پریپر دہکرد و بیہری رہشمان بہسہردا دہکرد ، دواتریش شویت و جہعفری و بہکورتی زمان لہ ئاستی ستایش کردنیدا کولہوارہ!

له ناکاو ، بیده ننگ بو و که و ته بیر کردنه وه . که و ته وه یادی ئه و شوڤریای ماسیهی له ساللی ۱۸۵۶ له دیره کهی (ترویتسکی) خواردی . یادگاریه کی هینده شیرن بو ، که له پیر بون و هالووی نه وس بزوینی شوڤریای ماسی ، به لوتدا هات . بی ئه وهی به خوئی بزانی لیوه کانی لستنه وه و قاچی که و ته چالیکه وه .

: نا ! کاکینه ، به خودا من چیت له توانامدا نه ما ! ده چمه وه مال و نانیک ده خوم ، ئیوه ش وهرن ! بو نایه ن ؟ ده چین سه روپه رداخیک فودکا هه لده دهین و دواتریش ، چی خوا دابیتی ، پیکه وه ده یخوین . خه یارشور ، گوشت گا ... سه ماوهره که داده گیر سینین ... خراپ نیه ، ها ! بوخومان هه ندیک قسه ده کهین و باسی رابردوی خومان ده کهین ... ژنه که م نوستوه ... هه ره لیشی ناستینین ... به هیواشی ... یالا بابروین .

پوبه رتسوئی فه رماندهی بنکه ، به ده م ریگا چولگردنه وه بو میوانه کان ، بو ئه وهی به پاره وه تاریکه که دا بریون ، پویکرده نوکه ره کهی و گوتی : بابت له گوپ دردینم ! بون بوگه نی ئه و توتنه ی تو خنکاندمی ! هه زار جار پیم گوتی ، ئه و کاته ی له هاله که ده نوی ، توتنه که ت له په ره سیگار یکی بون خوش بیچه وه ! برو ئیستا خیرا سه ماوهره که ناماده که ، به ئیریناش بللی هه ندیک خه یارشور بینی و هه ندیک توریش له زهویه که هه لکه نی و بیهینیته سه ری ... خوشت هه ندیک ماسی سویرکراو خاوین که ره وه و یه که دو سه لکه پیازی بو وردکه و شویتی پیداکه و خو ده زانی ؟ دواتر چه ند دانه په تاته ی

کولاو ئه لقه ئه لقه بیره و له سه ری داینی ... چه وه نده ریشته له بیر نه چی ... پون زهیتون و خو ده زانی ؟ بیبه ر و به کورتی شته کان به پوختی ناماده که ... خو حالی بوی ؟ لیبه دا ، وه که چون شتیک تیکه له ده کری و لیک ده دری ، په نجه کانی به و شیوه یه سوراند و به جوله ی ده م ولیویشی ، وه که چون شتیک له توانادا نه بی به زمان ده بربری ، هه ولیدا تی بگه یه نی ... میوانه کان پیلاوه کانیا ن دانان و چونه ژوری میوانه وه .

خاوه ن مال ، شقارته یه کی داگیرساند و هه وای نیو ژوره که ی پرکرد له بون بوگه نی کبریت و گوگرد . دیواری ژوره که ی - که به وینه و تابلوی هونری وه که روبرای نیقا و شاری فینیسیا و لژیچینکوئی نوسه ر و پورتری تی ژنه رالیک ، پارزینرابوه - پونا ک کرده وه .

دواتر که چه که جه ی میزه که ی راده کیشا ، به سرته گوتی : هه ر ئیستا سفره ناماده ده بی و داده نیشین ... ماشای هاوسه رم زور ته ندروستی باش نیه ... ده بی بیورن ... نه خوشیه کی ژنانه یه ... به قسه ی دکتور (گوسین) هوکاره که ی ده گه ریته وه بو ئه وهی که زور خوئی له خواردنی گوشت و چه وری ده پاریزی ... کی ده لی هوئی ئه وه شه ؟ منیش پیمگوت : (نازیم ئه م نه خوشیه ی تو هیچ په یوه ندیه کی به جوژی خوراکه وه نیه ! ئه وهی که به ده مدا ده چیته خوارئ هیچ نیه ، ئه وهی له ده مه وه درده چی گرینگه ! ... راسته خوت له خواردنی گوشت و چه وری به دور ده گری به لام ئیستاش ، وه که جاران ، به بچوکتین شت دنیات لی ویک دیته وه ... له بری ئه وهی زولم

لهجهستهی خوټ بکهی ، ههولده که متر قسه بکهی (...). بهلام کوا؟
کوا گوی تا بیبیستی؟ له وهلامدا بهمن دهلی: (له مندالیه وه پریان
هیناوم گوشت و چهوری کهم بخوم).

لهم کاته دا ، نوکه ره که وه ژورکه وت و شتیکی چرپانده بناگوئی
خاوهن مال.

رؤبهرتسوټ ، بروکانی هه لته کاندن و له ژیر لیوه وه گوتی: هم ... بهلی
... ناوا! دهی هه رچه که کیشه نیه ... بریان بیورن نیستا
دهگه پیمه وه ... نه وه ژنه کهم له داخی نوکه ر و کاره که ره کان ده رگای
گه نجینه کهی داخستوه و کلپه کهی بردوټه ژوره کهی خوئی ... ده چم
کلپه کانیان ده ده می و دیمه وه ... له سه ر په نجهی پییه کانی هه ستا و
به ره و نه ژوره ی که هاوسه ره کهی لیی نوستبو ، رویشته.

نیوهی ده رگا کهی کرده وه و به ره و جیخه وه کهی ماشا رویشته ، ماشا
خه وتبو.

رؤبهرتسوټ به هیواشی لیی نزیک بووه و به نه رمی پرسی: ماشا گیان!
نه و کلپانه ی گه نجینه کهم به ده ری ... نیگه ران مه به ... بوخوټ بنو
... میوانم هه یه و بوخوم به کاروباره کان پاده گم ... یه کی
خه یار شوړیک و ته واو ... سویند به خوا هیچی تریان ناده می ...
(دویتچیوټ) ده ناسی خو؟ (پروژینا) و چه ند که سی ترن ...
کوټمه لیک پیوا ی به ریز ... نه وه پروژینا نیشانه ی ژماره چواری)
فلا دیمیر ی وه رگرتوه ... نه وه نده ریزی توئی لایه ! هه ر سهیره ! ...

: سه ره تا پیم بللی تا نه م دره نگی شه وه له کوئی بوی؟ نه م هه مو
خوار دنه وه یه ت له کوئی قوزه له قورت کردوه ؟

: ده فه رمو ! خو هیشتا هیچ نه بوه توره ده بی! راستیه که ی ... من
گوتم یه کی خه یار شوړیک و ته واو ... دواتر هه رکه سه و ده چیته وه
مالی خوئی ... بوخوم هه مو کاره کان جیبه جی ده کهم ... تو نه زیه ت
مه کیشه ... بوخوټ بخه وه نازیزه کهم ... نه ری به راست ته ندروستیت
چونه ؟ دکتور گوټیف هاته سه ردانت ؟ بینه با نه و ده سته نازداره ت
ماچکه م ... له راستیدا ، تو جیگای ریزی هه مو نه و براده رانه ی ! ...
دویتچیوټ ، پیوا یکی تابللی باش و به دینه ، پروژینا و سندو قداره که ش
به هه مان شیوه ن ... به رده وام ستایشته ده کهن و ده لاین: ()
ماریا پتروټنا ژنیکی ناسایی نیه ... ده لیلی فریشته یه ... ده سکه
گولی شاره که یه).

: برؤ بو خوټ بنو پیوا ! نه م هه مو قسه پرپوچانه چین ده یانکه ی؟
به خوټ و پیړیکه وه ، ده چی تا ورگت هه لده گری ژه قنه بوت
ده خو یه وه و دوا یی دیتته وه سه رو گوټیلاکی من و ورپینه و قسه ی
پرپوچم بو ده که ی؟ نابروت هه بی! شه رم ناکه ی؟ ده زانی چه ند
مندالت هه یه ؟

: هه مه ! باهه مبی! راسته ژن و مندالم هه یه ، به لام تو توره مه به !
نازیزه کهم ! میشکی خوټ به و قسانه نازار مه ده ! تو خوشه ویستی
منی و ناماده ی هه مو شتیکم له پیئاو تو دا ! تو له هه مو شتیک
به نرختری لای من ... نه گه ر خودا پشت و په نابی ! منداله کانیش

دهگه يه نمه پله وپايه يهك ... ميتيا دهنيرمه ناماده يي ... بپروانه نازيزم خو ناكري ميوانه كان به وشيوه يه چاوه پروان بن ... كاريكي جوان نيه ... ئەم ميوانه باشانه هاتونه مالمان و ... دويتيجوڤ وپروژينا پروژينسكي ... مروڤيكي باشن ... ده زاني چه نده پري تويان لايه ! بهرده وام ستايشت دهكهن ... يهكي خه يارشوريك په رداخيك قودكا و ... خواحافيز ... بوخوم ناماده يان دهكهم ...

: چون گيرم خواردوه به دستته وه ! ئەوه چيته شيت بوي ؟ ناخر بهم نيوه شه وه و ميوان ؟ ئەمانه هيچ شهرم له خويان ناكهن ؟ له كوي بينراوه مروڤيكي دروست ، ئەم كاتانه بچيته ميواني ؟ بو ئيره مه يخانه يه ؟ ئەگه ر كليله كانت بده مي ، دياره گه مژهم ! برو پييان بلي بانيستا بچنه وه مالي خويان و بنون و به ياني بينه وه .

: ئەي بو سهره تا ئەم قسانه ت نه كرد ؟ ئەگينا له بهرده م شتيكي وه ك تودا ئەوه نده خوم زهليل نه ده كرد ... تو نه هاوپي ژيانم بوي ! نه نارامي گيانم بوي ! ... شه يتان به نه فرهت بي ، خو ناكري هه مو شتيك بلي ! ... تو ماربوي ! ... ئيستاش هه ماري .

: وه لا باب به جوانه ! قه رزاريشم بكه وه ! وات لي هاتوه جنويشم پي بده ي ؟ هه ي مار په فتار .

ماشاهه ستا و ... فه رمانده ي بنكه ، لاجانگي خوي خوراند و دريژه ي دايه : سوپاست دهكهم ... بيرته له گوڤاريكدا نوسرابو : (ژن له ده ره وه ي مال فريشته يه و له ماله وه ش له گه ل پياوه كه يدا

شه يتانه ؟) ، به راستي وته يه كي جوانه ! تو شه يتان بوي ! ئيستاش هه ر شه يتاني ...

: ده كه وايه بگه .

: لي مده ! داركاريكه ! بپروانه ماشا گيان ... تكات لي ده كه م ... بمبه خشه ! كليلي گه نجينه كه م بده ري ! ماشاي نازيزم ! به زه بيت هه بي با ئابروم نه چي له لاي ئەو ميوانانه وه ! ناخر ژنه كه تاكه ي ده ته وي نازارم بده ي ؟ لي مده ! داركاريكه ... گو يي گره ژنه كه !

تكات لي ده كه م ! .

ژن و مي رد ، تا ماوه يه كي زور به م شيوه يه به رده وام بون .

له و ماوه يه دا ، رو به رتسوڤ جاريك له به رده م ژنه كه يدا چوكي دادا و دو جار گريا و چه ند جاريك جنوي دا و چه ند جاريكيش كيشاي به روخساري خويدا ...

سهره نجام ماشا له جيگا كه ي هه ستا و تفيكي كرده سهرزه ويه كه و گوتي : چون بو يته به لاي گيانم ! ئەو كراسه ي سهر ئەو كورسيه م بده ري ، هه ي دلر ق .

رو به رتسوڤ ، به ريزه وه كراسه كه ي دايه ده ستي و ده ستيكي به سهر و پرچي خويدا هينا و گه پايه وه لاي ميوانه كان .

ميوانه كان ، له ژوره كه دا هه ستا بونه سهر پي و به سه رساميه وه ده يانروانيه وينه هه لواسراوه كه ي ژه نه پال رو به رتسوڤ و به راورديان له نيوان بايه خ و گرينگي پله و پايه ي نوسهر و ژه نه رالدا ، ده كرد .

دویچیوڤ ، داوکوکی له بهرهم و ناوی نه مری نوسران ده کرد و پله وپایه ی لاژچینکوڤی نوسه ری به لاهه بالا تر بو له پله وپایه ی سهر بازیی ژه نه پالیک .

هرچی پروژینسکی بو ، تیروانینیکی پیچه وانه ی نه وی هه بو: گومان له وه دا نیه که لاژچینکوڤ ، نوسه ریکی به توانایه و بهرهمه کانیشی هم مروڤ دیننه پیکه نین هم ده یگرینین ، به لام تو ووره لاژچینکوڤ بنیره بو مهیدانی شهر ... فرماندهی ده سته یه کیشی پیناکری . به لام ژه نه پال ، زور به ئاسانی ده توانی فرماندهی سوپایه ک بگریته نه ستو و زور به باشی نه رکه کانی خو ی راپه ریئی ... له وکاته دا ، خاوه ن مال قسه ی به میوانه کان بری و گوتی: نه وه ماشاش هات ... ها کا گه یشت .

: به راستی خه جاله تین ... بوینه مایه ی زه حمه تی بو تان ... چیه نه وه پوخسارت بو وای لی هاتوه پوبه رتسوڤ؟ به رچاوت بو و ا شین بو ته وه؟

پوبه رتسوڤ ، به شهرم ده سته پاچه ییه وه ، وه لامی دایه وه: پوخسارم؟ کوا کو ی؟ ... نه ها ! نه وه ویستم به دزیه وه بچه ژوره که ی ماشا و بیترسینم ، ژوره که زور تاریک بو ، پوخسارم بهر گوښه یه کی چارپاکه که وت ها ... ها ... نه وه ش ماشای من ... نازیم نه وه قزت بو و ا ئالوسکاوه؟ ده لئی (نانالیزا میشیل) ی !

ماریا پتروڤنای قز ئالوسکاوه و خه والو ، به شادیه وه وه ژور که وت و گوتی: به خیریین به ریزان ، خوشیتان هینا ، ده بی سوپاسی

میرده که م بکه م که شه وانه ش ده تانه یین ته وه مالی ... خه وتیموم ، گویم له ده نگیک بو ، گوتم خویه ده بی چیبی؟ فیدیا داوای لی کردم بنومه وه ، به لام چه ندی کردم نه متوانی ئوقره بگرم ... نه مه ی گوت و گه راپیه وه چیشتخانه که ، نان ناماده کرا ...

* * *

کاژیریک دواتر ، دوا ی نه وه ی میوانه کان مالی فرمانده ی بنکه یان جیهیشت ، پروژینا پروژینسکی ، ناهیکی هه لکیشا و گوتی: چه ند خوشه مروڤ خاوه نی ژن و مال بی! هه رکاتی هه زکا نان ناماده یه ... جگه له وه ی که به تهنیا نابیت و که سیک هه یه خوشی ده ویی و نه وکاتانه ی دلت تونده پیا نو ت بو لیده دا و ... خوزگه م به پوبه رتسوڤ! به راستی مروڤیکی خوشه خته !

دویچیوڤ ، مته قی نه کرد ، تهنیا ناهیکی هه لکیشا و که وته بیرکردنه وه ، دوا ی چه ند خوله کیگ گه یشته وه مال و لیباسه کانی دانا و ویستی بخره وی. ناهیکی وای هه لکیشا ، ژنه که ی له خه وه ستاند .

ژنه به بولله بولله وه گوتی: به م چه کمانه ته وه نه وه نده ته قه ته ق مه که ! خو به ردی ئاسیاو نیت ! لینا گه ری مروڤ تاویک به ئاسوده یی بخره وی! قوزه له قورته که ی له یانه ده خواته وه و هاتوهاوار و ته قه ته قه که شی له مال! سندان ت لیدا خویه !

: تۆ جگه له شه پ و هات و هاوار ههچ شتیکی تر نازانی! برۆ سهیری
ژنه که ی پوبه رتسوۆ که! ئای خودایه! چ ژیانیکی خوشی ههیه!
مروۆ به خته وهر دهکا. ته نیا منم که له م دنیا بوگه نه دا، که وتمه داوی
پیره ژنیکی وهک تووه! هه ندیک برۆ ئه ولاره با منیش بخه وم.
دویتچیوخی پشکینه ری فی رگا، له کاتی کدا که نه فره تی له ژیا نی خو ی
ده کرد، سه ری خسته ژیر به تانیه که و خه وی لیکه وت.

ئەلبوم

ئاموژگارى و پېنمايىه باوكانهكانت ، لەپېناو پاستى و پاستگويى و پېشكەوتن ... ھەر شەكاوھى ئالاي بەپېزتان ، لەمەيدانى كار و بليمەتى و وشيارى كۆمەلايەتى!

دلۆپە فرميسكىك ، بەچاوى چەپى ژيموخيندا ھاتەخوارى و بەسەر گوننا چرچ و لۆچەكەيدا شوپوۆھ . دواتر بەدەنگىكى لەرزۆكەوھ ، گوتى: بەپېزان! ھەرگىز چاوهپوانى ئەوھم نەدەكرد ، جەژنى سالپوۆژىكى ئاوا سادە بگېرن ... بەپاستى دلخوشتان كردم! بەپاستى كارى تىكردم! ... تەنانەت ... تا ماوم ، پوۆژىكى ھەك ئەمپوۆم لەياد ناچى ، باوھپتان ھەبى ... باوھپتان ھەبى ھاوپېتيان ، ھىچ كەس ھىندەى من چاكەى ئيوھى ناوى ... دلنباين ئەگەر پوۆژىك لە پوۆژان ، كارى فەرمانگەم بەتوندى گرتبى و سەختگيرىم كردبى ، دلنباين كە ھەميشە چاكەى ئيوھم ويستوھ و ھەرچىەك بوبى ، لەبەرزەوھەندى خوتاندا بوھ ...

لەم كاتەدا ژيمىخوۆف بەپوۆھبەر ، لەگەل كراتوۆف كارمەندى پلە چوارى ژيئەدەستى خوۆى ، يەكتر ماچ دەكەن. كراتوۆف كە خوۆشى چاوهپوانى ئەوھى نەدەكرد شانازىەكى لەوچەشنەى پېبېرى ، لەخوشيان خەرىكبو بالى دەگرت.

كاكى بەپوۆھبەريش ھىند بەتوندى دەستى رادەتەكاند ، دەتگوت زمانى بەستراوھ و ناچارە خوۆشحالئەكەى بەم شيوھىە دەربېرى. دواتر فرميسك بەچاوانيدا ھاتنەخوارى - بەشيوھىەك دەگريا ، دەتگوت ئەلبومەكەيان نەداوھتى ، بەلكو لىيان ستاندوھ .

(كراتوۆف) ى كارمەندى پلە چوارى دەوڵەت ، كەپياوئىكى لەرولاوازى قاميش ئاسا بو ، خوۆى لە كارمەندەكانى تر جياكردەوھ و پويكردە (ژيمىخوۆف) و گوتى: گەورەى بەپېزم! ئيمە ھاتوين تا بەھوى ئەو سەروكايەتە چەندىن سالەيە و ئەو پېنمايى و سەرپەرشتيە باوكانەيەى بەپېزتانەوھ ، كە بەدرىژايى چەندىن سال ... (زاكوۆسين) - كارمەندىكى تر - كەھەر لەھوى لەگەل ئەوانى تردا پاوھستابو ، بەدەنگىكى ھىواش و ھبىرى ھىنايەوھ: بەدرىژايى زياتر لە دە سال ...

: بەلى بەدرىژايى زياتر لە دە سال ، ھاتوين لەناخى دلمانەوھ پېزو سوپاس و پېزانىنى خوۆمان بو بەپېزت دەربېرىن. ئىستاش لە پوۆژىكى ئاوا پىروۆزدا ، ھاتوينە خزمەتت و ئەم ئەلبومە ناشايستەيە ، كە برىتيە لە وينەى ھەمو ئەم كارمەندانە ، وەكو بىرەوھرىەك ، وەكو پېروپېزانىنى ئەم كارمەندانەى ژيئەدەستى خوۆت ، پېشكەش بە بەپېزت بكەين ، ھىوادارىن بەدرىژايى تەمەنى پر لەشانازىت ، تا ئەو پوۆژەى لەژياندا دەمىنى ، ئيمەت لەبىر نەچىتەوھ ... لىرەدا زاكوۆسين ، كە دەتگوت دەمىكە خوۆى ئامادە كردوھ و چاوهپوانە قسە بكا ، ئارەقەى پوخسارى سىرپەوھ و دەستى پىكرد:

دوای ئه وهی برێك هیور بووه ، چه ند قسه ی گهرمی تری بو
کارمه نده کان کرد ، دواتر چانسی ئه وهی دانئ تهوقه ی له گه لدا بکه ن
و دهستی بگوشن.

سه ره نجام ، له نیو هه له له و هاتوهاواری شادی کارمه نده کاند ،
به پلپیکانه کاند هاته خواری و سواری گالیسکه که ی بو و به ده م نزای
خیری کارمه نده کانه وه ، فرمانگه ی جیه پیشت و ته نانه ت جارێکی
تریش له نیو گالیسکه که دا که وته وه ژیر کاریگه ری هه سته کانی و گریا.

* * *

له ماله وه ، مه راسیمێکی خوش چاوه پروانی ده کرد.
له مالیش ، ئه ندامانی خیزانه که یی و دوستان و ناشنایان به شادی و
هه له له لیدانه وه پیشوازیان لیکرد.

هاتوهاواریکی وایان وه پرخست ، خوئی لی ببوه پاله وانیکه نه ته وه یی
و وایده زانی ئه گهر ئه و نه بوایا ، ئه وا خاکی نیشتیمان کویر ده بووه .
له کاتی نان خواردنی نیوه پرودا - ئه و نانه ی که به و بوئه یه وه ئاماده
کرابو - هه ر په رداخ بو و به سلامه تی ئه و هه لده دران و پر ده کرانه وه ،
ماچکردن و پیروزیایی ، بازاریکی گهرمیان هه بو.

ژیمیکه خووف ، که خویشی چاوه پروانی سازکردنی مه راسیمێکی له و
شیوه یی نه ده کرد ، رویکرده ئاماده بوان و گوئی: براینه ، کاژیریک
به ر له نیستا ، له پاداشتی هه ول و ماندوبون و هه سته کردن

376375

به به پرسیاریتیدا ، هه ستم به ئارامیه کی زور کرد. له ماوه ی چه ند
سالی خزمه تمدا بی شک و دودلی کارم کردوه و هه میشه له سه ره ئه و
بروایه بومه که ده بی ئیمه له خزمه تی خه لکدا بین نه ک خه لک
له خزمه ت ئیمه دا بی. هه ربوئه ئه مپوگه وره ترین پاداشتم وه رگرت!
به لی ئه مپوگه کارمه نده کانم ئه لبومیکیان به دیاری پیشکه ش کردم ...
فه رمون سه یریکه ن ، به راستی زور که وتمه ژیر کاریگه ری ئه و وه فا و
ئه مه کداریه یان.

میوانه کان به شادیه وه خویان چه مانده وه و که وتنه سه یرکردنی
ئه لبومه که .

(ئولگا) ی کچی ژمیکه خووف ، رویکرده باوکی و گوئی: چ ئه لبومیکه
جوانه ! له وانیه نرکه که ی له ده وری په نجا روپلدا بی! به راستی
جوانه ! بابه گیان بیده ره من ... من هه لیده گرم ... زور جوانه ...
دوای نان خواردن ئه لبومه که ی برده ژوره که ی خوئی و له چه که مه جه ی
میژه که یدا شارديه وه .

روژی دواتر ، ئولگا ئه لبومه که ی هیئایه ده ری و وینه ی کارمه نده کانی
ده ره ئینا و فری دانه سه ر زه ویه که و وینه ی هاوپییه کانی زانکوئی ،
خسته ناوی.

به م شیوه یه ، پوئشاکه ی (یه ک شیوه) ی کارمه نده کان ، جینگای خویان
دایه پوئشاکه یه ک شیوه ی خویندکارانی زانکو.

(کولیا) ی کوپی به ریوه به ری به ریزیش ، وینه کانی کوکردنه وه و
دهستی کرد

به وینه کیشان: پوښاکي يه ک شپوه ي کارمهنده کاني به چنه رهنگيک نه خشان. دواتر نوره گهيشته پوخساريان ، سميلکي سهوزي ، بو بي سميله کان دروستکرد و بو بي پيشه کانش ، پيشکي قاوه بي ، دروست کرد. کاتي هم کارانه ي ته واو کرد ، چوار دهوري سهرو جهسته ي کارمهنده کاني به مهقهس برې و چاوه کانياني به سنجاق کون کردن. به م شپوه يه ماوه يه کي زور سه رگرمي ياري کردن بو. سه رهنجام ، وينه ي سهري کراتوښي کارمهندي پله چواري به شقارته يه که وه لکاند و برديه زوره که ي باوکی و گوتي: نه ها بابه چيم دروستکردوه ؟ نه ها بابه ... سه يري نه و په يکه ره که . ژيميخوڅ ، به بينيني نه مه ، له ناخي دلوه دهستي کرده پيکه نين و له سه ر کورسيه بزوکه که ي جو له يه کي کرد و به هه ستيکي باوکانه وه ، ماچيکي گه رمي گوناي کولياي کرد و گوتي: هه ي شه يتان! برېو به دا يکت نيشانیده ، با نه ويش بييني.

لای سهرتاش

به یانیه .

هیشتا کاتژمیر حوت نه بوه ، به لام دوکانه بچکوله که ی (ماکار کوزمیج بلستکین) ی سهرتاش کراوه یه .

خاوه نی دوکانه که به سهر و پیشیکی چلگن و شاننه کراوه وه ، سهرگه رمی ریخستننه وه و پاککردنه وه ی دوکانه که یه تی . گهرچی شتیکی نه وتو له دوکانه که دا نیه تا شایانی پاککردنه وه بیت ، که چی پوخساری ئاره قه ی پیدا دیته خوارئ .

شتیکی کونه راده کیشیتته نه ولاره ، په نجه یه که به ویدا دینی . له گوشه یه کی تر ، به په له پیتکه یه که میشلوله یه که به دیواره که وه ، به رده داته وه خوارئ .

دوکانه که ی بچوک و تاریک و پیسه ، پارچه په پویه که ، که مروقه ده خاته وه یادی کراسیکی له بهن چنراو و پهنگی تاوه سوتی گالیسکه پانه کان ، دیواره دارینه که ی داپوشیوه .

له نیوان هه ردو په نجه ره تاریک و گریان هینه ره که دا ، زهنگولیک ، به سهر دهرگایه کی باریک و بچوکی شق و شرپه وه هلواسراوه ، که جارجار هه ره له خورا ده که ویتته جول و زرینگه زرینگ .

هینده به سه تیله ی چاوئیک بده یته نه و ئاوینه یه ی به دیواره که وه هلواسراوه ، بو نه وه ی زگت به خوت بسوتی و قهد و بالای خوت ، به خوار و خچی ببینی .

له به رامبه ر نه م ئاوینه یه دا سهر و پیشی مشته ریه کانی ده تاشئ .

له سهر نه و میزه بچوکه ی ، که هینده ی ماکار کوزمیجی خاوه ن دوکان پیس و پوخله ، هه مو شتیکت ده سده که وی : جورها شاننه ! چهند دانه مه قه سیک و موس و ئاوپرژین و دیتول و قتویه که بو دره ی برژانه وه و کولونیا یه کی بی بوئ .

زهنگولی سهر دیواره که ، دهنگیکی بیزارکه ری لیوه بلند ده بی و پیایوکی به سالاجو ، به بالئتویه کی کورت و چه کمه یه کی لباده وه ، شالیکی ژنانه ی له سهر و ملی خوئی ئالاندوه ، وه ژورده که وی . نه م پیاوه (ئاراست ئیفانوئییج یاگودوڤ) ی باوکی تعمیدی ماکار کوزمیجه . سهره ختی که دهرگه وانی کلیسا بو ، به لام ئیستا له دور و به ری گهره کی (دهریاچه ی سور) نیشته جییه و خهریکی ئاسنگه ریه .

ئاراست ئیفانوئییج ، پوده کاته ماکار کوزمیج - که هیشتا سهرقالی خاوین کردنه وه ی دوکانه یه که - و ده لی : سلو ماکار گیان ! پوناکی چاوان !

یه کتر ماچ ده که ن .

باوکی تعمیدی ، شاله که له سه روگه ردن خوی ده کاته وه و خاچیک له سهر سینگی خوئی ده کیشی و داده نیشی و به کوخه کوخه وه ده لی : دوکانه که ت زور دوره کوپم ! له دهریاچه ی سور وه تا دهروازهی (کالوژسکایا) ، گالته یه !

: به خیریایی! تهندروستیت چۆنه؟
: نه خوشم برا! تایه کی قورس دایگرتبوم.
: چاک ده بی ئینشالا.

: به لئی تایه کی قورسم هه بو! یه مانگی ره به ق له سه رجی که وتم!
پیم وابو که ئیدی ژیانم کوتایی پیهاتوه و ده بی مالوایی له ژیان
بکه م. ئه وه نده هیلاک بوم، که شیشیان هینایه دیارم! به لام سوپاس
بوخوا ئیستا هه ندیک باشترم، پرچم ده پوتیتته وه! چومه لای دکتور
و گوتی ده بی سهرت بتاشی! گوتی ئه و تاله موانه ی به تازه بی
دینه وه، ره گه کانیا ن به هیترن.

بویه بیرم کرده وه و گوتم و اباشه بچه لای ماکار کوزمیجی خو مان.
هه رجوئیک بی خزم له بیگانه باشتره، هه م جوانتر سهرت ده تاشی و
هه م پاره شت لی وهرناگری. هه رچه نده دوکانه که ت دوره! به لام
ئه مه که ی کیشه یه؟ هه ر بوخوی پیاسه یه کیشه!
: له خزمه تتدام فرمو!

ماکار، خشه خشیک به قاچه کانی ده کات و به ده ستیش ئاماژه بو
کورسیه که ده کات.

یاگودوڤ، ده چیتته سه ر کورسیه که داده نیشی و له ئاوینه که دا
سه یریکی خو ی ده کات و ئه و دیمه نه ی له ئاوینه که دا دیتته به رچاوی
، خوشحالی ده کات: دم و چه ناگه یه کی خوار و خپج، دم و لیویکی
ده رپه ریو و لوتیکی پان و چاوانی به ته ویله وه نوساو.

ماکار کوزمیج، سه رشانیه کی چلگنی پر له په له ی زهر د زهر د، ده داته
سه ر شانی کابردا و چرک چرک، مه قه سه که ی ده سستی، ده که ویتته
کار و ده لئی: ته واو کورتی ده که مه وه.

: ئه ره وه لا! وه ک پرچی تاتاره کان کورتی که ره وه، با به پری
بیته وه.

: ئه ری پوری گیانم تهندروستی چۆنه؟

: باشه، سوپاس بو خوا، چه ند روژیک له مه و به ر چوبوه خزمه ت
خانمی ئه فسه ر و ئه ویش رو بلیکی دابویه.

: ئه ها... هه ر رو بلیک... زه حمه ت نه بی گوچکه ت ئاوا بگره و
ئاگادار به.

: خه مت نه بی... تو ش ئاگادار به شوینیکم بریندار نه که ی! بریک
له سه رخو! ئاوا نازاری هه یه! ده لئی مه که کان راده کیشی.

: گرینگ نیه! واریده که وی! ئه ری به راست (ئانا ئاراستو فنا) چۆنه؟

: ئانای کچم ده لئی؟ خراب نیه، چوارشه مه ی رابردو نیشانه یان کرد،
ئه ری بو نه هاتی؟

ده نگی مه قه سه که نامینی.

ماکار کوزمیج، ده سستی ده نیتته که له که ی و به شپرزهییه وه ده پرسسی:

کییان نیشانه کرد؟

: ئی خو پونه... ئانای کچم!

: ئه مه مانای چیه؟ شتی وا چۆن ده بی؟ ده زگیرانه که ی کییه؟

: (پروکووی پتروقیچ شیکین)، ئه وه ی که پوریکی له کولانی

(زلاتوستنسکی)، به رپرسی کابانه کانه، ژنیکی زور باشه! هه مومان

لەم دەزگيرانداريهی ئانا خوشحالىن ... ههفتهی داهاتو زهماوه نديان
 بو سزاده کەين ، توش وەرە ! زور خوش دەبی ! .
 ماکار کۆزمیج ، مات و سەرسام ، شانەکانی هەلەتە کۆینێ و دەلی:
 چۆن شتی وات کردووە ؟ لە بەرچی ؟ ئەمە ... شتی وا نابێ ، ئاراست
 ئیقانوئێج ! چونکە من خۆم ... ئانا ئاراستوئێنا ... خۆم ... خۆم
 دەمویست بیخوایم ... چۆن شتی وادەبی ؟
 : چەند و چۆنی ناوی ! کردمان و بپایەووە ! کاکی زاوا تابلێی کورپێکی
 باشە .

چەند دلۆپە ئارەقەى سارد ، پوخساری ماکار کۆزمیج تەپ دەکەن .
 مەقەسە کە فرێدەداتە ئەولاوو و دەستێک بەلوتیدا دینێ و دەلی : من
 خۆم بەنیاز بوم بیخوایم ... شتی وا چۆن دەبی ؟ من ... من
 خوشمەدەویست ... بەلێنم پێدایو بیهێنم ... پورئ گیانیش پازی بو
 ... توش هەمیشە وەك باوك بویتە بو من ... بەئەندازەى مامە
 پەحمەتیه کەم ریزم دەگرتی ... هەمیشە بەخوێنی سەرم چاکردوی
 ... چەندین جار پارەت لێ وەرگرتوم ... دواى پەحمەتی ،
 قەنەفە کەمانت برد و دە پۆبلیشت بەقەرزلێوەرگرتم و هەرگیز
 نەتدامەووە ، لەبیرتە ؟

: ئەى چۆن لەبیرم نیه ؟ زۆرباشم لەبیرە ! بەلام ماکار گیان ،
 توخوا ! ئێستا هەر خۆم و خۆتین و کەسمان لانیە ، کوا تو بەکەلکی
 زاواى دێی ؟ نەپارەیهکی وات هەیه ، نە ناو و ناوبانگێک ! ئەو
 پێشەکشەت هەر هیچ و ...

: کەوابی شیکین دەولەمەندە ؟

: لەکۆمپانیایە کدا کار دەکا ... هەزار و پینسەد پۆبلی دانراوی هەیه ...
 بەلێ برا ... ئیدی ئەم قسانە هیچ سودیکیان نیه ... تازە کار لەکار
 ترازاوە ... خو ئاوی پویشتو جاریکی تر ناگەرێتەووە ناو جۆگە کەى !
 ماکار گیان ! واباشترە بوخۆت بەدواى ژنیکی تردا بگەرێی ... خو
 ئانا لەئاسمانەووە نەهاتووتە خواری ! چیه بو و حەپەساوی ؟ بو
 سەرم ناتاشی ؟

ماکار کۆزمیج ، وەلام ناداتەووە . بی جۆلە پراووەستاووە ، دواى کەمێک
 دەسپەرە کەى لەگێرفانی دینیتە دەری و لەپرمەى گیان دەدا .
 ئاراست ئیقانوئێج ، هەلەدەدا هیوری کاتەووە : بەسە کورم ! بەسە !
 ئەم گریانە چیه ؟ خو تو ژن نیت ! گوتم بەسە ئارامبەووە ! دواى
 ئەوێ سەرى منت تاشی ، چەندی پیتخۆشە بگری . دەى کورم !
 ئەو مەقەسە کەیه هەلێگرە و کارەکەت تەواووە .

ماکار کۆزمیج مەقەسە کە هەلەدەگری و نیگایەکی خالی لەپریز و
 نەزاکەت ، دەبرێتە ئاراست ئیقانوئێج و مەقەسە کە فرێدەداتەووە سەر
 میزەکە ، دەستەکانی دەلەرزن و دەلی : ناتوانم ! دەستم ناچیتە هیچ
 کارێک ! من مروئیکى بەدبەختم ! ئاناش بەدبەختە ! ئیمە یەکترمان
 خوشدەویست ، بەلێنمان بەیەکتەر دابو ... بەلام چەند مروئیکى
 دلرەق و بێ بەزەبى لیکیان کردین ... فەرمو بو دەرەووە ئاراست
 ئیقانوئێج ! چاوم بەرایى نادا بتبینم .

مروژ ، به بینینی سه روکه للهی نیوه تاشراوی ناراست ئیفانوئقیج ،
دورخراوه کانی وه بیر دیتته وه . بوخویشی ههست به خه جاله تی ده کا ،
به لام ئیدی ، جگه له دان به خوداگرتن ، هیج ریگه چاره به کی تری
نیه . شاله ژنانه که ی له سه ر و ملی خوئی ده ئالیئی و له دوکانی
سه رتاشه که ده چیتته دهره وه .
ماکاریش له ته نیایی خویدا هه روا ده گری .

پوژی دواتر ، ناراست ئیفانوئقیج به یانی زو به ره و دوکانه که ی ماکار
کوژمیج ، ده که ویتته ری .

ماکار ، به ساردیه وه لیی ده پرسی : چیت ده وی ؟

: ماکار گیان هاتوم کاره که م بو ته واوکه یت ، نیوه ی سه رم ماوه ...

: سه ره تا پاره ی خوّم وهرده گرم ، ئنجا کاره که م ته واو ده که م .
به خو پایی سه ری که س ناتاشم .

ناراست ئیفانوئقیج ، بی ئه وه ی یه ک قسه بکا ، ملی ریگای خوئی
ده گری و ده روا .

تا ئه مروژ ، نیوه ی قژی سه ری کورته و نیوه که ی تری دریژه . پاره
دان به هه قی سه رچاکردن ، به هه پله خه رچی ده زانی و دانی به خویدا
گرتوه و چاوه پروانه تا لایه کورته که ی قژی ، دریژ بیتته وه و وه ک
لایه که ی تری لیبیت .

به م سه ر و شکه وه ، له ئاهه نگی گواستنه وه ی کچه که یدا به شداری
کرد و کاتیکی خویشی به سه ر برد .

تۆلهی ژن

زهنگی ده رگا لیدرا ، (نادیژدا پتروڤنا) ی خاوهنی ئه و ئاپارتمانهای که شوینی پودانی چیرۆکه که مانه ، به په له له سه رقه نه فه که ههستا و به ره و ده رگا که پویشته .

به خوئی گوت: (ده بی میرده که م بیته ...) .

به لام کاتی ده رگای کرده وه ، له گه ل پیاویکی نه ناسدا به ره و پو بووه ، پیاویکی بالابه رزی قوژ ، به بالتهویه کی چه رمی گرانبه ها و چاویلکه یه کی چوارچیوه زیړینه وه ، له به رامبه ری راوه ستا بو .

ده موجاوی چرچ ولوچی تیکه وتبو و چاوه کانیشی به جوریک له بیبایه خی و به که مزانینه وه ، ده یانروانیه دنیا که ی ئیمه .

نادیژدا پتروڤنا ، پرسی: چیت ده ویست فه رمو؟

: من دکتورم خانمی به ریژ. له لایه ن خیزانیکه وه به نیوی ... به نیوی (

چلوبیتیف) ه وه بانگ کراوم ... تو خاتونی چلوبیتیقی؟

: به لی ... خوم ... به لام به خودا کاکی دکتور ... داوای لیبوردن

ده که م ، پیاوه که م جگه له وه ی تایه کی قورسی هه بو ، ددانیشی هوی

کردبو ، ئه و بو خوئی نامه ی بوته نوسی بیته ئیره ، به لام تو ... هه

نه هاتی ، ئه ویش چیت به رگه ی ئه و ئازاره ی نه گرت ، چوه لای

ددانسان.

: هم ... ده بوایا بچیته لای دکتوری ددان ، ئه وسا نه ده بوه هوی ماندوکردنی من ...

ئهمه ی گوت و ماوه ی خوله کیک بیده نگ بو .

: کاکی دکتور داوای لیبوردن لی ده که م ، بوینه هوکاری ماندوکردنی

به ریژت ... باوه پت هه بی ئه گه ر له هاتنی تو دلنیا بوایا ، نه ده چوه لای

ددانسان و چاوه پروانی توئی ده کرد ... داوای لیبوردن ده که م ...

خوله کیک تر به بیده نگی تیپه ری .

نادیژدا پتروڤنا ، پشت ملی خوئی خوراند .

دکتور ، له ژیر لیوه وه به بلمه بلمه وه گوتی: خانمی به ریژتکایه

به ریژمکه ، با له مه زیاتر دوانه که وم ، کاتی دکتوران ئه وه نده نرخه ی

هه یه که ...

: ئی خو من ... پامنه گرتوی ...

: به لام خانمی به ریژ ناتوانم به بی وه رگرتنی (هه قی هاتن) که م ، لییره

بروم!

نادیژدا پتروڤنا سور هه لگه را و به پته پت گوتی: هه قی هاتن؟ ئه ها!

به لی ، هه قی خوته ، ده بی هه قی خوته وه رگری ... توش

ئه زیه تت کیشاوه و هاتویه ئیره به لام کاکی دکتور ... باوه رکه

خه جاله تم ... پیاوه که م جزدانی پاره که مانی له گه ل خویدا برده

باوه رکه پاپاسیک شک نابه م له ماله وه ...

: هم ... سهیره ! ئه دی که وایه من ده بی چی بکه م؟ خو پیم ناکری

لیره دانیشم و چاوه پروانی هاتنه وه ی میرده که م؟ برؤ جوان بگه ری

بزانه ، به لكو هندیك پاره بدوژیوه ... خو ههقهكهی من ئهوهنده
پارهیهکی زۆر نیه ...

: باوهپکه کاکی دکتور ئهوپارهیییهی ههمانه ، لای میردهکه مه ...
بهپاستی خهجاله تم ... ئهگه ر پاره م لابوایه ... توپلی له بهر پوئلیک
... له بهر پوئلیک ئه م دوخه گه مزانه یه قبولکه م ...

: ئه م خه لکه زۆر به سهیری پاره ی دکتوره کان ده دن ... به پاستی
ئه مه جیگای سه رسوپمانه ؟ به شیوه یه که رهفتارمان له گه له ده که ن
وه که ئه وه ی هه ر مروفتیش نه بین ، کار و ماندویتی ئیمه به هه ند ناگرن
... ئه م هه مو ریگایه م کوتاوه ته وه و هاتومه ته ئیره و ... کاتی خو م
به فیرو داوه و ...

: لیت تیده گه م دکتور ، به لام ئه وه ش بزانه ، هه ندیک جار مروفت
پاره ی ورده ش له ماله که یدا شک نابا .

: من چ کارم به (هه ندیک جار) ه ؟ به پاستی تو زۆر ساده و خه یالیت
... نه دانی هه قی هاتنی دکتور ... کاریکی - ناگری پیاو هه مو شتیکی
بلی - تا ئه وپه ری دژی ویزدانه ... وا هه ست ده که م ، ده زانی
نامه وی پاسه وانی سه ری کولانه که بیتم بویه ده ته وی پاره که م
نه ده یتی ... به پاستی سهیره !

نادیژدا ، هه ندیک خو ی هیئا و برد ... هینده ی دنیا یه که هه ستی
به شه رم و خه جاله تی ده کرد ... پوخساری سور هه لگه را ، لیوه کانی
ده تگوت ناگریان تیبه ربوه ، پیستی پوخساری له ئه نجامی رق و
تورپه یی و شه رما کورژ ببووه و سور هه لگه رابو ، دوا ی که میکی

بیده نگی ، گوتی: زۆر باشه ، یه که خوله که مو له تم بده ری تا که سیکی
ده نیمره لای ئه و دوکانداره ی سه ری کولانه که ، به لکو هه ندیک پاره ی
به قه رز لیوه رگرم و هه قی هاتنه که ت ده ده می ، نیگه ران مه به .

دواتر چوه زوره وه و شتیکی بو کابرای دوکاندار نوسی .
دکتوریش به دوایدا ملینا و چوه ژوری میوانه وه و بالتو چه رمه که ی
دانا و خو ی هاویشته سه ر قه نه فه یه که و دانیشته .

هه ردوکیان بی ده نگ و چاوه پروان بون .
دوا ی پینج خوله کیکی ، وه لامه که ی هاته وه . نادیژدا سه ری زه رفه که ی
کرده وه و جگه له وه لامه که ی کابرای دوکاندار ، یه که پوئلیه کی
کاغزی ده رهینا و به ره و لای دکتور دریزی کرد .

چاوه کانی دکتور له ئه نجامی تورپه ییدا پریشکیان داویشته . پوئله که ی
له سه ر میزه که دانا و گوتی: ئه مه چیه خانمی به ریژ؟ ... له وانیه
نوکه ره که م پوئلیکی وه رگری! به لام خو م نه خیر ... هه رگیژ! بیوره
...

: ئه دی چه ندت ده وی؟

: خو ی ده پوئل وه رده گرم ... به لام قه یناکا تو پینج پوئلم بده ری .
: پینج پوئل له کو ی بیتم؟ خو هه ر له سه ره تاوه پیمگوتی پاره م نیه !
: نامه یه کی تر بو دوکانداره که بنوسه ، ئه وه ی بتوانی پوئلیکت
به قه رز بداتی ، ده توانی پینج پوئلیشت بداتی! جیاوازی چیه ؟ خانمی
به ریژ تکایه له مه زیاتر رام مه گره ، کارم زۆره ! بیکار نیم ...

: گوی بگره کاکي دکتور! ئه گهر پیت نه لیم: که سیکی بی چاو و پووی! ئه وه پیتده لیم که سیکی بییه زهیی و بی سوژ و نامیهره بانئ! وایه! نۆر رقتن و بی به زه بییت، تیگه یشتی؟ نادیزدا پتروفتنا، به ره و لای په نجه ره که وهر سوپا و لیوی خوئی گهست و چه ند دلۆپه فرمیسی درشت به چاوه کانیدا هاتنه خواری و که وته بیرکردنه وه: (به دغه سال، بی شه ره ف، ره فتار ئاژهل، موله تی ئه وه به خوئی ده دا... ئازایه تی ئه وه ی تیدایه... ئاخر چون ده بی درک به و هه لومه رجه ناله باره ی ژبانی ئیمه نه کا؟ نه فره تی! پاره سته بزانه چیت لیده که م!)

له م ساته دا، به ره و لای دکتور خوئی وهر چه رخاند، شوینه واری خه فه ت و نیگه رانی به پوخساریه وه دیار بو. به ده نگیکی نه رمی تیکه ل به پارانه وه، گوتی: کاکي دکتور! خوژگه له به ر پاره ئه وه نده منت ئازار نه ده دا!... پیتوایه بوخوم خه فه تی ترم که مه؟ له م ساته دا هه ردو ده سستی به هه ردو لاسه ری خوئی وه گرت وگوشی. له چاوتروکانیکدا خه رمانی قژه جوانه که ی - که ده تگوت سپرینگیکی گوشبوه نه ک ئه ملو لای سه ری - به سه ر شانه کانیدا هاتنه خواری ...

: ئای خودایه! من چ ئازاریک به ده ست ئه و میرده گه مژه یه مه وه ده چیژم! ... له م ویرانه یه دا دانم به خودا گرتوه ... که چی ئه وه ئیستا پیاویکی خوینده وار، موله تی ئه وه ی داوه ته خوئی بیزار و سه رکوتنه م بکا! ئای خودایه تا که ی ئه م کویره وه رییه!

: به لام خانمی به ریژ، بزانه که پله وپایه ی که سانی وه ک ئیمه ... به لام دکتور نه ی توانی قسه کانی ته واو بکا که نادیزدا پتروفتنا به له تردان و لاره لار به ره و لای دکتور هات و دکتوریش خیرا هه ردو ده سستی به رو لای ئه و دریژ کرد و نادیزداش خوئی به ده سته کانی دکتوره وه گرتوه و بورایه وه و ... سه ری به سه ر شانی دکتوردا لار بووه .
دوای خوله کیک به نه رمی گوتی: وهره ئه ملاتر ... به رده م کوانوه که دکتور ... ئه ملاتر ... هه موشتیکت بو ده گیپر مه وه ... هه مو شتیکت ...

کاتر میریک دواتر، کاتی دکتور مالی نادیزدا پتروفتنای به جیهیشت، هه م مه ست بو، هه م په ست بو، هه م شه رمه زار ... له کاتیکدا که ده یویست سه رکه ویتته سه رخیشکه که ی، له به ر خوئی وه گوتی: (مروژ، کاتی به یانیان له مال دیتته ده ری، نابی پاره یه کی زور هه لگری، چونکه جاری واهه یه ناچاره دایچینی).

سەدەف

بى ئۇەى تىن بو مىشك بىنم ، سەرلە ئىوارانىكى باراناوى وەرزى پايز ، بەتەواوى وردە كارىه كانىه وه ، دىنمە وه يادى خوّم: لەگەل باوكما ، لەيه كىك لەشە قامە بە ئاپوراكانى مؤسكوڭدا راوه ستابوم و هەستم دەگرد نه خوشىه كى سەير ، وردە وردە خەرىكە تىنم بو دىنى. هەستم بەهېچ ئازارىك نەدەگرد ، بەلام وردە وردە چوڭكە كانم شل دەبون و خەرىكبون دەنوشتانە وه و قاچە كانم سېر دەبون و قسەم بوئەدەكرا و سەرم بەلايه كدا لار دەبووه ... هەستم دەگرد ئىستا نا ئىستا ، بەردەبمە وه و دەبورىمە وه . لەم كات و ساتانە دا بو ، گە ياندىمىانە نه خوشخانە . دكتورە كان ، لەسەر تابلو بچوڭكە كەى سەر سەرم ، نوسيان: (*fames) ، جورىك نه خوشى كە لەكتىبە پزىشكىه كاندا ئاماژەى بوئەكراوه و ناوى نه هاتوه .

باوكم ، بەبالتوىه كى هاوینە و كلاوىكى تريكووى - كە چەند پارچە لوڭكە لە كونىكە وه سەريان دەرھىنا بو - لەتەنىشتمە وه ، لەسەر پيادە روىه كە راوه ستابو . پىلاوىكى گەوره و قورسى لە پىدابو ، ئەم مروڭه بەشەرم و شكوىه ، لەترسى ئۇەى نه كا خەلك بزانن گورەوى

لەپىدا نيه ، ملەپوتىنىكى كۆنەى بەدەورى گوپزىنگى قاجىه وه بەستبو .

ئەم بونە وەرە گەمژە و دەبەنگە ، كەهەتا بالتو هاوینىه دەسدوره كەى كوئتر و پىستر دەبى ، منىش زياتر خوشمدەوى و هوڭرى دەبم ، لەپىنج مانگ لە وه وىه ره وه بو وه دەسكە وتنى كارىكى وهك سكرتيرى ، يان كاتى ، هاتبوه پايتەخت ، سەرى بەزور شویندا كرىبو و لەزور دەرگای دابو بەلكو كارىكى دەستكە وى . بەلام هەمو هەولە كانى بى سود بون .

ناچار ئەو پوژە هاتبوه سەر شەقامە كان بو ئۇەى دەس لەخەلك پانكاتە وه و شتىكى دەسكە وى .

بەرامبەر ئەو شوینەى من و باوكم لىى راوه ستابوین ، بالە خانە يەكى گەورهى سى نھومى ، كە تابلوىه كى شىنى پىو بو و لىى نوسرابو: (رىستوران) ، دەبىنرا .

سەرى خوّم بو پانگىر نەدەكرا و بى ئۇەى بە خوّم بزانم چاوم برىبوه پەنجەرە پوناكە كانى رىستورانە كە و هاتوچوى خەلكم لىوه دەبىنى .

لەوى ، لەلای راستى شوینى ئوركسترا ، دو تابلوى دەسكردى سەر دیوارە كە و چرای هەلواسراوى رىستورانە كەم دەبىنى .

پوانىمە يەككە لەوپەنجەرەنە و سەيرى پەلە مەیلە و سىپە كانم كرى ، پەلە يەكى بى جولە ، كە شىوه يەكە لە تىكەل كرىنى رشتە يەك لە

هیله‌کانی به‌رام‌بهر ، له‌سه‌ر پانتایی گشتیی ، ره‌نگی قاوه‌یی دیواره‌که ، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پنده‌کری.

به‌لام سه‌ره‌نجام داوی هه‌ولئیکی زۆر بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وه تابلۆیه ، به‌لام هه‌رچه‌ندی کردم نه‌متوانی نوسینه‌که‌ی سه‌ری بخوینمه‌وه ... په‌نگه سپیه‌که‌ی ، سه‌رنجی راکیشام و خه‌ریکبو ئه‌فسونی له‌میشکم ده‌کرد ، هه‌ولمدا نوسینه‌که بخوینمه‌وه ، به‌لام هه‌مو هه‌ولله‌کانم بی سود بون.

سه‌ره‌نجام نه‌خوشیه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که کاری خو‌ی کرد.

هات و هاواری گالیسکه‌کان ، له‌میشکدا وه‌ک گرمه‌ی هه‌وریان لیدی و له‌نیو بو‌تی بو‌گه‌نی شه‌قامه‌که‌دا ، سه‌دان بو‌تم له‌یه‌کتر جیا ده‌کرده‌وه . چاوه‌کانیشم چ‌رای ریستۆران و شه‌قامه‌که و گالیسکه‌کانی لی ده‌بوه بروسکه‌ی هه‌ور.

هه‌ر پینج هه‌سته‌که‌م وه‌گه‌ر که‌وتون و ورده ورده ئه‌وه‌ی که‌چهند خوله‌کیک له‌مه‌وبه‌ر نه‌مه‌ده‌توانی بیبینم به‌رونی ده‌مبینی و نوسینی سه‌ر تابلۆکه‌م خوینده‌وه : (سه‌ده‌ف ...)

وشه‌یه‌کی سه‌یره ؟ ته‌مه‌نم هه‌شت سال و چه‌ند مانگه ! که‌چی تا ئیستا وشه‌ی ئاوام به‌رگو‌ئ نه‌که‌وتوه ؟ سه‌ده‌ف ! ده‌بی چی بی ؟ ناوی خاوه‌نی ریستۆرانه‌که نه‌بو ! چونکه دلنیام ناوی خاوه‌نی شوپینه‌کان ، هه‌میشه له‌سه‌ر تابلۆی ده‌روه ده‌نوسن ، نه‌که له ژوره‌وه .

به‌زه‌حمه‌ت سه‌رم به‌ره‌و لای باو‌کم سو‌راند و به‌ده‌نگیکی گه‌راوه‌وه ، پرسیم : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی ؟) .

باو‌کم دانیشته ، چاوی بریبوه هات و چو‌ی خه‌لکه‌که و به‌چاو ریپواره‌کانی به‌پنده‌کرد ... له‌نیگایدا هه‌ستمکرد ده‌یه‌وی شتی‌ک به‌ریپواره‌کان بل‌ی ، به‌لام وشه‌کان ، وه‌ک شتی‌کی زۆر قورس بن ، به‌ده‌م و زمانه له‌رزۆکه‌که‌یه‌وه به‌سترا‌بون و نه‌یده‌توانی ده‌می بکاته‌وه . ته‌نانه‌ت چه‌ند هه‌نگاو‌یکیش که‌وته داوی ریپواریک و قولی گرت ، به‌لام هه‌رکه کابرا ئاو‌پی دایه‌وه ، گو‌تی : (داوی لی‌بوردن ده‌که‌م) . سه‌ری به‌گیژه‌وه هات و به‌لاره‌لاره‌هاته‌وه شو‌ینی خو‌ی و دانیشته‌وه .

جاریکی تر پرسیمه‌وه : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی) ؟

: (جو‌ره گیانه‌وه‌ریکه ... له‌ده‌ریادا ده‌ژی ...) .

له‌چرکه ساتیکدا ، ئه‌و گیانه‌به‌ره ده‌ریاییه نه‌ناسراوه‌م هینایه به‌رچاوی خو‌م ، بیرمکرده‌وه و گوتم چه‌تمه‌ن ده‌بی شتی‌ک بی له‌نیوان ماسی و قرژال ، له‌به‌رئه‌وه‌ی گیانه‌به‌ریکی ده‌ریاییه ، به‌بیبه‌ری تیژ و گه‌لای بو‌ندار ، شو‌ربای گه‌رم و به‌تامی ماسی لی دروست ده‌که‌ن ، یان سرکه‌ی پیندا ده‌که‌ن و که‌له‌می تیده‌که‌ن و شیویکی ماسی خو‌شی لی ساز ده‌که‌ن . یان سو‌سی قرژالی لی دروست ده‌که‌ن ...

هینامه به‌رچاوی خو‌م : هه‌رکه سه‌ده‌فه‌کان له‌بازاره‌وه دینن ، زۆر به‌خیرایی پاکی ده‌که‌نه‌وه و خیرا ده‌یخه‌نه مه‌نجه‌له‌وه ، ئه‌م کارانه

زۆر بە خێرای دەکەن. خێرا خێرا خێرا زۆر برسێانه... بوونی ماسی و شوربای قرژال، لە چیشتهخانه کهوه دیتە بەرلوت....

ههستمکرد ئەم بوئە، کونە لوت و ناو دەمم دەورۆژینێ و وردە وردە بێ حالم دەکا. رپستۆرانه که و باوكم و تابلۆ سپیه که و قوولی کراسه کهم و هه مو شوینیک ئەو بوئە ی گرتوه، بوئە که، تادی بلاقو دەبیته وه و زیاتر ده بێ، به شیوه یه که بیته وه ی به خوّم بزاتم، دهستم کرد به جوین. شه ویلاگه کانم وه کار که وتن، وه که ئەوه ی هه ر به پاستی پارچه یه که له گوشتی ئەو گیانله به رهم له دەمدا بێ... ئەوه نده به له زهت بو، چوکه کانم نوشتانه وه و خه ریکبو به ریمه وه، له تاوان په لاماری قوولی باوكم دا و خوّم به بالتۆ هاوینی به ته په که یه وه گرتە وه.

باوكم ده له رزی، زۆر سه رمای بو...

: (بابه! سه دهف له پوژانی پوژو گرتندا ده خوری؟)

: (سه دهف به زیندویی ده خوّن... سه دهف وه که کیسه ل قاوغی هه یه، قاوغه که ی له ناوه پاسته وه له ت ده کری).

له چاولیکنانیکدا، بوونی خوشی شوربای ماسی، دهس له ختوکه دانی نه وسم هه لده گری و ئەو دیمه نه ی له زه ینمدا نه خشی به ستبو، ئاداری به سه ر پاداریه وه نه ما. ئیدی لیره وه هه مو شتیکم بو پون بووه، له ژیر لیوه وه گوتم: (ئاه چه نده پیسه! چه نده پیسه!).

که وایه ئەمه سه دهفه؟ گیانله به ریکی له چه شنێ بو ق هاته به رچاوم که له ناو قاوغه که یدا دانیشته وه به چاوه گه وره و بریسکه داره کانی، زهق زهق سه یری ده ری ده کا و شه ویلاگه نه فره تیه کانی باده دا. ئەم بوئە وه ره، به وپیسته لینج و چاوه گه وره و چنگه تیزانه یه وه، له بازاره وه ده یهینن و هه رچی منداله له ترسان خو ی ده شاریته وه. چیشته لینه ری رپستۆرانه که ش، به بیزه وه ده گری به قاچه کانیدا و ده یخاته ده فریکه وه و ده بیاته سالۆنی رپستۆرانه که و ده یخاته به رده م میوانه کان، ئەوانیش به و چاوانه و به و چنگ و ددانانه یه وه و به زیندویی، له ناو ده فره که هه لیده گرن و ده یخوّن. گیانله به ره که ش زیره ی لی هه لده ستی و هه ولده دا گاز له ده م و لیویان بگری...

بیژم ده بیته وه! به لام نازانم بوچی شه ویلاگه کانم وه که ئەوه ی شتیك بخوّم، که وتونه جو له؟ ئەوه ی ده یجوم، گیانله به ریکی نه فره تی و هیلتج هینه ر و مه ترسیداره، که چی زۆر به تامه زروییه وه خه ریک بوم ده مخوارد، به لام هه ر ده ترسام په ی به تام و بوئە که ی به رم.

هه رکه یه کیکم ده خوارد، چاوانی دوهم و سییه مم ده هاتنه به رچاو... ئەوانیش ده خوّم... دواتر نو ره ده گاته سه ر په رۆی سفره که و ده فره کان و پیلاوه کانی باوكم و تابلۆ سپیه که... ئەوانیش ده خوّم... ئەوه ی به رچاوم که وی ده یخوّم، چونکه پیموایه جگه له خواردن، هیچ ده وا و ده رمانیک، ده ردی منی پی چاره سه ر ناکری.

سه دهفه نه فره تیه کان، به چاوه بریسکه دار و ترسناکه کانیانه وه لیم ده پوانن، ترسم لیده نیشی، به لام پیمخوشه هه ر به رده وام بم له سه ر

خواردن. دهنه کانه به ره و پيشه وه دريژکرد و له ناخه وه هاوارمکرد:

(سه ده فم دهنی! من سه ده فم ده وی!)

له وکاته دا ، گویم له دهنگی گيراوی باو کم بو: (براینه یارمه تیمان بدهن! له پوم نایه سوال بکه م ، به لام چی بکه م ئیدی خوّم به پیوه ناگرم).

داوینی بالّتوکه ی باو کم گرت و رامکیشا و گوتم: (سه ده فم ده وی) . گویم له دهنگی که سیک بو له ته نیشتمه وه ، به پیکه نینه وه گوئی: (تو ده ته وی سه ده فم بخوی؟ فسقه گوله یه کی وه ک تو ده یه وی سه ده فم بخوا؟).

دوپیاو ، به کلاوی سیلنده ره وه له به رامبه رمان پاره ستابون و سهیری ناوچاوی منیان ده کرد و پیده که نین.

: (ها گچکه ل! ده ته وی سه ده فم بخوی! چون چونی ده یخوی گچکه ل؟).

له بیرمه ده ستیک به پاکیش پاکیش بردمیه ناو ریستوران په پونا که که و هینده ی نه برد خه لکیکی زورم لی کوپوه و به پیکه نینه وه سهیریان ده کردم. شتیکی لینج و سویرم - که بوّن بوگه نی لیده هات - خوارد. بی نه وه ی سهیری بکه م و پیرسم و بزانه نه وه ی ده یخوّم چیه ، به تامه زرویییه وه که وتمه سه ری. بی نه وه ی بیجوم ، قوتم ده دا. ده ترسام له وه ی چاوه کانه بکه مه وه و چاوه بریسکه دار و چنگ و ددانه تیژه کانی بیینم.

له ناکاوه ستمکرد خه ریکی جوینی شتیکی ره قم ، دهنگی قرچه قرچ به رز بووه ، نه وانه ی ده وریان لیدابوم ، ده ستیان کرد به پیکه نین: (ها ... ها ... ها ... قاوغه که شی ده خوا ، گه مژه پیتوایه نه ویش ده خوری؟).

له بیرمه دوا ی نه وه ، هه ستم به تینویتییه کی زور کرد. له نیو جیگا که م پاکشام و له تاو بزانه وه ی ناوده م و نه و تامه سهیره ی سه رزمانم و لیوی وشک هه لگه پراوم ، خه وم لی نه ده که وت.

باو کم به زوره که دا ده هات و ده چو ، وه ک نه وه ی قسه له گه ل خویدا بکا ، ده سته کانی راده وه شانندن.

له به رخوییه وه قسه ی ده کرد: (له وانه یه سه رمام بوی! واهه ست ده که م یه کی که به نیو می شکمدا دیت و ده چی ... له وانه یه هو یه که ی نه وه بی که ... نه مرو هچم نه خواردوه ... به راستی که سیکی گه مژه و فه قیرحالم ... نه و کابرایانه ، ده رو یلی پاره ی سه ده فه که یان دا ... توژیک لیان نه چومه پيش و نه مکرد داوای هه ندیک پاره یان لی بکه م! ده متوانی شتیکیان لیوه رگرم).

لای به ره به یان خه وم لی که وت ، له خه ونمدا بو قیکم بینی له نیو قاوغه که یدا دانیشتبو و سهیری دهره وه ی ده کرد ، سبه ی ، له تینوان له خه و هه ستام ، سه یرم کرد بزانه باو کم له کوئییه ، بی نییم هه روا به نیو زوره که دا ده هات و ده چو و ده سته کانی راده وه شانندن.

(*fames): برسیتی

قه‌له‌وو لاواز

دو ناشنای کون ، له ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فهری (نیکولا یوئسکایا) ،
گه‌یشتنه‌یه‌ک . یه‌کیان قه‌له‌وو و نه‌وه‌ی ترلاواز.
به‌لیئوه‌چه‌وره‌کانی کابرای قه‌له‌وه‌وه - که وه‌ک هه‌لوژه‌سور
ده‌چونه‌وه - دیار بو هینده‌نه‌بو نانیک‌ی باشی له‌په‌ستورانی
ویستگه‌که خواردبو و بوئی شه‌رابی نارنجی لیده‌هات.
به‌لام به‌ده‌سته‌پرله‌زه‌رف و جان‌تاکانی کابرای لاوازه‌وه‌دیاریو‌که
هینده‌نابی له‌شه‌مه‌نده‌فهره‌که‌دابه‌زیوه‌و بوئی قاوه‌و قاورمه‌ی
لیده‌هات. له‌دوایه‌وه ، ژنیکی لاوازی
چه‌ناکه‌دریژی هاوسه‌ری و قوتابیه‌کی بالابه‌رزی چاوگچکه‌ی کوری ،
پاوه‌ستابون.

پیاوه‌قه‌له‌وه‌که ، هه‌رکه‌چاوی به‌پیاوه‌لاوازه‌که‌ده‌که‌وی ، هاوار
ده‌کا: هیی پورفیری نه‌وه‌توی؟
پیاوه‌لاوازه‌که‌ش سه‌رسام ده‌بی و هاوار ده‌کا: ئای خودایه‌! میشا!
هاورپی خویندنگه‌! نه‌وه‌چی ده‌که‌ی لی‌ره؟
ناشناکان یه‌کتریان ماچ کرد و چاوه‌پر له‌فرمیسه‌که‌کانیان برینه‌یه‌کتر
، هه‌ردوکیان‌هه‌په‌ساو و شاد و خوشحال بون.

402401

دوای یه‌کتر ماچ کردن ، پیاوه‌لاوازه‌که‌گوتی: به‌پاستی هاورپی
خوشه‌ویستم چاوه‌پروانی نه‌م دیدارم نه‌ده‌کرد! ده‌زانی نه‌م دیداره
هه‌ر له‌دیاریه‌کی چاوه‌پروان نه‌کراو ده‌چی! لی‌مگه‌پری با به‌جوانی
سه‌یرتکه‌م! نه‌ها ... به‌لی ... خویه‌تی! هه‌مان نه‌ورپیکپوشه‌ی
جارانی! ئای خودایه‌! ده‌ی له‌باره‌ی خوته‌وه‌قسه‌م بو‌بکه‌! چی
ده‌که‌ی؟ به‌چیوه‌خه‌ریکی؟ ده‌وله‌مه‌ندی؟ ژنت هیناوه‌؟ وه‌ک
ده‌مبینی من تیوه‌گلاوم ... نه‌مه‌ش هاوسه‌ره‌که‌م (لویزا) یه ...
خزمی

(وانزینباخ) ه ، نه‌لمانیه ... نه‌وه‌ش (نافاناییل) ی کورمه ...
خویندکاری سیی ناوه‌ندیه ، نافا گیان ، کورم! نه‌م به‌پیزه‌ی
ده‌یینی ، هاورپی خویندنگه‌! له‌قوناغی ناوه‌ندی به‌یه‌که‌وه‌بوین.
نافانایلیش دوای بریک‌پاوه‌ستان و بیرکردنه‌وه ، کلاوه‌که‌ی سه‌ری
داگرت.

پیاوه‌لاوازه‌که ، هه‌روا به‌رده‌وام بو: به‌لی کورم ، له‌ناوه‌ندی
به‌یه‌که‌وه‌بوین! نه‌ری بیرته‌چون سه‌رمان ده‌خسته‌سه‌ریه‌کتر؟
له‌بیرمه‌دوای نه‌وه‌ی کتیبه‌کانی خویندنگه‌ت به‌جگه‌ره‌کون کون کرد
، ناوم لی‌نای (هیروسترات). توش به‌هوئی نه‌وه‌ی که‌ه‌زم له‌قسه‌و
هه‌وال بو ، ناوت لی‌نابوم (نافیالت). ها ... ها ... ها ... چ
پوژگاریکی خوشبو!

مندال بوین خه ممان نه بو! نافاگیان وهره پیشتر کوپم! شهرم مه که!
... ئەمەش هاوسەرە که مه خزمی وانزینباخه ... له په پیره وانی لو سه ره
...

نافانا ئیل ، دواى هه ندىك بىر كرده وه ، جوله يه كى كرد و چوه پشت
باوكيه وه .

پیاوه قه له وه كه ، به حه زىكى زوره ده پوانیه هاوړی دیرینه كه ی و
گوته: ئی گوزهرانت چونه؟ گه یشتویه كوی؟

: خزمهت ده كه م برا! دو سالیكه كارمه ندى پله پینجم ، نیشانه ی
(ستانیسلاڤ) م وهرگرتوه ، گهرچى موچه كه م به و شیویه نیه ...

له گه ل ئەوه شدا سوپاس بو خوا ... ژنه كه شم ماموستای تایبه تی
موزیکه ، خو شم دواى ته واو بونی كاری فه مانگه ، قتوی دارینی

جگه ره دروست ده كه م - قتوی دانسقه! دانهى به پو بلیك ده فروشم.
ئه لبه ته بو ئەوانه ی كه زورم لیده كړن ، ده دانه یان زیاتر ، بریك

هه رزانتریان ده ده می ... به ریوه ده چین ... له ریكخراویكى بالا كارم
ده كرد ، ئیستاش له لایه ن ئەو ریكخراوه وه ، له ژیر ناوی كارمه ندى

تایبه تدا گواستراومه ته وه ئیره ... بریاره لی ره ده سبه كار بم ، ئە ی
تو؟ له وانیه گه یشتبیته كارمه ندى پله هه شت؟

: نا! هاوړی برو سهرتر ، به ریوه به ری گشتیم ... هاوپله ی ژهنه رالی
دو ئەستیره ...

له چاولیكنا نیکدا رهنگ به پوخساری كابرای لاوازه وه نه ما. له جیگای
خوی وشك بو ، به زه رده خه نه یه ك ، گنج و لوچه كانی پوخساری خوار

و خییج كرد و حاله تیكى به خو وه گرت كه ده تگوت پوخسار و
چاوه كانی پرشنگ داویژن. له چاو تروكانیكدا خوی كوكرده وه و
هه ندىك پشتی چه مانده وه ، له جاران لاواز تر هاته به رچاوان ...

ته نانه ت جاننا و بوخچه كانی ده ستیشی خویان كوكرده وه و چرچ و
لوچییان تیكه وت ... چه نه گه ی دریزی ژنه كه شى دریز تر بو و

نافانا ئیلیش پشتی راست كرده وه و وهك سه ربازان ، ئاماده ، پاوه ستا
و دوگمه كانی چا كه ته كه ی داخست ...

: من ... گه وهرم ... زور خوشحالم! سوپاس بو خودا كه هاوړییه كی
سه رده می خویندى به نده گه یشتونه ته ئەو پله وپایه یه!

پیاوه قه له وه كه پوخساری خوی گرژكرد و گوته: به سه برا! ئەمه
چییه؟ بو تونی ده نگت گوړی؟ بابیه! ئاشنا چون به و شیویه

به یه كه وه قسه ده كه ن! واز له و قسه فه رمیانه بینه!
كابرای لاواز ، كه خه ريك بو ده ست و قاچه كانی خوی ریكده خست ،

گوته: فه رمایشته كه ت راسته قوربان ... لوتف و بایه خى به ریژت ...
له راستیدا ئاوی ژیان به خشه ... ئەگه ر مو له ت هه بی نافانا ئیلی كوپم

به به ریژت ده ناسینم ... ئەمەش هاوسه ره كه م ... لویزایه ...
لو سه ریه ...

پیاوه قه له وه كه ، جار یكى تر ویستی نار هزایی له به رامبه ر ئەم
هه ل سو كه وتانه ی هاوړیكه یدا نیشانبدا ، به لام پیاوه لاوازه كه

شوینه واری ریژیكى ئەوه نده گه و ره به پوخساریه وه دیاریو ، كه به ریژ

به پټوه بهری گشتی ره نجاند و ساتیک دواتر روی وه رگپرا و به نیشانه ی
خودا حافیزی دهستی بو درپژ کرد.

پیاوه لاوازه که ، سی په نجه ی به پټوه بهری گشتی به نه رمی گوشی . تا
ئه و شوینه ی که دهیتوانی خوئی چه مانده وه و وه ک چینیه کان
بزه یه کی رپاکارانیه ی کرد و هاوسه ره که شی بزه یه کی کرد . نافانا یلپیش
، وه ک سهربازان ، هینده به توندی قاچی کوتا به زه ویدا ، کلاوه که ی
دهستی که و ته خواره وه .

به گشتی ، هه رسیکیان مات و سه رسام و خوشحال بون .

مندالی ساخته چی

(ئیفان ئیفانوفیچ لاپکین) ، لایکی بالابرز و (ئانا سیمیو نوفا) زامبلیسکایا) ، کچیکی جوانی خاوهن لوتیکی ریک ، پیکه وه به ته لانه که دا سه ره وژیتر بونه وه و چونه که نار پوباره که و له سه ر نیمکیته دانیشتن.

نیمکیته که ، به چل و گه لای چهن شوپه بیه ک - که شوپابه ی کردبو به سه ر نیمکیته که دا - داپوشرابو. چهنده جیگایه کی چه په ک و نارام! هینده به سه مروفت له سه ر ئه م نیمکیته دانیشی بو ئه وه ی به ته واوی ، خوئی له چاوی خه لکی بشاریته وه. جگه له ماسی و جالجالوکه ئاویه کان - که به سه ر ئاوی پوباره که وه دین و ده چن - که سی تر نایانبینی.

کچ و کورپه گه نه که ، به دار و قولاب و قوتوی پر له کرم و چهنده که ل و په لیک تری پیویستی ماسیگرتنه وه ، هاتبون.

هر دوکیان دانیشتن و بی ئه وه ی کات به فیرو بدن ، ده ستیان کرد به ماسی گرتن. دواي خوله کیک ، لاپکین سه بیریکی ده وروبه ری خوئی کرد و گوتی: زورم پیخوشه که به ته نیاین ... زور قسم هیه پیته بلیم ... زور قسم هیه ... له وساته ی که تو م دیوه ... وریابه ماسیه ک خه ریکه ده م بو قولابه که ده با ... توانیومه په ی به واتای پاسته قینه ی ژیان بیه م ... بته که ی خوم ... ئه و بته م ناسی که ده بی به وپه ری شه رافه ته وه ، دار و نه داری خوم بخمه ژیرپیسی ... به

408407

لیدانه که یدا دیاره ده بی ماسیه کی گه وره بی ... هرکه چاوم پیته که وت ناشقت بوم ... دلته بردم ... په له مه که ، ئاوا داره که رامه کیشه ، وازی لیبینه با جاریکیتتر ده می بو به ری ... نازیزه که م ، به خودا سویندت ده ده م ، رک و راست پیمبلی ئایا ده توانم ... و امه زانه که من هیوا و ئومیدم به م عیشقه وه گریداوه ، نا! من خوم به شایانی ئه م عیشقه ی تو نازانم ، ته نانه ت ناتوانم بیریشی لیبکه مه وه ... به لام ئایا ده کری ئومیده وار بم به وه ی ... رایکیشه ده ری!

ئانا سیمیو نوفا ، دهستی به رز کرد و به ته کانیک خیرا ، قولابه که ی راکیشایه ده ری و به شادیه وه قیزه یه کی کرد.

ماسیه کی زیوی مه یله وسوری بچوک ، خوئی به ملالوادا فری ده دا.

: ئای خواجه ماسی سوف! خیرابه ... حه یف رویشتن!

ماسیه بچوکه که ، خوئی له قولابه که پچراند و له سه ر سه وزه گیایه که ی که نار ه وه به ره و جیهانه دلخوازه که ی خوئی ، فرته ی لیکرد و ... شلپ ، که وته وه ناو ئاوه که .

لاپکین ، به رله وه ی ماسیه که خوئی هه لداته وه ناو ئاوه که ، ده بیویست په لاماریدا و بیگری ، بی ئه وه ی به خوئی بزانی ، دهستی کچه که ی گرت و به لیوی خویه وه نوساند ... ئانا سیمیو نوفاش دهستی خوئی کیشایه دواوه ، به لام تازه کار له کار ترازابو ، لیوه کانیان بو ماچیک به یه که وه نوسابون. ئه م روداوه شتیکی خوکردی نه بو ، دواي یه که م ماچ ، کار گیشته ماچی دوه م و سییه م و سویند و په یمان و ...

چ ساته وختیکی دلرفینه! بهلام له ژبانی فانی مروځدا ، شتیک نیه بهناوی خوشبختی پهها. زوربه ی جارن یان خودی خوشبختی بوځوی ژهراویه ، یان شتیکی دهره کی ژهراوی دهکا.

نهم وتهیه ، بهسهر کوش و ههوا ی نه وروژدها چه سپا . نهوکاته ی که کور و کچه گه نجه که ، سه رگه رمی ماچکردنی یه کتر بون ، له ناکاو دهنگی پیکه نینیک بهرز بووه .

ههردوکیان چاویان برپه روباره که و له جیگای خویمان وشک بون. براکه ی ئانا سیمیو نوځنا ، واتا (کولیا) ی قوتابی ، ههتا ناوکه دی چو بوه ناو ئاوی روباره که و پاره ستابو و سهیری دهکردن و پیده که نی.

: نهها! ... ماچ! ماچ! دهچم بهدایکم ده لیم!

لاپکین سور هه لگه رابو و له سه رخو و به پته پت ، گوتی: هیوادارم تو و هک که سیکي باش ... بزانی که پاراستنی نهینی که سانی تر چه نده کاریکی پیروژ و گه ورهیه و گپرانه وه و درکاندنیشی نهوپه پری پیسی و چه په لی و دو رویییه! پیموایه تو مندالیکي باش و په سه ن و ...

بهلام له م قسانه دا ، منداله باش و په سه نه که ، قسه کانی پیبری و گوتی: رو بلیکم بده نی ناید رکنیم.

لاپکین ، یهک رو بلیکه کی کاغزی له گیرفانی دهره ینا و دایه کولیا.

کورپیژگه ، پاره که ی له ناو دهسته تهره کانیدا لولدا و فیکه یه کی لیدا و به مهله کردن دور که وته وه .

گه رچی دلداره کان به ته نیا مانه وه ، بهلام کوش و ههوا ی عیشق و دهسبازی له که لله یاندا باری کرد.

بو به یانی روژی دواتر ، لاپکین له شاره وه جاننایه کی په ساسی و توپیکی به دیاری بو کولیا ، هینا . ئاناش ، قدوه به تاله جوانه که ی خو ی دابویه . دواتریش دو دانه قوچپه ی سه رمه چه کی - که وینه ی سه گیکي به سه ره وه بو - به دیاری دایه .

پیده چو نه و په وشه زور به دلی نه و منداله ساخته چه بیته . چونکه له و روژده بو به ده سه هیئانی دهسکه وتی زیاتر ، هه مو هه ل سوکه وتیکي نه و دو دلداره ی خستبوه ژیر چاودیریه وه .

چوبانه هه ر جیگایه ک ، کولیاش له وی قوت ده بووه و کاره کانی لی هه لده وه شانده وه . به کورتی ساتیک چه نه یده هیشت به ئاسوده یی پیکه وه بن.

لاپکینیش له خه فه تان دانسی چیر ده کردنه وه و ده یگوت: نه ی به دغه سال! به م مندالیه ئاوا ساخته چه ، نه دی نه گه ر گه وره بی چ شه ی تانیکي لیده رده چی!

کولیا ، له ته واوی مانگی حوزه یراندا ، بو ساتیکیش نه یه یشت نه و دو دلداره ئاسوده بن. وهک سیبه ر به دوا یانه وه بو و به رده وام ده یویست دیاری بده نی.

هه رچه کیان ده دایه ، هیشتا زیاتری ده ویست. روژیکیان داوا ی کاتر میری دهستی کرد! چار چه ؟ ناچار بون به لینی کرینی کاتر میری پیبده ن. روژیکیان که له مالی ئانا سیمیو نوځنا ، له ده وری میزیک دانیشتون و خه ریکی خواردنی عه سرانه بون ، له ناکاو کولیا دهستی کرد به پیکه نین و چاویکی داگرت و له لاپکینی پرسی: بیلیم؟ ها؟

لاپکين ، سور هه لگه پرا و له جياتى کولچه ، په پوږى سفره کهى کرده
دهميه وه . ئاناسيميو نوڅناش هه ستا و ورده ورده به ره و ژوره کهى
خوږى پوښت .

نهم په وشه ، بهم شيوازه هه تا کوتاييه کانى مانگى ئاب ، دريژهى
کيشا . وانا هه تا نه و کاتهى که لاپکين هاته داخوږى ئانا .

لاپکين ، دواى نه وهى په زامه ندى دايک و باوکی ئاناي له سهر
زه ماوه نده که يان به ده سهيئا ، بهر له هه مو شتيک ، چوه ناو باخچه که
و که و ته گه پان به دواى کوليا دا .

هه رکه کولياى بينى ، خه ريك بو له خوښيان شاگه شکه بي ، گرتى و
توند گوښى پاكيشا .

ئاناش که له و کاته دا به دواى کوليا دا ده گه پرا ، هه رکه نه مانى بينى
گه يشته لايان و نه ويش توند گوښه کهى تری پاكيشا .

خوژگه له وى ده بويت و به چاوى خوټ ، نه و شادى و خوشيه ت
ده بينى ، که هه ردوکيانى گرتبو وه ! کولياش ده گريا و ده پارايه وه :
به قوربانانم ! هه له م کرد ! بمبورن ! جاريكى تر وانا که م ! ...

چهند سال دواى نه م روداوه ، لاپکين و ئانا سيميو نوڅنا ، هه رکاتى
باسى شتيكى له م شيوه يه کرابا ، ده يانگوت : خوشترين کاتى
دلداريه که يان نه و کاته بوه که گوښى نه و منداله ساخته چيه يان
پاكيشا وه .

ئەنتون پافلوۋىچ چىخوف ۱۸۹۳

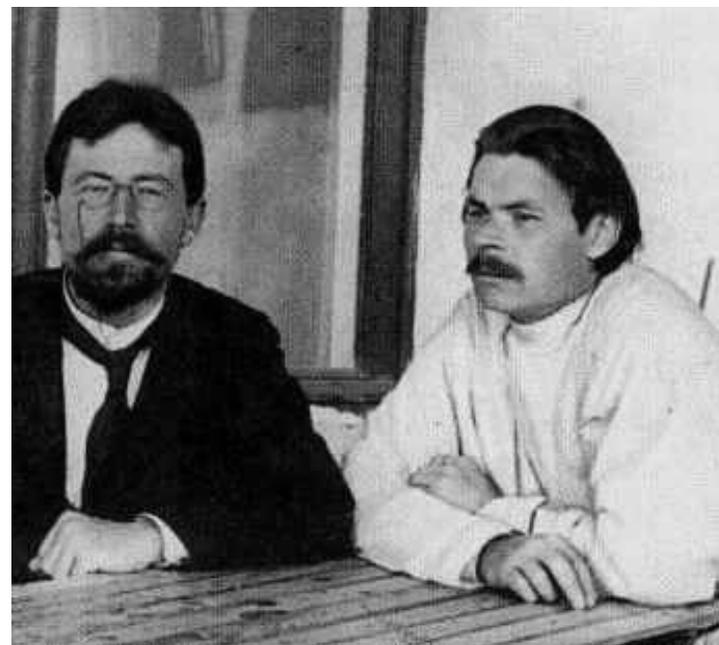

ئەنتون چىخوف

414413

له گه ل لیو تولستوی (۱۹۰۱)

له گه ل ماکسیم گورکی

پهيكهري ئهنتون چيخوف له مليخوفا

لهگه ل نولگا كنيپهري هاوسهري

۲۰۱۱		عمومىر على شەرىف	لىكۆلىنەۋەى ئەدەبى ئەدەبى	۱۲۱	لە لووتكەى ئەدەبى ئەلمانەۋە
۲۰۱۱		كاكە مەم بۇتانى	پۇمان	۱۲۲	وازيەكانى رەشە گۆم
۲۰۱۱		سالار ئىسماعىل سەمىن	پۇمان	۱۲۳	شارى لەغەم ئاوسىپو
۲۰۱۱		دانا عەسكەر	كۆيدىدار	۱۲۴	مىملائى ئەگەل پىرسىيادا
۲۰۱۱		سوارە ئەجمەدىن	دەق	۱۲۵	ئەۋ نامانەى بۇ پىرىتى خۇم دەياننىم
۲۰۱۱	ترجمة: المهندس محمد حسين رسول	صباح رەنجەر	شەر	۱۲۶	عام الصّفّر
۲۰۱۱		عەبدوللا سلىمان (مەشخەل)	چەند دەقىكى شائۇبى	۱۲۷	پاكشان لە تەنىشت تارمايى نىشتمانەۋە
۲۰۱۱		سردار زىنكەنە	مجموعه حوارات	۱۲۸	لقاءات تحت اشعة الحروف المشرقة
۲۰۱۱	نازاد تەجم		كۆمەلە چىرۆك	۱۲۹	دزەكان

ئەۋ كىتەپ و بلاۋكراۋانەى نى كەركوۋكى يەكەتتى نووسەرانى كورد پاش كۇنفرانسى نازادى بەچا پى گەياندوون جگە ئە گۇفارى گزنگ كە بەردەوام مانگانە دەردەچىت

ز	نارى كىتەپ	بايەت	نوسەر	وەرگىپ	سال
۱۰۸	خوئىندەۋەى چەند دەقىكى ئەدەبى و فىكىرى	خوئىندەۋە	سامان محەمەد		۲۰۱۰
۱۰۹	ھەرمىيەكانى فىرەون	شېعر	ئەحمەدى مەلا		۲۰۱۰
۱۱۰	تەۋنىك لە شېعر و وشە	لىكۆلىنەۋەى ئەدەبى	مەحمود ئەجمەدىن		۲۰۱۱
۱۱۱	۱۱۱ نامەى سۆزدارى	تىكىستى دلدارى	كۆكرەنەۋە و ئامادەكردىنى: حەمە سەعید زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۲	دانای كوئىخا شەۋكەت	پۇمان	موعتەسەم سالىبى		۲۰۱۱
۱۱۳	سەماى روح	كورتە چىرۆك	نەوزاد يوسىف كاكەبى		۲۰۱۱
۱۱۴	سلىكوك ھۆكلىر عاجباتىيە ھەشتەم	پۇمان	عەبدوللا سەراج		۲۰۱۱
۱۱۵	خەزان و شنەى بەيان	شېعر	غازى پەشىد زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۶	بزووتنەۋەى پوانگە و شاعىرانى حەفتا و ھەشتاكانى ھەلىر	لىكۆلىنەۋەى ئەدەبى	د.ھىمدادى حوسىن		۲۰۱۱
۱۱۷	ئاۋابوونى جەستە لە سەفەرى دۇدا	شېعر	ستار ئەحمەد عەبدولپەھمان		۲۰۱۱
۱۱۸	دەرگاكان	كۆچىرۆك	خالىد مەجىد فەتھوللا		۲۰۱۱
۱۱۹	تەنيا لەبەر مەعاشەكەبە	كورتىلە چىرۆك	بەكر دەرويش		۲۰۱۱
۱۲۰	گەشەكردىنى زمانى منداڭ	زمانى منداڭ		و: د.نازاد باخەۋان و ناصح محمد	